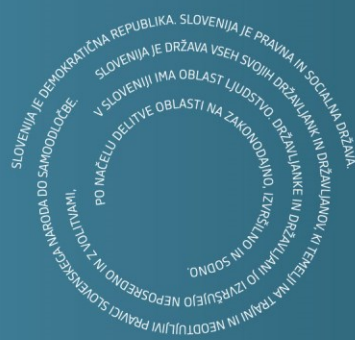

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 60. IZREDNA SEJA

(16., 17., 18. in 19. april 2018)

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

60

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 60. izredna seja (16., 17., 18. in 19. april 2018)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2018

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 60. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O USTANOVITVI OBČIN TER O DOLOČITVI NJIHOVIH OBMOČIJ (ZUODNO-H), NUJNI POSTOPEK, EPA 2528-VII
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O RAZGLASITVI ZAŠČITNE EKOLOŠKE CONE IN EPIKONTINENTALNEM PASU REPUBLIKE SLOVENIJE (ZPVZRZECEP-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 2529-VII
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE (ZON-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 2531-VII
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OSEBNI ASISTENCI (ZOA-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2569-VII
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU (ZŠtip-1B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2573-VII
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O ZAPOSLOVANJU, SAMOZAPOSLOVANJU IN DELU TUJCEV (ZZSDT-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2603-VII
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH (ZSVarPre-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2688-VII
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DIVJADI IN LOVSTVU (ZDLov-1C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2570-VII
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O PRIZNANJU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA POSLOVNO ODLIČNOST (ZPPO-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2592-VII
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-H), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2637-VII
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA (ZZPPZ-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2606-VII
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI PRIČ (ZZPrič-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2636-VII
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O SLOVENSKEM FILMSKEM CENTRU, JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZSFCJA-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2663-VII
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SOCIALNEM VKLJUČEVANJU INVALIDOV (ZSVI), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2625-VII
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LOKALNI SAMOUPRAVI (ZLS-S), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2507-VII
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ (ZDSMA), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2552-VII

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INFORMACIJSKI VARNOSTI (ZInfV), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2594-VII

18. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O IZVAJANJU UREDBE (EU) O DOKUMENTIH S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI O PAKETNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH ZA MALE VLAGATELJE IN ZAVAROVALNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH (ZIUDPNP), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2591-VII

19. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREKINITVI POSTOPKOV PROTI DRUŽBENIKOM IZBRISANIH DRUŽB (ZPPDID), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2689-VII

20. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O VARNOSTI V ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZVZELP-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2621-VII

21. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZZeIP-K), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2622-VII

22. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O MEDNARODNEM RAZVOJNEM SODELOVANJU IN HUMANITARNI POMOČI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZMRSH), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2623-VII

23. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O KONZULARNI ZAŠČITI (ZKZaš), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2624-VII

24. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO (ZIS-F), EPA 2540-VII

25. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predloga za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniški mesti okrajnih sodnic na Okrajnem sodišču v Kranju, EPA 2697-VII

Predlog za razrešitev s funkcije guvernerja Banke Slovenije, EPA 2722-VII

Kandidatna lista za izvolitev treh članov Sodnega sveta, EPA 2726-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	12
20. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O VARNOSTI V ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZVZELP-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2621-VII	12
MAG. KLEMEN POTISEK	12
IGOR ZORČIČ	13
MAG. BOJAN KRAJNC	13
DANIJEL KRIVEC	14
IVAN HRŠAK	14
MAG. BOJANA MURŠIČ	14
DR. FRANC TRČEK	15
21. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZZeIP-K), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2622-VII	15
MAG. KLEMEN POTISEK	15
IGOR ZORČIČ	16
DANIJEL KRIVEC	16
MARJANA KOTNIK POROPAT	17
MAG. BOJAN KRAJNC	17
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SOCIALNEM VKLJUČEVANJU INVALIDOV (ZSVI), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2625-VII	17
UROŠ PRIKL	18
UROŠ PRIKL	18
MARIJA BAČIČ	19
LUKA MESEC	20
JOŽEF HORVAT	21
DR. MIRJAM BON KLANJŠČEK	21
ERIKA DEKLEVA	22
MARIJAN POJBIČ	22
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LOKALNI SAMOUPRAVI (ZLS-S), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2507-VII	23
MAG. KSENIJA KLAMPFER	23
MAG. DUŠAN VERBIČ	23
MAG. BOJANA MURŠIČ	24
DR. FRANC TRČEK	24
JOŽEF HORVAT	25
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	25
ANJA BAH ŽIBERT	26
BENEDIKT KOPMAJER	26
DR. FRANC TRČEK	27
MAG. KSENIJA KLAMPFER	28
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	28
DR. FRANC TRČEK	29
DR. FRANC TRČEK	29
MAG. KSENIJA KLAMPFER	30
DR. FRANC TRČEK	30
ANJA BAH ŽIBERT	30
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	31

DR. FRANC TRČEK	33
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	33
ZVONKO LAH	34
JOŽEF HORVAT	34
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	35
DR. FRANC TRČEK	36
 16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ (ZDSMA), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2552-VII.....	 36
BORIS KOPRIVNIKAR	36
MAG. DUŠAN VERBIČ	37
DR. FRANC TRČEK	37
JANJA SLUGA	38
TOMAŽ LISEC	39
BENEDIKT KOPMAJER	39
MAG. BOJANA MURŠIČ	40
DR. FRANC TRČEK	41
 17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INFORMACIJSKI VARNOSTI (ZInfV), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2594-VII	 42
BORIS KOPRIVNIKAR	42
JANJA SLUGA	42
JOŽEF HORVAT	43
JANJA SLUGA	43
BENEDIKT KOPMAJER	44
MAG. BOJANA MURŠIČ	45
 12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI PRIČ (ZZPrič-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2636-VII.....	 46
TINA BRECELJ	46
KSENIJA KORENJAK KRAMAR	46
MARJANA KOTNIK POROPAT	47
 18. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O IZVAJANJU UREDBE (EU) O DOKUMENTIH S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI O PAKETNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH ZA MALE VLAGATELJE IN ZAVAROVALNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH (ZIUDPNP), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2591-VII	 47
URŠKA BAN	47
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ	48
VIOLETA TOMIČ	48
URŠKA BAN	49
 19. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREKINITVI POSTOPKOV PROTI DRUŽBENIKOM IZBRISANIH DRUŽB (ZPPDID), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2689-VII.....	 49
JANKO VEBER	49
URŠKA BAN	50
GORAZD RENČELJ	51
 22. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O MEDNARODNEM RAZVOJNEM SODELOVANJU IN HUMANITARNI POMOČI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZMRSH), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2623-VII	 51

ANDREJ LOGAR.....	51
JOŽEF HORVAT	52
MARJANA KOTNIK POROPAT	53
MATJAŽ NEMEC	53
VIOLETA TOMIČ	54
MAG. BRANISLAV RAJIĆ	55
 23. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O KONZULARNI ZAŠČITI (ZKZaš), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 2624-VII	 55
ANDREJ LOGAR.....	55
JOŽEF HORVAT	56
MAG. BRANISLAV RAJIĆ	57
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	57
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	58
 12. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 58
18. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	58
19. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	59
22. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	59
23. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	59
20. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	59
21. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	59
DR. FRANC TRČEK	59
14. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	60
15. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	60
DR. FRANC TRČEK	60
DR. FRANC TRČEK	60
16. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	61
17. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	61
JOŽE TANKO	61
 1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O USTANOVITVI OBČIN TER O DOLOČITVI NJIHOVIH OBMOČIJ (ZUODNO-H), NUJNI POSTOPEK, EPA 2528-VII.....	 62
MAG. KSENIJA KLAMPFER	62
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	62
JOŽEF HORVAT	63
MAG. BRANISLAV RAJIĆ	63
PETER VILFAN.....	64
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	64

2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O RAZGLASITVI ZAŠČITNE EKOLOŠKE CONE IN EPIKONTINENTALNEM PASU REPUBLIKE SLOVENIJE (ZPVZRZECEP-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 2529-VII.....	65
LIDIJA STEBERNAK.....	65
DANILO ANTON RANC	65
MAG. BRANISLAV RAJIĆ	66
IVAN HRŠAK	66
JAN ŠKOBERNE	66
JOŽEF HORVAT	66
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE (ZON-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 2531-VII	67
LIDIJA STEBERNAK.....	67
DANILO ANTON RANC	67
MAG. BRANISLAV RAJIĆ	68
IVAN HRŠAK	68
JOŽEF HORVAT	68
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OSEBNI ASISTENCI (ZOA-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2569-VII	69
UROŠ PRIKL	69
UROŠ PRIKL	70
MARIJA BAČIČ	71
MIHA KORDIŠ	71
JOŽEF HORVAT	72
MAG. TANJA CINK	72
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU (ZŠtip-1B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2573-VII	73
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	73
UROŠ PRIKL	74
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	74
MARIJA BAČIČ	75
MIHA KORDIŠ	75
JOŽEF HORVAT	76
MIRJAM BON KLANJŠČEK	76
MAG. TANJA CINK	77
ŽAN MAHNIČ.....	77
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O ZAPOSLOVANJU, SAMOZAPOSLOVANJU IN DELU TUJCEV (ZZSDT-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2603-VII	78
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	78
UROŠ PRIKL	78
MARIJA BAČIČ	79
MIHA KORDIŠ	80
JANJA SLUGA	80
UROŠ PRIKL	81

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH (ZSVarPre-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2688-VII	82
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	82
UROŠ PRIKL	82
MIHA KORDIŠ	83
JOŽEF HORVAT	84
SAŠA TABAKOVIČ	84
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	85
JAN ŠKOBERNE	85
FRANC JURŠA.....	86
 8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DIVJADI IN LOVSTVU (ZDLov-1C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2570-VII	 86
MAG. TANJA STRNIŠA	86
TOMAŽ LISEC	87
SIMON ZAJC	87
ŽAN MAHNIČ.....	88
MARJANA KOTNIK POROPAT	89
LUKA MESEC.....	89
 9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O PRIZNANJU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA POSLOVNO ODLIČNOST (ZPPO-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2592-VII	 90
EVA ŠTRAUS PODLOGAR.....	90
ANDREJA POTOČNIK	91
FRANC BREZNIK	91
UROŠ PRIKL	91
IVAN ŠKODNIK	92
 10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-H), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2637-VII	 92
EVA ŠTRAUS PODLOGAR.....	93
ANDREJA POTOČNIK	93
TOMAŽ GANTAR	93
DR. FRANC TRČEK	94
MARKO FERLUGA	94
FRANC BREZNIK	95
 11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA (ZZPPZ-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2606-VII.....	 96
JOŽICA MAUČEC ZAKOTNIK.....	96
TOMAŽ GANTAR	96
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	97
MIHA KORDIŠ	98
VLASTA POČKAJ	98
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	99

13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O SLOVENSKEM FILMSKEM CENTRU, JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE (ZSFCJA-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2663-VII	99
ANTON PERŠAK.....	99
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	100
MIHA KORDIŠ	100
VLASTA POČKAJ	100
ANJA BAH ŽIBERT	101
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	101
MARIJA BAČIČ	102
 24. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO (ZIS-F), EPA 2540-VII.....	 102
BORIS ŠUŠTARŠIČ	102
URŠKA BAN	103
BRANKO ZORMAN.....	103
SAŠA JAZBEC	104
MAG. SAŠA JAZBEC.....	104
DR. BOJAN DOBOVŠEK	105
MAG. DUŠAN VERBIČ.....	106
MAG. MARKO POGAČNIK	106
UROŠ PRIKL	106
DR. MATEJ T. VATOVEC	107
 8. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 108
9. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	108
10. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	108
11. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	108
13. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	109
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	109
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	109
3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	109
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	109
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	110
6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	110
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	110
LUKA MESEC.....	110
SAŠA TABAKOVIČ	110
 24. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 111
BRANKO ZORMAN.....	111
PRIMOŽ HAINZ.....	111

25. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	111
Predloga za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniški mesti okrajnih sodnic na Okrajnem sodišču v Kranju, EPA 2697-VII.....	111
MAG. JONIKA MARFLAK TRONTELJ	111
Predlog za razrešitev s funkcije guvernerja Banke Slovenije, EPA 2722-VII	112
LUKA MESEC.....	112
Kandidatna lista za izvolitev treh članov Sodnega sveta, EPA 2726-VII	113
NATAŠA KOVAČ.....	113
DR. MITJA HORVAT	114
JOŽE TANKO	115

Državni zbor VII. mandat

60. izredna seja
16., 17., 18. in 19. april 2018

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora
Matjaž Nemec.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 16. aprila 2018 ob 10.02.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci,
gospe in gospodje!

Začenjamo 60. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Tanja Cink, dr. Jasna Murgel, gospa Irena Grošelj Košnik, gospod Danilo Anton Ranc, dr. Simona Kustec Lipicer od 13. do 20. ure, gospod Marjan Dolinšek, gospod Roberto Battelli, dr. László Göncz, dr. Vinko Gorenak, gospod Franc Laj, gospod Franc Jurša do 12. ure, gospod Franc Breznik, gospod Ivan Prelog do 13. ure, dr. Matej Tašner Vatovec do 11. ure, Miha Kordiš, od 16. ure pa bom odsoten tudi sam.

Na sejo sem vabil predstavnika Državnega sveta k 24. točki dnevnega reda, predstavnika Urada predsednika Republike Slovenije in predstavnika Sodnega sveta k 25. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 60. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v sredo, 11. aprila 2018, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 58 poslank in poslanev, za je glasovalo 54, proti nihče.

(Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 60. izredne seje zbora določen.

Prehajamo na **20. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O**

VARNOSTI V ŽELEZNIŠKEM PROMETU, V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Klemnu Potisku.

MAG. KLEMEN POTISEK: Hvala, predsednik. Spoštovani poslanke in poslanci!

Pripravili smo predlog novega Zakona o varnosti v železniškem prometu. Glavni namen sprejema novega zakona je prenos tehničnega dela četrtega železniškega paketa, ki vsebuje nove direktive o varnosti na železnici, direktivo o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji in uredbo Agencije Evropske unije za železnice. Predlog zakona celovito določa pogoje za zagotovitev varnega in urejenega železniškega prometa, odgovornosti ter pristojnosti vseh udeležencev pri zagotavljanju varnosti in interoperabilnosti železniškega prometa. Bistvena novost predloga je prehod na sistem varnega upravljanja, s tem bomo zmanjšali število podzakonskih predpisov in navodil. Upravljavce, to je Slovenske železnice - Infrastruktura in vsi železniški prevozniki bodo morali navedeno vsebino prenesti v delovno okolje in interne predpise. Usposobljenost za varno delovanje bo predhodno preverjal varnostni organ, to je Agencija za železniški promet. Predlog zakona določa tudi razvoj skupnih varnostnih ciljev in skupnih varnostnih metod, skupna načela pri upravljanju, vodenju in nadzorovanju varnosti železniškega prometa na območju javne železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji ter tudi pogoje za varen železniški promet na industrijskih tirih in progah drugih železnic. V predlogu je opredeljen nov način postopka pridobitve enotnega varnostnega spričevala za prevoznike ter dovoljenj za vozna sredstva. Predlog zakona ne posega v razmejitev pristojnosti ključnih subjektov v slovenskem železniškem sistemu, razen v delu, ki se nanaša na nadzor. Tu smo določene pristojnosti prenesli na Agencijo za železniški

promet tako, da bodo pooblaščen osebe agencije imele smiselno enak položaj kot inšpektorji. Istočasno je pripravljen tudi predlog novega zakona o železniškem prometu, ki ju je treba obravnavati in sprejeti sočasno, saj smo nekatere določbe od tam prenesli v Predlog zakona o varnosti v železniškem prometu.

V skladu s 138. členom Poslovnika Državnega zbora predlagam, da se tretja obravnava opravi na isti seji Državnega zbora. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Igorju Zorčiču.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani sekretar, kolegice, kolegi!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 75. nujni seji dne 11. aprila 2018 kot matično delovno telo obravnaval predlog Zakona o varnosti v železniškem prometu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po rednem postopku predložila Vlada.

V dopolnilni obrazložitvi je v imenu predlagatelja državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Klemen Potisek pojasnil, da je glavni cilj predloga zakona prenos direktiv 2016/797 in 2016/798 v slovenski pravni red, rok za prenos je 16. junij 2019. Zaradi obsežnih sprememb je pripravljen poseben nov zakon, vsebinsko predstavlja nadgradnjo sedaj veljavnega Zakona o varnosti v železniškem prometu. Delno se v predlog zakona prenašajo tudi določbe iz zakona v železniškem prometu, ki vsebinsko bolj sodijo v ta zakon. Pri tem se ne posega v razmejitev pristojnosti ključnih deležnikov v slovenskem železniškem sistemu, kot so opredeljene v Zakonu o železniškem prometu, razen v delu, ki se nanaša na inšpekcijski nadzor, tega zdaj v celoti izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za infrastrukturo. V skladu z direktivami EU pa mora nadzor nad prevozniki in upravljavci izvajati varnostni organ, to je Agencija za železniški promet, kar vključuje tudi inšpekcijski nadzor. Glede na to predlog zakona določa razmejitev pristojnosti pri inšpekcijskem nadzoru med obema organoma, pri čemer se pooblaščenim osebam varnostnega organa zagotavlja smiselno enak položaj, pravice, obveznosti in pooblastila, kot jih imajo inšpektorji.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila, da je večina pripomb te službe upoštevana z vloženimi amandmaji. Glede ostalih pripomb je ministrstvo podalo nekatera dodatna pojasnila. Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je pojasnil, da komisija podpira predlog zakona in nanj nima pripomb.

Po razpravi je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije. V skladu s 128. členom Poslovnika je glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih tudi sprejel. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Bojan Krajnc.

MAG. BOJAN KRAJNC (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani državni sekretar z ekipo, spoštovani kolegice in kolegi!

Poglavitni cilj Predloga zakona o varnosti v železniškem prometu je prenos treh direktiv v slovenski pravni red: Direktive o varnosti na železnici, Direktive o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji in Direktive o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju skupnosti. Prvi dve direktivi sta del t. i. tehničnega stebra četrtega železniškega svežnja, katerega glavni cilj je s tehnično reformo zmanjšati stroške železniških prevoznikov in novim prevoznikom omogočiti lažji vstop na železniški trg ter tako odpraviti preostale ovire za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja s spodbuditvijo konkurenčnosti železniškega prometa, ki je pogoj za večjo učinkovitost in kakovost železniških storitev.

Najpomembnejše rešitve predloga zakona se nanašajo na razvoj in upravljanje varnosti v železniškem prometu, pri čemer predlog zakona določa varnostne zahteve za železniški sistem, vključno z varnim upravljanjem in vodenjem železniškega prometa, ter z medsebojnim delovanjem in vplivanjem med prevozniki, upravljavcem in drugimi aktivnimi udeleženci v železniškem prometu. Določa naloge aktivnih udeležencev v železniškem prometu, zlasti upravljavcev in prevoznikov, ki so odgovorni za varno delovanje svojega dela železniškega sistema in nadzorovanje tveganj. Ureja pogoje in postopek za pridobitev varnostnega spričevala za prevoznike ter varnostnega pooblastila za upravljavce. Določa naloge varnostnega organa Javne Agencije Republike Slovenije za železniški promet, ki skupaj z Inšpektoratom Republike Slovenije za infrastrukturo nadzoruje prevoznike in upravljavce. Določa naloge in pristojnosti preiskovalnega organa, Službe za preiskovanje železniških nesreč in incidentov na Ministrstvu za infrastrukturo, ki ima osrednjo vlogo v preiskovalnem postopku v primeru nesreč in incidentov ter mora obvezno in neodvisno preiskati vsako resno nesrečo, lahko pa preiskuje tudi incidente, ki bi v določenih okoliščinah lahko bili resne nesreče, s ciljem izboljšanja varnosti v železniškem prometu in preprečevanja nesreč.

Predlog zakona uvaja tudi pomembnejše rešitve glede interoperabilnosti

železniškega sistema, ki pomeni sposobnost železniškega sistema za zagotavljanje varnega in neprekinjenega prometa vlakov, ob zahtevani stopnji izkoriščenosti zmogljivosti prog. To sposobnost zagotavlja združljivost posameznih podsistemov in temelji na celotnem sklopu pravnih, tehničnih in operativnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za zadostitev bistvenim zahtevam. Predlog zakona v ta namen ureja tehnične specifikacije za interoperabilnost, ki jih sprejema Evropska unija in pomenijo enotne tehnične predpise na ravni EU, obveznost njihove uporabe in dopustnost odstopanja od njihove uporabe v taksativno določenih primerih, ko se lahko namesto njih uporabijo tudi druge ustrezne specifikacije.

Med pomembnejše spadajo tudi rešitve glede oseb, ki opravljajo varnostno kritične naloge. Predlog zakona tako olajšuje mobilnost strojevodij med državami članicami Evropske unije in med različnimi prevozniki ter poenostavlja priznavanje dovoljenj in usklajenih dopolnilnih spričeval s strani vseh udeležencev v železniškem sektorju. Osnovna skrb za zagotavljanje usposobljenosti je na delodajalcu, ki mora v svojem sistemu varnega upravljanja uvesti postopke stalnega ohranjanja usposobljenosti strojevodij. Strojvodja mora biti strokovno usposobljen, imeti veljavno dovoljenje za strojevodjo in veljavno spričevalo.

Rešitve, predlagane v zakonu, podpirajo Javna agencija za železniški promet, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve, Inšpektorat za infrastrukturo in Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj v Državnem svetu.

Tudi v Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo Predlog zakona o varnosti v železniškem prometu podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lep pozdrav predstavnikom ministrstva, kolegicam in kolegom!

Pred nami je Predlog Zakona o varnosti v železniškem prometu. Gre za tehnični zakon, ki ureja posamezne tehnične specifikacije. Na novo ureja razmerja med prevozniki in upravitelji. Uveljavlja sprejete direktive, ki so bile sprejete v zadnjem obdobju, in v veliki meri zmanjšuje število podzakonskih aktov in drugih predpisov. S tem pa tudi uveljavlja vse zahteve, ki so potrebne za interoperabilnost na tem področju.

Glede na to, da gre za čisto tehnični zakon, v poslanski skupini temu zakon ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke

upokojencev Slovenije, zanjo gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani kolegice in kolegi! Spoštovani državni sekretar s sodelavcema!

Pred nami je nov zakon o varnosti v železniškem prometu, s katerim se kot pri večini zadnjih novel zakona prinašajo evropske direktive o varnosti na železnici in interoperabilnosti železniškega prometa v slovenski pravni red. Gre za direktive, ki so del tako imenovanega tehničnega stebrja četrtega železniškega paketa.

Kar nas v naši poslanski skupini preseneča, je to, da je rok za prenos navedenih direktiv šele junija naslednje leto, kar pomeni, da tokrat celo ne zamujamo s prenosom direktive. Razlog, zaradi česa se je pohitelo z novelo, pa je ta, da mora biti ta zakon uveljavljen skupaj z novelo Zakona o železniškem prometu. Vsi subjekti na področju železnice se morajo namreč ustrezno pripraviti na novo ureditev. Veseli nas, da so pri pripravi zakona sodelovali vsi ključni deležniki in da so po enem letu dela dosegli soglasje, katerega rezultat je ta novi zakon. Predlagatelj nas je seznanil, da je namen tega zakona odprava zadnjih ovir za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja, z namenom povečanja konkurenčnosti in rasti obsega železniškega prometa.

V Poslanski skupini Desus upamo, da se bodo učinki zakona odrazili tudi v kvaliteti opravljanja storitev ne samo na področju tovornega prometa, temveč tudi pri opravljanju prevozov potnikov. V zadnjih nekaj mesecih je namreč s strani potnikov slišati vedno več kritik in pritožb, zaradi vse večjih zamud vlakov, kar je v sodobnih časih pravzaprav nezaslišano, namesto da bi se vozi časi skrajšali, so se na mnogih progah podaljšali na nerazumno dolgo čas.

V Poslanski skupini Desus pa bomo predlog zakona vseeno podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o varnosti v železniškem prometu ter Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona v železniškem prometu, ki sta pred nami na tej in prihodnji točki dnevnega reda, sta primarno namenjena prenosu dveh evropskih direktiv, ki se nanašata na odpravljanje ovir za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega prometa ter predvsem natančnejše opredelitve nalog in vlog udeležencev pri razvoju in izboljšanju varnosti, z določitvijo nalog posameznih udeležencev z novo ureditvijo nacionalnih varnostnih predpisov ter spremembe, vezane na novo opredelitve

železniškega sistema in železniških podsistemov vezanih na interoperabilnost.

Glede na to, da sta oba zakona usklajena z vsemi deležniki, imata podporo Državnega sveta ter sledila obveznosti Slovenije, da zagotavlja harmoniziranost lastne zakonodaje z zakonodajo oziroma okviri skupnosti, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem skupaj!

Tisti, ki ste spremljali ta iztekajoči se mandat, veste, da Levica za razliko od drugega dela političnega spektra zelo resno misli in dela s solidarnostno infrastrukturo. Železnice v tistem svojstvu javnega potniškega prometa so v družbah in državah, ki mislijo same sebe, ključna hrbtenica le-te. In ne to, kar na primer zapiše neka znana kolumnistka, celo z znanstvenim doktoratom, v ključnem mediju radikalne slovenske desnice Reporter, da so železnice 19. stoletje. Ob tem seveda so tudi hrbtenica logistike, tovornega prometa kot takega. Verjetno ob izostanku stanovanjske politike izostanek prometne ali če hočete mobilnostne politike lepo kazalo, kako v četrto stoletja stara politika ni mislila nekih ključnih razvojnih družbeno-prostorskih infrastrukturnih zadev. Čisto mimo grede, vlaki zamujajo zaradi tega, ker so velike gradnje na določenem delu naše železniške infrastrukture. Ob tem vse resne študije in izkušnje tujih držav, zlasti Velike Britanije, pa ne le nje, če hočete tudi Romunije, kažejo, da nepremišljena privatizacija tovrstne infrastrukture pomeni več vložkov iz budgeta za dosti slabši servis.

Mi bomo v bistvu glasovali proti. Zakaj? Kot so povedali ljudje iz resornega ministristva, tri direktive, dva zakona prečijo več kot sto tako imenovanih podzakonskih aktov, vse do nivoja seveda nekih pravilnikov. Jaz sem nekoliko kot redni uporabnik vlaka v hecu rekel, to pomeni, da zaenkrat bodo vlaki še vozili iz Štajerske v Ljubljano, ker bodo ajzenponarji morali hoditi na izpite, ki jih bodo morali delati. Recimo, ena od direktiv ima rok sprejetja 16. junij 2019, če jo greste natančno brati, z možnostjo podaljšanja za leto dni. Skratka, neko področje, ki spada med neka najbolj regulirana področja, kar pomet ob, recimo, fitofarmaciji je, je področje, kjer pa je treba delovati na način Festine lente – Hiti počasi. Seveda kljub vsem pozitivnim odnosu do strokovnih deležnikov, ki sodelujejo pri teh procesih četrtega svežnja evropske zakonodaje za to področje, je več kot upravičena skepsa, da se preveč hiti. V tem primeru bi bilo potrebno več premisleka in nekoliko manj hitenja. Lahko odkrito povem, da sem se danes zjutraj pogovarjal s kar nekaj ljudmi iz Slovenskih

železnic na vlaku. So rekli, da v bistvu oni ne rinejo s tem naprej, ampak očitno je to, ne vem, neka odločitev ministristva. Po mojem osebnem mnenju in tudi po mnenju Levice dokaj napačno, da se s tem nekako preveč pohiti. Na sami razpravi, ki smo jo imeli na odboru se je res izkazalo, da ljudje dokaj počez govorijo o teh zadevah, kar je v bistvu tudi posledica obsedenosti slovenske politike z avtomobilizacijo. In v naslednjih dveh mandatih seveda potrebujemo dosti bolj temeljit razmislek solidarnostne infrastrukture, ker je ob stanovanjski politiki mobilnostna politika ena od najbolj ključnih. Ključen je tudi odgovor na vprašanje, koliko in kakšnega tovornega prometa bomo imeli čez Slovenijo. Tudi z vprašanjem, zakaj je javni potniški promet na železnicah nek pogosto neobdisigatreba, kar navsezadnje izhaja tudi iz teh investicij, ki so ogromne, kjer se potem lakonično reče, ja, in ko bo to narejeno, boste pa iz Maribora 15 minut prej v Ljubljani. 15 minut smo prej v Ljubljani samo, če malo takte drugače določimo že brez tega.

Skratka, cel niz zadev in nemišljenja, zaradi katerega bomo v Levici proti obema zakonoma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 17. 4. 2018, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **21. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŽELEZNIŠKEM PROMETU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.** Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Klemnu Potisku.

MAG. KLEMEN POTISEK: Hvala, predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Pred vami je Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o železniškem prometu. Glavni namen tokratnih sprememb zakona je prenos direktive glede odprtja trga notranjih storitev železniškega potniškega prometa in upravljanja železniške infrastrukture. Navedena direktiva je del političnega dela četrtega železniškega svežnja. V predlogu zakona smo odpravili še preostale ovire za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja ter prost dostop do notranjega potniškega prometa. Tako kot tovrstni in mednarodni potniški in železniški promet, bo s predlaganim zakonom

liberaliziran notranji potniški promet. To pomeni, da bodo lahko prevozniki prosto dostopali do trga. Ob tem naj poudarim, da bomo v Sloveniji ohranili izvajanje obvezne gospodarske službe prevoza potnikov v železniškem prometu, ker smo podpisali 15-letno pogodbo o sofinanciranju.

V predlogu zakona je dana Agenciji za komunikacije pristojnost, da če pride do ogrožanja te storitve, lahko izvajanje javne gospodarske službe zaščiti. Predlog zakona v slovenski pravni red prinaša tudi dodatne varovalke za zaščito neodvisnosti upravljavca, to je SŽ Infrastruktura, znotraj holdinga. Vzpostavili smo omejitve finančnega poslovanja, ki ga z novimi pristojnostmi nadzira Agencija za komunikacije.

Na kratko so najpomembnejše rešitve predloga zakona: sprememba opredelitve upravljavca, opredelitev dodatnih varoval za zagotovitev neodvisnosti upravljavca v holdingu, razširitev pravice do dostopa v notranjem potniškem prometu, razširitev pristojnosti regulatornega organa, to je Agencija za komunikacije.

V skladu s 138. členom Poslovnika Državnega zbora tudi predlagam, da se tretja obravnava opravi na isti seji Državnega zbora. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Igorju Zorčiču.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 75. nujni seji dne 11. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po rednem postopku predložila Vlada.

V dopolnilni obrazložitvi predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo najprej pojasnil, da gre za zakon, ki je usklajen z vsemi deležniki v slovenskem železniškem prometu. Poglavitni cilj predloga je ustrezen, pravičen in pravočasen prenos Direktive 2016/2370 glede odprtja trga notranjih storitev železniškega potniškega prometa in upravljanja železniške infrastrukture. Ta direktiva je del četrtega železniškega svežnja, njegov glavni cilj pa je odprava še preostalih ovir za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja s spodbuditvijo konkurenčnosti železniškega prometa. V nadaljevanju je pojasnil, da so najpomembnejše rešitve zakona naslednje: spreminja se opredelitev upravljavca, opredeljuje se dodatna varovala za zagotovitev neodvisnosti upravljavca v vertikalno integriranem podjetju, razširja se pravica do dostopa v notranjem potniškem prometu ter razširja se pristojnosti regulatornega organa. Predstavnik ministrstva je pojasnil tudi, da za

implementacijo predloga zakona, skupaj z implementacijo predloga novega zakona o varnosti v železniškem prometu, vsi organi, organizacije in gospodarske družbe v železniškem sistemu potrebujejo določen čas, saj se morajo ustrezno pripraviti oziroma prilagoditi, zato je oba predloga zakona potrebno sprejeti še v tem mandatnem obdobju. Rok za implementacijo Direktive 2016/2370 je sicer 25. 12. 2018.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila, da je imela ta služba določene pripombe na vsebino zakona. V nadaljevanju pa je pojasnila tudi, da so vloženi amandmaji poslanskih skupin koalicije tisti, ki naslavlajo pripombe iz njihovega pisnega mnenja.

Predstavnik Državnega sveta je pojasnil, da Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj predlog zakona podpira in nanj nima pripomb.

V razpravi poslank in poslancev med ostalimi izpostavljam mnenje, da ni potrebe, da se hiti s sprejemom zakona, saj je železniška infrastruktura ena ključnih solidarnostnih infrastruktur v moderni družbi, kljub temu da je v Sloveniji predvsem zaradi sedanjih in preteklih politik zapostavljena še posebej v primerjavi s cestno in avtocestno infrastrukturo. Predlog zakona naj bi tudi jasno izražal željo deležnikov po liberalizaciji in privatizaciji železniške infrastrukture. Na drugi strani je bilo pojasnjeno, da moramo pravočasno in dosledno prenašati direktive v slovenski pravni red. V konkretnem primeru tudi zato, da bo slovenski železniški sistem popolnoma usklajen z železniškimi sistemi v nam sosednjih državah članicah Evropske unije.

Odbor je sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije v skladu s 128. členom Poslovnika in glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih tudi sprejel. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Gre za povezana zakona, tako prejšnji predlog zakona o varnosti v železniškem prometu kot ta zakon, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu sta v veliki meri povezana. Gre za prenos direktiv, tokrat, kot ste ugotavljali, pravočasno. Gre predvsem za prenos direktive prostega dostopa do trga in storitev prevoznikov. Državni svet, kot je bilo rečeno, podpira, tudi na samem matičnem odboru ni bilo neke velike skepse glede tega zakona in so bili vsi amandmaji podprti. Zakon je usklajen tudi z vsemi deležniki na področju železnice.

Zato v Poslanski skupini SDS temu zakonu ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima poslanska skupina Desus, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Pred nami je še ena novela zakona s področja železnic, katere namen je prav tako prenos sprememb Evropske direktive. Pri tej noveli gre za prenos direktive glede odprtja trga notranjih storitev železniškega prometa in upravljanja železniške infrastrukture, ki jo moramo v naš pravni red prenesti do konca tega leta. Tudi ta direktiva je del četrtega železniškega paketa, katerega glavni cilj je odprava še preostalih ovir za vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja ter prost dostop do notranjega potniškega pomena. Tudi ta predlog novele je rezultat enoletnega dela delovne skupine, v kateri so sodelovali vsi ključni deležniki, med drugim tudi javna Agencija za železniški promet, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve ter tudi Inšpektorat za infrastrukturo. Vsi ključni deležniki opozarjajo tudi na nujnost pravočasne prilagoditve njihovega dela novim zakonskim rešitvam ter da je treba v izogib morebitnim sankcijam Evropske komisije zakon čim prej sprejeti.

Predlog zakona sicer ureja odprtje trga za notranji železniški potniški promet in prinaša krepitev funkcije neodvisnega upravljavca v okviru holdinga s tem, ko opredeljuje dodatna kadrovska in finančna varovala za zagotovitev neodvisnosti upravljavca infrastrukture, torej Slovenske železnice - Infrastruktura, v vertikalno integriranem podjetju, torej v skupini Slovenske železnice, ki obvladuje upravljavca in prevoznika. Novela zakona prinaša tudi razširjanje pristojnosti Agencije za komunikacijska omrežja in storitve, ki je regulatorni organ. Hkrati se zaradi lažjega izvajanja zakona vsebine, ki se nanašajo na varnostno spričevalo, varnostno pooblastilo in naloge varnostnega in preiskovalnega organa, prenašajo iz tega zakona v nov zakon o varnosti v železniškem prometu.

Poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus bomo predlog novele zakona o železniškem prometu podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Bojan Krajnc.

MAG. BOJAN KRAJNC (PS SMC): Hvala, ponovno, za besedo, gospod predsednik. Spoštovani državni sekretar z ekipo, spoštovani kolegi in kolegice!

Poglavitni cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu je prenos spremembe evropske direktive glede odprtja trga notranjih storitev železniškega potniškega prometa in

upravljanje železniške infrastrukture v slovenski pravni red. Ta direktiva je del političnega dela četrtega železniškega svežnja, katerega glavni cilj sem predstavil že pri prejšnji točki. Zaradi pravne varnosti se morata ta predlog zakona in predlog zakona o varnosti v železniškem prometu, ki smo ga obravnavali pri prejšnji 20. točki, obravnavati kot celota, zlasti pa morata začeti veljati na isti datum, da ne bi prišlo zaradi različnega datuma uveljavitve obeh zakonov do pravne praznine ali dvojnega normiranja.

Ključna rešitev, ki jo novela zakona uvaža, je odprtje trga za notranji železniški potniški promet in prinaša krepitev funkcije neodvisnega upravljavca v okviru holdinga oziroma opredeljuje dodatna kadrovska in finančna varovala za zagotovitev neodvisnosti upravljavca železniške infrastrukture. Dodatno se z zakonom razširjajo pristojnosti regulatornega organa, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve, in sicer glede opravljanja prometa, načrtovanja, obnavljanja in načrtovanega ali nenačrtovanega vzdrževanja železniške infrastrukture, izvajanja varoval za njegovo neodvisnost, nadzora finančne preglednosti poslovanja upravljavca in možnosti revizije finančnega poslovanja drugih pravnih subjektov v vertikalno povezanem podjetju, torej v skupini Slovenske železnice.

Rešitve, predlagane v zakonu, podpirajo Javna agencija za železniški promet, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve, Inšpektorat za infrastrukturo in Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj v Državnem svetu.

Tudi v Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog Zakona o železniškem prometu podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili jutri, 17. 4. 2018, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **14. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SOCIALNEM VKLJUČEVANJU INVALIDOV V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide, kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Priklju.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, najlepša hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Dovolite, da vam na kratko predstavim stališče oziroma poročilo Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide do predloga Zakona o socialnem vključevanju invalidov. Naš odbor je na 71. nujni seji 11. tega meseca obravnaval Predlog zakona o socialnem vključevanju invalidov, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo in sprejetje Vlada.

Pri samem delu odbora so sodelovali predstavniki Vlade, torej Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, naše Zakonodajno-pravne službe, Državnega sveta ter širokega spektra civilno-druženih iniciativ oziroma organizacij.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika ter dala nekatere pripombe na posamezne člene, ki so bili v nadaljevanju upoštevani oziroma evalvirani s predlogi amandmajev k zakonu. Odbor je prejel tudi mnenje Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo, invalide, ki je, z eno besedo, predlog tega zakona podprl in ga tudi soglasno podpira.

Uvodoma je bilo povedano, da se z zakonom o socialnem vključevanju invalidov nadomešča zakon, 35 let star Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, torej iz davnega 1983 leta, ta zakon namreč zaokroža zakonodajo na področju invalidskega varstva, s ciljem zagotavljanja neodvisnega življenja invalidov v skupnosti, poleg tega zakona so v ta cikel oziroma v to skupino zakonov zajeti tudi Zakon o uporabi slovenskega znakovnega jezika, ZINI, torej Zakon o izvrševanju možnosti invalidov ter Zakon o osebni asistenci. S tem Zakonom o socialnem vključevanju invalidov se širi tudi krog invalidov, ki dobijo pravice po tem zakonu. Predstavniki zainteresirane javnosti, torej številnih civilno družbenih iniciativ, ki so sodelovali tako pri pripravi samega zakona kot tudi na samem delu odbora, so v predlogu zakona predstavili svoja stališča. Podprli so zakon, kar je bistvenega pomena, in nanj niso imeli pripomb, izrazili pa so upanje, da bom čim prej tudi sprejet, in verjamem, da bo temu tako in bo jutri na glasovanju tudi zakon sprejet. Zakon v praksi, invalidskim organizacijam namreč veliko pomeni, uvaja nov sodoben pristop, invalidom bo zdaj institucionalizacija omogočala višjo kvaliteto življenja, Slovenijo pa bo, po njihovem trdnem prepričanju, vodil na prag evropske razvitosti. V razpravi, ki je temu sledila, so vsi predstavniki poslanskih skupin izrazili podporo predlaganemu zakonu, saj se z novelo tega zakona ureja status najtežjih invalidov. Predlog prinaša vrsto dobrih rešitev, medtem ko je veljavni zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih, ki je mimogrede tudi po

imenu neustrezen, že od odločbe Ustavnega sodišča iz leta 2007 v neskladju z ustavo. Predlog zakona tako prinaša veliko izboljšav, poleg splošnih pravic vpeljuje še posebne pravice in širi krog upravičencev, ki dobijo pravico v zakonu, in sicer osebe z avtističnimi motnjami, osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro in gluhoslepe osebe. Predlog omogoča invalidom prehod v zaposlitev in po prenehanju zaposlitve ponovno izplačilo za invalidnost. Če dobijo plačo, jim kljub temu pripada nadomestilo do višine neto minimalne plače. Novost, ki jo prinaša predlog zakona, so podpirne storitve, in sicer usposabljanje za samostojno življenje, vseživljenjsko učenje, bivanje s podporo in storitve za starejše invalide. Izpostavljeno je bilo tudi, da gre za življenjsko pomemben zakon za njegove uporabnike. Zakon bo prispeval k temu, da se bo dvignil nivo zavedanja družbe o pomembnosti vključevanja invalidov v družbo. Ob tem je bila izpostavljena vprašljivost finančne strukture zakona in potrebno bi bilo tudi doreči, po mnenju razpravljalcev na odboru, finančne posledice zakona, neznanka pa ostaja tudi obseg storitev. Po sprejetju zakona pa je treba takoj, nemudoma začeti z izvedbo pilotnega projekta.

Odbor je v nadaljevanju sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin k členom 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 ter 19 in 23 ter nova 26.a in 26.b člen. Odbor ni sprejel amandmaja Poslanske skupine SDS.

Skladno s poslovniškimi določili smo na odboru glasovali o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejeli. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena našega poslovnika, pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni tudi sprejeti amandmaji.

Dopolnjen predlog tega zakona pa je sestavni del poročila, ki sem vam ga na kratko prebral. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, spoštovani!

In še na kratko o stališču Poslanske skupine Desus k Predlogu zakona o socialnem vključevanju invalidov. Uvodoma, jasno, da podpiramo ta zakon in ga bomo brez izjeme seveda soglasno podprli.

V naši ustavi, v Ustavi Republike Slovenije je zapisano, da smo socialna država, in prav je, da smo socialna država. Res je, naša država rešuje problem preživetja brezposelnih in drugih ciljnih skupin, tako ali drugače nemočnih in ranljivih, z različnimi oblikami socialnih pomoči, socialnih ukrepov. Svoje posebno mesto v Ustavi Republike Slovenije ima tudi določilo o varstvu pravic invalidov. Invalidom je v

skladu z zakonom zagotovljeno varstvo in usposabljanje za delo. Ne biti socialno izključen, ampak sodelovati v družbi in biti vključen vanjo kot kdorkoli drug, je namreč temeljna pravica vsakega državljana, seveda tako tudi invalidov.

Drage kolegice in kolegi, danes je pred nami pomemben zakon, morda ni toliko vnebovpijajoč, kar zadeva medije, ampak za ciljno skupino več 10 tisoč invalidov še kako pomemben, za invalide, za njihove družine, za njihove bližnje, za družbo kot celoto. V naši poslanski skupini ugotavljamo, da je Predlog zakona o socialnem vključevanju invalidov zasnovan na sodobnih načelih enakovrednega, enakopravnega vključevanja invalidov v družbo. Sledi mednarodnim konvencijam, udejanja naš ustavnopravni red in, kar je še kako pomembno, predložene zakonske rešitve so v celoti usklajene s ključnimi deležniki, predvsem z uporabniki in tistimi, ki se ali osebno ali strokovno z invalidnostjo ukvarjajo vsakodnevno in vsak dan. Ta zakon prinaša izredno pomemben ter popolnoma nov pristop k spodbujanju aktivacije oziroma zaposlovanje invalidov, omogoča namreč prehod iz statusa zaposlenega v status invalida in obratno, v skladu z zmožnostjo invalida, brez kakšnih posebnih administrativnih, kar je pomembno, in pravnih ovir. Koristno za samega invalida in njegovo družino je, da lahko tisti, ki je po svojih močeh zmožen aktivnosti sodelovati in prispevati k svoji finančni neodvisnosti, to tudi stori. Vključevanje invalidov na različna delovna mesta je tudi družbeno koristna, kajti gospodarska rast in socialna kohezija se v sodobni družbi zelo prepletata. Namen novega zakona, ki nadomešča starega, kar sem že povedal v poročilu odbora, ki že 35 let kroji usodo najranljivejših, je zagotoviti polnoletnim osebam, ki si zaradi svoje invalidnosti ne morejo sami zagotavljati socialne varnosti in se vključevati v družbo, pravico do nadomestila, pravico do dodatka za pomoč in postrežbo in storitev socialnega vključevanja za sodelovanje ter vključenost v družbo, pri čemer se krog dosedanjih upravičencev, kar je bistveno, dopolnjuje še z nekaterimi skupinami, ki so bile do danes oziroma do jutrišnjega dneva dobesedno izključene iz družbe, prepuščene institucionalnem varstvu in iz ekonomskega vidika prepuščene na milost družine ali družbe. Z zagotovitvijo invalidskega nadomestila, dodatka za pomoč in postrežbo ter storitvijo socialnega vključevanja se jim danes omogoča, torej od glasovanja dalje, da bodo odslej živeli v skupnosti in enako kot drugi ljudje odločali o svojem življenju na vseh ravneh. Tako ta zakon kot Zakon o osebni asistenci, ki ga izboljšujemo prav v teh dnevih, torej na tej seji odbora, pomenita pomemben, a ne edini korak k temu, da slovenska družba pokaže pravo odgovornost do odnosa do invalidov in invalidnosti. Tisti, ki žal manjka, in to moram na žalost na tem mestu izpostaviti, da bi dobili zaokroženo normativno celoto zagotavljanja varstva v smislu socialne in

zdravstvene oskrbe ter tudi pomoči v ekonomske smislu za vse, ki potrebujejo takojšnjo ali drugačno pomoč, pa je seveda zakon o dolgotrajni oskrbi, neizsanjan sen te vlade in tega sklica Državnega zbora.

V naši poslanski skupini menimo, da bodo danes obravnavani in jutri, prepričan sem, izglasovan zakon bistveno prispeval k temu, da se bo dvignil nivo zavedanja družbe o pomembnosti vključevanja invalidov v družbo. Najbrž bi lahko še govoril o pomembnosti in koristnosti sprejetja tega zakona, vendar najsibo dovolj. Za zaključek samo to, kot rečeno že uvodoma, Poslanska skupina Desusa, verjamem, da tudi ostali, bomo ta zakon podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik! Spoštovana ministrica, kolegice in kolegi!

Zelo sem vesela, da je končno prišlo do obravnave tega, res že zelo dolgo in težko pričakovanega Predloga zakona o socialnem vključevanju invalidov, ki bo nadomestil Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb. Naj se na tem mestu takoj opravičim, če bom komu zvenela preveč navdušena, ampak želim poudariti, da sem res vesela, da mi je ob zaključku svojega dela v funkciji poslanke dana možnost, da sem priča temu zgodovinskemu momentu, ko bomo, prepričana sem, ta zakon soglasno potrdili. Govorimo namreč o najranljivejši skupini ljudi, to je o invalidih, ki jim ta zakon prinaša veliko izboljšav za polnejšo in kakovostnejše življenje. Bolje pozno kot nikoli, pravi pregovor.

12. člen Konvencije o pravicah invalidov z naslovom Enakost pred zakonom zavezuje države pogodbenice, da invalidom zagotovijo polno uresničevanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin, brez kakršnekoli diskriminacije zaradi invalidnosti. Konvencija torej postavlja zaveze za ustrezne ukrepe, ki invalidu zagotovijo pravico do enakega dostopa informacij, do svobodnega gibanja, do izbire prebivališča, do različnih storitev na domu, do izobraževanja in pa seveda pravico do dela, ki je dostopno invalidom. Država je torej dolžna sprejeti ukrepe, ki invalidom omogočajo dostop do pomoči, ki jo potrebujejo pri uveljavljanju pravne sposobnosti. S predlaganim zakonom se urejata status in pravica najtežjih invalidov v Republiki Sloveniji. Posebej pozdravljamo, da se širi krog upravičencev za pridobitev statusa invalida, tako da si poleg oseb z zmernimi, težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju in najtežje gibalno oviranim status lahko pridobijo še osebe z avtičnimi motnjami, ki imajo hudo obliko neprilagojenega vedenja, gluhoslepe in osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo in okvaro. Na ta način vsi

invalidi, ki pridobijo status invalida, dobijo pravico do nadomestila za invalidnost ter pravico do dodatka za pomoč in postrežbo.

S sprejetjem tega zakona se bo po več kot desetih letih realizirala tudi vsebina odločbe Ustavnega sodišča iz leta 2007, ki je naši državi naložilo, da v roku enega leta uskladi Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb iz leta 1983 z Ustavo Republike Slovenije. Naj se tukaj dotaknem oseb z motnjami v duševnem razvoju. Ti po mnenju raziskovalcev spadajo med najbolj stigmatizirane osebe, predvsem na področju dela in zaposlovanja, bivanja v ustanovah in podpornih storitev socialnega vključevanja za samostojno življenje. Številne države poleg državnih pomoči namenjajo največ pozornosti prav področju zaposlovanja invalidov, ker se zavedajo, da ravno zaposlovanje omogoča največ priložnosti za enake možnosti, torej last in zaslužek, finančno neodvisnost in tudi večjo družbeno neodvisnost. S Predlogom zakona o socialnem vključevanju invalidov se izpolnjuje tudi cilje Akcijskega programa za invalide 2014–2021, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela 9. januarja 2014, med drugim tudi ta, da se bo invalidom omogočal prehod iz statusa uživalca socialnih pravic v status iskalca zaposlitve ali zaposlene osebe in nazaj ter pravica zagotavljanja primerne minimalne denarne prejemke invalidov. Novost je mirovanje pridobljenih pravic po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, kar pomeni, da če se oseba zaposli in iz kakršnihkoli razlogov delovno razmerje preneha, ima znova pravico do nadomestila za invalidnost ob polnem znesku, brez večjih administrativnih ovir. To je hvalevredno, kajti invalidi si želijo biti vključeni v proces dela, radi delajo, a zato morajo biti dani pravi pogoji. V primeru, da se ugotovi, da ne morejo delati, se pa lahko vrnejo ali v institucijo ali domov in so upravičeni do nadomestila invalidnosti in drugih pravic. Sprejetje zakona o socialnem vključevanju je torej prvi konkreten korak v prehodu od institucionalne oskrbe k skupnostni oskrbi, od te točke naprej pa bo treba na ravni države in ravni občine veliko aktivnega dela pri pripravi in zagonu učinkovitih mrež podpornih storitev skupnosti. Vsekakor bo na to treba pripraviti tudi invalidne osebe, jih opolnomočiti za življenje skupnosti, kjer bodo ne samo stanovali, pač pa tudi živeli. Za kakovostno življenje in bivanje pa je vsekakor potrebno sprejetje dolgotrajne oskrbe, zakona, ki bo nadgradnja doseženega standarda, ne popolna razgradnja le-tega.

V naši poslanski skupini bomo predlog seveda soglasno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS Levica): Hvala za besedo in lep pozdrav.

Predlog, ki ga obravnavamo danes, uživa široko podporo, in to upravičeno. Končno, po več kot 35 letih čakanja na bolj življenjsko zakonodajo bomo dobili zakon o invalidih, o socialnem vključevanju invalidov, ki je po naši oceni dober in ga bomo v Levici podprli.

Vendar pa je bilo zavlačevanje s potrjevanjem tega predloga na vladah in posledično igranje z usodami ljudi, katerih dostojanstvo in preživetje sta odvisna od predlaganih rešitev, popolnoma nepotrebno. Glede na potrebe invalidov in priznane pravice je arhaični zakon iz leta 1983 ne le neustaven, temveč invalide obsoja na životarjenje na robu družbe. Spremembe, ki jih sprejemamo danes, končno zvišujejo dohodek invalidov ter jim omogočajo, da nadomestilo prejemajo tudi, če delajo, status pa lahko ohranijo tudi po obdobju dela, kar je ključno. Če invalid dobiva plačo, na primer, za polovični delovni čas, mu bo kljub temu pripadlo nadomestilo do višine neto minimalne plače, to sicer ni veliko, a glede na trenutno stanje predstavlja bistven napredek. Poleg tega pa se stanje lahko tudi popravi, če, kot predlagamo v Levici, minimalno plačo povišamo. Z izboljšavami, ki jih bo prinesel zakon, bodo invalidi dobili več avtonomije tudi v materialnem smislu in bodo zato lahko enakopravneje odločali o tem, kje bivati, katerih aktivnosti se udeleževati in ali se in v kakšni meri vključevati v delovne procese.

Vendar pa ne smemo zaspiti na lovorikah. Na področju dela invalidov še zdaleč ni vse v redu, naj vam navedem primer, ki ga je izpostavila Delavska svetovalnica na odboru. Invalidi, vključeni v programe socialnega vključevanja na podlagi Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov, za svoje delo ne dobijo primerne plačila, osebe vključene v te programe v povprečju delajo več kot 6 ur na teden, za to pa prejmejo nagrado v višini od 5 do 15 % minimalne plače, kar znaša 40 oziroma 120 evrov. Delovne aktivnosti v teh programih vključujejo na primer sezonska dela v kmetijstvu, hišniška dela, pomoč pri delu na stojnicah, čiščenje, ročna dela in podobno. Ministrica nas je na odboru mirila, da te osebe niso v delovnem razmerju in da so zato upravičene do drugih socialnih transferjev, za kar pa na žalost vemo, da ne krijejo niti stroškov golega preživetja, kaj šele, da bi invalidom omogočali dostojno preživetje. Poleg tega v omenjenem zakonu tudi jasno piše, da so invalidi, ki niso prejemniki denarnega nadomestila ali socialne pomoči, za čas vključenosti v te programe upravičeni do zgolj 40 % minimalne plače, kar pomeni, da so obsojeni na životarjenje. Čeprav je današnji zakon dober in ga bomo kot rečeno podprli, pa se moramo zavedati, da vseh problemov ne rešuje. Na tem bo treba še bistveno več dela in izboljšav v naslednjem mandatu. Koliko revščine bomo v tej družbi dopuščali, pa bo bržkone odvisno tudi od

tega, koliko poslancev Levice bo jeseni sedelo v tej dvorani. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa za besedo. Drage poslanke, dragi poslanci!

V Poslanski skupini Nove Slovenije pozdravljamo korake v smer enakopravnega vključevanja invalidov v družbo, ki ga prinaša Predlog zakona o socialnem vključevanju invalidov. Sedaj veljavni zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb je namreč zastarel in že od leta 2007 potrjeno v neskladju z ustavo. Kot pomembnejšo spremembo izpostavljamo širitev kroga upravičencev, ki jim pripada status invalida, poleg oseb z zmernimi, težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju in najtežje gibalno oviranih oseb, bodo lahko po novem status invalida po zakonu pridobile tudi osebe z avističnimi motnjami, ki imajo hudo obliko neprilagojenega vedenja, ki jim onemogoča samostojno življenje in pridobitev sredstev za preživljanje, gluhoslepe osebe in osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro. To je prelomno, saj trenutno mladi s poškodbo glave niso obravnavani po nobenem zakonu, zdaj pa bodo vključeni v sistem podpore.

V Poslanski skupini Nove Slovenije podpiramo predlog, da vsem invalidom, ki pridobijo status invalida po zakonu, pripada pravica do socialnovarstvenih storitev v skladu z Zakonom o socialnem varstvu ter do storitev socialnega vključevanja, pravico do nadomestila za invalidnost in pravico do dodatka za pomoč in postrežbo. Pozdravljamo tudi možnost uveljavljanja storitev socialnega vključevanja, ki bodo namenjena usposabljanju za samostojno življenje, vseživljenjskemu učenju, bivanju s podporo in ohranjanju vključenosti starejših invalidov. V Novi Sloveniji podpiramo vse programe, ki invalidom omogočajo vključevanje v družbo. Primer dobre prakse je lokal Druga violina v stari Ljubljani. Invalidom, ki tu opravljajo različna dela, se omogoča stik z ljudmi, počutijo se koristne in s tem sebi in družbi dokazujejo, da so pomembna skupina ljudi, čeprav spadajo med ranljivejše skupine. S takimi projekti se javnost primerno ozavešča, s takimi projekti se podirajo stereotipi o ljudeh s posebnimi potrebami.

Bi pa v Poslanski skupini Nove Slovenije vseeno radi opozorili na diskriminatorno obravnavo gluhoslepih oseb. To so torej ljudje s hkratno okvaro vida in sluha. Po predlogu zakona se tem osebam prizna status invalida, če posedujejo motnjo do najmanj 50 % izgube sluha in prve do vključno pete kategorije slepote in slabovidnosti. Po predlogu Združenja dlan je treba pri invalidih, ki posedujejo

gluhoslepoto za priznanje invalidnosti upoštevati funkcionalni kriterij in ne medicinskega. Funkcionalni kriterij je upoštevan pri avistični motnji in gibalno oviranih osebah. Diskriminatorno je od gluhoslepih zahtevati, da zadostijo zgolj omenjenima medicinskima kriterijema, torej posebej za vid in posebej za sluh. Treba je oceniti njihovo sposobnost vključevanja v družbo na podlagi hkratne dvojne okvare, ki pri posamezniku povzroči popolnoma drugačno stanje in potrebe kot le, če poseduje eno od motenj. Lahko bi se zgodilo, da bi bila oseba, ki poseduje obe motnji in pri eni ne doseže medicinskega kriterija, hkrati pa je zaradi dvojne okvare popolnoma nezmožna za delo, sporazumevanje in vključevanje v družbo, prikrajšana za status invalida, zato Poslanska skupina Nove Slovenije v izogib zgoraj navedenim diskriminatornim praksam predloga, da se predlog zakona ustrezno popravi oziroma dopolni. To bomo tudi naredili v naslednjem mandatu. Na ta način bo namreč zagotovljena enaka obravnavo vseh oseb, ki so upravičene do statusa invalida.

Poleg navedenega ostaja na področju varstva invalidov odprtih še veliko izzivov, kot so dostop do zdravstvenih storitev za osebe z motnjo v duševnem razvoju, omogočanje aktivnega državljanstva tem osebam ter sistemska ureditev financiranja socialnega vključevanja invalidov.

V Poslanski skupini Nove Slovenije bomo predlog zakona podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo dr. Mirjam Bon Klanjšček.

DR. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Lepo pozdravljeni!

Dostojanstvo, enakost, temeljne pravice in svoboščine so načela in vrednote, ki veljajo za vse ljudi tudi za invalide. Žal pa nam tako preteklost kot nemalokrat tudi sedanjost prikazujeta, da so invalidi še vedno soočeni z ovirami na številnih ključnih področjih, kot so zdravje, izobraževanje, zaposlovanje in socialna varnost. Zato me še posebej veseli, da je danes pred nami predlog zakona, ki izraža skrb za osebe, ki jim različne ovire pogostokrat preprečujejo njihovo polno in učinkovito sodelovanje v družbi.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev bomo zakon seveda podprli.

Predlog zakona o socialnem vključevanju invalidom bo nadomestil Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki je bil sprejet davnega leta 1983 ter, milo rečeno, že odslužil svojemu namenu. Prav tako predlagani zakon pomeni realizacijo odločbe Ustavnega sodišča iz leta 2007, na katero smo, kot vidimo, čakali več kot deset let. Namen zakona, o katerem bo danes tekla razprava, je širitev upravičencev za pridobitev statusa invalida ter posledično

pridobivanje nekaterih pravic, kot je pravica do nadomestila za invalidnost v višini seštevka denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno-varstvene prejemke. V zvezi s tem še posebej pozdravljam možnost ponovnega izplačila nadomestila v primeru prehoda v zaposlitev oziroma po prenehanju le-te. Predlog zakona uvaja še tako imenovane podporne storitve usposabljanja za vseživljenjsko učenje, bivanja s podporo in storitev za starejše invalide. Na ta način bo zakon pomembno doprinesel ne samo k višji kakovosti življenja invalidov, ampak tudi k ozaveščanju celotne družbe o sposobnostih in prispevanju invalidov v skupnost.

Vesela sem, da je predlog zakona tako na matični obravnavi delovnega telesa kot v zainteresirani javnosti prejel praktično soglasno podporo. Takih predlogov zakonov ni veliko in kadar jih dobimo na poslanske klopi, ponavadi pomenijo res nekaj dobrega, zato jih tudi z veseljem podpiramo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Erika Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, predstavniki Vlade, kolege in kolegi!

Verjamem, da nas je kar nekaj, ki si delimo veselje, da danes obravnavamo tako pomemben zakon za invalide. Zakon o socialnem vključevanju invalidov nadomešča 35 let star Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb. Že sam naslov veljavnega zakona kaže na to, da je ureditev zastarela in da nezadovoljivo odgovarja na aktualne izzive, s katerimi se kot družba soočamo. Potrebe, ki jih imajo invalidi, se spreminjajo, priča pa smo tudi spremembam na področju diagnostike, razvoja prakse ter na strokovnem področju. S poglobitimi rešitvami, ki jih predvideva danes obravnavani zakon, se uresničuje cilj zagotavljanja neodvisnega življenja invalidov v skupnosti. Namen predlaganih ukrepov pa je predvsem zmanjšanje odvisnosti te ranljive družbene skupine od raznih oblik socialne pomoči in jim zagotoviti možnost za samostojno življenje v skupnosti ter za aktivno vključevanje v družbo. S predlaganim zakonom se izpolnjujejo tudi cilji, zapisani v Akcijskem programu za invalide od leta 2014 do 2021. Slovenija je pred desetletjem ratificirala tudi Konvencijo o pravicah invalidov. Glede na to, da se v Sloveniji okvirna ocena deleža invalidov giblje med 12 in 13 % celotnega prebivalstva, je jasno, da predstavljajo pomembno družbeno skupino in da mora država sprejeti takšne ukrepe, ki jim bodo zagotavljali uspešno vključevanje v družbo in karseda samostojno življenje. Namreč, tudi invalidi so skupina, ki lahko enakovredno prispeva k razvoju družbe, četudi njihove zmogljivosti še

niso v celoti razvite zaradi prenekaterih ovir, na katere naletijo v življenju.

Predlog zakona so podprle številne nevladne organizacije, ki so svojo podporo izrazile tudi ob obravnavi na matičnem delovnem telesu, zakon pa uživa tudi širšo politično podporo. Sicer je bila s strani Skupnosti organizacij za usposabljanje oseb s posebnimi potrebami izražena bojazen, da bo sprejem vladnega zakona o socialnem vključevanju invalidov zaradi odstopa predsednika Vlade obvisel v zraku, vendar pa se poslanci SMC zavedamo nujnosti sprejema le-tega in to je bil tudi razlog, da smo sopodpisali zahtevo za sklic izredne seje Državnega zbora z namenom, da bo zakon še v tem mandatu sprejet. V Poslanski skupini SMC se zato veselimo sprejetja zakona in verjamemo, da bomo s tem v še večji meri prispevali k uresničevanju 14. člena Ustave Republike Slovenije, ki med drugim izrecno poudarja tudi pravico do enakosti invalidov pred zakonom oziroma da nihče ne sme biti zapostavljen zaradi invalidnosti.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani!

Predlog zakona o socialnem vključevanju invalidov je v Državni zbor vložila Vlada Republike Slovenije. Do sedaj veljavni Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb je do sedaj urejalo to področje in je bil nujno potreben sprememb. Žal pa je bil zakon pripravljen šele proti koncu oziroma praktično v zadnjem mesecu mandata te vlade. Predlagatelj kot glavni namen predloga zakona navaja ureditev statusa in pravic najtežjih invalidov, pri čemer se širi krog upravičencev, poleg oseb z zmernimi, težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju in najtežje gibalno oviranih oseb bodo po novem statusu invalida, po tem zakonu lahko pridobijo tudi osebe z avtičnimi motnjami, ki imajo hudo obliko neprilagojenega vedenja, gluhoslepe osebe ter osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro. Poglavitne rešitve predloga zakona se nanašajo na zagotovitev pravice do nadomestila za invalidnost ter dodatka za pomoč in postrežbo, uveljavljanje storitev socialnega vključevanja in vključenost v družbo, možnost zaposlovanja polnoletnih oseb, ki si zaradi svoje invalidnosti ne morejo same zagotavljati socialne varnosti in se vključevati v družbo. S predlogom zakona se natančneje opredeljuje postopek za uveljavljanje navedenih pravic. Res je, da bi vlada Mira Cerarja ta predlog zakona lahko predlagala bistveno prej, vendar kljub temu gredo zakonske rešitve v pravo smer in bomo predlog Zakona o socialnem vključevanju invalidov v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenem predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 17. aprila 2018, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 15. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LOKALNI SAMOUPRAVI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za javno upravo mag. Kseniji Klampfer.

MAG. KSENIJA KLAMPFER: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani poslanke, poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi ujava naslednje poglobitve rešitve. Odpravlja neustavnost glede možnosti pridobitve lastnosti reprezentativnosti združenja mestnih občin, krepi vlogo ožjih delov občin s širitvijo nabora nalog, ki jih na svete ožjih delov lahko prenesejo občine, poenostavljajo ustanovitve zveze občin kot institucionalne oblike medobčinskega sodelovanja, na katero lahko občine prenesejo izvajanje nalog iz svoje pristojnosti tudi dele regulativnih pristojnosti. Izenačuje pogoje za razveljavitev občinskega splošnega akta s pogoji, ki velja za državne referendumne, ureja participativni proračun kot oblike sodelovanja občanov, usklajuje vsebine zakona glede občinskega odvetništva z Zakonom o državnem odvetništvu, širi nadzorne funkcije nadzornega odbora iz pristojnosti za razpolaganja z premoženjem na ravnanje, kar zajema tudi pridobivanje, upravljanje in najemanje premoženja, s tem pa se zakon uskladi tudi z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

V skladu s prvim odstavkom 138. člena Poslovnika Državnega zbora že sedaj predlagam, da Državni zbor opravi tudi tretjo obravnavo predloga zakona na tej seji Državnega zbora in predlog zakona podpre. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku mag. Dušanu Verbiču.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik. Državna sekretarja, lep pozdrav, poslanke, poslanci tudi vam, peščica!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 66. javni seji dne 6. aprila 2018 kot matično delovno telo obravnaval ta zadevni predlog zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

V poslovnem roku so amandmaje vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD k 5., 6., 9., in 11. členu in Poslanska skupina Levica k 5. in 6. členu.

Predstavnik predlagatelj, minister za javno upravo je podal dopolnilno obrazložitev k členom samega predloga zakona. Povedal je, da gre predvsem za odpravo neustavnosti, ki je povezana z reprezentativnostjo združenja mestnih občin, kar je naložilo Ustavno sodišče. Nadalje gre za krepitev vloge ožjih del občin, saj predlog zakona omogoča prenos praktično vseh nalog, razen tistih, za katere je predvideno, da jih morajo opravljati organi občin. Predlog zakona uvaja možnost dajanja podpore k zahtevni za razpis referendumu preko eUprave, s čimer bo možnost, ki že obstaja, dobila zakonsko podlago. Predlog zakona prav tako ureja participativni proračun, in sicer ne podrobno, saj se v praksi lahko izvaja na različne načine. Prav tako gre za usklajevanje z Zakonom o državnem odvetništvu in z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti v delu, ko gre za širitev nadzorne funkcije samega nadzornega odbora. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi pisnega mnenja dejala, da pripombe, ki so k posameznim členom, so v nadaljevanju bile upoštevane k posameznih določbam. Predstavnik Državnega sveta je dejal, da Državni svet predlog zakona podpira, zlasti podpira in pozdravlja možnost, da se daje delom občin večja pooblastila, kar bo pripomoglo k enakomernejšemu razvoju vsake občine. Predstavnik Skupnosti občin Slovenije je izrazil podporo predloga zakona. Prav tako je menil, da so nekatere občine izrazile, da bi bilo smiselno urediti sistematizacijo delovnega mesta vodjo občinskega ali medobčinskega odvetništva in občinskega odvetnika ter vključiti v katalog funkcij delovnim mest in nazivov v javnem sektorju. Predstavnik Združenja mestnih občin Slovenije je izrazil podporo predlaganim spremembam Zakon o lokalni samoupravi in izrazil zadovoljstvo, da je ta predlog zakona usklajen z vsemi tremi reprezentativnimi združenji občin.

V razpravi je poslanec Poslanske skupine Levica izrazil mnenje, da je nujno potrebna reforma lokalne samouprave. Prav tako bi morali imeti samostojno Ministrstvo za lokalno samoupravo. Menil je, da bi moralo obstajati zgolj eno reprezentativno združenje občin. Poslanci koalicije so menili, da je povsem v pristojnosti občin, na kakšen način in katera združenja se bodo organizirale, kajti to sledi tudi iz Evropske listine lokalne samouprave. Prav

tako so menili, da število ministrstev ne igra vloge pri tem, ali in kako bo razvita lokalna samouprava. Glede participativnega proračuna so predstavili izkušnje več občin, ki so se pilotno ukvarjale, ter njegove prednosti in slabosti.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin SMC in SD in ni sprejel amandmajev Poslanske skupine Levica.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih tudi sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so sprejeti amandmaji vključeni. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Slede predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanj mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa ponovno za besedo, predsednik. Spoštovani državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Naj kar v uvodu povem, da bomo Socialni demokrati Predlog novele Zakona o lokalni samoupravi podprli.

S predlagano novelo se odpravlja neustavnost glede možnosti pridobitve lastnosti reprezentativnosti združenja. Ta rešitev je povezana s priznanjem reprezentativnosti Združenja mestnih občin in ga postavljaj v enak položaj z Združenjem občin Slovenije in Skupnostjo občin Slovenije. Spremembe pa se nanašajo tudi na uskladitev s sprejetimi drugimi zakoni: z Zakonom o državnem odvetništvu, z Zakonom o stvarnem premoženju države in lokalnih skupnosti, z Zakonom o splošnem upravnem postopku. Predlog zakona uvaja možnost dajanja podpore zahtevi za razpis referendumu preko eUprave. Prav tako daje zakonsko možnost urejanja participativnega proračuna, vendar pa to ni natančno urejeno, saj Vlada navaja, da se v praksi ta način sodelovanja prebivalcev pri pripravi proračuna izvaja na različne načine. Posamezne rešitve se nanašajo še na poenostavitev odločanja vodje medobčinskega urada. Sprememba se nanaša tudi na odvetništvo, ki ne bo več kot pravobranilstvo. Na širitev nadzorne funkcije nadzornega odbora in na krepitev ožjih delov občin s širitvijo nabora nalog. Novela je potrebna, ni pa revolucionarna. A kakorkoli že, lokalna samouprava predstavlja največjo možnost neposrednega sodelovanja ljudi pri javnih zadevah, vendar zaradi razdrobljenosti na občine in še neuresničene zaveze o vzpostavitvi regij, ostaja najbolj centralizirana država v Evropski uniji. Razlike v razvitosti slovenskih regij kažejo na nujno po odprtju razprave, kako pristopiti k regionalizaciji razvoja.

Socialni demokrati se zavedamo, da bo težko doseči konsenz med različnimi deležniki,

vendar nas to ne zadržuje pri razmišljanju, kako doseči urbani, lokalni in regionalni razvoj, kako modernizirati lokalno samoupravo in z večjo vlogo občin prispevati k večjemu gospodarskemu razvoju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanj dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem skupaj!

V tem mandatu smo imeli na klopeh spremembe vseh za lokalno samoupravo pomembnih zakonov. Nobeden izmed njih, žal, ni prinesel pozitivnih sprememb, kaj šele nujno potrebnih. Najprej je Vlada s tako imenovanim občinskim ZUJF posegla v enajst področnih predpisov in med drugim nezakonito ukinila del neprofitnih najemnin. V luči varčevanja je želela ukiniti celo volitve v ožje dele občin, a vsaj v tem delu na koncu ni bila uspešna. Vladna koalicija je sprejela tudi spremembe Zakona o financiranju občin, namesto da bi upoštevali opozorila Računskega sodišča, smo dobili nekakšen neusklajen predlog s kopico ne preveč domišljenih prehodnih določb ter tudi zaostritve pogojev za skupne občinske uprave.

Vse navedeno zelo jasno kaže, da lokalna samouprava ni bila med prioritetami te vlade v odstopu in te koalicije v odhajanju. V Levici smo večkrat opozarjali, da se minister z reformo lokalne samouprave bodisi noče ali pa tudi ne zna ukvarjati. Imeli smo več kot odlično priložnost, da bi se. Štiri leta sicer niso dovolj za celovito reformo lokalne samouprave, vsekakor pa bi morali postaviti njene temelje, a se to žal ni zgodilo.

Danes imamo pred nami spremembe Zakona o lokalni samoupravi. Tudi ta predlog je, odkrito povedano, slab. Minister želi na eni strani občinsko oblast približati ljudem z uvedbo participatornega proračuna, na drugi strani pa z istim zakonom zaostri pogoje za referendum na lokalni ravni. Cilj ministrstva je torej enak kot cilj kar zajetnega dela županov, dati vtis, da se zavzemajo za višanje demokratičnih standardov, za spodbujanje sodelovanja občanov in občanov pri upravljanju javnih zadev, a le navidezno, tako da pri procesih sicer lahko sodelujejo, ne pa tudi odločajo. S spremembami zakona se najprej zaostri možnosti izvedbe referendumov. Sprememba je utemeljena dobesedno na laži. Potrebna naj bi bila namreč zaradi spremembe ustave iz leta 2013. Sprememba ustave, ki je omejila možnost izvedbe zakonodajnega referendumu na državni ravni, nima zveze z referendumi na lokalni ravni. Tukaj ne gre za nobeno uskladitev. Gre preprosto za zavestno odločitev te vlade in koalicije v odhajanju do omejitve možnosti sodelovanja občanov in občanov pri odločitvah občinskih oblastnikov, ki imajo direkten vpliv na njihovo okolje in življenje. Že v naslednjem členu pa naj bi se poskrbelo za

demokratizacijo delovanja občine z uvedbo participatornega proračuna, a tudi tukaj gre za navidezno višanje demokratičnih standardov. Zakon namreč ne določa nič drugega, kot to, da občine v pripravo proračunov lahko vključijo občanke in občane. »Lahko vključijo«, konec citata. Torej, le, če se tako odloči občina sama in še v tem primeru odločitev občank in občanov ni zavezujoča niti ni predpisan način, na katerega se participatorni proračun izvede.

Kakšen je torej izkupiček predlaganih rešitev v praksi? Uvedba novega instituta občankam in občanom omogoča sodelovanje, ne pa tudi odločanje. Pri že obstoječem institutu, ki občankam in občanom dejansko omogoča odločanje o najpomembnejših vprašanjih, pa se možnosti za to celo radikalno krčijo. Logičen je le en zaključek – tako aktualni kot pretekli nosilci politične moči si ne želite premočnega ljudstva, še manj takšnega, ki ima vpliv na vaše odločitve. Referendum vidite kot nagajanje, stavke kot neupravičeno izsiljevanje in še bi lahko nadaljeval. Nenazadnje sta koalicijski stranki, ki se obe deklarirata kot demokratični, preprečili tudi uvedbo instituta odpoklica županov.

V Levici smo vložili amandmaje oziroma amandmaja, ki zakon popravljata na način, ki dejansko pomeni višanje demokratičnih standardov. Od podpore našim amandmajem pa bo seveda odvisna tudi naša podpora zakonu. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Spoštovani!

Lokalna samouprava je ustavna institucija in predstavlja najožji in neposredni stik z njenimi prebivalci. Občani jo v skladu z ustavo in Evropsko listino lokalne samouprave uresničujejo z volitvami občinskih svetov, ki kot predstavniški organi izvršujejo naloge iz občinske pristojnosti, in z volitvami županov, ki so nosilci izvršilne funkcije v občini. Neposredno pa lahko odločajo na zborih občanov, referendumih in preko ljudske iniciative. Danes lahko z gotovostjo trdimo, da imajo predvsem manjše občine številne prednosti in da predstavljajo osnovni temelj delovanja celotne države. Tako občine kot država so ustanovljeni z namenom, da državljani čim lažje uveljavljajo svoje interese, zato je nujno, da med njimi vlada interes vzajemnega sodelovanja. Če izhajamo iz tega dejstva, potem bi morale več sredstev dobiti ravno občine. Ker temu ni tako, v tem trenutku na ravni občin primanjkuje okrog 130 milijonov evrov za izvajanje njihovih obveznih nalog, slabo stanje pa je tudi glede razvojnih sredstev, ki jih občine skoraj nimajo več. Po drugi strani pa država zlahka nameni več sredstev glavnemu mestu države, Mestni občini Ljubljana, ker izvaja menda specifične naloge

glavnega mesta. To je nesprejemljivo. Občine, razen posvečenih, tudi nimajo dostopa do kohezijskih sredstev. V Novi Sloveniji ugotavljamo, da država občine izčrpa tako, da jim nalaga vedno več nalog, vire financiranja teh nalog pa jim celo zmanjšuje. Če država na občine prenese upravljanje posameznih dodatnih nalog, mora nujno zanje zagotoviti tudi finančna sredstva. To je osnovno pravilo. V tem trenutku bi bil rezultat boljši, če bi država le izpolnjevala in samo izpolnjevala svoje zakonske obveznosti. To pomeni, določila višino povprečnine na raven pred krizo. Tako pa žal ugotavljamo, da občine dobivajo le nove naloge, finančnih sredstev za njihovo realizacijo pa ne. Tukaj se tudi sprašujemo v Novi Sloveniji, kako je s spoštovanjem Evropske listine lokalne samouprave, ki jo je ratificiral tudi ta Državni zbor. Neskladni regionalni razvoj, poudarjam neskladni regionalni razvoj, se le še pogloblja.

Kljub temu, da predlog današnje novele zakona ne prinaša velike dodane vrednosti in glede nekaterih vprašanj pušča odprta vrata, pa je pohvalno, da ga po dolgem času podpirajo vsa reprezentativna združenja občin. V Novi Sloveniji smo prepričani, da bi morale tudi občine imeti boljšega sogovornika. Pri tem mislimo na nujnost ustanovitve samostojnega ministrstva za lokalno samoupravo. Ob dejstvu, da so ravno občine pogosto najuspešnejše pri črpanju evropskih sredstev, tako kot je bilo v prejšnji finančni perspektivi, bi morala država njihovo vlogo krepiti. S to novelo bodo ožji deli občin z novimi pristojnostmi, ki jih bodo nanje lahko prenesle občine, dobili večjo veljavo. Tudi možnost uvedbe participatornega proračuna, kjer bodo občine lahko sodelovale s svojimi predlogi o konkretnih zadevah, v Novi Sloveniji pozdravljamo. Gre za primere dobrih praks, ki v nekaterih slovenskih občinah že obstajajo. Če torej želimo lokalno samoupravo ohraniti, kot ustavno institucijo, ki predstavlja najožji in neposredni stik z njenimi prebivalci, potem moramo poskrbeti za njihov nadaljnji razvoj in nadgradnjo.

V Novi Sloveniji bomo predlog novele zakona podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Pred nami je v bistvu zakon, s katerim pravzaprav ne bomo naredili nič revolucionarnega, bomo pa seveda prinesli nekaj svežine in predvsem tisto, kar nam tudi nalaga Ustavno sodišče. In bi v resnici, ko smo sprejeli Zakon o lokalni samoupravi, kjer smo urejali odpoklic župana, v tem Državnem zboru že odločali, tudi uredili to vprašanje, govorim o reprezentativnosti, smo seveda dopustili možnost, predvsem nepričakovano s strani tistih, ki so ta zakon najprej podprli, potem pa seveda podprli veto s svojim negiranjem tistega, kar so

že prej rekli in odločali, govorim predvsem o SD in Desusu. Zato imamo danes še enkrat odločanje o tej materiji pred nami, v tem zakonu, ki to vprašanje ureja. Na odboru je bilo seveda največ diskusije samo o dveh temah, govorimo o participatornem proračunu in seveda o t. i. urejanju vprašanja referendumu oziroma ali dejansko v bistvu pustiti takšno ureditev, da bodo imeli na lokalnem nivoju bistveno lažje možnost organizirati referendum kot na nacionalni ravni. Eni temu rečejo, da gre za hujše standarde, o katerih zakon pravzaprav ne govori, kar seveda drži, je pa seveda res, da je ustava zelo jasna, kar se tega vprašanja tiče. Če to velja za nacionalno raven, ne vidim prav nobenega razloga, zakaj to ne bi veljalo tudi za lokalno raven. In kar je še bolj pomembno, ne gre za omejevanje, ampak predvsem za odgovornost, ki jo morajo nositi tudi na lokalni skupnosti, predvsem tisti, ki želijo referendum sprožiti. Vendar, tega z vidika percepcije, kako gledamo na problem, če je to seveda sploh problem, je seveda tudi vprašanje, kako bomo razumeli spreminjanje te materije.

Zato v SMC podpiramo ta zakon in ne nazadnje tudi ne bomo podprli amandmaja, ki so predlagani na to temo, bomo pa seveda več sodelovali v sami razpravi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Lep pozdrav!

Ko govorimo o lokalni skupnosti, govorimo o nivoju oblasti, ki je praktično najbližje ljudem. Njena primarna naloga pa je zastopanje interesov lokalnega prebivalstva. Zaradi povezanosti z življenjem občanov in občanov in zaradi večje okretnosti občin je vse bolj pomembna njihova vloga pri zagotavljanju in vzpostavljanju razmer, ki omogočajo kakovostno družbeno življenje in blaginjo prebivalcev. Država bi se morala tega bolj zavedati in razvoju občin nameniti še več pozornosti in pomoč, predvsem pa, da se med občinami ne dela razlik in da se jih ne deli na prvo- in drugorazredne. Vsak občan, ne glede na to, ali prihaja iz Škocjana, Žužemberka, Apač ali pa iz Ljubljane, si zasluži, da živi v okolju, kjer lahko razvija svoje potencialne in si uredi dostojno življenjsko okolje.

V Slovenski demokratični stranki se zavedamo pomena lokalne samouprave, zato razvoju in vlogi občin namenimo veliko pozornost. Zavedamo se, da imajo občine pomembno vlogo pri napredku celotne družbe, zato je njihov razvoj nujen, država pa bi morala temu slediti. Danes obravnavamo Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o lokalni samoupravi. Med drugim je cilj zakona odprava neustavnosti glede možnosti pridobitve lastnosti reprezentativnosti združenj, ki ga je ugotovila Ustavno sodišče, a že leta 2016. Do sedaj sta takšno reprezentativnost imeli dve od treh

združenj, torej poleg Združenja občin Slovenije in Skupnosti občin Slovenije sedaj takšno reprezentativnost dobiva tudi Združenje mestnih občin. Pri spremembah tega zakona gre tudi za usklajitev vsebin z Zakonom o državnem odvetništvu, tudi način določanja vodje medobčinskega pravobranilstva, širijo pa se tudi nadzorne funkcije nadzornega odbora. Spremembe zakona naj bi omogočile tudi poenostavitev postopkov ustanavljanja institucionalne oblike medobčinskega sodelovanja in spodbujitev občin k prenosu nalog na zvezo, ki postaja pravna oseba javnega prava. V njeno nalogo lahko občine prenesejo tudi izvajanje določenih nalog iz svoje pristojnosti.

Predloženi zakon naj bi omogočil tudi krepitev vloge ožjih delov občin, s širitvijo nabora nalog, ki jih na svete ožjih delov prenesejo občine. Ureja se tudi oblika participativnega proračuna, kot oblika sodelovanja prebivalcev in dajanje podpore zahtevi za razpis referendumu tudi preko eUprave, ko je določeno dajanje podpore na način osebnega podpisovanja. A tu tiči tudi velik problem in o tem zagotovo več v razpravi.

V Slovenski demokratični stranki spremembam zakona ne bomo nasprotovali, zamerimo pa propadli vladi SMC, SD in Desus, da je v tem mandatu preferirala zgolj posamezne občine, ki že sedaj beležijo višjo razvojno raven, ni pa hotela videti in slišati tistih občin, ki so v razvojnem zaostanku in bi pomoč države nujno potrebovale. Gre za mandat zamujenih priložnosti, tudi na področju celovitega razvoja lokalne samouprave. Slovenska demokratična stranka bo to spremenila, kajti za nas je pomembna vsaka občina in vsak občan in občan.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi, vsem lep pozdrav!

Danes obravnavamo predlog zakona, ki prinaša kar nekaj novosti, a vendarle bi težko govorili o korenitih spremembah na področju lokalne samouprave. Lokalna samouprava v Sloveniji deluje praktično od januarja 1995 dalje. Ustava Republike Slovenije je uvedla lokalno samoupravo kot pravno-sistemsko institucijo in jo opredelila kot eno svojih temeljnih demokratičnih načel. Do danes se je sicer zgodilo veliko sprememb, zlasti na zakonodajnem področju, a mnoga področja ostajajo še vedno neurejena. Tu bi lahko na dolgo razpravljali o potrebi po ustanovitvi pokrajin, na kar napotuje že 143. člen Ustave Republike Slovenije, a vendarle je to debato smiselno pustiti za prihodnji mandat Državnega zbora.

Verjetno pa se vsi strinjamo, da je regionalizacija oziroma ustanovitev pokrajin potrebna predvsem zaradi hitrejšega reševanja notranjih razvojnih problemov ter uveljavljanje načela subsidiarnosti oziroma zagotovitve podlage za hitrejši in skladnejši razvoj celotne Slovenije. Reforma lokalne samouprave seveda ni enkratno dejanje, gre za zapleten in dinamičen proces, ki se bo, vsaj tako si želimo v Poslanski skupini Desus, nadaljeval v prihodnosti.

Naj se osredotočim na predlog zakona, ki ga imamo danes pred seboj. Odpravlja se neustavnost glede možnosti pridobitve lastnosti reprezentativnosti združenja občin, ki vključuje mestne občine, odpravljajo se nekatere administrativne ovire, krepi se vloga ožjih delov občin, pri čemer se bodo občine same odločale, katere naloge in v kakšnem obsegu jih bodo prepustile v izvajanje ožjim delom. Na matičnem delovnem telesu pa je bilo največ razprave namenjene ureditvi participatornega proračuna, o katerem smo v tem mandatu že razpravljali, natančneje oktobra lani. Poslanska skupina Desus takratnega predloga poslanca Čuša ni podprla, saj smo bili mnenja, da se je sprememba treba lotiti temeljito in premišljeno, torej poiskati rešitev, ki bo urejala tudi ustrezen način izvajanja participatornega proračuna. Takrat obljubljene spremembe s strani pristojnega ministrstva imamo danes na poslanskih klopeh. V Poslanski skupini Desus namreč podpiramo predlagano dopolnitev zakona z določilo o participativnem proračunu, na podlagi katerega bodo v postopku priprave predloga občinskega proračuna lahko sodelovali tudi občani s predlogi projektov, ki se financirajo iz občinskega proračuna. V nekaterih občinah se ta že uspešno izvaja, medtem ko v mnogih primerih lokalno prebivalstvo odloča o projektih že na samih zbiorih občanov. Tak predlog podpira tako v Državnem svetu kot v Združenju občin Slovenije.

Glede na navedeno, bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč Poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih. V razpravo dajem 5. člen ter amandma Poslanske skupine Levica. Želi kdo razpravljati?

Besedo ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala lepa za besedo.

Saj priznam, da sem malo že utrujen ta mandat vedno znova govoriti, kako bi bilo nujno potrebno iti v reformo lokalne samouprave, ker se v glavnem pogovarjam sam s seboj. Zdaj omeniti Evropsko listino lokalne samouprave, ki je dokument, ki ima manj kot 20 členov, mimogrede, in potem takoj začeti govoriti država versus občine, kaže da v osnovi ne razumete osnove osnov, kaj naj bi lokalna samouprava

bila. Tako nacionalna raven kot pokrajine, regije, dežele, ki jih še nimamo, kot občine, kot ožji deli občin so prostori izvajanja politike. Politika je pa po Kantu javna raba uma, nekaj, česar v teh štirih letih nisem ravno pogosto videl v tej bajti. Zlasti koalicijski del nekako danes vrti mantro Nič revolucionarnega. Čeprav prihajam iz Levice, področje teritorialne ureditve izvajanja politike je nekaj, kar je potrebno delati premišljeno. Ampak ta predlog zakonodaje ne da ni revolucionaren, nič tehtnega ne prinaša, ampak je tak žaltov sir v ljudskem jeziku, kao, nekaj se dogaja, pa se v bistvu ne. Vsi nekako pihate na dušo, ampak madonca, saj ste bili na oblasti in slasti oblasti in vam je centralizacija odgovarja, tako tako imenovani desnici kot tako imenovani stari levici. To je v bistvu dejstvo, ne, ne lažem, kolega Lisec, ker gre na neki strokovno področje, na katero se spoznam, ali je tebi ljubo to ali ne. V nobeni resni državi, s katero se bi primerjali, nimamo uravnailovke glavarin, kot jo imamo pri nas. Jaz sem prvo polovico mandata težil resornemu ministru, pokaži mi matriko vseh obveznih nalog, iz katerih zakonov izhajajo, kje bomo našli peneze. To je v osnovi, veste, neko ključno vprašanje. Avtonomija lokalne samouprave se enostavno ne moreš iti, če nima dovolj špaga. Če se dotaknemo izvajanja tega, gre dejansko za organizacijo našega vsakdanjega življenja. Mi smo imeli neko malo revolucijo s prehodom v nov sistem, reforma lokalne samouprave, ki se je izvedla tam 1993–1994, in po četrto stoletja tudi v neki dosti manj ugrabljeni državi bi potrebovali to tehtno reformo. Tudi zaradi tega, ker nas čakajo neki drugi in drugačni in bolj kompleksni, da ne rečem, perpleksni razvojni izidi, tudi razmislek o regionalizacijah ali pokrajinah, če hočete, ker je to tista raven, kjer načrtuješ solidarnostno in še kakšno drugačno infrastrukturo. Ampak seveda za to bi bil potreben tehtni premislek, ne iti v pokrajine na način, kdo si bo kje s škarjami kaj odrezal in obrezal, ter tudi razmislek odprtja obveznih nalog občin in tudi razmislek kaj centralizirati, kaj pa dejansko še prepustiti lokalni samoupravi, tudi z ustreznimi financami, da se le-ta lahko izvaja. Mi smo v izhodišču imeli tisto klavzulo »5 tisoč občanov in občanov«, ki je šla potem ven. Mi imamo več kot polovico slovenskih občin, ki imajo manj kot 5 tisoč prebivalcev. Povprečna velikost slovenske občine je nekaj čez 3 tisoč. Mi bi dejansko lahko izvajali neposredno demokracijo na ravni več kot polovice slovenskih občin. Občanke in občani, jaz bi tudi spustil volilno pravico na 16 let, bi se srečali dvakrat, mogoče štirikrat na leto, eni bi prišli, drugi ne, in bi razpravljali o nekih temeljnih razvojnih vsebinskih zadevah občine, kot se recimo to dogaja v določenih švicarskih kantonih. To bi bila zame dejansko neka lokalna samouprava. To bi tudi potrebovali. Veste, zakaj? Mi imamo v tem mandatu štiri preiskovalne komisije. Verjetno bodo vse štiri prišle do konca, upam. In kaj kažejo vse te štiri preiskovalne komisije?

Kažejo na neodgovoren odnos do skupnega, kažejo na ugrabitev družbe in države s strani povampirjene politike. Kažejo na to, kar jaz imenujem »pajdaška fevdalizacija Slovenije«. Celo dokaj za politiko netalesnjen SMC se je hitro navadil tistega »iz naših kvot«. Pa da ne omenjam tistega gospoda iz Desusa, ki sicer v osnovi dobro idejo in dober način organiziranja državnih gozdov, ki je prevzet od bavarske modela, obrnejo na glavo in seveda pajdaško zahopsajo in potem gospod reče: »Bil je čas, da jaz pridem v nebesa.« To je Slovenija, ki jo je treba izpuliti iz rok. Jaz sem zadnje dni dejansko razmišljal, a veste, da bi mi potrebovali tako na občinski kot tudi na državni ravni, pa tudi na pokrajinski, ko jo bomo imeli, vmes določbo, da vsaka zakonodajna odločitev, ki kumulativno, finančno presega določen odstotek proračuna, gre na obvezujoči referendum. Kaj bi to pomenilo? Najprej sem razmišljal o 5 %, zdaj se mi zdi 3 %. To pomeni, da katerikoli predlog Vlade ali Državnega zbora, ki bi presegel 300 milijonov kumulativno, bi šel na referendum. To bi mi potrebovali vsaj tri naslednje mandate, da ponovno postanemo soodgovorni do skupnega dobrega in do skupnih penez.

Kam pa gre predlog tega zakona, če se vrnem? Referendum se sfiži, uvaja se neka kvota, ni nobene potrebe po tem in ne moremo se izgovarjati na tisto, kar je predhodni sklic tega Državnega zbora dosegel in omejil možnost ljudstva, ki je v osnovi izhodiščno oblastnik v tej družbi in državi. Jaz se spomnim prvega sklica, prve seje tega državnega zbora, ko je takrat odhajajoči predsednik gospod Veber to navedel kot lep primer, kako ste kljub velikim razlikam med vami dosegli to politično zrelost, da ste omejili ljudem možnost soodločanja na referendumu. Zdaj tudi, kar ubeseduje Jani, ko govori, da se ne bi zlorabljalo tega referenduma ... Ja, verjetno je res, da skoraj ni referenduma, ki se ne bi politično zlorabil v zgodovini samostojne Slovenije, ampak niso ga zlorabili tisti ludeki iz občin, kot rečemo v Mariboru, zlorabile ste ga politične stranke, takšne in drugačne. Lep primer je tudi zadnji referendum – Ali je zadnji? Verjetno je, ja – o drugem tiru, ker je bila edino Levica pa, resnici na ljubo, Alenka Bratušek glas razuma, ki do te norije ne bi privedla. Ampak seveda je to zakuhala koalicija, jaz nočem nekako osporiti, če se tako izrazim, samo referendumsko voljo. To je v bistvu neko zavajajoče laganje, da bi pa zdaj morali na občinski ravni to podobno omejiti. Seveda je tu sedaj vsebinsko čitanje ustave, Jani, in argumenti za in proti. Ampak verjetno boš ti rekel, kot si rekel na seji odbora, »gre za različne koncepte,« potem pa čez tri stavke, »ja, pametnemu bodi dovolj,« ker potem avtomatsko povoziš vse koncepte, razen tvojega koncepta.

Jaz sedaj srčno upam, da se bomo res končno lotili reforme lokalne samouprave v naslednjih dveh sklicih. Mi v bistvu potrebujemo Ministrstvo za lokalno samoupravo in kohezijo s sedežem v Mariboru. Zakaj? Ker tudi na ta način

se kaže, prvič, decentralizacija države. Primerljive države določena ministrstva dajo tudi v kakšne druge regionalne prestolnice in tudi zaradi tega, ker se na naši strani Trojan zaradi razvojnega zaostanka izvaja več kohezije. Ne pa nujno, seveda, omenjeno samo našo kohezijsko regijo, lahko bi govoril o Beli krajini, lahko bi govoril o Posočju, lahko bi govoril dneve ne zgolj ure.

In v tem amandmaju mi dobesedno – Kaj? Črtamo to omejevanje referenduma, ker je ne le nepotrebno, ker je tudi, če vsebinsko berete to Evropsko listino lokalne samouprave, na katero se radi sklicujete, v nasprotju z duhom le-te. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za javno upravo, mag. Ksenija Klamper.

MAG. KSENIJA KLAMPFER: Hvala za besedo.

Želela bi omeniti to, da predlagana dopolnitev 47.b člena usklajuje določbo o naknadnem referendumu z rešitvijo, ki je skladna z rešitvijo v ustavnem zakonu o spremembah 90., 97. in 99. člena Ustave Republike Slovenije, s katero se zaostrojuje potrebna večina za izglasovanje referendumske odločitve. Ker ima Zakon o lokalni samoupravi posebne določbe o referendumih, določa tudi s kakšno večino je sprejeta odločitev na referendumu. S spremembo se določbi usklajujeta. Ker je bil namen ustavnega zakona zaostritev pogojev oziroma določitev tako imenovanega zavrnitvenega kvoruma, na podlagi katerega se uveljavitev predpisa zavrne, je sprememba Zakona o lokalni samoupravi v tej točki utemeljena, saj je za spodbijanje občinskega splošnega akta zaradi majhnosti volilnega telesa v občinah potrebno še veliko manj glasov, kot na državni ravni. S tem se preprečuje zlorabo referendumskega instituta za doseganje kratkoročnih političnih ciljev.

Vlada tako ne podpira amandmaja, ker v tem členu ne omejujemo instituta referenduma, pač pa ga podrobno urejamo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):

Hvala lepa, predsednik. Jaz sem sicer mislil, da smo razpravo na odboru zaključili, ampak bomo malo, izgleda, ponovili kakšne stvari iz odbora. Obljubim pa, da bom krajši, predvsem pa, da bom govoril ne to, kar je velika nevarnost ponavadi ob taki razpravi, da govorimo o reformi lokalne samouprave, kar ta zakon ni. Ta zakon to ni in dajmo to na glas si povedati zelo jasno, zato sem tudi povedal, da ne gre za nobene revolucionarne spremembe. Kolega Trček, z vsem spoštovanjem, ampak on je govoril o stvareh, ki sploh niso odprte v tem zakonu. Verjamem pa, da bi si želel. To pa je seveda druga diskusija, kje drugje, kdaj drugič, ob

kakšni drugi diskusiji. Pred nami je v bistvu amandma k 5. členu, ki ga predlaga Levica oziroma stranka, s katero je kolega Trček tudi zagovarjal ta amandma. Govori predvsem o tistem, na kar sem želel opozoriti. Kajti to, kar je bilo sedaj slišano s strani Vlade, je zelo zakomplicirano in povprečen Slovenec tega ne razume. Bom pa drugače povedal, da bo zelo jasno. Glede na to, da si, kolega Trček, podpiral Zakon o lokalni samoupravi, kjer smo urejali odpoklic župana, smo tam notri uredili takrat tudi, če se spomniš, postopek, način, kako lahko nekoga odpokličeš. In smo dali zelo visoke kriterije točno iz razlogov, ker gre lahko za majhne občine, in da bi preprečili, da trije ali petnajst ljudi v neki vaši oštariji se dogovori in začne postopek in celo na koncu zaradi nekih parcialnih zgodb lahko tudi doseže en odpoklic človeka, ki je kandidiral, dobil volitve in hoče dokončati mandat, ker jim slučajno nek projekt ni všeč. In to smo s tem postopkom seveda z tremi različnimi koraki opredelili, da ne bo mogel ravno vsak, seveda bo lahko začel postopek, ne bo ga mogel pa tako enostavno zaključiti, iz tega vidika je seveda tvoj predlog neprijeten predvsem v tem, zaradi tega, ker hočeš narediti razliko, ki jo seveda utemeljuješ, da moramo narediti bolj dostopno participacijo odločanja pri negiranju ali preverjanju nekih odločitev z referendumom. Jaz gledam drugače, predvsem zato, ker je treba predvsem tistim, ki hočejo te postopke sprožiti, dati jasno vedeti, da tega ne morejo početi vsak dan in kar naprej in za vsako stvar, ampak morajo v prvi vrsti najprej prevzeti odgovornost. Odgovornost pa je, se kaže tudi v tem, da morajo prepričati določeno število ljudi, ki so določeni z kvorumom, in ta masa ljudi potem predstavlja neko legitimnost tudi iz vidika demokracije, če želimo temu tako, da seveda jasno rečemo, to pa je zdaj tista zgodba, v kateri je pa treba iti na referendum in se o njej tudi pogovarjati. Zato, da ne bo prihajalo do tega, da bo ena majhna ozka skupinica ljudi pravzaprav že tako zakompliciranemu sistemu znotraj demokracije lahko vsakič znova vsakemu županu nagajala. Zdaj pa vprašajte župane, župani bi radi bili ne štiri leta župani, ampak bi radi bili šest let – Zakaj? Zaradi tega, ker tako težko speljejo kašne določene postopke ali pa projekte, zdaj jim bomo pa še tukaj zavirali. Tisto, kar je pa zelo pomembno, ja, kdo drug, če ne Državni zbor bo določal z zakonom o lokalni samoupravi, kako se bo to delalo. Ja, kdo drug pa lahko to naredi? Samo Državni zbor, nihče drug. In mi moramo urejati pogoje in mi gledamo seveda iz percepcije, da v bistvu omogočamo in olajšamo in predvsem prenašamo določene odgovornosti na lokalno skupnost. Zato ta poseg tudi pozdravljam. Ostale poslanske skupine, ki so napovedale, da bodo podprle ta zakon, čeprav so imele na začetku kup kritike na zakon, vendar same ugotavljajo, da pravzaprav to pomeni izboljšavo ne pa zavoro ali cokol lokalni samoupravi.

Zato, seveda, takšnega amandmaja ne moremo podpreti. Razumem pa, da bi zdaj že vsak rad pri vsaki stvari participiral na način, čeprav sam ne verjamem v to, ker ljudje, če bi temu bilo res tako, bi že danes zbirali podpise pa delali referendume pa tako naprej, pa jih ne delajo ne. Treba je pa vedeti, da seveda izjeme vedno potrjujejo pravilo. Se strinjam, da, res je, tudi na ekscese ne moremo delati zdaj primerjave, da to velja za vse, pa vendar, jaz mislim, da takšna nova ureditev pomeni samo izboljšanje dela lokalnih skupnosti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo.

Saj, če bi se Jani dobro poslušal, tisti strah na začetku, si ga na koncu sam zanimal ne. Ampak gre seveda za dve radikalno različni politiki in radikalno različna pogleda. Nekdo, ki nas ni strah sodržavljanek in sodržavljanov, in nekdo, ki ga je malo strah. Če povem zelo nazorno, zaradi nekega Mihe v Ljubljani pa nekega Ivana Janeza v parlamentu ne moremo izpeljati sklepa, vsi ljudje bi radi samo nagajali, ljudje imajo pa že itak poln kufer referendumom, takšnih kot so, kot si sam povedal, na nacionalni ravni. Verjetno kot izkušen politik ne bi smel govoriti o povprečnem Slovencu, kot to ne obstaja. Dejstvo pa je, gospoda z resornega ministrstva, nekaj kar podrobneje ureja nekaj, lahko tudi samoomejuje nekaj. To ni neka logika izključevanja. In naloga Državnega zbora ni prenašati nekaj na raven lokalne samouprave, naloga Državnega zbora je določiti, omogočiti robne pogoje za izvajanje lokalne samouprave. In tukaj se je zaštrikalo v zadnjih 25 letih. Hvala za besedo.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo o 5. členu. V razpravo dajem 6. člen ter amandma Poslanske skupine Levica.

Želi kdo razpravljati?
Dr. Franc Trček, izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Ja, bom opravil še drugi del razprave, ki je vezan na participatorca.

Prekmurska gibanica je prekmurska gibanica, participatorec je pa participatorec. Tako, kot ga hoče resorno ministrstvo speljati, je nekaj, kar lahko je, pa lahko ni, in tako naprej. Mi seveda hočemo, da je to bolj določno. Seveda imajo potem občine nekako možnost nekako fine-tuninga, če se tako izrazim. Na ta način, kot je, tu izhajam navsezadnje tudi iz mariborske izkušnje, kjer smo to v Sloveniji zagnali, navsezadnje sem bil hudičev advokat, ko je IMZ pisal tisto zadevo, ko smo sedeli za mizo, pa smo »kdo lahko da 20 evrov, kdo lahko

da 50«, da smo neko brošuro natisnili. In participatorci so se razvili – Zakaj? Ne le v Latinski Ameriki, tudi kje drugje. Zaradi koruptivne lokalne oblasti, zaradi te iste pajdaške fevdalizacije. Tudi zaradi tega bi tovrstne zadeve morale biti bolj določne, ne pa na način nekega pol prostega spisa, kot ga poskuša s to novelo uvajati ministrstvo. Za to v bistvu gre. Ampak, da bi pa to lahko izvajali, pa potrebujemo – seveda, Jani, to ni predmet tega zakona – neko resno reformo lokalne samouprave, da dejansko – kolega Lisec bi lahko več o tem govoril – v občinskem proračunu sploh najdeš nekaj penez, ki jih lahko nameniš razvoju ali pa regionalnem pokrajinskem, ko in če ga bomo imeli.

Naši amandmaji, drugi del amandmajev gre ravnó v tej smeri, da se to bolj jasno določi in da to ni nekaj »lahko«, kar se bo nek konkretni župan, županja, sestava občinskih svetov odločila ali ne odločila. Mogoče pa bi mi potrebovali še več občin. Večina tuli: »Občin je preveč, dajmo vse ukiniti razen naše!« Mogoče bi jih potrebovali še več, da bi lahko izvajali bolj in lažje tako imenovano neposredno demokracijo, dobro, na ravni mestnih občin se lahko dajo večje pristojnosti mestnim četrtm v tej smeri, tudi in predvsem zaradi tega, da postanemo bolj odgovorni eni do drugih, do proračunov in do skupnega življenja. Za to gre. To se je zavozilo v zadnjih petindvajsetih letih. Seveda pa potem tukaj trčimo ne le ob reformo lokalne samouprave, tukaj trčimo v bistvu v politično ekonomijo. Tukaj trčimo, če hočete, če ne marate besede ideologija, v nek ključni nabor vrednot. Ali bomo mi neka med seboj do nezvesti tekmujoča družba, kjer v glavnem vsi, v ljudskem jeziku, popušimo ali potegnemo kratko, ali pa bomo vzpostavili nazaj nek skupni solidarnostni družbeni dogovor? To je razlika med, če hočete, Levico in ostalo politiko, s tem, da nek del ostale politike na pol blefira, da je blizu Levici, dolga kilometrina in izkušnje in resorji, ki jih pokrivajo, recimo, moja stanovska kolegica na resorju, ki bi se moral imenovati resor enakih možnosti, gospa Kopač, ali pa tudi gospod Židan, dajmo se malo vprašati o samooskrbi, lahko grem tudi malo na SMC, energetska samooskrba in tako naprej vedno znova v praksi dokazujejo, da temu ni tako. Kdaj je bil? Prejšnji teden je bil tukaj podpredsednik ne le Evropske komisije, ampak tudi podpredsednik EPP, združenja evropskih ljudskih strank, v katerem je tako imenovana desnica, vključno z radikalno, vključno z Orbanom. On je bil od leta 2011 do 2014 predsednik vlade na Finskem in je imel v koaliciji tudi ekososialistično levico. Predstavlja neko liberalno krilo tega združenja, podobno kot jaz se absolutno ne strinja z urbanizacijo Evrope – In kaj je rekel? Rekel je, da do nekega razvoja lahko pridemo samo skozi model družbe, ki bo temelji na inkluzivnosti, na vključljivosti, drugi najbolj pomembni dejavnik je pa izobrazba. Izobraženim ljudem ne moreš prodajati bučk.

Izobraženim ljudem ne moreš z nekim sirijskim frizerjem tukaj groziti, kot da bo to konec sveta. In to so v bistvu neke zadeve, v katere se mora Slovenija premakniti, ker ta mandat, odkrito povedano, je izgubljen mandat. Jaz bom zdaj doma kregan, meni moja pravi zvečer v postelji, čakaj, pa kaj je ta vlada pa ta koalicija sploh naredila v teh štirih letih. Ali je ena takšna zgodba, malo bolj pomembna, malo bolj strukturna? Res bom za ušesa dobil, je ni. In mi si ne smemo privoščiti, ne vem, pet tednov naslednje vlade, ki bo takšna, kaj šele še en tak mandat. Hvala za besedo.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ksenija Klampfer, državna sekretarka.
Izvolite.

MAG. KSENIJA KLAMPFER: Hvala za besedo.

Želela bi dodati, da predlagatelj ureja institut participativnega proračuna po vzoru drugih držav in podrobneje ne določa ne višine sredstev niti postopka izvedbe. To pomeni, da zakon prepušča občinam odločitev, na kakšen način ga bodo občine uredile. Takšno stališče so podprla vsa tri združenja občin. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Anja Bah Žibert ... / oglašanje iz dvorane/ Ja, izvolite, replika dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Glejte, Jani je zelo lepo rekel, da državni zbor je tisti, ki naredi premislek in ki določi robne pogoje. Pa glejte, in v Državnem svetu in v Združenju občin prevladujejo župani, ki jim takšna situacija odgovarja. In seveda se strinjajo s to lahkotnostjo definiranja le-tega, razen nekih redkih izjem. A veste, podobno kot v slovenski energetiki, so ljudje, ki tudi gledajo onkraj plankov in ki gledajo čez mandat in pol ali čez lastno senco naprej. Toliko v repliki. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Anja Bah Žibert, izvolite.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz moram povedati, da se v nekaterih delih razprave z gospodom Trčkom strinjam. Mene osebno tudi moti ta predolga elastičnost, kar se tiče možnosti odločanja v primerih participacije. Zakaj? Zdaj jaz res ne razumem, mogoče sem ena od tistih, ki pravi gospod Trček, da bi morali imeti še višjo izobrazbo, ampak jaz mislim, da pri vseh teh zadevah manjka predvsem zdrave kmečke pameti. Kaj to pomeni? Zdaj se bo vsaka občina odločila – Kaj? Za vsakič posebej? Ali bo morala sprejeti odlok pa bo po tistem odloku vedno na enak način odločala glede parcipativnosti? Ali

pomeni, da bo lahko za vsako odločitev sprejemala drugačne možnosti? Glejte, to je eno od vprašanj. Se pravi, eden bo za projekt moral zbrati podpise oziroma bodo šli za to na nek referendum vsi občanke in občani, drugje se bodo o tem samo pogovarjali na posameznih krajevnih skupnostih, svetih, potem pa bo nek drug projekt v občini, se bodo pa odločili drugače, bodo pa rekli, ne, zdaj pa bomo to naredili nekoliko drugače, zdaj pa bomo vključili še 15-letnike, zato ker se bomo pogovarjali o novem igrišču. Mene to zanima. Ali potem občina mora sprejeti enkratno odločitev z odlokom in koliko časa mora takšna zadeva tudi veljati? Ker sicer lahko tak odlok pred vsakim takim posvetovanjem spremeniš tako, kot ti paše. In zdaj v eni občini bodo, ne vem, za igrišče odločali vsi občanke in občani, v neki drugi občini predstavniki krajevnih skupnosti, ker pač tudi ta možnost je itn., pustimo da ne bom šla v podrobnosti. To je ena zadeva. Druga zadeva. Občina bo lahko sprejela na začetku odločitev, kar se jaz strinjam, da participacija državljanov je največja, če so v njo vključeni vsi, tudi občanke in občani. Samo zdaj mi pa povejte, bodo za projekt, ki stane, ne vem, 20 tisoč evrov, odločali vse občanke in občani in bo vse skupaj stalo več, kot je vreden tisti projekt. Mislim, pogledajte, tako se zakone ne pripravlja. Res ne. Tako se zakonov ne pripravlja, pa ne zato, da ne bi zaupali občinam, znajo s svojim denarjem mnogo bolj mnoge veliko bolj kot pa številna ministrstva in pa državni organi, ampak vseeno, tukaj je preveč odprtih zadev in preveč lukenj, predvsem pa pogledajte, da ne bomo na koncu prišli s tem, da bodo neke odločitve oziroma neka posvetovanja stala več kot sami projekti. In tukaj smo seveda spet na začetku. Jaz mislim, da v prvi vrsti vrnimo občinam denar, da bodo lahko sploh kakšen projekt izpeljale. Dajmo jim tisto, kar smo jih obljubili, ne pa, da jim najprej obljubimo finančna sredstva, ne vem, za obnovo, za dogradnjo in pa obnovo osnovnih šol, telovadnic, potem pa, ko občina zagotovi svoj delež, država lepo premakne sofinanciranje za dve leti naprej. In kako si naj občina pomaga, ko že pogodbo sklene. Ona mora začeti izvajati, obljubljena sredstva se kar lepo na nivoju proračuna pomaknejo za dve leti naprej. Takšen primer je bila Mirna Peč. Pogledajte, to so male občine, takšno občino lahko to uniči. Ampak zelo gospodarno delajo s svojim denarjem in svoj delež so zagotovili, ampak država lepo izvajanje potegne naprej. To so vprašanja, o katerih se moramo tudi v prihodnje pogovarjati. Absolutno sem za participacijo, vendar ne tako, da napišemo nekaj na pamet notri, potem pa se bodo vsi gledali, ko ne bomo vedeli, ali bodo pred vsakim odločanjem spremenili odloke, ker to bo možno. Kdo bo preprečil občini, da ne spremeni svojega odloka? Težko. Se pravi, da bo potem lahko to odvisno, kakšen bo način odločanja, glede na projekt. To se ti lahko zgodi. Nekomu ne bo pasalo, da je nek projekt, da se izvede, in bo zahteval, ne vem, drugačno obliko

posvetovanja kot za kakšen drug projekt, ker pač to ni določeno notri. Predvsem pa mene skrbi to, da ne bomo na koncu res porabili s tem več sredstev, kot so projekti vredni. Zato bi bilo seveda po mojem tudi tukaj treba določiti neke meje oziroma določene opredeliti, v kakšne odstotke gremo, da bomo res naredili koristne poteze naprej, ne pa v bistvu še poslabšali stanje slovenskih občin. Pogledajte, ker tudi v zakonu, ki ga bomo potem obravnavali, ko govorimo o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, mi zopet nekaj uvajamo, hkrati pa zapišemo, če pa posamezna občina tega ne more zagotoviti, bo pa to napisala, da tega ne more zagotoviti, ker ima premalo sredstev, pa tega pač ne bo zagotovila. Ja, dajmo nehati no. Država mora poskrbeti, da bo imela občina dovolj sredstev, da bo to dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij zagotovila za vse državljane enako po Sloveniji. Če bo invalid iz Škocjana ne bo imel dostopnosti, ker občina ne bo imela dovolj sredstev, medtem ko v neki drugi občini bodo imeli pa še bistveno več, kot je samo tista osnova, to ni prav, to ni pošteno. To ni pošteno in to ni potem več enakosti pred zakonom niti pred ustavo, spoštovani. Ker občina, ki nima denarja, bo napisala, tega in tega ne moremo izvajati. In zakoni to dopuščajo in res ne more izvajati. Mi pa ne damo nazaj povprečnine, mi jim pa dajemo nove naloge, pri tem pa gledamo stran, kako se bojo izvajale, važno, da na zakonu lepo piše, kako mi sledimo direktivam Evropske unije in kako skrbimo za to, da bodo imele vse skupine v državi možnost do teh aplikacij. Ja, dajte no! Notri pa potem navedemo vse možnosti, ko jim pa tega ni treba izvajati. Saj res, je prav, da, če jim ne dajemo denarja, jim potem ne moremo nalagati nekaj, če ga nimajo kje vzeti, če za to nimajo dovolj sredstev niti možnosti za zaposlovanje in tako naprej.

Nekaj več so govorile tudi občine o tem medobčinskem odvetništvu, da bi bilo bolj določno, govorili so tudi o sistematizaciji, ampak ker to ni v tem delu amandmaja, mislim, da ni prav, da izpostavljam, pa vendar morda samo v razmislek tudi samemu ministrstvu, da pa morda nekaterim stvarim vendarle prisluhne.

Pri tej zadevi pa menim, da gre delno amandma v pravo smer, ampak v drugem zopet ne, zato ga v Slovenski demokratični stranki ne moremo podpreti. Pozivam pa ministrstvo, da resnično razmisli in tukaj nekatere stvari zabeleži natančneje oziroma določnejše v dobro vseh.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer. Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Mi smo imeli možnost v Državnem zboru pogledati tudi primerjalno analizo, kako pravzaprav tudi drugod po svetu ravnajo s participativnim proračunom na lokalnem nivoju.

V resnici se je pokazalo, da so pristopi zelo različni in seveda tudi zelo različno razumejo oziroma izvajajo. Nikjer ni vnaprej jasno določeno, kaj in kako pravzaprav bodo delali. Jaz moram reči, da sem sicer malo razočaran nad razpravo, ker še vedno ne vem, ali bo kolegica Anja Bah Žibert podprla ta zakon ali ne, glede na to, da se strinja, da imamo participativni proračun, ne strinja pa se in potem pove, kaj vse ji pravzaprav ni v redu, ne pove pa, ali bo to podprla ali ne. Predvsem iz enega razloga – da imamo tudi v slovenskem prostoru v resnici del Maribora in pet občin, ki so se pravzaprav že na takšen ali drugačen način srečale s tako imenovanim participativnim proračunom, ki tudi v eni občini ni izveden na enak način oziroma nimajo enakih pristopov, ampak vsak to razume malo po svoje in v končni fazi to sploh ni slabo. To sploh ni slabo. Pomembno je, da je tako, kot so se oni odločili, da je prav. To je zelo pomembno. Tudi ni prav nič slabo, če občina tega nima, če so se odločili, da tega ne potrebujejo, če to lahko uredijo znotraj dogovora, ki je drugačen od ostalih občin. Jaz res ne vidim, zakaj bi bilo to tako slabo, da država končno vsaj enkrat nekaj dopusti lokalni skupnosti in reče »lahko«. Ampak zato, da pa, če je in da je to narobe, da bojo z odlokom to urejali – Ja, s čim drugim pa, če ne z odlokom? Občine pač urejajo zadeve z odlokom in tudi ni nič narobe, če ga potem spremenijo. Ja, kolikokrat pa Državni zbor spremeni zakon in ga kar naprej spreminja in ga prilagaja situaciji? Pa saj to je živa materija. V končni fazi se moraš prilagoditi neki situaciji. Tudi delati, da bomo z nekim odstotkom določili, da morajo vsi toliko proračuna določiti ali pa največ toliko in postavljati neke meje, se mi zdi tudi norost. Jaz vam bom dal en primer, v Mestni občini Ljubljani, za to občino znam številke na pamet, zato lahko o njej tako diskutiram, gre več kot 100 milijonov evrov za predšolsko vzgojo in izobraževanje. Več kot 100 milijonov evrov od 270, od 280 povprečno proračuna, pa če zraven še vsakokrat napihnjeno luknjo štejem, pa je to recimo 300 milijonov od pričakovanih prihodkov. Zdaj pa si predstavljajte v eni občini, ki tega sploh nima. Nima niti vrtca. Glejte, v Prekmurju imate 40 občin, nima vsaka občina vrtca, ker bi bilo noro, ker tudi življa ni toliko v določenih občinah, da bi lahko vsaka občina imela. V nekaterih imajo pa tri, štiri. Skratka, v nobeni občini ni enako, da bi seveda imele isti problem in zato jim postavljati vnaprej nek cenzus, za koliko se bodo oni odločili, pa za participativni proračun, se mi zdi noro. In takšen način razmišljanja se mi zdi pa res en tak črkobralski način dojemanja, kako je treba razumeti Zakon o lokalni samoupravi. Se opravičujem, tako se ne sme razumeti zakonov. Ker če se bomo pa tako pogovarjali, potem imamo pa resne težave z vsemi zakoni v tej državi. In ta zakon dejansko ponuja samo možnost, končno, da tudi legalno v resnici občina, če se bo odločila za participativni proračun, ga lahko uredi. Ja, če ga določi z

odlokom. Zdaj pa odgovor kolegici Anji Bah Žibert, ja, ga določi in ko naredi prvi preizkus, s čimer se bo enkrat vsaka občina srečala, če se bo hotela s tem srečati, bo ugotovila, da to pa to pa ni štimalo, in bo seveda šla potem popravljati odlok in bo rekla, ne, tako pa takole se bo. Ampak vsakič bo župan moral, seveda, če bo hotel popravljati, bo moral dobiti večino, to kar pač v demokraciji vedno velja, kar pomeni dogovor, konsenz, sporazum in nenazadnje se bo odprla diskusija in razprava, ali to tudi potrebuje ali ne in na kakšen način. V Mestni občini Ljubljana ni participativnega proračuna, ga še niso uveljavljali oziroma tudi ko sem jaz bil, ga nismo. Imamo pa en drug model, vsaka četrtna skupnost dobi določen fond denarja in oni sami povedo, ne morejo upravljati s tem denarjem, ampak oni povejo tole, tole pa tole pa tole hočemo imeti. In v tisti višini sredstev župan samo še izvede to, sploh ji ne sprašuje, ali je to smiselno ali to ni smiselno, in je to tudi neke vrste participativna odločitev določene skupine, res pa je, da ne na nekem širšem zboru krajanov, ampak na legitimno izvoljeni četrti skupnosti, nenazadnje na volitvah, ne se hecati, govorimo o predstavnikih, to ni kar nekaj in kar nekdo. In z leti tudi ta sredstva rastejo. Jaz se spomnim prvič, koliko je bilo teh sredstev v četrti skupnosti in koliko jih je danes, danes praktično že povprečno vsaka četrtna skupnost razpolaga že več kot s pol milijona evrov neposredno, kar pomeni, da dobesedno lahko določene stvari uredijo tako, kot so si oni določili, dobesedno, pločnik, svetilka, ograje, jezi, ne vem kaj, karkoli pač že. Če rečete, da je to malo, oprostite, pojdite pogledati, kaj ste predlagali v participativnem proračunu, seštejte 0,5 pa boste seštelili krat 17 pa boste dobili številko, ki bo že kar nekaj konkretnega pomenila v proračunu. Vsakemu županu pa je jasno, da se mora prilagajati potrebam in interesom in zahtevam. Je pa jasno, da seveda vsak župan prihaja tudi z svojimi političnimi obljubami, kaj bo naredil in vi ga mu ne morete s participativnim proračunom zdaj omejiti, če je pa na volitvah rekel, da bo to naredil, in je bil zato tudi izvoljen v mu s tem cenzus pokrijete. Mestnim občinam to ni problem, ker gre za relativno nominalno velike zneske proračunov, čeprav je tam zelo velik problem, ker je ogromno nalog za narediti. V manjših občinah je pa to lahko zelo nevarno, če bi to počeli, zaradi tega, ker imajo manjše zneske in zelo hitro se zazreš v, bom rekel, izvajanje proračuna, tisto, kar bi ljudje radi, in tisto, kar občina dejansko mora. To so te bistvene razlike, v katere ne kaže in ne velja kar tako z lahkoto posegati, sploh pa ne iz nivoja države na lokalno skupnost. To naj lokalna skupnost sama ureja. To je smisel in namen tega, kar pravzaprav tudi ta zakon danes ureja. Zato se mi zdi svojevrsten absurd in dajmo se že navaditi, jaz bom sicer uporabil besedo, ki mogoče marsikomu ni všeč, ampak demokracija ni nekaj zveličavnega in zacementiranega, ampak je predvsem rastoča,

ker vsakič, z vsakim mandatom, z vsakim letom pravzaprav se vedno bolj in bolj širijo, bom rekel, tudi zahteve ljudi in pa nekih postopkov, ki morajo in postanejo demokratični. Tisto, kar se nam je zdelo še pred 10, 15 leti absolutno zveličavno demokratično, danes mogoče niti ni več, ampak deluje kot neka prisila. Zato se seveda danes pogovarjamo drugače kot pred 15 leti.

In da odgovor nekaterim, ki pravijo, da star ni urejena. Za božjo voljo, je, ampak bo urejena tako, kot si bo občina to zamislila, da je prav, in nič drugače. Nenazadnje če je cilj, da mi kar vse zapovemo, zarišemo in določimo korake za vsako občino posebej, kako bo stvar funkcionirala, oprostite, to ni več lokalna skupnost, ampak bomo kmalu postali to bivši izvršni sveti, ki so podaljšana roka države. Še to dajmo lokalni skupnosti, da bo pobirala davke namesto države, pa samo še rečemo 60, 40 delitev, 40 je vaše, 60 je od države, ali kakorkoli že ali obratno. Poglejte, to ni namen tega. Še več občin, lepo vas prosim, v prejšnjem mandatu smo imeli človeka, ki je rekel, da je treba sto občin najmanj ukiniti. Dajte se zmeniti, ali je to nekaj, kar nastaja na podlagi referendumske pobude, ali je to nekaj, kar bomo sedaj kar z veseljem širili. Če vprašate državljane, bodo rekli, da je preveč občin. Če vprašate župane, vam bodo rekli, pustite nas pri miru. Nič ne bodo rekli, ali jih je preveč ali jih je premalo, pustite nas pri miru, to je naša legitimna pravica. Jaz sem zadovoljen s takšno rešitvijo.

Amandmaja pa seveda ne podpiram. Čas bo pokazal in verjamem, da se bomo že čez 4 leta resno pogovarjali in srečali z vprašanjem, kako daleč naprej smo prišli. Prepričan sem, veste, samo en podatek vam bom dal, pogledajte seznam, koliko ljudi, občanov pride in da pripombe na proračune, ki so javno objavljeni in razgrnjeni, pa boste videli o tej participaciji, kaj to pomeni. Ljudi to ne zanima, če mislijo, da zaupajo županu, če zaupajo lokalni skupnosti. Če mu pa ne zaupajo, mi verjemite, bodo pa kolone pred tistimi knjigami, ki se bodo vpisovali, kaj vse je narobe v tisti knjigi oziroma temu se reče razgrnitev proračuna. Sam osebno moram reči, v Mestni občini Ljubljana se ve, koliko je prebivalcev. Ali vam povem, koliko je predlogov in pripomb na razgrnitev proračuna? Ne vem, če jih je 40, pa še to med njimi so v glavnem celo nekateri mestni svetniki. Hecno. Toliko o tem zavedanju, koliko dejansko ljudje hočejo participirati in koliko ne. Se pa poslužujejo župani tudi različnih oblik, saj veste, eni župani pa gredo pa imajo 20 projektov, pa rečejo, sedaj mi pa povejte prioritete, ali bo ta ali bo ta ali bo ta prej. To je to. Se sploh ne pogovarjajo o proračunu, ampak on sam mora pa potem zagotoviti, kako bo to izpeljal. Je pa to zelo nevarno početje, veste, ko vam začne drug določati, kaj boste vi počel. In točno to nekateri hočete, da mi počnemo lokalni skupnosti. To ne gre.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Trček, izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Ja, saj je lepo Janija poslušati, bo krasen magnetogram. Če ne bom nehal predavati, bom rekel študentom, evo, naredite kritično analizo diskurza, kaj je glavni strah, ki se ga Jani in njegovi podobni bojijo. Ko te poskušam, ob vsem tem, kar si povedal, tudi zelo hitro zdrkneš v nelogičnosti. Na eni strani tuliš, ja, kdo drug, če ne Državni zbor bo določil lokalnim skupnostim. Na drugi strani tuliš, lokalne skupnosti bodo določile same. Seveda je bila tisto provokacija o večjem številu občin, ampak to je tudi lahko tehten razmislek znotraj neke reforme lokalne samouprave, ko se več pristojnosti prenese na regionalno raven. O proračunu, Jankovič ali pa kdorkoli bo župan Ljubljane ima tisto samoreklamo Ljubljančan-Ljubljančanka, pa občina ima dovolj znanja in velikosti ljudi, da bi naredilo kakšno tako infografiko, kot jo naredi Računsko sodišče za slovenski državni proračun, pa tega nekako nisem uzi. Ključni problem, da ne bom predolg, seveda skozi naš pogled na to, bi malo težje bilo, bom rekel, kar največkrat v Ljubljani, vsaka druga brv, trije, štirje aneksi gor. Pa oba dobro veva, lahko bi ljubljanske zgodbe šla malo v detajle gledati z nekim gospodom, kako je, če pa neka krajevna ali mestna četrt misli po svoje, ne pa tako kot gazda, pa lahko gremo v Vevče gledati, lahko gremo kam drugam gledati. Tako da ne počez bučke prodajati. Te pa vabim v Prekmurje, da si malo pogledaš, ker je tudi malo žaljivo bilo to tvoje ubesedovanje. Ampak seveda gre za legalne in legitimno razlike v pogledu na to. Seveda upam, po naslednjem sklicu, da bo ta debata dosti bolj resna. Iz vsega skupaj pa seveda izhaja neki strah politike, da bi jim ljudstvo prišlo zraven. Je pa podcenjujoči odnos do ljudstva in iz tega, kar si ti ubesedoval, pa dejansko tudi izhaja to, da župani naj ne bi bili izvršilna oblast, kar v osnovi so, bo kolega verjetno, potem povedal, saj si kolega Lah ni mogel tam kaj špogati vizavi svoji vasi, ampak je moral gledati, kako bo culico zvezal skupaj. Zdi se mi, zlasti politiki z daljšo kilometrino ne bi smeli biti tako, bom rekel, počez govoreči o državljankeh in državljanih te družbe in države. Hvala.

PODPREDSNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Replika, izvolite, gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Kolegu Trčku bom repliciral samo na dve stvari. Eno je, seveda, ne vem, kje sem jaz užil prekmurske občine. Povedal sem, da jih je preko 40 in da marsikatera nima niti vrtca, to pa ne pomeni nikakršne žalitve. S tem sem želel povedati samo, da so proračuni med občinami zelo različni in potrebe in zahteve. Teci, če si

razumel to kot žalitev, potem si me slabo spremljal.

Drugo, kar pa seveda omenjaš, govorim pa predvsem o tistem delu, ko govoriš, koliko smo resni, ko govorimo o tem – predvsem jaz –, da sam sebe negiram, ko rečeš najprej, kdo pa je drugi, če ne Državni zbor, ki bo odločal z zakonom. Ja, seveda, ker nihče drug v državi ne more, saj to je logično, istočasno pa seveda zraven povem, kje pa je tista meja, kdaj pa kakšno stvar zapove in predpiše. To seveda nič drugega kot sama zloraba. Me pa veseli, da boš dal študentom moje magnetograme. Hvala lepa, to pa si štejem v čast, da sem toliko vreden. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah, izvolite.

ZVONKO LAH (NeP): Hvala lepa, podpredsednik.

V veliki meri se strinjam z gospodom Janijem Möderndorferjem, ker se vidi, da je dolgoletno bil tudi podžupan. Kar se tiče občinskega proračuna in stroškov, to se popolnoma strinjam, da je približno ena tretjina fiksnih stroškov s predšolsko vzgojo in osnovno šolo, da ne govorim o investicijah še poleg, ki niso tukaj vštete, da, kar se tiče samih občin, bi jim bolj direktno določevali z zakonom, kaj morajo in kaj ne. Veste v občinah je veliko želja. V občinah je sploh razlika med tem, da –jaz sem bil župan 13 let manjše občine, kolega Jani pa pozna največjo slovensko občino –, je veliko nalog, ampak osnovno naloge so tiste, ki jih ustava predvideva, to je obvezna javna gospodarska služba. Lahko se z željami občanov nekje v centru, kjer je določeno število občanov večje, oni zahtevajo, da se gradijo stolpi, bazeni, teniška igrišča, tam v hribih pa nimajo ljudje vodovoda. Če bomo gledali na ta način, potem tisti ne bodo nikoli imeli vodovoda, kaj še kanalizacijo ali kaj podobnega, tam v mestih se bodo ljudje pa ... da ne rečem kaj. Kar se tiče vrtcev. Občine, mislim da, skoraj ni, ki ne bi imela vrtca. Vključenost otrok v vrtec pri nas se je za 100 % povečala v zadnjih osmih letih, to je izreden strošek, in to sploh če je območje, kjer so nižje dohodnine oziroma ljudje z manjšimi dohodki, potem mora občina ogromno doplačevati.

To, kar je pa kolegica prej govorila, je pa tudi malo mimo, se vidi, da nima nobenih izkušenj na občinskem nivoju. Se tudi jaz strinjam, da črkobralsko obravnava ta zakon. Življenje na terenu je pa malo drugače. Jaz bi rad še to povedal, da potrebujemo neko reformo lokalne samouprave, mogoče manj za večje ali mestne občine, bolj pa za te manjše, nerazvite občine, kot so Haloze, Bela krajina, ne vem, katere še vse. Če 280 tisoč državljanov nima zdrave pitne vode, mi smo pa vodo dali v ustavo, se je za vprašati. Da nimamo urejeno odvajanje in čiščenje odpadnih voda, tudi

Ljubljana še nima, kaj šele tiste občine, kjer je bolj razpršena poselitev. To moramo urediti, Evropi smo obljubili. Vendar zdaj ugotavljamo, da po letu 2020 ne bo več evropskega denarja za komunalno infrastrukturo. Enostavno ga ne bo. Jaz bi predlagal, da naslednja vlada, ko bo, da še v tej finančni perspektivi iz tiste pametne specializacije, kjer je milijardo 200 milijonov, jaz dvomim, da bo porabljenega, mislim, da bo majhen odstotek, torej da se polovica tega denarja preusmeri s spremembo operativnega programa v komunalno infrastrukturo, da tisto naredimo, kar moramo narediti na področju komunalne infrastrukture. Tudi kar se odpadkov tič, saj jih sortiramo v veliki meri, ampak v končni politiki, ki jo je Evropa zastavila, se mi gremo pa smetarski turizem. Mislim, da iz Obale vozijo smeti v Ljubljano, pa so to veliki stroški in mogoče nepotrebni stroški. Ko sem gledal pred skoraj že 20 leti v Avstriji, kako imajo to urejeno, ko je občini cilj, da iz svoje občine odda čim manj odpadkov ven, da jih čim bolj reciklira in uporabi nazaj v sami občini. Se pravi, potrebno bi bilo zmanjševati na izvoru samih odpadkov. Ampak tega pri nas ne delamo, ker nekdo vidi nek biznis, čeprav ni več ta biznis tak, kot je bil pred desetimi leti viden, je to osnova občinam. Ene si lahko privoščijo luksuz, druge pa ne. Zdaj ugotavljam, da imamo na periferiji asfaltirane ceste, stare 30, 40 let, s samoprispevki, ki jih ni več, tudi ne moremo tega več niti vzdrževati. Tukaj je potrebna neka velika sprememba, mogoče ne čisto reforma, ampak nekaj na lokalni samoupravi je treba narediti, sploh zaradi... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, predstavniki Vlade!

Najprej naj povem, da Poslanska skupina Nove Slovenije ne more podpreti amandmaja, ki so ga predlagali v Levici. Jaz vem, da tega dr. Franc Trček, ki seveda mora ta amandma zagovarjati, ne bo zameril, kakor tudi sam nisem zameril dvakrat ponovljenim, zelo hudo napačnim podatkom meni spoštovanega kolega Janija Möderndorferja. Tolikokrat je bilo Prekmurje tukaj že omenjeno, ampak njegova razprava je pravzaprav en stereotip, kako se obravnava Prekmurje. Če sem ga prav slišal, ko sem ga poslušal v pisarni in potem tukaj, ko je ponovil – nobene zamere, kolega Jani –, da je v Prekmurju 40 ali morda celo več občin, kar bi pomenilo, da je skoraj petina vseh občin v Prekmurju. To je več kot dvakrat mimo. V Prekmurju je 19 občin, v statistični regiji, ki se ji reče Pomurje, to je Prekmurje plus Prlekija, pa je 27 občin. Jaz mislim, da bo moja razpravo nadaljeval oziroma podkrepil tudi nekdanji župan, spoštovani kolega Franc Jurša. In še več, da kakšna občina v Prekmurju, če sem prav

razumel, kolega Möderndorfer, tudi nima vrtca. Tale bo pa še hujša, tale bo pa še hujša, kar bi na nek način lahko pomenilo, da te občine, ne vem, nekaj delajo, ampak za svoje otroke pa pravzaprav sploh ne skrbijo. Tako lahko interpretiramo vašo razpravo in lahko na to vi tudi replicirate ali kakorkoli že. Glejte, v šolskem letu 2016/2017 je bilo v celotni državi 946 otroških vrtcev oziroma enot otroških vrtcev. Kar se tiče otroških vrtcev, lahko posebej pogledamo, pogledate Občino Jezersko in Občino Osilnica, ampak danes to ni tema. To danes ni tema. Je pa res, to je en stereotip, kako se na neko, ki ni ni regija, torej Prekmurje, tam skrajno vzhodno, gleda skozi ljubljanska očala ali pa skozi centralistična očala. In seveda, če imate takšnega poslanca in še več takšnih poslancev, če imate v vladi ministre, ministrice, ki tako gledajo, bog ne daj, da bi tako gledali, potem je odgovor, zakaj imamo v Sloveniji tako dramatičen, neskladen regionalni razvoj, na dlani. Je odgovor na dlani, če se tako gleda. Tudi v prejšnjih mandatih, v neki stranki Zares, prej LDS, smo imeli gospo, ki je bila tudi županja, in je postavila diagnozo, da je za razvojni zaostanek Prekmurja krivo preveliko število občin. To je noro. To je več kot noro. To je koncentrat norosti, oprostite, takšni besedni zvezi, ker bi vas zelo rad naložil v en kombi pa bi vas peljal v primere, spet v Prekmurje, spet v Prekmurje, kjer je ena vas, ena občina, ena fara, en šolski okoliš in občina razvita, da dejansko lahko tudi Ljubljana klobuk dvigne, pa tam ni nobene državne institucije, državnega podjetja itd. Tako da, vedno bolj mi postaja jasno, zakaj se bo še naprej povečeval ta razkorak med razvito osrednjo slovensko regijo, če hočete, oziroma osrednjo Slovenijo in med skrajnim vzhodnim delom te države ali pa, če hočete, tudi Bela Krajina ali pa še katera druga, da ne bom zdaj, nimam pri roki statističnih podatkov. Ampak tukaj v naslednjem mandatu novo vlado, novo koalicijo po moji, po naši oceni čakajo zelo pomembne naloge, kako optimirati lokalno samoupravo. Zdaj že verjetno imamo dovolj izkušenj in natančno vemo, kaj je treba narediti. In seveda, da moramo odpreti ponovno, tako, kot smo jo imeli v mandatu 2004 do 2008, torej ponovno odpreti razpravo o uvedbi drugega nivoja lokalne samouprave, o vzpostavitvi pokrajin ali regij ali kakor že pač hočete. Takrat smo govorili pokrajine. Gre seveda za lokalno samoupravo, ampak za drugi nivo. Obžalujem, da v tem mandatu ni ta koalicija zbrala dovolj poguma, da bi morebiti skupaj z opozicijo, tako z levo kot desno opozicijo, vendarle poskušali najti neko rešitev, ki bi pa morala prinesiti k temu, da bi vsaj majčkeno zmanjšali ta razvojni razkorak med osrednjo Slovenijo in med perifernimi pokrajinami. Večkrat se sprašujem, kaj bi pravzaprav naši ljudje delali v Prekmurju, v Pomurju, če ne bi bilo poleg sosednje Avstrije. Agencije, avstrijske seveda, ki iščejo delavce, delajo na polno, kot temu pravimo, in ponujajo vse mogoče. Ponujajo v obmejnih avstrijskih

občinah zelo poceni, res, zelo poceni komunalno urejena zemljišča za izgradnjo stanovanjskih hiš. Ta propaganda, če hočete, je neverjetna. Je neverjetna. In nikogar v Ljubljani, zdaj bom poudaril, v Ljubljani očitno ne boli glava, da se nam periferija prazni. Ne samo to, da imamo naravni prirast takšen, kot ga imamo, prej negativen kot pozitiven, ampak ljudje se izseljujejo. Poglejte, mladi ki imajo neko znanje, ki je gotovo največji kapital, tisti enostavno gledajo, pogledajte, cel svet je globalna vas in pogledajo in najdejo za sebe boljšo lokacijo, boljšo destinacijo, spakirajo kovčke in gredo. Mi, vsi mi državljani te države, pa smo investirali v njihovo znanje in hvala bogu, da smo investirali, ampak na nek način bi si želeli, da bi seveda ostajali tudi doma. Mi smo za to, da se izvaja neko kroženje možganov, nismo pa za to, da bi bili priča begu možganov. Toliko za enkrat.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer, jaz prosim, da ne motite kolegov pri diskusiji. Zdaj ali je diskusija prava ali ne, seveda ni moj problem oziroma ne morem jaz odločati o tem.

Izvolite, gospod Jani Möderndorfer, replika.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Podpredsednik, če je od koga problem, je to vaš problem, ker vi vodite sejo. In po poslovniku se točno ve, da morate poslanca opozoriti, ko gre izven razprave. Parlamentarna praksa je, da pri prvem amandmaju govorimo na splošno, tam nobenega nisem motil, ko je šel kolega Trček v razpravo pa reforme, ampak pri vseh ostalih amandmajih se pa ve, da se moramo držati amandmaja. Govoril je točno minuto o amandmaju, potem pa nič več, potem pa je govoril vse drugo, samo tistega ne, kar je bil glavni namen.

Jaz bom pa imel seveda repliko, repliko v tistem delu, kolega Jože, nisi od včeraj v parlamentu, fino si zlorabil zdaj to diskusijo, moja napaka je edino ena, ki jo priznam, ja, res je, imaš prav, v Prekmurju je 19 občin. Je pa res tudi problem, da mi dostikrat, ko rečemo Prekmurje, mislimo tudi na Pomurje oziroma na glavo kokoši in govorimo o vseh. O tem govorimo. Ampak, moj namen ni bil govoriti o tem, kako nekdo ne dela pa kako občine v Pomurju in Prekmurju nimajo nobenih nalog, če bi bil zraven in če bi resno poslušal razpravo, je bil moj namen nekaj drugega, povedati samo razliko, da občina Ljubljana, če sva že pri tem in če že si naredil to distinkcijo, kako hočemo zaničevati vse te občine, ima popolnoma drugačne potrebe in probleme, kot jih imajo tudi v Prekmurju in Pomurju, kar pa ne pomeni, da jih lahko spravimo na isti nivo in rečemo, vsi boste porabili enak procent participativnega proračuna od svojega lastnega proračuna. Ja, za božjo voljo kako, če pa smo si tako različni in imamo različne potrebe in zahteve. O tem je bila moja

diskusija, ne o tem, kako mi danes razmišljamo, da je v Prekmurju in Pomurju drugače, v bistvu nimajo zahtev, nimajo potreb. Seveda imajo potrebe pa še kako velike. In drži marsikaj, kar si povedal, ampak oprostite, govorimo o amandmaju, ki ga predlaga Levica, to pa je, da določimo cenzus, ne pa to, da bi se lahko občine same odločale o tem, če bodo imele sploh participativni proračun in v kakšni višini. To je bila moja glavna intenca, diskusija, vse ostalo, Jože, brez zamere, zamerim ti ne, ampak kot pretkan politiki, ki sicer ne sedi več na številki 90, si pač enostavno uspešno uletel v razpravo in zdaj spet opozoril tam, kjer boš kandidiral, kako se boriš za svoje občine. Nefere. Dajva se pogovarjati o lokalni samoupravi kot takšni. Te pa razumem, glej, samo ti ni uspel ta met. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Trček, postopkovno, izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Mislim, postopkovno, to malo zdaj izpade kot ..., ker mi trije smo trije poslanci, ki največ govorijo v tem sklicu, so najbolj aktivni, nekdo bo to gledal, da je to zdaj finale, kdo bo še več besed nabral. Moje postopkovno je, oba sta izkušena politika, za razliko od mene in tokrat pa je gospod Jani malo šel čez, ker kolega je dejansko govoril o tem, kaj vpliva na to, da ima občina sploh toliko penez, da bi se šla lahko malo bolj obvezujoči participatorc. In bi prosil, da malo kolega Janija opozorite. Imate podlago v mali, tako imenovani poslanski ustavi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa, gospod Jani Möderndorfer je slišal.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Hvala lepa. Potem zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom odločali jutri, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 15. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **16. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ, V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku vlade gospodu doktorju, oprostite, ministru Borisu Koprivnikarju, ministru za javno upravo.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala lepa, predsedujoči.

Naj poudarim, ker mi večkrat rečejo, nisem doktor, sem čisto navaden Boris Koprivnikar. Je pa pred mano naloga, da vam predstavim Predlog zakona o dostopnosti do spletišč in mobilnih aplikacij, kajti namen tega

zakona je, da omogoča lažji dostop do informacij in storitev javnega sektorja preko spletišč ter lažje uveljavljanje njihovih pravic, ne glede na morebitne oviranosti. To pa je pomembno zato, da s tem tudi povečamo digitalno vključenost za vse kategorije prebivalstva. Nenazadnje je tovrstni zakon oziroma tovrstna ureditev spletišč pomembna tudi za vedno večjo skupino ljudi, ki jim sicer ne priznavamo nekih posebnih potreb, nenazadnje pa vsi s pridom lahko uporabljamo tako urejena spletišča zato, ker so bolj pregledna in lažje dostopna. Drugi namen pa je seveda, da prenesemo tudi evropsko direktivo o dostopnosti do spletišč in mobilnih aplikacij, za katero je rok za prenos 22. september. To evropsko direktivo smo tudi v celoti prenesli v predlagani zakon in jo hkrati nadgradili še z nekaterimi dopolnitvami, ki so posebne za naš primer. Zavezanci so seveda državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in osebe javnega prava, po zakonu, ki ureja javno naročanje, ki opredeljuje zavezance. Ocenjujemo, da gre za cirka tisoč 360 organizacij, imamo pa tudi nekaj izjem, ki ji dopušča sama direktiva, ki so tudi v zakonu posebej opredeljene. In te izjeme veljajo za vsebine, razen za tiste, ki se nanašajo na bistvene spletne upravne funkcije.

Imamo že kar nekaj primerov dobrih praks v Sloveniji glede tovrstnega urejanja spletišč, saj sta, recimo, že državni portal eUprava, državni portal Mestne občine Ljubljana v celoti urejen v skladu s to direktivo in še celo vrsto ostalih je, čeprav še ne velja, kar pomeni, da tudi že v praksi prepoznavamo potrebo, tisti, ki želijo imeti spletišče čim bolj dostopna, da kljub temu, da to ni zakonska obveza, vseeno spletišča tako pripravimo in jih naredimo bolj dostopne vsem državljanom.

Morajo pa zavezanci po tem zakonu zagotavljati skladnost spletišč z nacionalnim standardom, to pa se nanaša predvsem na velikost pisave, barve, ozadje, dodali pa smo tudi to, da video posnetki na tovrstnih spletiščih morajo biti opremljeni z znakovnim jezikom za gluhe. Poleg tega smo dodali tudi, da bomo v sodelovanju z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami na našem ministrstvu skrbeli za usposabljanja pripravljavcev spletišč. Dodali smo, da bomo tudi s pomočjo invalidskih organizacij vzpodbujali večjo ozaveščenost ter lastnike spletišč in mobilnih aplikacij prepričevali o tem, da jih tudi prilagajajo, to je naša obveznost in zato bomo uvedli konkretne aktivnosti. Hkrati pa smo uvedli tudi inšpekcijski nadzor, ki v okviru našega ministrstva tudi preverja, ali se dejansko spletišča skladno s tem zakonom pripravljajo in ukrepa v primeru, ko bi prišlo do neizvajanja tovrstnega zakona. Hkrati pa naše ministrstvo tudi prevzema obveznost poročanja Evropski komisiji.

Začetek uporabe tega zakona je september 2019 za nova spletišča in pa september 2020 za prilagoditev obstoječih spletišč, ker ocenjujemo, da je več energije in

časa potrebno dopustiti za prilagoditev že obstoječih, medtem ko nova, ki se razvijajo, pa se že lahko razvijajo tudi v skladu s sedanjim zakonom oziroma zakonom, ki ga predlagamo.

Predlagan je tudi nomotehnični amandma, zaradi katerega tudi Državnemu zboru predlagam, da skladno z 138. členom poslovnika že sedaj opravi tudi tretjo obravnavo predloga zakona, se pravi na tej seji Državnega zbora, in predlagamo, da se predlog zakona tudi podpre. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku mag. Dušanu Verbiču.

Izvolite.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, podpredsednik. Še enkrat lep pozdrav, seveda poseben pozdrav ministru.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 66. nujni seji dne 6. aprila 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

V poslovnem roku so amandmaje vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD k 1., 2., 3., 4., 5., 9. in 10. členu ter za nov 16.a člen in k 18. členu.

Predstavnik predlagatelja, minister za javno upravo Boris Koprivnikar je podal dopolnilno obrazložitev k členom tega zakona. Povedal je, da je namen predloga zakona omogočiti dostop do informacij in storitev javnega sektorja vsem uporabnikom, predvsem tistim z različnimi oblikami oviranosti, kar bo povečalo digitalno vključenost. Predlog zakona prenaša direktivo iz leta 2016. Rok za prenos v nacionalno zakonodajo pa se izteče v septembru tega leta. Dejal je, da so zavezanci po predlogu zakona državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in osebe javnega prava, vendar predlog zakona predvideva tudi vrsto izjem.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi pisnega mnenja dejala, da je Zakonodajno-pravna služba opozorila predvsem na nejasnost in nedoločenost ureditve, ki izvira iz preveč avtomatiziranega prenosa evropske zakonodaje. Prav tako je dejala, da nekatere določbe po mnenju ZPS potrebujejo dopolnitev, da jih bo sploh mogoče izvajati. Na koncu je dodala, da predlagani amandmaji pripombe Zakonodajno-pravne službe ustrezno upoštevajo.

Predstavnik Državnega sveta je dejal, da Državni svet predlog zakona podpira.

V razpravi so poslanci koalicije in opozicije izrazili podporo predlogu zakona.

Poslanec Poslanske skupine Levica je glede izjem, ki jih predvideva predlog zakona pri

zavezancih, poudaril, da bi bilo nujno, da ravno ti, ki jih predlog zakona izvzema, torej RTV, vrtci in osnovne šole, zagotavljajo informacijsko dostopnost. Poslanka Poslanske skupine Nove Slovenije je menila, da je namen predloga zakona dober, izrazila pa je zaskrbljenost, da predlog zakona dopušča preveč možnosti za izjeme in s tem tudi možnost zlorab. Poslanci koalicije so menili, da bo predvidena inšpekcija za nadzor nad izvajanjem Predloga zakona poskrbela, da se izjeme, ki jih dopušča predlog zakona, ne bodo zlorabljale.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 1., 2., 3., 4., 5., 9., 10. členu ter novemu 16.a in k 18. členu.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so sprejeti amandmaji vključeni.

Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa, podpredsednik.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Trček bo predstavil stališče Poslanske skupine Levica.

Izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala še enkrat.

Dve točki nazaj smo obravnavali Zakon o socialnem vključevanju invalidov, ki prinaša pozitivne rešitve lažjega vključevanja hendikepiranih oseb v družbo ter temu primeren obseg pravic. Pred nami je torej še drug zakon, ki naj bi zagotovil lažjo dostopnost do spletišč in mobilnih aplikacij. Pri tem zakonu, ki se nanaša na za današnji čas pomembno in ključno področje, pa Vlada svojega dela ni opravila tako, kot bi ga morala. Zakaj? Skrbi za invalide bi vsekakor morali posvečati več pozornosti, pa ne le na neki kozmetični ravni, kar žal ta zakon je, pač pa s sistemskimi ukrepi, ki bi dejansko zagotovili, da odpravimo izključenost v vseh oblikah. Tu imam seveda v mislih seveda tudi varčevalne ukrepe, ki so bili uperjeni zoper navedene. Že več kot 10 let se tako na primer zmanjšuje število upravičencev do polne invalidske pokojnine. Leta 2005 je bilo pozitivno rešenih 22 % vlog, leta 2015 le še 7,5 %, skratka trikratno zmanjšanje. Povprečna invalidska pokojnina je lani znašala 482,74 evra, kar je 142 evrov manj od povprečne pokojnine in 128 evrov manj od minimalnih življenjskih stroškov, pa bi lahko tukaj problematiziral tudi izračun le-teh. Varčevanje je blokiral razvoj socialnovarstvenih zavodov in sistemov oskrbe na domu. Osebna asistenca je vedno bolj odvisna od finančne moči invalidskih organizacij, ki jo izvajajo, in tako naprej. To je le en del

problemov na tem področju. Drugi pa je sam odnos do problematike. Vsakič ko obravnavamo rešitve, ki se nanašajo na skrb za hendikepirane, se na žalost srečamo s polovičarstvom. Lahko se spomnimo kalvarije z zagotavljanjem invalidom dostopnih volišč. Tri leta so bila potrebna za odpravo ugotovljene protiusustavnosti in vsa tri leta se je želelo uzakoniti nekakšen obvod 100 % dostopnosti volišč. Na koncu je na srečo bila sprejeta ureditev, ki ne dopušča nikakršnih izjem.

Situacija je podobna tudi pri tem zakonu. Tudi tukaj se soočamo s polovičarstvom. Zakon je seveda dobrodošel, poleg tega je pa žalostno, da to delamo zaradi implementacije EU direktive in ne zaradi tega, ker bi se država, ki bi se ta Državni zbor sam odločil, da bo nekaj naredil za okoli 160 tisoč ljudi z različnimi oblikami hendikepa. Žalostno je to, da se je Vlada odločila za nek zelo minimalističen pristop. Če pozorno preberemo mnenja Zakonodajno-pravne službe, zakon prinaša celo manj, kot od nas zahteva oziroma pričakuje evropska direktiva. Zakon, kot izjeme od uporabe tega zakona določa vrtnice, osnovne šole, srednje šole ter RTV. Našteti zakon ne zavezuje in svojih spletnih strani in aplikacij ne bodo rabili prilagoditi. Fakultete ja, vrtci, osnovne in srednje šole pa ne. Kot običajno se zopet varčuje pri najbolj ranljivih skupinah.

V Levici menimo, da bi morali izjeme iz tega zakona črtati. Za takšno rešitev ni nobenih tehničnih argumentov, da bi bila ta izjema. Tudi direktiva je konec koncev ne dopušča. Še posebej pa ne pristajamo na rešitve, ki so izključno varčevalne narave. Še posebej, če jih predlaga Vlada in koalicija, ki ob podpori tudi desnega dela opozicije brez težav najde subvencije za tuje investicije, davčno razbremenitev najbogatejših in navsezadnje za 1,2 milijarde evrov za oboroževanje kot obveza Natu, 1,2 milijardi, to je ena osmina letnega proračuna, dame in gospodje.

Zakon bomo v Levici sicer podprli, saj gre, pa čeprav za polovični korak, v pravo smer. Prepričani pa smo, da bi Vlada in koalicija lahko poiskali dovolj denarja, da bi bile hendikepiranim dostopne tudi spletne strani in aplikacije vrtcev, osnovnih, srednjih šol ter RTV. Ker kje, če ne v primarnem izobraževanju se boš nekako srečal in osvestil in postal empatičen do različnih oblik hendikepa? In kje, če ne tam, se začne učenje družbene solidarnosti? Ta zakon dejansko tako kot prevaja direktivo, pa v bistvu dejansko povozijo le-to. Drugi del tega je pa del nekoliko bolj tehnične narave, o tem pa več ob razpravi o amandmajih. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Janja Sluga bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa, podpredsednik.

Zavest o nujnosti prilagoditve fizične dostopnosti objektov starejšim in invalidom smo kot družba že osvojili in celo zakonsko določili. Malokdo pa razmišlja o tem, da je za posameznika pomembna tudi spletna dostopnost. Splet postaja eden ključnih elementov današnjega življenja vseh nas, zato je pomembno, da so informacije in storitve, ki jih ponuja, dostopne vse. Določene ranljive skupine se pri uporabi spleta soočajo z mnogimi težavami. Pomembno je, da lahko splet uporabljajo vsi, saj večja dostopnost spletnih vsebin povečuje digitalno vključenost ranljivih skupin, kar je v današnjem svetu bistveno za dostop do informacij, storitev javnega sektorja in tudi za uveljavljanje pravic vsakega posameznika. Tega se zaveda tudi Evropska unija, zato je bila konec leta 2016 sprejeta Direktiva o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja. Spletne strani in aplikacije upravnih organov, bolnišnic, sodišč in ostalih v javnem sektorju, morajo biti enostavno dostopne vsem uporabnikom. Spletne vsebine morajo biti dostopne tudi na mobilnih napravah, kot so pametni telefoni in tablice. Zato je namen zakona zagotoviti dostopnejša spletišča in mobilne aplikacije za vse uporabnike, še zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti. Posledično je cilj povečati digitalno vključenost ranljivih skupin prebivalstva. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je ocenjeno, da v Sloveniji med 12 in 13 % prebivalstva sodi v eno od kategorij invalidnosti. Predlog zakona torej ureja ukrepe za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij znotraj javnega sektorja. Zavezanec po predlogu zakona so državni in lokalni organi in uprave ter osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje. Predlagani zakon se ne bo uporabljal za določene vrste spletišč in mobilnih aplikacij ter za določeno vsebino, objavljeno na spletiščih in mobilnih aplikacijah. Izjeme so vrtci, osnovne ter srednje šole, razen za vsebino, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije, ter za spletišča in mobilne aplikacije Javne radiotelevizije in drugih organov, ki upravljajo javno službo radiotelevizije. Svoja spletišča bo torej moralo prilagoditi vseh 212 občin in še 150 drugih zavezancev. Obveznosti zavezancev so, da skladno s standardom, ki ga prepisuje predlog zakona, zagotavljajo, da bodo spletišča in mobilne aplikacije zaznavne, delujoče, razumljive, robustne in dostopne.

To v praksi pomeni, da si bo uporabnik lahko prilagodil vsebino na način, da bo zanj uporabna. Vsak zavezanec bo moral izdelati oceno nesorazmernega bremena, kar pomeni, da bo lahko manjša organizacija upoštevala finančne vire, notranjo organizacijo in dejavnost, ki jo opravlja, v primerjavi z koristmi za uporabnike. Če bo ta primerjava nesorazmerna in bo šlo torej za prevelik strošek organizaciji, ne

bo treba izpolnjevati kriterijev iz predloga zakona. Predlog zakona predvideva tudi določen inšpekcijski nadzor, ki bo preprečeval, da bi se nesorazmerno breme izkoriščalo in da bodo ocene pravilno pripravljene. Inšpekcijski nadzor bo preverjali, ali določene vsebine na spletišču zaradi pretiranega finančnega bremena res ne more biti prilagojena novemu zakonu.

Ministrstvo za javno upravo bo poskrbelo za usposabljanje zavezancev, javnih uslužbencev in drugih pripravljavcev drugih javnih spletišč in mobilnih aplikacij. Spodbujala pa se bo tudi večja ozaveščenost uporabnikov, da bodo uporabljali vsebine in spodbujali tiste, ki ne bodo obvezni za vstop v sistem, da pa bi svoje spletne povezave vseeno prilagodili v skladu s standardi, ki jih prinaša predlog zakona.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog zakona seveda podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik. Spoštovani minister z ekipo, kolegi, kolegice, lep pozdrav!

Dejstvo je, da je informacijska komunikacijska tehnologija v relativno kratkem času naredila ogromen preskok in prešla v vse segmente življenja. Ne le, da beleži hiter razvoj, postaja tudi vse bolj prodorna in vplivna. Danes tako rekoč uporabljamo informacijsko komunikacijsko tehnologijo v vseh delovnih okoljih pa tudi v zasebnem življenju. Razvoj informacijskih in komunikacijskih tehnologij je ključen za konkurenčnost Evrope nasproti ostalemu svetu, saj živimo, če si priznamo ali ne, v vse bolj digitalnem in globalnem gospodarstvu. Tako izboljšanje dostopa, uporabe in kakovosti informacijske in komunikacijske tehnologije spada tudi med enajst tematskih ciljev kohezijske politike v obdobju 2014–2020. Kot že danes rečeno, s predlaganim zakonom se v naš pravni red prenaša evropska direktiva. Zakon zadeva državne in lokalne organe in uprave ter osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje. Seveda je pravi cilj, da se uporabniku omogoča lažji dostop do informacij in storitev javnega sektorja ter s tem lažje uveljavljanje njihovih pravic, pri tem pa je treba izpostaviti tudi velik pomen za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti in povečanje digitalne vključenosti ranljivih skupin prebivalcev. Ampak pri pozitivnih učinkih, ki jih zakon prinaša, ne smemo zanemariti nove obveznosti in pa bremena, ki jih prinaša za organe na lokalni ravni. Rešitev, da v primeru nesorazmernega bremena glede na finančne in organizacijske zmožnosti zavezanca le temu ni treba izpolniti določenih zakonskih zahtev, ni dobro. Država bi po mnenju

Poslanske skupine SDS morala zagotoviti ustrezna finančna sredstva, da se zakon izvaja v skladu z določili, kajti v nasprotnem primeru bodo zopet prikrajšani uporabniki, ki bodo deležni razlik v možnosti do dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij. Skratka, v Poslanski skupini SDS menimo, da je predlagana rešitev nepravilna pa tudi neustrezna in zasleduje paradigmo, ki je neka rdeča nit te vlade, to pa je, da se zopet delajo razlike med občinami, da bomo imeli prvorazredne in drugorazredne občine, predvsem pa se delajo razlike med državljani, med uporabniki, ki bodo zopet prvo- in drugorazredni. Ob tem pa premalokrat ob takšnih zakonih, kot je torej današnji zakon o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, razmislimo o problematiki zlorab na tem področju. Ni treba pogledati drugam kot na splet, da vidimo, kaj se dogaja v tej informacijski dobi s spletnimi komunikacijami, ko ustanovitelji socialnih omrežij stojijo oziroma sedijo pred državnimi organi, pred sodnimi organi in se zagovarjajo, ali delujejo prav ali pa svoja socialna omrežja zlorablajo za pridobivanje takšnih in drugačnih podatkov. Skratka, informacijska-komunikacijska tehnologija resda prinaša v naše življenje mnogo ugodnosti in olajšanj, pri tem pa ne smemo pozabiti tudi na njene pasti oziroma krivice, ki jih lahko povzročimo. Prav je, da se jih zavemo in naredimo vse, da se temu izognemo oziroma jih preprečimo. Prav tako pa tudi moramo poskrbeti, da bodo morebitne zlorabe tudi ustrezno sankcionirane. Predlog zakona ima dobre osnutke, ampak kot vedno, hudič je v podrobnostih. In ta podrobnost kaže, da bomo namesto nekih enotnih rešitev zopet dobili delitve na prvorazredne in drugorazredne državljane, čemur pa v Poslanski skupini SDS močno nasprotujemo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Benedikt Kopmajer bo predstavil stališče Poslanske skupine demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Izvolite.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Cenjeni podpredsednik, minister z ekipo, kolegice in kolegi!

Na poslanskih klopreh imamo popolnoma nov predlog zakona, katerega namen je zagotoviti dostopnejša spletišča in mobilne aplikacije organov javnega sektorja, z upoštevanjem enotnih zahtev za vsa spletišča in mobilne aplikacije teh organov. Torej cilj je povečati digitalno vključenost predvsem tistim z različnimi oblikami oviranosti, torej gibalno oviranim, slepim in slabovidnim osebam, gluhim in naglušnim osebam ter starejšim osebam. Z drugimi besedami, tem posameznikom se omogoča lažji dostop do informacij in storitev javnega sektorja in lažje uveljavljanje njihovih pravic. Kar med 12 in 13 % prebivalstva namreč

sodi v eno od kategorij invalidnosti. Predlog zakona med drugim v naš pravni red vnaša Direktivo o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij. Določeni so zavezanci in njihove obveznosti, ti morajo zagotavljati, da bodo spletišča in mobilne aplikacije delujoče, razumljive in dostopne, torej morajo zagotavljati, da si bo uporabnik lahko prilagodil vsebino na način, da bo zanj uporaben, določil si bo velikost pisave, kontraste in podobno. Vsak zavezanec bo moral izdelati oceno nesorazmernega bremena, kar pomeni, da bo lahko manjša organizacija upoštevala finančne vire, notranjo organizacijo in dejavnosti, ki jo upravlja, v primerjavi s koristmi za uporabnike. In če bo ta primerjava nesorazmerna in bo šlo za prevelik strošek, organizaciji ne bo treba izpolnjevati kriterijev iz predloga zakona. Seveda je pri vsem tem potreben tudi inšpekcijski nadzor, ki ga predlog zakona tudi predvideva. Njegov namen je med drugim tudi, da bodo ocene pravilno pripravljene. Inšpekcijski nadzor bo preverjal, ali določena vsebina na spletišču zaradi pretiranega finančnega bremena res ne more biti prilagojena novemu zakonu. Zavedamo se tudi, da je potrebno tudi v prihodnje prilagojenost spletišč in mobilnih aplikacij še spodbujati, iskati nove in nove rešitve ter s tem omogočiti čim večjo digitalno vključenost prav vsakega posameznika. V Poslanski skupini Desus obravnavani predlog zakona podpiramo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Bojana Muršič bo predstavila stališče poslanske skupine Socialnih demokratov.

Izvolite.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, podpredsednik za besedo.

S predlaganim zakonom o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij se v slovenski pravni red prenaša direktiva Evropskega parlamenta in Sveta, ki je v veljavo stopila 22. decembra 2016. Cilj direktive je uporabnikom spletnih strani in mobilnih aplikacij javnega sektorja zagotoviti boljšo in lažjo dostopnost, torej morajo biti informacije in storitve javnega sektorja dostopne vsem. Še posebej mora država dostop zagotoviti invalidom in starejšim oziroma vsem, ki imajo kakršnekoli osebnostne težave ali okoliščine, zaradi katerih jim je onemogočeno dostopati do informacije po običajnih poteh. Ker direktiva predvideva tudi dostop do vsebin, obrazcev in plačil na spletnih straneh, je treba zagotoviti, da so spletišča in mobilne aplikacije zaznavne, delujoče in tudi razumljive.

Če je naš namen in cilj usmerjen k povečanju digitalne vključenosti in k spodbujanju interoperabilnosti, moramo razmišljati tudi o zagotavljanju varnosti takšnega poslovanja. V Sloveniji smo na področju zagotavljanja in varstva pravic invalidov dosegli dobre, zavirljive

rezultate. Stopnja zaposlenosti invalidov se povečuje. Izenačevanje možnosti invalidov se odraža pri večji dostopnosti do tehničnih pripomočkov, pa najsibo to za gibalno ovirane ali za ljudi, ki potrebujejo pomoč pri sporazumevanju in še bi se lahko kaj našlo. Vendar pa to ne pomeni, da se v prihodnje na tem področju stanje še ne more izboljšati. Zveza delovnih invalidov Slovenije je pred petnajstimi leti sprejela odločitev, da razvije projekt Občina po meri invalidov in na ta način prispeva k udeležanju standardnih pravil OZN pri izenačevanju možnosti invalidov in Maastrichtske deklaracije. S projektom so lokalnim oblastem predstavili, kaj vse so ovire, ki posameznim skupinam občanov omogočajo sobivanje in sooblikovanje skupnega življenja v lokalnem okolju. Projekt je prepoznan, je uspešen, ima rezultate.

Socialni demokrati menimo, da je sedaj čas, da se projekt Občina po meri invalidov odrazi tudi na višji ravni. Prizadevali si bomo k družbi po meri invalidov, pa ne le po meri invalidov, ampak tudi po starejših. Tudi zato, ker se prebivalstvo Slovenije stara hitreje kot v večini drugih držav Evropske unije, moramo poskrbeti tudi za ukrepe, ki bodo starejši generaciji omogočili aktivno in kvalitetno staranje, vključevanje starejših v družbo in prilagoditi procese dela za starejše sodelavce, ki bodo morali ali pa želeli še naprej participirati v družbenih procesih. Projekti Starejši za starejše in projekti, ki spodbujajo k sodelovanju več generacij, nas učijo medsebojnega spoštovanja in razumevanja, so garant k izgradnji boljše in uspešnejše družbe.

Socialni demokrati smo k podpisu zahteve za sklic izredne seje Državnega zbora in obravnave tega predloga zakona pristopili zato, ker je to vladni zakon in se je pripravljala skupaj z nevladnimi organizacijami, ki se ukvarjajo s problematiko invalidov, funkcionalno oviranih in starejših. Opozorili so, da je čas, da se pri odpravljanju fizičnih ovir lotimo še odpravljanje ovir pri zagotavljanju enakopravnosti pri dostopu do interneta oziroma komunikacijskih omrežij. Želimo si, da se bodo predvideni ukrepi tega zakona izvajali v skladu z načrti in v okviru finančnih ocen, kajti prvo poročilo se Evropski komisiji pošlje šele 23. decembra 2021.

Predlog zakona o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij je torej korak k izgradnji boljše in dostopnejše družbe za vse, zato bomo Socialni demokrati predlog zakona podprli. A kljub temu, da smo tik pred zdajci prejeli tudi pripombe Foruma za digitalno družbo, ki so v določenih primerih tudi utemeljeni, in ker je uporaba šele v prihodnjih letih, predlagamo, da se do takrat zakon ustrezno tudi popravi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženem amandmaju z dne 13. aprila 2018. V razpravo dajem 3. člen ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati?

Dr. Franc Trček, izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo.

Seveda je potrebna vsebinska razprava. Poslušal sem kolegico pred menoj in sem se nekako vprašal, ali je bila SD do zdaj v opoziciji ali je vodila ministrstvo, ki ima dolgo ime se konča »in enake možnosti«. Rečeno je bilo tudi: »... smo pristopili, ker je to vladni zakon.« Skratka, če bi ga verjetno predlagala Levica, pa bi jaz to ubesedoval v imenu Levice, ker to področje pokrivam, bi verjetno in koalicija bila proti in vedno bolj radikalno desna urbanistična desnica v opoziciji.

Če gremo pogledati malo proračunske razreze, vidimo, da ta zakon in naslednji zakon o informacijski varnosti je ogromno govorjenja in bo blazno malo efekta. Bojana je lepo povedala kaj so, jaz ne maram besede invalidi, ampak bom vseeno uporabil, invalidske organizacije že 15 let nazaj predlagale. Mi smo imeli celo v nekem mandatu Ministrstvo za informacijsko družbo in sedaj po skoraj 20 letih rabimo neko evropsko direktivo, da se malo formalno zganemo. Jaz se spomnim – koliko je tega? – že 20 let verjetno, takrat je bil par let zelo v modi, da so, recimo, razni rotarijanci ali podobni zbirali za Braillovo vrstico. Jaz sem se tam takrat vedno spraševal, madona, zakaj je pa ta Braillova vrstica tako draga. Malo se mi je zdelo zaradi tega, da se tudi nekdo malo šopiri. 20 let nazaj bi že neka resna politika morala reči, če razložim na tem primeru: Počakajte, dobro jutro, kaj imamo tu, koliko je ljudi, ki to potrebujejo, kje bomo našli peneze v proračunu, kdo, katero domače podjetje ali podjetja bodo to sprogramirala, kdo bo naredil hardver. Veliko zapenjanje okoli tega, koliko to stane, koliko to ne stane, veste, jaz gledam magnetogram Državnega zbora, magnetogram Državnega zbora je kamenodoben in na ravni take berljivosti, ker se ne porine čez Besano, ki jo imamo že čez 20 let – pa ne leti sedaj zgodba na gospe, ki to tipkajo –, ker je tudi kamenodoben na ravni strojne berljivosti. In tu tiči ta zgodba, kje najti denar in kako prišparati. Ampak seveda, če si to država ne bi pajdaško fevdarilizirala, bi to že imeli, ker bi morali definirati protokole, ker bi morali definirati standarde, ker bi morali definirati formate, kako bodo neke zadeve strojno berljive, ker imamo ljudi in na največjem našem inštitutu in na fakultetah za informatiko in še kje, ki to znajo sprogramirati. In ta zadeva potem ne bi bila takšen strošek, če hočete, za neko občino, vrtec ali kogarkoli že, ker bi morali imeti orodja, ki bi omogočala navsezadnje lažje oblikovanje in upravljanje spletišč teh akterjev in ker bi seveda

imeli formate, ki bi bili lažje obvladljivi. In tu se je treba lotiti te zgodbe. In to bi bila neka odgovornost nekega ministrstva, ki si je nakopalo še IKT. Osebo menim, da bi mi potrebovali, včasih smo imeli vladno službo za informatiko, dejansko nek ločen resor, ki bi se ukvarjal z informatiko države v ožjem in države v širšem smislu, ki bi te zadeve premislil, ampak seveda, na takšen način bodo neki bratranci, sestrične, bratje, politični pajdaši, gor dol ostali brez prelahkega dela potice. Saj, ko smo mi imeli tisto afero koroških dečkov, ki ste jo nesramno nekateri nabijali tu oziroma tega dela političnega spektra ni trenutno v dvorani, kar je nedopustno, tovrstno nabijanje iz tuje grozne nesreče, se je izkazalo – kaj? Še centri za socialno delo niso imeli enotne informatike. Ker seveda, to je tisto politično priskledništvo, če hočete, na lokalno-regionalnih ravneh. In podobno kot sem prej ubesedoval, veste, resnost neke družbe in mišljenja se zelo lepo vidi, kako imajo organiziran železniški promet, zlasti potniški ali sploh javni potniški promet, in seveda kako imajo tudi organizirano tovrstno informatiko. Saj ta vlada se je hvalila pa še kakšna pred njo podobno: VEM, vse na enem mestu, vse bomo organizirali, vse super. Kar nekaj vlad nazaj je bil takrat Virant: vau, druga najboljša e-uprava v EU. Potem so podjetja na naslovnici Dela čestitala državi. Seveda, če si šel malo tisto metodologijo gledati, je bilo samo tako, malo odkljukajo, to imajo, to imajo, to imajo. Ali zdaj to funkcionira ali ne, je bilo pa vprašanje, ki ni bilo pomembno. In potem načeloma si si lahko podaljšal, ne vem kaj, prometno, nisi si pa mogel urediti zavarovanja avtomobila, če govorim o družbi, obsedenimi z avtomobili. In lotevati se teh zadev, pa tudi naslednjega zakona o informacijski varnosti je dejansko – kaj? Je dejansko vprašanje financiranja znanosti. In je dejansko nek resen premislek in na glavo obrniti odnos do državne uprave in javne uprave v neki informatizirani družbi. Veste, dandanes govoriti neka stališča tukaj drugih poslanskih skupin, evo, mi strokovci esemes pošilja in splet dobiva vedno bolj na veljavi. No, mislim kje pa živite?! Mislim, 25 let je že tega. In to je tudi neka naloga, ki jo bo morala naslednja vlada zagrabiti. Tudi na ravni informacijske varnosti, ki je vedno bolj pomembna. In dajmo tukaj nekaj od tiste milijarde 200 milijonov, ki bi jih radi dali brez neke resne razprave – za kaj? Za neko plehovje od Nata. Na ta način bomo tudi varovali Slovenijo. Dajmo rajši 150 milijonov našim matematikom, da razvijejo resno kriptografijo, dajmo 50 milijonov ljudem, da bodo razvili to, o čemer zdaj govorim. In potem bo dejansko možno to zvrčanje nekih vsebin z dostojnim formatom, potem bo šele mogoče uresničevati ta zakon. In zdaj, ko smo pred volitvami, pa vemo, da bodo ljudje iz tretjega življenjskega obdobja največ šli na volitve, nekako vsi njim tako pihate na dušo, dvolično. Jaz sem tudi hendikepirana oseba, kar se tega tiče. Imam že zdavnaj tako

imenovane, kot mi je rekla gospa, ki mi je pregledovala oči, vi pa imate računalniške oči, skoraj izza vinkla gledate. Jaz bi tudi to rabil, pa moram pač določene aplikacije uporabljati, da si lahko črke povečam gor in dol.

Skratka, cela ta zgodba je tako, kot je zastavljena, tako, kot je v proračunu, tako, kot se pelje to že 20 let, ena velika dvoličnost. Sem pa nakazal tukaj, kako bi se to dalo oziroma kako bi se to moralo reševati in upam, da bo Levica del tega reševanja še pred poletjem. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali jutri v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 16. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **17. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O INFORMACIJSKI VARNOSTI, V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade gospodu Borisu Koprivnikarju, ministru za javno upravo.

Izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala, predsedujoči. Spoštovani poslanke in poslanci!

Pred nami je Predlog zakona o informacijski varnosti in prav informacijska varnost je bila v razpravah do zdaj že nekajkrat omenjena, zato je nujno, da zanjo skrbimo tudi na normativnem delu, predvsem pa v praksi. S tem zakonom prinašamo Direktivo za visoko raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov Evropske unije. Rok za prenos te direktive je 9. maj 2018, bolj pomembno pa je, da sistemsko urejamo področje informacijske varnosti na strateški in operativni ravni v naši državi. Zavezanci po tem zakonu so izvajalci bistvenih storitev, kar je tudi sinhronizirano z zakonom o kritični infrastrukturi, in sicer s področij energije, digitalne infrastrukture, oskrbe s pitno vodo, zdravstva, prometa, bančništva, infrastrukture, finančnih trgov, preskrbe s hrano in varstvo okolja. Na teh področjih, naj povem, da se oskrba s pitno vodo, preskrba s hrano in varstvo okolja dodajata, ker nista zahtevana s strani evropske direktive, pa vendar v skladu z zakonom o kritični infrastrukturi dodajamo tudi ti dve področji v Sloveniji. Hkrati pa dodajamo tudi organe državne uprave, za katere skrbi naše ministrstvo, kajti tudi mi smo podvrženi na tak način spoštovati vse zaveze, ki nalagajo skrb za informacijsko varnost. Zavezani pa so po tej

direktivi tudi ponudniki digitalnih storitev, to so spletne tržnice, spletni iskalniki, računalništvo v oblaku in druge storitve, ki seveda tudi v zadnjem času postajajo vse bolj vprašljive iz tega vidika varnostnega tudi za širšo javnost, zato je pomembno, da ostajajo zavezanci tudi po tem zakonu. Obveznosti zavezancev pa so, da zagotovijo minimalne varnostne zahteve, da se določi način priglasitev incidentov in da znamo incidente, ki se zgodijo, dejansko tudi vrednotiti. Sklad z direktivo pa so iz področja uporabe izključeni operaterji, kajti zanje velja tako imenovani ZEKom, ki ureja informacijsko varnost, in pa ponudniki storitev zaupanja, ki pa so že zavezani po tako imenovani eIDAS evropski uredbi. Pristojni nacionalni organ bo Uprava za informacijsko varnost, ko bo ustanovljena z letom 2020, do takrat pa Urad za varovanje tajnih podatkov, ki že postopno prevzema to koordinativno vlogo. Določa se tudi nacionalni odzivni center kot organ za obravnavo incidentov iz področja, sedaj to nalogo opravlja sicer pri Arnesu in jo bo upravljal tudi naprej, dokler ne bo drugače urejena. Pomembno pa je, da imamo v državi centralni organ, ki se odzove trenutno na vse incidente, ki nastanejo, in tudi hitro izvaja koordinacijo. Hkrati pa se postavlja tudi odzivni center organov državne uprave, ki pa skrbi za varnost informacijskih sistemov ožje državne uprave. Incidente vrednotimo med lažje, težje, kritične ali lahko tudi kibernetiski napad, predvsem pa je pomembno, da s tem zakonom tudi urejamo, kako se incidenti spremljajo, kako se sporočajo in kako se tudi v primeru zahtevnejših incidentov lahko ukrepa in takoj tudi odredi določena ravnanja, da bi na tak način poskrbeli za čim širšo informacijsko varnost naših ter naše kritične infrastrukture, hkrati pa prispevali tudi k boljši informacijski varnosti družbe kot celote.

Poslanke in poslance naprošamo, da predlog tega zakona podprete in na tak način naredimo še korak naprej v izboljšanju informacijske varnosti v dobi, v kateri je to vedno bolj občutljivo vprašanje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsednici gospe Janji Sluga.

Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je Predlog zakona o informacijski varnosti kot matično delovno telo obravnaval na 66. nujni seji 6. aprila 2018.

Predstavnik predlagatelja, minister za javno upravo Boris Koprivnikar, je podal dopolnilno obrazložitev k členom predloga zakona. Povedal je, da je predlog zakona

usklajen z vsemi deležniki, gre pa za prenos Direktive 2016/148 Evropskega sveta v slovenski pravni red, zagotovil, da bo večja urejenost in večja varnost. Ključni zavezanci so izvajalci bistvenih storitev, torej tistih, od katerih je odvisno delovanje države. Slovenija je področje še razširila, in sicer s področjem oskrbe s pitno vodo in s področjem preskrbe s hrano in varstvo okolja. Drugi zavezanci so ponudniki digitalnih storitev ter določeni organi državne uprave. Predlog zakona določa minimalne varnostne zahteve, da je nek sistem, ki je zavezanec po tem zakonu, varen, postopek preglasitve incidentov in vrednotenje incidentov. Pomembno je, da predlog zakona določa koordinativni organ, ki skrbi za koordinacijo informacijske varnosti, do 1. januarja 2020 bo to Urad za varovanje tajnih podatkov, nato pa novoustanovljena Uprava za informacijsko varnost. Na koncu je še poudaril pomen vlaganja v informacijsko varnost.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe gospa Mira Palhartinger je v predstavitvi pisnega mnenja Zakonodajno-pravne službe povedala, da je bil namen pripomb prispevati k večji jasnosti in izboljšavi predloga zakona, pripombe pa so vsebovane v amandmajih, ki so ustrezni in temeljito obrazloženi.

Predstavniki Državnega sveta Bogomir Vnučec je izrazil podporo predlogu zakona.

V razpravi je poslanec Poslanske skupine Levice dejal, da je namen predloga zakona dober, izrazil pa prepričanje, da bi ga morali obravnavati pred kar nekaj leti, za to področje pa nameniti več sredstev. Poudaril je tudi pomen izobraževanja politikov in uradnikov v ta namen.

Odbor je glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Jožef Horvat, predstavil bo stališče poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani!

Zagotavljanje varnosti v širšem pomenu je v spreminjajočem se svetu ena najpomembnejših nalog države. Nastanek novih, kompleksnih in med seboj povezanih oblik ogrožanja varnosti, ki so se pojavile v procesu globalizacije, je izzval številna vprašanja glede delovanja institucij, ki zagotavljajo varnost države in njenih državljanov. Kibernetika varnost je izjemnega pomena, tako za gospodarstvo kot za celotno družbo in državo. Danes si življenja ne znamo več predstavljati brez informacijske tehnologije, zato je poudarek na krepitvi informacijske varnosti postala nuja.

Tudi Slovenija se sooča s spreminjajočim varnostnim okoljem. V današnji družbi so vsa področja njenega delovanja odvisna od informacijsko-komunikacijskih sistemov.

V Novi Sloveniji se zavedamo, da bo nadaljnji razvoj digitalizacije odvisnost še povečal. Informacijska varnost pomeni varstvo podatkov in informacijski sistemov pred nezakonitim dostopom, uporabo, razkritjem, ločitvijo, spremembo ali uničenjem. Najbolj občutljivi so subjekti, ki zbirajo, obdelujejo in hranijo največ podatkov, to so Vlada, vojska, finančne institucije, bolnišnice in podjetja, ki kopičijo velike količine zaupnih informacij o njihovih zaposlenih, strankah, proizvodih, raziskavah in finančnem položaju.

V Novi Sloveniji ozaveščanje o tem pozdravljamo, obenem pa izpostavljamo nekaj dilem. V tem trenutku je predlog zakona zelo ohlapen, ne določa niti, kdo vse bodo zavezanci, kakšne bodo finančne posledice za občine oziroma za druga javnofinančna sredstva. Celoten sistem s postavitvijo zagotovo ne bo pomenil le dobrih 500 tisoč evrov, ki so za letos zagotovljena v državnem proračunu. Ta sredstva bodo namenjena za vzpostavitev enotnega nacionalnega organa, ki bo skrbel za informacijsko varnost. Kaj pa ostalo? Nadgradnja sistema. Sprejem današnjega zakona je namreč mnogo premalo, da bi Slovenija zanesljivo lahko preprečila vsako nevarnost kibernetike udara. Do tega cilja bo potrebno še veliko korakov, od ocen tveganja, popisa celotnega informacijskega sistema, zagotovitve sistema ukrepanja, določitve odgovorne osebe in podobno.

Škoda je sicer, da predlog zakona ni bil dodelan, da ne odgovarja na vse zahteve današnjega časa o varnosti tega področja, zato ne bi bilo nič narobe in nič zamujenega, če z njegovim sprejemanjem ne bi hoteli pred volitvami in bi ga sprejemali v naslednjem mandatu, vendar pa gre za naše zavedanje, da se zlorabe na tem področju zelo pogosto dogajajo in da je morda tudi najmanjši korak k izboljšanju informacijske varnosti vsekakor dobrodošel. Zato ga bomo v Novi Sloveniji podprli.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Janja Sluga bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): V Sloveniji se premalo zavedamo pomena kibernetike varnosti oziroma dojemamo grožnje predvsem kot vprašanja varnosti fizičnega oziroma materialnega sveta. Poleg tega se premalo zavedamo globalne prepletenosti nacionalnih informacijskih sistemov in omrežij, zato se ni moč čuditi, da se je od leta 2008 število varnostnih incidentov na področju kibernetike

varnosti povečalo za nekajkrat, na primer, v letu 2017 je bilo krepko preko 2 tisoč prijav varnostnih incidentov, pri čemer nihče ne zna oceniti, koliko incidentov je bilo nezabeleženih, ker bodisi napadeni subjekti tega sploh niso zaznali ali pa tega niso upali prijaviti. Opozorili bi radi tudi na zadnji razvpiti primer hekerskega napada, ki je prizadel tudi del gospodarstva v Sloveniji. Sredi maja lansko leto je virus v nekaj urah povzročil kaos po Evropi. V Sloveniji je bil najbolj prizadet novomeški Revoz, ki je za en dan prekinil proizvodnjo, v nekaterih drugih državah pa je bila prizadeta tudi tako imenovana kritična infrastruktura, zato je cilj Evropske unije okrepiti pravila na področju kibernetске varnosti, da bi se spopadli z vse večjo grožnjo kibernetских napadov pa tudi izkoristili priložnost, ki jih ponuja digitalizacija. Tako imenovani internet stvari predvideva, da bo v EU do leta 2020 več 10 milijard povezanih digitalnih naprav, hkrati pa lahko varnostni incidenti, kot so tehnične napake in virusi današnje sisteme močno prizadenejo. Stroški, ki jih svetovnemu gospodarstvu vsako leto povzročijo kibernetски napadi, so ocenjeni na približno 400 milijard evrov. Evropska unija je zato sprejela vseevropska pravila na področju kibernetске varnosti, ki so bila sprejeta z namenom tesnejšega sodelovanja med državami članicami pri bistvenemu vprašanju kibernetске varnosti. V njej so določene varnostne obveznosti izvajalcev osnovnih storitev v ključnih sektorjih, kot so energetika, promet, zdravje in finance, in ponudnikov digitalnih storitev, na primer spletne tržnice, iskalniki in storitve v oblaku. Vsaka država Evropske unije mora imenovati tudi enega ali več nacionalnih organov in pripraviti strategijo za obvladovanje kibernetских groženj. Države članice morajo do maja 2018 v nacionalno zakonodajo prenesti omenjena pravila za kibernetско varnost, do decembra 2018 pa določiti izvajalce bistvenih storitev. V Republiki Sloveniji je bilo v preteklosti že pripravljenih nekaj predlogov sistemske ureditve področja informacijske varnosti, vendar do izvedbe nikoli ni prišlo. Korak naprej je bil storjen leta 2016, ko je vlada sprejela strategijo kibernetске varnosti, ki je podlaga za pripravo in izvedbo ukrepov na področju zagotavljanja informacijske varnosti. Strategija predlaga način, kako naj bo sistem zagotavljanja kibernetске varnosti organiziran, in potrebne ukrepe za uresničitev zastavljenih ciljev. Danes pa Republika Slovenija dobiva tudi pravni akt oziroma zakon, ki ureja ukrepe za doseganje visoke ravni varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Sloveniji, ki so bistvenega pomena za nemoteno delovanje države v vseh varnostnih razmerah, zagotavljajo bistvene storitve za ohranitev ključnih družbenih in gospodarskih dejavnosti in ureja zagotavljanje kibernetске obrambe v Sloveniji. Po predlogu zakona bodo zavezanci izvajalci bistvenih storitev iz naslednjih področij: energija, digitalna infrastruktura, oskrba s pitno vodo in njena

distribucija, zdravstvo, promet, bančništvo, infrastruktura bančnega trga. V naši različici predloga zakona sta na seznam bistvenih storitev vključena še preskrba s hrano in varstvo okolja, kar se sklada z Zakonom o kritični infrastrukturi. Organizacije, zavode oziroma podjetja, ki bodo prepoznani kot izvajalci bistvenih storitev, bo določila uredba, ki jo bo sprejela Vlada na podlagi priporočil, ki jih bo pripravila Evropska unija. Po predlogu zakona bodo zavezanci tudi ponudniki digitalnih storitev, to so spletne tržnice, spletni iskalniki in računalništvo v oblaku. Gre za zavezance, ki jih je določila evropska direktiva, po našem predlogu zakona pa bodo zavezanci tudi organi državni uprave. Zavezanci bodo morali v skladu z zakonom poleg ključnih varnostnih zahtev voditi tudi posebno varnostno dokumentacijo in sprejemati določene varnostne ukrepe. Predviden je način priglasitve incidentov in določeni so tudi organi, ki jim bo treba poročati o zaznanih incidentih. Predlog ureja tudi nadzor nad izvajanjem zakona, ki ga bodo opravljali inšpektorji za informacijsko varnost. Naloge informacijske varnosti bo do 1. januarja 2020 opravljal Urad za varovanje tajnih podatkov, od takrat naprej pa nacionalni organ v sestavi ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo. Iz navedenih razlogov bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra predlog zakona podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Benedikt Kopmajer bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Izvolite.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani!

Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o informacijski varnosti, ki ga danes obravnavamo, ureja ukrepe za doseganje visoke ravni varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Sloveniji. Ti ukrepi pa so bistvenega pomena za nemoteno delovanje države v vseh varnostnih razmerah. Predlog je pripravljen na podlagi direktive o ukrepih za visoko raven varnostnih omrežij in informacijskih sistemov, ki je bila sprejeta leta 2016. Torej gre za nujne ukrepe, s katerimi že zamujamo.

Ker gre za popolnoma nov zakon, je novosti, ki jih le-ta prinaša, veliko. Naj naštejem le nekatere. Vzpostavljajo se minimalne varnostne zahteve ter zahteve za priglasitev incidentov za zavezance, določene s tem zakonom. Urejajo se pristojnosti, organizacija, naloge ter delovanje pristojnega nacionalnega organa, enotne kontaktne točke. Gre za celovito urejanje področja varstva podatkov in informacijskih sistemov pred nezakonitim dostopom, uporabo, razkritjem, ločitvijo, spremembo ali uničenjem. Cilj informacijske varnosti je varstvo zaupnosti, neokrnjenosti in

razpoložljivosti informacij. Informacijska varnost je smatrana kot zaupnost, neokrnjenost in razpoložljivost podatkov ne glede na njihovo obliko, ali elektronsko tiskano ali katero drugo. Tako Vlada in vse vladne institucije zbirajo velike količine zaupnih informacij o njihovih zaposlenih strankah, proizvodih, raziskavah in finančnem položaju. Večina teh informacij pa je zbrana, obdelana in shranjena na računalnikih in prenesena skozi mreže na druge računalnike. In nenazadnje področje informacijske varnosti se je močno povečalo in se v zadnjih letih močno razvija. Zato je to področje treba vseskozi graditi in spremljati.

V Poslanski skupini Desus smo prepričani, da bodo zahteve in naloge za zavezanca, ki jih prinaša predlog zakona, pospešile zavedanje podjetij in zaposlenih, da potrebujejo nova znanja s področja informacijske varnosti in da bo predlog prinesel pozitivne učinke na tem področju. Gre za nujen odziv na razmere v svetu in pri nas, saj smo brez ustrezne zaščite ranljivi in izpostavljeni kibernetiskim napadom.

Glede na navedeno bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona, ki je bil soglasno sprejet že na matičnem delovnem telesu, podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Bojana Muršič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Izvolite.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Še zadnjič danes, hvala za besedo.

Dostopnost do uporabe informacijske tehnologije ni več omejena le na nekatere posameznike in na posamezna razvojno naravnana podjetja, danes se uporablja povsod. Nekoč, še ne tako daleč nazaj, je bil svet velik. Če smo nedavno nazaj mislili, da imamo premalo informacij, se danes srečujemo s preveč resnimi, uporabnimi, neuporabnimi informacijami. Vse imamo na dosegu roke. Vse informacije so pred nami. Ne znamo več razbrati, kaj je pomembno in kaj ni, kaj je res in kaj je narobe.

Predlog zakona o informacijski varnosti je zakon, za katerega mnogi pravijo, da je prišel prepozno, in je bistveno več od zgoraj navedenih misli. Vse pogosteje se govori o kibernetiskih napadih in kibernetiski ogroženosti in kibernetiski obrambi. Vsebuje določbe in pravne okvire, kako in na kakšen način zagotoviti varovanje omrežij in informacijskih sistemov, ki pomenijo hrbtenico za nemoteno delovanje vsake sodobne države, med katere Slovenija zagotovo sodi, ter ključnih sodobnih družbenih in gospodarskih sistemov. Predlagan zakon je takorekoč odziv na sprejeto direktivo s ciljem in namero, da se v Evropski uniji zagotovi visoka raven varnosti omrežij in informacijskih

sistemov. Sistemsko se namreč ureja področje informacijske varnosti tako na strateški kot tudi na operativni nacionalnega sistema. In na nek način pomeni korak naprej od leta 2016 sprejete strategije kibernetске varnosti. Ureja se področje priglasitev incidentov in pristojnosti in naloge ter organizacijo odgovornega nacionalnega organa, ki bo, kot organ v sestavi ministrstva, odgovoren za področje informacijske tehnologije in informacijske družbe. Predvidene so enotne kontaktne točke, nacionalne skupine za obravnavo incidentov v organih državne uprave. Po predlogu zakona bodo zavezanca izvajalci bistvenih storitev na naslednjih področjih: energija, digitalna infrastruktura, oskrba s pitno vodo in njena distribucija, zdravstvo, promet, bančništvo, infrastruktura bančnega trga. Odločitev naše države je, da se na seznam bistvenih storitev vključi še preskrbo s hrano in varstvo okolja, kar je v skladu z nedavno sprejetim Zakonom o kritični infrastrukturi, ki so ga pripravili na Ministrstvu za obrambo.

Ocenjujemo, da gre za zelo zahteven in kompleksen predlog zakona, ki ga bo treba iz papirja spraviti v uporabo in z učinkovito protivirusno in protihekersko zaščito zaščititi naše vitalne organe pred virusnimi in drugimi vdori za nemoteno delovanje države in naše družbe.

Socialni demokrati bomo predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu bo jutri, 17. Aprila, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam 17. točko dnevnega reda in 60. izredno sejo Državnega zbora.

Želim vam lepo popoldne.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 16. APRILA 2018 OB 13.51 IN SE JE NADALJEVALA 17. APRILA 2018 OB 9.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 60. izredne seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: Suzana Lep Šimenko, Tanja Cink do 13. ure, Bojana Muršič do 12. ure, Iva Dimić, Marinka Levičar, Julijana Bizjak Mlakar od 15.30 dalje, Eva Irgl, Vinko Gorenak, Franc Laj, Franc Breznik, Dragan Matić od 15. ure dalje, Mitja Horvat od 13.30 do 16.30, Matjaž Han od 14. ure dalje, Matej Tonin, Jožef Horvat od 15.30 do 18.30, Ivan Hršak, Primož Hainz do 13. ure in od 18. ure dalje, Bojan Podkrajšek, Franc Trček do 15. ure, Matej Tašner Vatovec do 10. ure in od

16. ure dalje, Miha Kordiš, Matjaž Hanžek in Roberto Battelli.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI PRIČ PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za pravosodje gospe Tini Breclj.

TINA BRECELJ: Hvala lepa, gospod predsednik. Prav lep pozdrav vsem!

Zakon o zaščiti prič določa pogoje in postopke za zaščito prič in drugih oseb, ki so ogrožene zaradi sodelovanja oziroma pričanja v kazenskem postopku. Zakon je bil sprejet leta 2006 in do sedaj je bil deležen le ene pomembnejše novole v letu 2007. Gre torej za dokaj stabilen zakon, ki se ne spreminja pogosto, čeprav ima pomemben vpliv na učinkovito delovanje pravne države. Danes obravnavamo predlog sprememb in dopolnitev tega zakona kot odziv na nekatere operativne potrebe programa zaščite prič v naši državi, ki so se pokazale na podlagi dosedanjega izvajanja veljavnega zakona, in to tako – torej, namen današnje novole je – da zavarujemo človekove pravice zaščitenih ogroženih oseb, pa tudi njihovih družinskih članov, zlasti pravico do življenja, do telesne integritete in do osebnega dostojanstva. Istočasno pa imamo cilj zagotoviti tudi učinkovito delovanje pravne države, torej zaščiti in zagotoviti interese pričanja v kazenskem in predkazenskem postopku.

Za lažje razumevanje predlaganih sprememb uvodoma poudarjam, da se zaščita ogroženih oseb zagotavlja v različnih stopnjah, in sicer jo delimo na izvajanje tako imenovanih nujnih zaščitnih ukrepov pred vključitvijo ogrožene osebe v program zaščite in izvajanje zaščitnih ukrepov, ko je ogrožena oseba že v programu zaščite. Osnovni namen predloga zakona, ki je danes pred vami, je omogočiti učinkovitejše izvajanje zaščitnih ukrepov v fazi nujnih zaščitnih ukrepov. V ta namen predlagamo, da se že v zgodnji fazi postopka zaščite ob nujnem ukrepu preselitve oseb hkrati omogoči tudi sprememba identitete in s tem povezana možnost uporabe prirejenih dokumentov. S tem bo ogroženi osebi zagotovljena večja stopnja varnosti, saj bo onemogočeno, da bi nepoklicane osebe lahko ugotovile aktualni naslov bivanja ogrožene osebe. Z novelo tudi omogočamo trajno ohranitev spremenjene identitete. Poleg tega se s predlaganim zakonom ureja možnost mednarodnega sodelovanja na področju zaščite prič z mednarodnimi institucijami, ki nimajo statusa države, izvajajo pa program zaščite prič.

V prvi vrsti tukaj omogočamo sodelovanje z mednarodnim kazenskim sodiščem. S tem bo Republika Slovenija dejansko zagotovila pogoje za polno sodelovanje s sodiščem. Posebna pozornost je v noveli, ki je pred vami, namenjena tudi zbiranju, izmenjavi in obdelavi osebnih podatkov, s čimer bo to področje normativno urejeno v skladu z normativi, določenimi na področju varstva osebnih podatkov. S predlaganimi rešitvami na novo določamo celoten nabor osebnih podatkov, ki jih enota za zaščito ogroženih oseb zbira in obdeluje pri izvajanju nalog po Zakonu o zaščiti prič.

Prepričano smo, da predlog zakona predstavlja pomembno dodano vrednost k učinkovitejšemu in bolj varnemu izvajanju programa zaščite prič in drugih ogroženih oseb v naši državi, kar pomeni tako krepitev človekovih pravic ogroženih oseb kot tudi bistvenega interesa učinkovitosti pravne države, zato predlagamo, da zakon podprete. Da so rešitve, ki so danes pred vami, potrebne in pomembne, priča tudi to, da so nastale v soglasju stroke Ministrstva za pravosodje, drugih pristojnih resorjev, predvsem Ministrstva za notranje zadeve, konkretneje Policije in Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Ksenija Korenjak Kramar.

KSENIJA KORENJAK KRAMAR (PS SMC): Spoštovani predsednik, predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Veljavna zakonodaja, ki določa pogoje in ureja postopke za zaščito prič, ki so ogrožene zaradi sodelovanja v kazenskem postopku oziroma zaradi njihovega pričanja, se je na določenih mestih izkazala za pomanjkljivo in potrebno dodatnih izboljšav. Na podlagi izvajanja programa zaščite v Republiki Sloveniji in pri izvajanju nalog v mednarodnem okolju so se namreč pojavile potrebe po dodatni ureditvi in pripravi določenih sprememb, s katerimi bi tako bilo izvajanje programa zaščite prič bolj učinkovito ter varno. Novela Zakona o zaščiti prič, ki jo je pripravila Vlada, nudi ustrezno pravno podlago, ki bo zagotovila varnejše izvajanje zaščite ogroženih oseb v fazi izvajanja nujnih zaščitnih ukrepov, zagotovljeni pa bodo tudi pogoji za mednarodno sodelovanje na področju zaščite prič z mednarodnimi institucijami, ki nimajo statusa države, izvajajo pa program zaščite prič ter tudi izkazujejo operativni interes po sodelovanju s pristojnimi organi za zaščito prič v Republiki Sloveniji. Pripravljena novela bo s svojimi rešitvami omogočila zaščiteni osebi uporabo spremenjene identitete po zaključku izvajanja programa zaščite, pomemben cilj, ki so ga pripravljavci novole zasledovali, pa je tudi ureditev zakonskih

določb glede zbiranja, posredovanja in obdelave osebnih podatkov oseb, obravnavanih na podlagi Zakona o zaščiti prič. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti prič so podprli Vrhovno državno tožilstvo, Varuh človekovih pravic, Vrhovno sodišče ter Policija, prav tako pa tudi Sodni svet.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra rešitve ocenjujemo kot dobre in koristne, zato bomo predlagani zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti prič tudi podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lepo pozdravljeni, državna sekretarka, sodelavka in poslanke in poslanci! Vsem lep pozdrav in dobro jutro!

Danes obravnavamo predlog zakona, ki je v usklajen z vsemi pristojnimi službami, podpirajo ga Državni svet, Policija in Vrhovno sodišče Republike Slovenije, upoštevane so pripombe Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, prav tako je bil predlog soglasno sprejet na matičnem delovnem telesu.

Predlog zakona podpiramo tudi v Poslanski skupini Desus, saj krepi varnost zaščitenih prič. Zaščitenim pričam bodo med samim izvajanjem programa in tudi po njegovem zaključku spremembe in dopolnitve navedenega predloga zakona zagotovile nekatere pozitivne spremembe. Zakon o zaščiti prič je bil sprejet leta 2005, nato je bil nekajkrat še dopolnjen. Dosedanje izkušnje pa so pokazale na pomanjkljivosti, zlasti ob zaključku programa. Za uspešno izvajanje programa je treba ob spremembi identitete nujno uporabiti tudi prirejene uradne identifikacijske dokumente. Po novem bo imela zaščiteni priča možnost, da nadaljuje življenje z novo identiteto ali pa ponovno prevzame izvirno. Nadalje, večja bo tudi možnost mednarodnega sodelovanja z institucijami, ki nimajo statusa države, izvajajo pa program zaščite prič. Mednarodno kazensko sodišče ima na primer svojo enoto za pomoč žrtvam in pričam, nima pa možnosti neposrednega dolgoročnega izvajanja programa zaščite prič. Vezano je na države podpisnice Rimskega statuta in njihovo pripravljenost za sodelovanje. Čeprav je Slovenija ratificirala Rimski statut in sprejela zakon o sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem, trenutna normativna ureditev ne omogoča sodelovanja na področju zaščite prič z mednarodnimi institucijami, ki nimajo statusa države.

V Poslanski skupini Desus smo mnenja, da bo predlagani zakon prispeval k večji zaščiti prič, zato bomo seveda zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti prič podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 23. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 12. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **18. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O IZVAJANJU UREDBE (EU) O DOKUMENTIH S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI O PAKETNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH ZA MALE VLAGATELJE IN ZAVAROVALNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Spoštovani predsednik, najlepša hvala za dano besedo.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 92. nujni seji 12. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o izvajanju Uredbe (EU) o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odbor je kot gradivo za sejo prejel tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance ter mnenje Evropske centralne banke. V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora so amandmaje k posameznim členom predloga zakona vložile koalicijske poslanske skupine. Seje odbora so se udeležili tudi predstavniki Ministrstva za finance in Zakonodajno-pravne službe.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državni sekretar na Ministrstvu za finance pojasnil cilje in rešitve predloga zakona. Kot glavni razlog za sprejetje predloga zakona je navedel prilagoditev domače zakonodaje sprejeti uredbi Evropske unije, s čimer se bo povečala stopnja varstva za male vlagatelje. Poudaril je, da je sprejetje predloga zakona ključno za povrnitev zaupanja malih vlagateljev v finančne trge. Povedal je tudi, da predlog zakona določa organe, pooblaščenice za izrekanje sankcij, in tudi postopke, po katerih se te izrečejo.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je opozorila na določene nejasnosti in medsebojna nesoglasja posameznih predlaganih določb z določbami uredbe.

Poudarila je, da predlog zakona pri nekaterih določbah v višini glob odstopa od Zakona o prekrških podobno kot tudi nekateri drugi že veljavni zakoni, zato je opozorila Vlado na potrebo po ustreznih zakonodajnih spremembah. Na koncu je povedala, da amandmaji koalicijskih poslanskih skupin ustrezno upoštevajo pripombe Zakonodajno-pravne službe.

V razpravi je bila izražena podpora predlogu zakona in dodatni zaščiti malih vlagateljev, ki jo ta omogoča. Izpostavljeno je bilo predvsem vprašanje delitve pristojnosti med nadzornimi organi, ki je v aktualni zakonodaji urejena precej raznoliko. Na ta problem je opozorila tudi Evropska centralna banka v svojem mnenju.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval amandmaje koalicijskih poslanskih skupin in jih sprejel. V nadaljevanju je v skladu s poslovníkom glasoval tudi o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani poslanci in poslanke, vsem prav lep pozdrav!

Potreba po sistemski ureditvi, še zlasti glede določb, ki urejajo višine glob v nacionalni zakonodaji, je terjala nov predlog zakona, s katerem se pravzaprav prenaša uredba Evropske unije v slovenski pravni red. Uredba poskuša na čim enostavnejši in razumljiv način približati prenos dokumentov, ki bodo malemu vlagatelju olajšali odločanje glede vlaganja v naložbene in zavarovalne produkte, predvsem pa povrnili zaupanje, ki je tekom let zaradi vpliva finančne krize močno opešalo. Tako se bo vsak ponudnik tovrstnih produktov moral bolj potruditi v smislu bolj jasnega informiranja glede lastnosti produktov, možnih tveganj in stroškov, kar bo zagotovo pripeljalo do večje obveščenosti, strokovnosti in preglednosti pri realizaciji tovrstnih postopkov.

V Poslanski skupini Desus smo mnenja, da je bistveno pri tem, da se jasno določi, kdo so nosilci odgovornosti, oziroma da se določijo pristojni organi, ki bodo učinkovito in transparentno izvajali nadzorne ukrepe in prekrške. Trenutno je v Sloveniji breme nadzora razdeljeno med tri organe, in sicer med Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor. Na vprašanje delitve pristojnosti ob hkratnem nalaganju novih nalog je v svojem mnenju opozorila tudi Evropska centralna banka.

Implementacija uredbe bo prinesla večjo informiranost, predvsem pa varnost malih

vlagateljev, zato bomo predlog zakona v Poslanski skupini Desus soglasno podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS Levica): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Kolegice in kolegi!

Poslanci Levice ne nasprotujemo vsebini predlaganega zakona, ki je namenjen varstvu potrošnikov, imamo pa hud zadržek do tega, da se pristojnost za nadzor nad kršitelji potrošnikovih pravic prepusti Agenciji za trg vrednostnih papirjev. Agencija za trg vrednostnih papirjev je namreč pred kratkim popolnoma odpovedala pri zaščiti malih delničarjev pred oderuštvo borznih posrednikov.

In za kaj konkretno gre? Slovenski državljani so v času lastninjenja pridobili lastniške certifikate, kdor je certifikat vložil v podjetje ali PID-e, je postal mali delničar. Do leta 2015 so imeli ti državljani delnice shranjene na registrskih računih, ki so bili več kot 20 let brezplačni, septembra 2015 je koalicija SMC, Desus in SD registrske račune preprosto ukinila. Vsi državljani, ki so hoteli delnice obdržati, so morali odpeti trgovalni račun. Ukinitev registrskih računov je bila torej izključno v interesu bank in borznih posrednikov. Septembra 2015 smo poslanci Levice dvakrat predlagali amandma, s katerim bi ohranili registrske račune in obvarovali državljane pred novimi stroški. Vedeti morate namreč, da je bila med imetniki registrskih računov velika večina upokojencev in nasploh ljudi, ki so imeli v lasti delnice zelo majhne vrednosti. Toda koalicija je bila neomajna in je dvakrat zavrnila amandma Levice. Namesto tega je sprejela amandma desne opozicije, ki je omejil stroške, ki jih lahko borzni posrednik zaračuna imetniku delnic. Večina borznih posrednikov je zakonsko omejitev gladko ignorirala in ljudem zaračunavala nesorazmerno visoke stroške, Agencija za trg vrednostnih papirjev kršiteljev sploh ni preganjala.

Zato smo poslanci Levice oktobra 2016 predlagali avtentično razlago zakona, ki bi borzne posrednike prisilila k spoštovanju omejitev. Takrat se je Agencija za trg vrednostnih papirjev, ki naj bi bila neodvisna ustanova, aktivno vključila v parlamentarni postopek, in sicer tako da se je odkrito postavila na stran borznih posrednikov. Državni zbor je sicer sprejel našo avtentično razlago, vendar to ni ustavilo borznih posrednikov. Prav tako jih ni ustavila Agencija za trg vrednostnih papirjev, še vedno ni kaznovala borznih posrednikov, ki so si izmišljali vedno nove načine služenja na račun upokojencev in drugih bivših imetnikov registrskih računov.

Zato poslanci Levice ne moremo glasovati za zakon, ki varstvo potrošnikov zaupa Agenciji za trg vrednostnih papirjev.

Za konec je treba še povedati, da je zadnji žebelj v krsto registrskih računov zabilo Ustavno sodišče. Marca letos je na zahtevo borznih posrednikov razveljavilo vse omejitve stroškov trgovskih računov in odprlo prost lov na državljane. Če poslanci koalicije septembra 2015 ne bi mehanično prepisali bruseljske direktive in bi namesto tega upoštevali interese državljanov in državljanov, se to ne bi zgodilo. Hvala za vašo pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanj gošpa Urška Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Spoštovani predsednik, še enkrat hvala za besedo.

Razlog za obravnavo in sprejetje predlaganega zakona je sprejetje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih, ki pomeni odziv na ugotovljeno potrebo po razkrivanju informacij malim vlagateljem. V skladu s predlogom zakona se zagotavlja usklajeno ukrepanje na ravni Evropske unije. Informacije o naložbenih produktih so med malimi vlagatelji in tistimi, ki oblikujejo take produkte za prodajo tem vlagateljem, neusklajene, zato mali vlagatelji nimajo ustreznih informacij za zavarovanje svojih interesov. Taki vlagatelji pogosto prejemajo nejasne in preveč zapletene informacije o možnih naložbah, zato je težko oceniti in primerjati tveganje in stroške produktov.

Namen danes obravnavanega predloga zakona je torej obveščanje malih vlagateljev o lastnostih paketnih naložbenih produktov in zavarovalnih naložbenih produktih na razumljiv način. To omogoča uvedba dokumenta s ključnimi informacijami. Gre za kratek in jedrnat dokument, ki malemu vlagatelju omogoča seznanitev s posameznim paketnim oziroma zavarovalnim naložbenim produktom in njuno medsebojno primerjavo. Vsak ponudnik takih produktov bo moral pripraviti dokument s ključnimi informacijami in ga objaviti na svoji uradni spletni strani. Na ta način se torej izboljšuje kakovost informacij, ki bodo malim vlagateljem na voljo pri primerjavi različnih tovrstnih produktov. Malemu vlagatelju bo omogočeno razumeti lastnosti posameznega produkta in tudi vsa tveganja, ki jih vključujejo. Tak dokument je potreben v okviru varstva malih vlagateljev in je osnovni pogoj za vrnitev njihovega zaupanja v finančne trge. Predlog zakona določa tudi nadzorne ukrepe in prekrške, ki jih pri izvajanju določbe že omenjene uredbe izrekajo pristojni organi. Države članice morajo zagotoviti, da imajo pristojni organi pooblastilo

za določanje upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov, ki so učinkoviti, sorazmerni in odločilni.

Ključno je torej, da se z uredbo izboljšuje kakovost informacij, ki bodo malim vlagateljem na voljo pri primerjavi med različnimi tovrstnimi produkti, zato bo Poslanska skupina Stranke modernega centra Predlog zakona o izvajanju Uredbe (EU) o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih, ki bo to uredbo implementiral, podprla.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 23. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 18. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **19. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PREKINITVI POSTOPKOV PROTI DRUŽBENIKOM IZBRISANIH DRUŽB V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložil poslanec Janko Veber, ki mu dajem besedo za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

JANKO WEBER (NeP): Hvala za besedo, predsednik. Lep pozdrav vsem!

Predlog zakona o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb prekinja vse pravdne, upravne in izvršilne postopke, začete na podlagi Zakona o finančnem poslovanju podjetij in Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, po katerih upniki izbrisane družbe uveljavljajo terjatve zoper družbenike oziroma njihove pravne naslednike. Postopki naj bi bili prekinjeni do dokončanja postopkov pred Evropskim sodiščem za človekove pravice, in sicer do dokončanja rešitve v zadevi Lekić proti Sloveniji, v zvezi s katerim trenutno teče zadeva pred Velikim senatom Evropskega sodišča za človekove pravice.

Poudariti je treba, da po do sedaj dosegljivih podatkih tečejo postopki proti več tisoč prizadetim družbenikom, ki plačujejo praviloma skozi postopek izvršbe obveznosti, ki so nastale že leta 1991. Zanimivo je tudi to, da je Zakon o finančnem poslovanju podjetij zakon, ki pravzaprav deluje retroaktivno, je zakon presenečenja, kajti ko so družbeniki vlagali svoje deleže v družbe, niso mogli pričakovati, da bodo tudi z osebnim premoženjem odgovarjali za obveznosti družbe. Tako je ureditev usmerjena v to, da bi lahko družbeniki, ki so svoje

premoženje vložili v podjetniško dejavnost, omogočili, da bi z njim uresničevali svoj podjetniški interes, in da z gotovostjo računajo na to, da s tem, ko vložijo svoj vložek v družbo, ni ogroženo njihovo osebno premoženje, ampak zgolj njihov vložek. To je zelo pomembno, kajti z izvajanjem Zakona o finančnem poslovanju podjetij in Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju je bila prekinjena običajna pot več tisoč družbenikom in tudi družinam, saj so za svoj vložek v družbo čez noč pravzaprav odgovarjali z osebnim premoženjem. To pa je večini izmed njih povzročilo zelo hude posledice, pri nekaterih celo brezizhoden položaj, ki je pripeljal tudi do razpadanja družin, blokade vseh sredstev za življenje, pomeni zelo težke razmere za življenje, zaseg vsega premoženja ravno tako. Predvsem pa je bil prekinjen njihov tok aktivnega in ustvarjenega življenja, kar je izjemno zahtevna situacija, v kateri so se znašli.

Zakon začasno prekinja vse postopke, hkrati pa želim poudariti, da je v zakonu predvideno, da v času prekinitve postopkov zastaranje ne teče, tako da če bi bile tožbe na Evropskem sodišču neuspešne, bi postopki tekli naprej brez vpliva zastaranja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Spoštovani predsednik, najlepša hvala za besedo.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 92. nujni seji 12. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložil poslanec Janko Veber. Odbor je poleg predloga zakona prejel še naslednja gradiva: mnenje Vlade, mnenje Zakonodajno-pravne službe in mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance.

V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora je amandmaje k predlogu zakona vložil poslanec Janko Veber, in sicer k 1., 2., in 3. členu predloga zakona. Na seji je predlagatelj zakona poslanec Janko Veber pojasnil, da umika vloženi amandma k 2. členu, in predlagal amandma odbora k 2. členu.

Na seji odbora so prisostvovali predstavniki Ministrstva za finance, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, predstavnik Zakonodajno-pravne službe, prof. dr. Šime Ivanjko in gospod Janez Mohorič, predstavnik Civilne iniciative nasilno izbrisanih podjetij. Na seji odbora je članica odbora iz Poslanske skupine Desus napovedala obstrukcijo za to točko dnevnega reda zase in za člana odbora iz njihove poslanske skupine na podlagi 2. odstavka 65. člena Poslovnika.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je predlagatelj zakona poslanec Janko Veber predstavil cilje in namen predloga zakona, ki jih je predlagatelj v svoji predstavitvi navedel tudi danes, zato jih na tem mestu ne bom ponavljala. Predstavnik Zakonodajno-pravne službe je glede pripomb iz pisnega mnenja, ki jih je podala, opozorila predvsem na problematiko dokončanja postopkov, vsebinske povezave med postopki in glede nadaljevanja postopkov, ko bo znana končna sodba Evropskega sodišča za človekove pravice. Glede prekinitve postopkov in položaja upnikov je opozorila na možnost ustvarjanja pravne negotovosti, saj se nadaljevanje postopkov veže na zakon, ki še ne obstaja. Določena vprašanja so s predlaganimi amandmaji urejena, in sicer glede nadaljevanja postopkov ter jasnejše opredelitve, do dokončanja katerega postopka pred sodiščem so postopki prekinjeni. Uvodoma je predstavnik Vlade podal mnenje Vlade k predlogu zakona, in naštel argumente, zakaj Vlada predloga zakona ne podpira, ob tem je izpostavil problematiko glede morebitnih prekinitiv postopkov, kršitve načela retroaktivnosti ter vprašanja pravnega varstva upnikov. Opozoril je tudi na že obstoječe sodbe Ustavnega sodišča.

V razpravi je bilo izpostavljeno vprašanje poseganja v različne postopke, vprašanje spregleda pravne osebnosti, dejstva, da od leta 2011 ni novih tožb za odškodnine in bilo je opozorjeno, da sodba pred Evropskim sodiščem za človekove pravice v primeru Lekić ni nujno referenčna sodba. Na drugi strani pa je bilo izpostavljeno dejstvo, da je bila v zvezi s predlogom zakona opravljena splošna obravnava in da je večina poslancev na 39. redni seji Državnega zbora sklenila, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo. Opozorjeno je bilo tudi na dejstvo, da je Evropsko sodišče za človekove pravice sprejelo odločitev, da se sodba prenese v odločanje na senat ESČP, kar pomeni neke nove okoliščine. Opozorjeno je bilo na morebitne velike finančne posledice, ko bo enkrat sodba sprejeta, ob tem je bila izpostavljena tudi časovna komponenta urejanja problematike, ki traja predolgo.

V nadaljevanju sta področje in kompleksno problematiko natančno in širše predstavila profesor dr. Šime Ivanjko in gospod Janez Mohorič iz društva Civilne iniciative nasilno izbrisanih podjetij. Med razpravo je državna sekretarka Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo opozorila, da je stališče državnega odvetništva glede pritožbe v primeru Lekić, da ne gre za tako imenovano pilotno tožbo, državni sekretar z Ministrstva za finance je v razpravi podal dodatna pojasnila.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval vložene amandmaje in sprejel amandma k 1. in 3. členu ter amandma odbora k 2. členu. Odbor je v skladu s 128. členom

Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih je sprejel. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za finance gospodu Gorazdu Renčelju.

GORAZD RENČELJ: Hvala lepa, spoštovani predsednik Državnega zbora.

Najprej dolgujem opravičilo spoštovanemu zboru zaradi zamude pri prejšnji točki dnevnega reda, majčkeno nas je presenetila hitrost poteka seje.

Leta 1999 je bil v Državnem zboru sprejet Zakon o finančnem poslovanju podjetij, katerega namen je bil predvsem izboljšati finančno disciplino, povečati varnost upnikov in omogočiti izbris nedelujočih družb iz sodnega registra brez likvidacije. Odstranitev nedelujočih gospodarskih družb iz pravnega prometa je zahtevala pravna varnost, zlasti varnost pravnega prometa, saj se je na ta način varovalo upnike in zmanjševalo nevarnost pri poslovanju. Pravna posledica izbrisa je bila med drugim domneva, da se z izbrisanostjo šteje, da so družbeniki dali izjavo, da prevzemajo obveznosti izbrisane družbe.

Predlog zakona o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb, ki ga je vložil poslanec Janko Veber, predvideva prekinitev vseh pravnih, upravnih in izvršilnih postopkov, v katerih upniki izbrisane družbe uveljavljajo terjatve zoper aktivne družbenike te izbrisane družbe. Pomembno je poudariti, da je v zvezi s problematiko izbrisanih gospodarskih družb Ustavno sodišče odločalo v treh zadevah, pri tem je v dveh od teh treh zadev že razveljavilo določbe v zakonu, ki so določale ustavev oziroma prekinitev še nedokončanih postopkov, torej ki so zasledovale cilj, ki ga zasleduje tudi tokratni predlog. Poudarjamo, da bi bile končne posledice ureditve iz predloga zakona za upnike povsem enake, kot ste jih že predvidevali v ustavno neskladni ureditvi. Ob upoštevanju odločb Ustavnega sodišča bi se s predlagano prekinitvijo postopkov, ki so v teku, in posegom v obstoječa pravna razmerja poseglo v pridobljene in pričakovane pravice upnikov ter s tem v pravico do sodnega varstva in pravico do zasebne lastnine.

V amandmajih k predlogu zakona, sprejetih na seji Odbora za finance in monetarno politiko, se nadaljevanje prekinjenih postopkov veže na sprejetje sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi Lekić. Poudarjamo, da se zadeva Lekić ne obravnava po postopku pilotne sodbe, temveč gre za odločitev v posamični zadevi. To pomeni, da tudi morebitna obsodba v posamični zadevi ne pomeni nujno sistemskega problema, saj kršitev lahko temelji na posebnih okoliščinah, ki to posamično zadevo ločijo od drugih podobnih zadev. Zaradi nedoločnosti in dvoumnosti besedila predlaganega zakona bi lahko v praksi prihajalo

do nasprotujočih si razlag in s tem tudi do neskladja z 2. členom ustave.

Zaradi vsega zgornjega Vlada ne podpira Predloga zakona o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb. Hvala za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker je zbor na 39. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanja, po ure po prekinjeni 23. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 19. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **22. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O MEDNARODNEM RAZVOJNEM SODELOVANJU IN HUMANITARNI POMOČI REPUBLIKE SLOVENIJE V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade državnemu sekretarju na Ministrstvu za zunanje zadeve gospodu Andreju Logarju.

ANDREJ LOGAR: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

Dovolite mi, da vam predstavim Predlog zakona o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije. Uvodoma želim poudariti, da je mednarodno razvojno sodelovanje izraz in odraz solidarnosti Slovenije kot razvite države do partnerskih držav. Z njim prispevamo k odpravi revščine, zmanjševanju neenakosti in k doseganju trajnostnega razvoja, hkrati pa pripomoremo k varnosti in stabilnosti v regiji in bližnji soseščini ter krepimo gospodarstvo v partnerskih državah. Mednarodno razvojno sodelovanje je pomemben instrument zunanje politike. Predlog zakona pred vami predstavlja temeljno orodje za izvajanje mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči. Nadomešča do sedaj veljavni zakon iz leta 2006, ki ne odgovarja več dejanskim potrebam in aktualnim okoliščinam. Z lani sprejeto resolucijo predstavlja predlog zakona del prenovljenega normativnega in strateškega okvira mednarodnega razvojnega sodelovanja Republike Slovenije.

Pri pripravi besedila smo izhajali iz dosedanjih izkušenj na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja in aktualnih trendov v mednarodni skupnosti. Upoštevali smo priporočila različnih revizij državnih organov,

mednarodnih revizijskih družb, OECD in priznanih strokovnjakov s tega področja. Tesno smo sodelovali tudi z nevladnimi organizacijami in drugimi izvajalci mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči ter s Strokovnim svetom za mednarodno razvojno sodelovanje. Naj dodam tudi, da uveljavitev zakona ne bo imela finančnih posledic. Državni in drugi organi bodo svoje pristojnosti izvrševali v obstoječih kadrovskih in finančnih okvirih. Predlog zakona vzpostavlja, kot sem rekel, normativni okvir, ki bo omogočil izvajanje mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči v skladu z aktualnimi trendi v mednarodni skupnosti, s čimer bo Slovenija učinkoviteje na neki način tudi izvajala svoj del odgovornosti pri uresničevanju Agende 2030.

Dovolite mi, da vam predstavim poglavitne novosti, ki jih prinaša predlog zakona. Te so naslednje. Predlog zakona uvaja pojem mednarodne humanitarne pomoči in ji določa lastne cilje, uvaja okvirni program, ki omogoča prilagodljivo in pregledno načrtovanje sredstev za večletno obdobje, ki je usklajeno na nacionalni ravni, omogoča proaktivno sodelovanje zasebnega sektorja, uvaja pravno podlago za sklepanje večletnih strateških partnerstev med proračunskimi porabniki in izbranimi izvajalci. Omogoča sodelovanje z drugimi donatorji v partnerskih državah in ustvarja pravno podlago za skupno in deljeno financiranje programov oziroma projektov z drugimi donatorji. Ureja sistem sodelovanja z ustanovami oziroma zavodi, ki jih je na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja ustanovila Republika Slovenija. Prinaša možnost sklepanja večstranskih pogodb za izvajanje mednarodnega razvojnega sodelovanja. In ne nazadnje ureja vrednotenje programov in projektov mednarodnega razvojnega sodelovanja ter v ta namen tudi uvaja inštrument za izvajanje zunanje evalvacije.

Verjamemo, da bo zakon na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči omogočil doseganje naslednjih ciljev: bolj učinkovito izvajanje pristojnosti, optimizacija poslovanja, pridobivanje zasebnih finančnih virov, večja prilagodljivost pri opravljanju dela in ne nazadnje večja transparentnost poslovanja in izvajanja projektov. Predlog zakona ustvarja podlago za napredek in razvoj na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja. Ob tem želim opozoriti na zavezanost in zavezo članic Evropske unije, ki so postale članice po letu 2002, da si bomo prizadevali za povečanje uradne razvojne pomoči na 0,33 % BNP do leta 2030. Da bi izpolnili, za kar smo se zavezali, bomo potrebovali ne nazadnje tudi vašo pomoč. Zahvaljujem se vam za sodelovanje tudi v okviru pristojnih teles Državnega zbora.

Ob tej priliki bi prosil Državni zbor, da opravi tretjo obravnavo predloga zakona že takoj na tej seji. Hvala lepa za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jožefu Horvatu.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Spoštovani državni sekretar Andrej Logar, dragi kolegice in kolegi!

Odbor za zunanjo politiko je na 69. nujni seji 13. aprila letos obravnaval Predlog zakona o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru je bilo 20. 3. 2018 posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe. Članice in člani odbora so bili seznanjeni tudi z naslednjim gradivom, mnenjem Komisije Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve z dne 28. 3., ki je predlog zakona podprla. V poslovnem letu so bili s strani kvalificiranih predlagateljev, poslanskih skupin SMC, Desus in SD, vloženi amandmaji k 9., 10., 11. in 17. členu.

Dopolnilno obrazložitev je v imenu predlagatelja podal državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Logar. Dejal je, da mednarodno razvojno sodelovanje predstavlja pomemben instrument zunanje politike in je tudi naložba, ki prinaša pozitivne rezultate tako Sloveniji v vlogi donatorice kot njenim partnerskim državam v razvoju. Z mednarodnim razvojnem sodelovanjem po besedah državnega sekretarja Slovenija tudi pomembno prispeva k varnosti in stabilnosti v regiji in bližnji soseščini ter krepi gospodarstvo v partnerskih državah. Poudaril je, da predlog zakona skupaj s septembra lani sprejeto Resolucijo o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije in strategijo, ki je v pripravi, predstavlja del prenovljenega normativnega in strateškega okvira mednarodnega razvojnega sodelovanja. Dejal je, da predlog zakona predstavlja temeljno orodje za izvajanje mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči ter nadomešča obstoječi zakon iz leta 2006, ki ne ustreza dejanskim potrebam in aktualnim okoliščinam izvajanja mednarodnega razvojnega sodelovanja. V razpravi je bil izpostavljen pomen mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči kot dveh pomembnih ciljev slovenske zunanje politike, kar je poudarjeno tako v Deklaraciji o zunanji politiki Republike Slovenije kot tudi v Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije. Izraženo je bilo mnenje, da predlog zakona daje pravno podlago, da Republika Slovenija lahko postane bolj kredibilen in prepoznaven partner mednarodnega razvojnega sodelovanja v svetu. Poudarjeno je bilo, da predlog zakona ureja in omogoča tudi delo ustanove za razminiranje, ITF, ki ima pomembno vlogo pri zagotavljanju

varnosti v svetu. Kot pozitivno je bilo ocenjeno sodelovanje privatnega sektorja pri projektih mednarodnega razvojnega sodelovanja ter izraženo zadovoljstvo, da predlog zakona sledi tudi nekaterim ciljem Agende 2030 za trajnostni razvoj.

V razpravi je poslanca zanimalo, ali je že predvidena dinamika povečevanja deleža bruto nacionalnega dohodka do leta 2030 in tudi, ali so poročilo odbora za mednarodno razvojno sodelovanje pri organizaciji OECD in priporočila tega odbora bili vključeni v pripravo predloga zakona in strategije, ki bo le-temu sledila. Podana je bila tudi podpora novi metodologiji evalvacije, ki bi poleg finančnih rezultatov vključevala tudi vsebinsko presojo uspešnosti projektov. Državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve gospod Logar je v odgovorih potrdil pomembnost sprejetja predloga zakona, tudi stališča podpore ustavnih načel, ki zagotavljajo humanitarno ravnanje države.

Odbor je v nadaljevanju na podlagi 131. in 53. člena Poslovnika Državnega zbora odločal o amandmajih. Odbor je sprejel amandmaje prej navedenih poslanskih skupin k 9., 10., 11. in 17. členu. Odbor je nato v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih tudi sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del poročila odbora. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratična stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lepo pozdravljeni, državni sekretar, sodelavke, spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog zakona predstavlja temeljno orodje za izvajanje mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči. Usklajuje dejansko prakso z normativnim okvirom, upošteva mednarodne standarde na tem področju, kot jih določajo OECD, OZN in Evropska unija, ter ustvarja normativno podlago za razvoj tega področja. Področji mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči bosta v prihodnjih letih, skladno z zavezami, pridobivali na pomembnosti, saj je Slovenija v okviru Evropske unije sprejela zavezo k povečanju deleža bruto nacionalnega dohodka, namenjenega mednarodni razvojni pomoči, z 0,19 % na 0,33 %. Te zaveze pa seveda upoštevajo javnofinančne zmožnosti in makroekonomske trende. Zaradi javnofinančne konsolidacije, ki jo zahteva evropski pakt za

stabilnost in rast in Zakon o fiskalnem pravilu, je v prihodnjem srednjeročnem obdobju predvidena zmerna nominalna rast uradne razvojne pomoči. Leta 2016 je Republika Slovenija namenila 73,5 milijona evrov uradne razvojne pomoči, kar je 0,19 % bruto nacionalnega dohodka. Načrtovano je, da bo dogovor o načinu in dinamiki postopnega povečanja deleža v letu 2018 sprejet na ravni Vlade s sprejetjem akcijskega načrta, ki ga bo pripravilo Ministrstvo za zunanje zadeve v sodelovanju z Ministrstvom za finance.

V Poslanski skupini Desus vidimo mednarodno razvojno sodelovanje kot pomemben instrument slovenske zunanje politike, ki prispeva k miru, varnosti, stabilnosti in trajnostnemu razvoju, hkrati pa krepi tudi našo prepoznavnost v svetu. Ob tem moramo izpostaviti številne bilateralne projekte humanitarne pomoči, kot so zdravstvena rehabilitacija žrtev oboroženega konflikta v Ukrajini, psihosocialna pomoč žrtvam konflikta in pomoč na področju celostne rehabilitacije v Gazi, izobraževanje o nevarnostih min in eksplozivnih ostankov vojne za sirske begunce v Jordaniji in številne druge.

Slovenci tudi na tem področju dokazujemo, da imamo veliko srce, zato bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Nemec.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani gostje!

Republika Slovenija v svetovnem merilu sodi v krog najrazvitejših držav, ki so se zavezale, da v okviru mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči prispevajo največji delež k zmanjševanju razlik med razvitimi in nerazvitimi državami ter k skladnejšemu razvoju v svetu. Tovrstna odgovornost Slovenije ne izhaja zgolj iz njenih zavez znotraj OZN, zavez iz Lizbonske pogodbe, zavez iz Pariškega podnebnega sporazuma, temveč smo kot država tudi moralno zavezani k temu, da po svojih močeh sorazmerno pripomoremo k večji mednarodni solidarnosti in manjšim razlikam v razvitosti držav.

Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo, temelji na Deklaraciji o zunanji politiki Republike Slovenije, tudi na Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči kot strateškemu dokumentu, ki smo ga v Državnem zboru sprejeli septembra lanskega leta. Tako resolucija kot ta predlog zakona predvidevata, da Slovenija do leta 2030 postopoma nameni za uradno mednarodno razvojno pomoč 0,33 % bruto nacionalnega dohodka. V letu 2016 smo za tovrstno razvojno pomoč namenili dobrih 73 milijonov evrov, kar znaša 0,19 % bruto nacionalnega dohodka.

Veljavni zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju iz leta 2006 je zaradi novih spoznanj, novih praktičnih izkušenj in številnih podanih priporočil po opravljenih revizijah Računskega sodišča ter pristojnih organov OECD postal zastarel in potreben temeljite preнове.

S tem predlogom zakona se na tem področju zato uvajajo mnoge novosti. Tako predlog zakona posebej opredeljuje in ureja humanitarno pomoč, ki se od mednarodne razvojne pomoči bistveno razlikuje po namembnostih in ciljih. Predlog zakona za potrebe enotnega načina in obsega načrtovanja sredstev za mednarodno razvojno sodelovanje predvideva okvirni program, ki ga sprejme Vlada in ki bo omogočil prilagodljivo in pregledno načrtovanje sredstev za večletno obdobje. Pomembna novost je tudi uvajanje sistema učinkovitega sodelovanja z ustanovami, ki jih je ustanovila Republika Slovenija za splošnokoristni ali dobrodelni namen na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja, kot sta Center za evropsko prihodnost ali Ustanova za krepitev človekove varnosti.

Socialni demokrati smo torej v svojem programu opredelili mednarodno razvojno sodelovanje kot pomemben instrument preventive, ki ima za cilj preprečevati ali vsaj blažiti mednarodne napetosti in konflikte. Slovenija že dlje časa vodi aktivno zunanjo politiko pri prizadevanjih za ohranjanje stabilnosti in miru v državah Zahodnega Balkana, pri čemer morajo ostati naša prizadevanja za zmanjševanje razvojnih razlik med državami, za mir in stabilizacijo različnih vojnih ter drugih humanitarnih kriznih žarišč.

Socialni demokrati bomo predlog zakona seveda podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS Levica): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Mednarodno razvojno sodelovanje v svetovni ekonomiji služi ohranjanju obstoječih razmerij izkoriščanja držav svetovne periferije, tako imenovanih držav v razvoju, na račun držav svetovnega centra oziroma tako imenovanih razvitih držav. Za razliko od vojaških intervencij in prostotrgovinskih sporazumov gre tu za bolj perfidno obliko dominacije, ki pa ima za cilj prav tako kot prvi dve ohranjanje odvisnosti bivših kolonij od kolonizatorjev. Gre za ohranjanje dostopa do naravnih bogastev, poceni trga delovne sile in trgov za izvoz končnih izdelkov iz držav svetovnega centra. Gre za ohranjanje sistema eksploatacije tako doma kot v svetu. V Levici menimo, da je mednarodna solidarnost vseh ljudi, združenih proti sistemu kapitalističnega izkoriščanja, nujna za odpravo

revščine, neenakosti in diskriminacije, za dostojno življenje vseh ljudi, za resnični trajnostni razvoj, tako v okoljskem kot v socialnem smislu, in ne nazadnje za miroljubno sožitje vseh ljudi in obstoj človeštva na tem planetu. Treba je narediti premik od zdajšnje oblike mednarodnega razvojnega sodelovanja, ki je bolj kot ne namenjena ohranjanju obstoječih družbenih razmerij v svetu, k obliki mednarodnega razvojnega sodelovanja, ki bo spodbujala spremembe teh razmerij.

Zakon, ki ga danes obravnavamo, operacionalizira Resolucijo o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije, ki jo je Državni zbor sprejel lani. Gre za zelo tehničen zakon, ki pa večino stvari še vedno pušča urejanju s podzakonskimi akti. Temu in pa financiranju projektov razvojnega sodelovanja, ki se je v preteklosti izkazalo za nezadostno in ki kaže na to, da je za slovensko politiko mednarodno razvojno sodelovanje nek neobdignatnega, nekaj, s čimer se moramo na nesrečo vsakokratne vladne garniture, katere pogled ne seže dlje od Bruslja, ukvarjati zaradi nekih zavez, ki so bile verjetno bolj zaradi prestiža kot zaradi česar koli drugega dane na nekih vrhunskih mednarodnih srečanjih. To je verjetno razlog, da Slovenija po preteku prejšnje resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči za uradno razvojno pomoč ni namenila niti polovice obsega uradne razvojne pomoči, h kateri se je zavezala. Čeprav se je k temu zavezala na najvišji mednarodni ravni in čeprav je imela za uresničitev ciljev več kot 10 let časa. Če se v to pomoč zaradi metodologije OECD v letu 2015 ne bi štel tudi oskrba beguncev na našem ozemlju, bi bili rezultati še slabši. Tako pač je v tej državi. Zaveze tujim investitorjem in eurobirokratom so zlata vredne in jih je treba spoštovati, zaveze nerazvitim državam in ljudem, ki tam životarijo, pa so za slovensko politiko v najboljšem primeru pobožne želje, v najslabšem pa prazne obljube, ki so pozabljene v trenutku, ko ugasnejo soji žarometov.

Ne glede na to, da je zakon, ki ga obravnavamo, precej tehničen in v veliko stvareh nedorečen, predvsem ne vzpostavlja dobrih podlag za komunikacijo med resornim ministrstvom in ostalimi deležniki na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja, v Levici sprejetju zakona ne bomo nasprotovali. Zavedamo se, da zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči potrebujemo ne glede na izrečene kritike in splošnoidejno politično zgrešeno ciljno naravnost naše politike razvojnega sodelovanja. Verjetno pa bi bilo dobro že v zelo kratkem času ta zakon novelirati in bolj jasno definirati mehanizme sodelovanja med posameznimi deležniki ter zagotoviti dolgoročno vzdržen in stabilen sistem financiranja projektov razvojnega sodelovanja, kar se sedaj pušča urejanju podzakonskih aktov in vsakokratni samovolji Vlade in resornega ministrstva. Hkrati

bi bilo za izboljšanje same politike mednarodnega razvojnega sodelovanja dobro vzpostaviti tudi poseben strokovni svet kot posvetovalni organ ministrstva, v katerem bi bili zastopani vsi deležniki. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Branislav Rajić.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Lep dober dan vsem na tej hitro odvijajoči se seji!

Ko omenjamo razvoj, prepogosto pomislimo zgolj na gospodarsko rast in kazalce, ki merijo, koliko in s kakšno dodano vrednostjo proizvajamo. Sintagma država v razvoju je v pogovornem jeziku, žal pa tudi med političnimi odločevalci še vedno razumljena predvsem kot sopomenka za revno državo. Nasprotno pa premalokrat spregovorimo o razvoju kot človekovi pravici, kakor jo pripoznava deklaracija Združenih narodov o pravici do razvoja iz leta 1986. Prvi člen omenjene deklaracije utemeljuje pravico do razvoja kot neodtujljivo človekovo pravico, v skladu s katero imata sleherni posameznik in sleherni ljudstvo možnost sodelovati, prispevati in biti deležen ekonomskega, socialnega, kulturnega in političnega razvoja, skozi katerega je možno polno uresničevanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pravica do razvoja zajema tudi realizacijo pravice ljudstev oziroma narodov do samoodločbe, kakor jo predvidevata dva temeljna pravno zavezujoča mednarodna akta o človekovih pravicah. Besedilo deklaracije ter geneza pravice do razvoja kažeta, da je pravica do razvoja osnova za uresničevanje vseh generacij človekovih pravic in je hkrati od njih nedeljiva, saj se realizira skozi njihovo nenehno in progresivno uresničevanje. Če razumemo razvoj kot človekovo pravico, potem tudi poznamo in prevzamemo svoj delež komplementarnih obveznosti. Mednarodna razvojna pomoč namreč ni stvar dobroteljske ali celo miloščine, temveč skladno z deklaracijo o pravici do razvoja uresničevanje obveznosti za ustvarjanje nacionalnih in mednarodnih pogojev za realizacijo pravice do razvoja, bodisi individualno bodisi v regionalnih in globalnih partnerstvih. Razumevanje narave te pravice je še posebej pomembno v času, ko smo zavezani k uresničevanju sedemnajstih ciljev trajnostnega razvoja agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in ko s sprejetjem tega predloga zakona – s precejšnjo zamudo, pa vendarle – zaokrožujemo proces prenove normativnih podlag za izvajanje mednarodne razvojne pomoči naše države.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog zakon podprli, ker sledi temeljnim vrednotam in ciljem, ki smo si jih postavili s pristopom k mednarodnim instrumentom, in pobudam s področja razvoja človekovih pravic ter v tem državnem zboru in v tem mandatu sprejete Deklaracije o zunanji

politiki Republike Slovenije in Resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije. Predlog zakona v primerjavi z veljavnim zakonom iz leta 2006 opredeljuje humanitarno pomoč, razširja krog partnerjev za razvoj tudi na zasebni sektor, omogoča sklepanje strateških partnerstev ter daje podlago za večstranske projekte s tujimi partnerji. Z novo zakonsko podlago bo omogočeno boljše načrtovanje sredstev, pri čemer pa v SMC pričakujemo, da bodo v najkrajšem možnem času pripravljeni tudi podzakonski akti, nujni za izvajanje uradne razvojne pomoči, ter bomo za njo namenili 0,33 % našega bruto nacionalnega dohodka do leta 2030.

V upanju, da bo sistem uradne pomoči kmalu dopolnjen tudi z mehanizmom evalvacije vsebinske in ne le računovodske učinkovitosti našega prizadevanja za globalni razvoj, bomo glasovali za zakon. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 23. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 22. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **23. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O KONZULARNI ZAŠČITI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju na Ministrstvu za zunanje zadeve gospodu Andreju Logarju.

ANDREJ LOGAR: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

Zakon o konzularni zaščiti odpravlja nekatere omejitve konzularnega poslovanja Ministrstva za zunanje zadeve in slovenskih predstavništev v tujini, ki jih trenutna in veljavna zakonodaja v Zakonu o zunanjih zadevah ne naslavlja oziroma jih naslavlja neustrezno. Med drugim zakon prinaša ustreznejšo pravno podlago za zbiranje in obdelovanje osebnih podatkov, potrebnih za zagotavljanje zaščite slovenskih državljanov v tujini, ter pa seveda tudi nekatere nove finančne mehanizme. Zakon v slovenski pravni red prenaša evropsko zakonodajo, ki je potrebna za zagotavljanje konzularne pomoči na evropski ravni. Gre za prenos direktive in določb direktive Sveta iz leta 2015 z redno številko 637 z dne 20. aprila 2015

o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za nediskriminatorno zagotavljanje konzularne zaščite državljanov Unije brez predstavnštva v tretjih državah in o razveljavitvi predhodnega sklepa na to temo. Ta nova direktiva začne veljati s 1. majem letos.

V državah, kjer Republika Slovenija nima predstavnštva, se lahko naši državljani, ki se znajdejo v težavah, kot državljani Evropske unije obrnejo na predstavnštvo katerekoli druge države članice Evropske unije. Pravno podlago za to predstavlja sicer že Pogodba o delovanju Evropske unije, vendar pa je bila z namenom natančnejše ureditve področja konzularne zaščite nezastopanih državljanov EU leta 2015 sprejeta omenjena evropska direktiva. Glavna vsebina direktive je, da morajo slovenska veleposlaništva pod enakimi pogoji kot slovenskim državljanom nuditi konzularno zaščito tudi drugim državljanom Evropske unije, če v državi njihovega delovanja nimajo svojega predstavnštva. Direktiva tudi določa finančne vidike zastopanja državljanov drugih članic Evropske unije in pripisuje obrazce za povrnitev stroškov konzularne zaščite.

Tako zakon natančneje opredeljuje tudi načine nudenja pomoči v primerih, ki jih našteva direktiva, takšni primeri bi lahko bili pripor, žrtve kaznivih dejanj, nesreča, smrt, krizna situacija, izguba potne listine, in uvaja nove finančne mehanizme, med drugim založitev sredstev, vračilo sredstev z ustreznim pravnim naslovom za izterjavo preko Fursa na podlagi upravne odločbe diplomatsko-konzularnega predstavnštva. Za ta namen je v proračunu Ministrstva za zunanje zadeve predvidenih 30 tisoč evrov v letih 2018 in 2019 na naši notranji postavki materialni stroški diplomatsko-konzularnih predstavnštev.

Ob tej priložnosti bi tudi prosil Državni zbor, da opravi tretjo obravnavo predloga že na današnji seji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jožefu Horvatu.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani državni sekretar gospod Andrej Logar, dragi kolegice in kolegi!

Odbor za zunanjo politiko je na 69. nujni seji 13. aprila 2018 obravnaval Predlog zakona o konzularni zaščiti, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru je bilo 19. 3. posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe. Članice in člani Odbora za zunanjo politiko so bili seznanjeni tudi z naslednjim gradivom, mnenjem Komisije Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve z dne 28. 3. 2018, ki predlog zakona podpira, in pojasnilom Ministrstva za zunanje zadeve na pripombe k predlogu zakona v zvezi z mnenjem Zakonodajno-pravne službe z

dne 4. 4. 2018. V poslovnem roku so bili s strani kvalificiranih predlagateljev, poslanskih skupin SMC, Desus in SD, vloženi amandmaji k 1., 2., 9., 11., 12., 14. in 15. členu.

Dopolnilno obrazložitev je v imenu predlagatelja podal državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Logar. Dejal je, da predlog zakona prenaša v slovensko zakonodajo določbe Direktive 2015/637, ki predvideva izenačitev nudenja konzularne zaščite slovenskim državljanom in državljanom ostalih članic držav članic Evropske unije, ki so v tretji državi nezastopani in za konzularno pomoč prosijo diplomatsko konzularno predstavnštvo Republike Slovenije. Predlog zakona po besedah državnega sekretarja tudi ustrezneje ureja pravno podlago za zbiranje osebnih podatkov. Dejal je, da bo predlog zakona od 1. 5. 2018 dalje kot direktiva 2015/637 stopil v veljavo, v proračunu vzpostavil tudi pravno ustrezen finančni mehanizem za vračilo stroškov, ki so predvideni v proračunu Ministrstva za zunanje zadeve. Zaključil je, da so pripombe Zakonodajno-pravne službe v celoti upoštevane v predlogih amandmajev navedenih poslanskih skupin.

V razpravi je bilo poudarjeno, da predlog zakona odpravlja ovire, s katerimi so se do sedaj soočali slovenski državljani v tujini v situacijah, ko so potrebovali konzularno pomoč, ki je zahtevala včasih tudi finančno pomoč. Poudarjeno je bilo, da predlog zakona ureja tudi omenjene situacije v državah, kjer Republika Slovenija nima diplomatsko-konzularnega predstavnštva. Opozorjeno je bilo, da je treba pri urejanju konzularnih vprašanj dosledno upoštevati tudi Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih. Izraženo je bilo zadovoljstvo, da se bodo zahteve Direktive 2015/637 glede varstva osebnih podatkov pravočasno prenesle v slovenski pravni red, da je bilo natančneje opredeljeno, da je potovalni dokument, kaj je potovalni dokument, in izraženo upanje, da se bodo kmalu zagotovili ustrezni mehanizmi za vzpostavitev ustreznega nadzora nad kritjem finančne pomoči slovenskim državljanom, ki se v tujini znajdejo v neugodnih situacijah. Državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Logar je v odgovorih poudaril, da bo od 1. 5. 2018 na postavki proračuna Ministrstva za zunanje zadeve materialni stroški diplomatsko-konzularnih predstavnštev zagotovljenih 30 tisoč evrov, vpeljan pa bo tudi mehanizem vračanja sredstev, ki so v primeru neplačila lahko izterjana preko odločb Finančne uprave Republike Slovenije. Dejal je, da gre za predlog zakona, ki pomeni humanizacijo odnosa med državljanom v stiski in državo, s tem pa je tudi zaščiten ugled slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavnštev, ki so ob težavah včasih neupravičeno medijsko kritizirani.

Odbor je v nadaljevanju na podlagi 131. in 53. člena Poslovnika Državnega zbora

odločal o amandmajih in je sprejel amandmaje poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 1., 2., 9., 11., 12., 14. in 15. členu. Odbor je nato v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji, dopolnjen predlog zakona pa je tudi sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Branislav Rajić.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Spoštovani!

Podatki Statističnega urada Republike Slovenije kažejo, da so naši državljanke in državljani v letu 2017 opravili skupno več kot dva in pol milijona potovanj v tujino. Ta podatek je najbolj plastična ilustracija tega, zakaj je smiselno in celo nujno podrobno in celovito urediti področje konzularne zaščite, ki ga je država v samostojnem zakonu dolžna nuditi svojim državljanom, ki se v tujini znajdejo v težavah. Področje konzularne zaščite je trenutno opredeljeno v vsega sedmih členih Zakona o zunanjih zadevah, ki ne zaobjamejo dejanske kompleksnosti situacij ter obsega konzularnih nalog za zagotavljanje konzularne zaščite državljanom in državljanom Republike Slovenije in pa tudi Evropske unije. Zakaj omenjam slednjo? Lizbonska pogodba iz leta 2007, ko je Republika Slovenija že bila polnopravna članica Evropske unije je namreč pomembno okrepila status in vsebino pravic iz naslova državljanstva Evropske unije, vključno s pravico do konzularne zaščite. Eden izmed najbolj otipljivih izrazov državljanstva Evropske unije in evropske identitete, ki se ga najpogosteje oprimemo prav takrat, ko se nahajamo izven Evropske unije, še posebej pa, ko smo v stiski, je pravica, da na ozemlju tretje države, kjer naša država nima svojega predstavništva, poiščemo pomoč pri diplomatskih in konzularnih organih katerekoli druge članice Evropske unije. Slednji so dolžni spoštovati Pogodbo o delovanju Evropske unije in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in zagotavljati državljanom Evropske unije konzularno zaščito pod enakimi pogoji, kot jo nudijo svojim državljanom. Sodelovanje in usklajevanje med državami članicami Evropske unije na področju konzularnih zadev je izraz evropske solidarnosti, ki se je s sprejetjem Direktive Sveta 2015/637 leta 2015 samo še razširila in poglobila. Ta direktiva, ki jo s predlogom zakona prinašamo v svoj pravni red, namreč nalaga državam članicam tudi nudenje konzularne zaščite družinskim članom državljana Evropske unije, ki so državljani tretjih

držav, kadar potujejo skupaj z njim. Na ta način se posebno in pomembno širi pravna varnost ljudi, naš sistem konzularne zaščite pa postaja veliko bolj življenjski.

V zvezi s tem je nujno omeniti 3. ključen sklop novosti iz predloga zakona, ki ga imamo na svojih klopeh. Prvič v samostojni Republiki Sloveniji bo namreč zakonsko urejena možnost ter predpisan postopek zadolžitve denarnih sredstev za državljane, ki se znajdejo v tujini v nujnih primerih, kar do sedaj ni bilo mogoče. Predlog zakona dovolj natančno definira nujne primere ter postopek povrnitve založenih sredstev, da lahko upravičeno verjamemo, da bo Republika Slovenija preko svojih predstavništev lahko vedno pomagala tistim osebam, ki ta sredstva res potrebujejo. Ker je sleherna pravica podeljena tudi z odgovornostjo za njeno uveljavljanje, pozdravljamo tudi zakonsko predvideno možnost izterjave neobičajno visokih stroškov, ki nastanejo pri nudenju konzularne zaščite naših državljanov oziroma državljanov Evropske unije v določenih primerih na njihovo pobudo ali na pobudo njihovih svojcev.

Če povzamem, v Poslanski skupini Stranke modernega centra smo zadovoljni, da bomo še v tem mandatu uspeli urediti področje konzularne zaščite s samostojnim, vsebinsko bolj ustreznim zakonom ter pravočasno prenesti v naš pravni red Direktivo Sveta 2015/637, zato bomo Predlog zakona o konzularni zaščiti z veseljem podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Predstavniki Vlade, Ministrstva za zunanje zadeve, kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki pozdravljamo celovitejše urejanje konzularne zaščite predvsem zaradi tega, ker bomo s tem zagotovili večjo varnost ljudem, ko bodo potovali v tujini. Navsezadnje ta zakon celovitejše ureja, kako nuditi pomoč ne samo s strani slovenskih veleposlaništev in konzulatov, ampak seveda tudi s strani evropskih konzulatov oziroma veleposlaništev.

Tukaj gre za solidarnostno pomoč med državami Evropske unije in s tem, ko bodo lahko državni organi založili denar za posameznika, ki se znajde v neprijetni situaciji v tujini, se vsekakor izboljša njegova varnost oziroma njegova sigurnost. To pomeni, da bodo državljani lahko mirneje potovali v tujino. Verjetno edino, kar bodo potrebovali, je, da bodo imeli ustrezne naslove, telefonske številke in druge podatke, kam se lahko obrnejo, če potrebujejo morebitno pomoč oziroma če potrebujejo katerokoli storitev slovenskega konzulata ali evropskega konzulata oziroma veleposlaništva.

To pa seveda ne pomeni, da vsem državljanom in državljanom želim, da bi se zaradi kakršnihkoli neprijetnih dogodkov morali obrniti na slovenska veleposlaništva po pomoč. Ravno nasprotno, vsem želim srečno in varno pot. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo mag. Julijana Bizjak Mlakar.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR (PS DeSUS): Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke, poslanci, predstavniki Vlade in drugi prisotni!

Predlog zakona o konzularni zaščiti sledi dolgoletnim izkušnjam na področju nujenja konzularne zaščite uslužbenecv Ministrstva za zunanje zadeve in široko naslavlja različnost situacij naših državljanov, ki se v tujini znajdejo v težavah in zaprosijo za konzularno pomoč. Načela predlaganega zakona so predvsem načelo skladnosti zakonodaje s predpisi Evropske unije, načelo nujenja konzularne zaščite državljanom Republike Slovenije in načelo enakega obravnavanja državljanov Evropske unije ter njihovih družinskih članov, ki potujejo skupaj z njimi, kot ena izmed osnovnih pravic, ki izhajajo iz državljanstva Evropske unije.

Zakon torej predpisuje ukrepe za usklajevanje in sodelovanje, ki so potrebni za lažje zagotavljanje konzularne pomoči na evropski ravni, poleg tega pa daje pravno podlago za zbiranje in obdelovanje osebnih podatkov za zagotavljanje zaščite slovenskim državljanom v tujini. Direktiva, ki se prenaša v naš pravni red, določa, da morajo predstavništva v tujini pod enakimi pogoji kot svojim državljanom nuditi konzularno zaščito tudi drugim državljanom Evropske unije brez predstavništva v tretjih državah. Predlog zakona prav tako definira nujni primer in pogoje za založitev finančnih sredstev, hkrati pa določa, da se postopek založitve finančnih sredstev podrobneje uredi s pravilnikom, ki ga izda minister, pristojen za zunanje zadeve, v šestih mesecih po sprejetju predlaganega zakona. Večina držav članic Evropske unije ima v zvezi z nujenjem konzularne zaščite urejen tudi institut posojanja denarja, a je žal tako, da se skoraj četrtina posojenega denarja ne vrne.

Ker v Poslanski skupini Desus menimo, da je sprejetje zakona nujno potrebno za celostno ureditev področja konzularne zaščite, ga bomo soglasno podprli. Hvala lepa za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 23. točko dnevnega reda in 60. izredno sejo, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 11. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 10.27 in se je nadaljevala ob 11.03.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Preden preidemo na postopek glasovanja, vas želim obvestiti, da bo Državni zbor glasovanje opravil po naslednjem vrstnem redu: 12., 18., 19., 22., 23., 20., 21., 14., 15., 16. in 17. točka dnevnega reda.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverijo delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti prič po skrajšanem postopku.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti nihče. (Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 12. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 18. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o izvajanju Uredbe (EU) o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za mlade vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 45.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 18. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 19. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 51 poslank in poslanev, za je glasovalo 33, 4 pa so bili proti.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 19. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 22. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči Republike Slovenije v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslanev, za je glasovalo 52, 7 pa jih je bilo proti.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 7.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 22. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 23. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o konzularni zaščiti v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslanev, 59 jih je glasovalo za, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 23. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 20. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o varnosti v železniškem prometu v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil

zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslanev, za je glasovalo 47, proti pa 4.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 20. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 21. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Levica, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala lepa za besedo, na veselje vseh prisotnih!

Na to zelo hitro glasovanje sem tekel iz bivšega Slovenijalesa, sedanje Hiše Evropske unije, kjer je danes predstavitev in razprava ob Podnebnem ogledalu 2018. Največji onesnaževalec, če gledamo toplogredne pline v Sloveniji, je promet. Leta 2006 je bilo to »zgolj« 38 %, zdaj že presega 50 %. Ob tem na drugem mestu energetskih sanacij potrebna stanovanja, kurišča tistih, ki so postali lastniki stanovanj z Jazbinškovim zakonom in zdaj nimajo penězov, da bi se ustrezno ogrevali. Boste rekli: »Kaj ima to zveze z železniškim prometom?« Ogromno. V nekih družbah in državah, ki mislijo same sebe, imajo urejen železniški promet, je hrbtnica prometa, tako javnega potniškega kot tovornega, in v tej luči bo potreben nek resen razmislek in tudi odmik od tega, kar je nekdo tam rekel, diktata asfalta, na katerem se v glavnem dobivajo lokalne volitve.

Zakaj smo mi proti pri teh obeh zakonih? Promet je eno od najbolj reguliranih področij. Pri teh dveh zakonih v bistvu prenos treh direktiv preči sto podzakonskih aktov do ranga nekih pravilnikov. Če greste brat direktive, kar v Levici počnemo, bi recimo v drugem delu na področju varnosti lahko to implementirali do leta 2020, do 16. junija 2020. Včasih je res treba hiteti, včasih pa je potreben nek tehten premislek, za katerega v Levici mislimo, da ga tukaj ni bilo dovolj. Upam pa, da se bo naslednji sklic parlamenta ukvarjal z zadevami, ki jih v imenu Levice tulim že tri leta, osem mesecev in 17 dni, torej da ta družba in država nikoli ni imela resne prometne, kaj šele mobilnostne politike, nikoli resne stanovanjske politike in seveda pod velikim vplivom energetskega lobija tudi nikoli resnega in tehtnega razmisleka o energetski učinkovitosti oziroma neučinkovitosti. Upam pa tudi, če sem že pri besedi, da bo ta koalicija tako pametna, da ne bomo zdaj – kar

sicer Vlada hoče – imeli razprave o energetskem konceptu, ker če kdaj ni čas, zdaj ni čas, da se to opravi.

Mi bomo glasovali proti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 46, 6 pa jih je bilo proti.

(Za je glasovalo 46.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 21. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 14. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o socialnem vključevanju invalidov v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti 1.

(Za je glasovalo 58.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 14. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 15. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 16. 4. 2018.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Levica k 5. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Levica, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo, še enkrat.

Ta zakon je v ljudskem jeziku povedano nateg. Načeloma naj bi se šli neko zgodbo, kako bomo lahko občanke in občani participirali v lokalni samoupravi, v bistvu pa ga potem to sfiži na takšen način, da to ni mogoče. V 5. členu brišemo ven omejevanje referendumov na lokalni ravni. V debati je bilo seveda potem slišati zgodbo, da bo nekaj ludih ludekov potem šlo minirat nekega župana, kar je žaljivo do nas, občank in občanov. In se je vlekla paralela med tem, kar je predhodni sklic državnega zbora – s čimer se je takrat odhajajoči predsednik gospod Veber celo pohvalil na prvi seji – sprejel na nacionalni ravni, torej da državljanke in državljani o nobenih zelo resnih zadevah na referendumu ne moremo več odločati. To, da ste pa v 27 letih zgodovine Slovenije v politiki vedno zlorabljali referendume, vam ne daje pravice, da kažete s prstom na

občanke in občane. Te zlorabe ste vedno v veliki meri oziroma v 100-odstotni meri zaku hale stare politične stranke, katerem se je zdaj pridružil tudi SMC, tudi s predlogom tega zakona. Mi dejansko odpravljamo to omejevanje referendumske volje na lokalni, občinski ravni s tem amandmajem, ki upam, da ga boste podprli.

Mi bomo seveda glasovali za.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 7, proti pa 37.

(Za je glasovalo 7.) (Proti 37.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Levica k 6. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Levica, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo.

Tukaj gre pa nekako takole: nekaj je nekaj ali pa nekaj ni. Participatorni proračun je participatorni proračun, ni pa žaltav sir. Dejansko s tem predlogom, kot je tukaj notri amandmirano, hočete prodajati neke bučke kot, ne vem, klobase, če se tako izrazim. Seveda veliki upor proti temu našemu predlogu politik, ki imate župansko prečenje – ampak zakaj je to nasprotovanje? V veliki meri zaradi tega, ker če bi to sprejeli in če se bo to naše sprejelo, bo končno treba iti v resno reformo lokalne samouprave in tudi odgovoriti na tisto ključno vprašanje – od kod sedaj peneze, zakaj. Očitno se vam to upira.

Mi bomo glasovali za.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 8, proti 35.

(Za je glasovalo 8.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmaji. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaja k dopolnjenemu predlogu zakona nista bila sprejeta, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 58 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti pa so bili 4.

(Za je glasovalo 45.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 15. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 16. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo

Predloga zakona o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 16. 4. 2018.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 3. členu.

Glasujemo. Navzočih je 55 poslank in poslancev, za je glasovalo 40, proti pa ni bil nihče.

(Za je glasovalo 55.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet. Zaključili smo z odločanjem o amandmaju in drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona in je predlagatelj predloga zakona v uvodni obrazložitvi predlagal, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona, prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Glasujemo. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, 1 pa je bil proti.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 3. členu dopolnjenega predloga zakona.

Na podlagi tretjega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na seji matičnega delovnega telesa, oziroma Državnega zbora v drugi obravnavi predlog zakona neusklajen.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 58 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 47.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 16. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 17. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o informacijski varnosti v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 58 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti nihče.

(Za je glasovalo 48.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 17. točko dnevnega reda.

Prekinjam 60. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 17. APRILA 2018 OB 11.22 IN SE JE NADALJEVALA 18. APRILA 2018 OB 9.02.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 60. izredne seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: Suzana Lep Šimenko, Iva Dimic, Nada Brinovšek, Irena Grošelj Košnik, Julijana Bizjak Mlakar od 17. ure dalje, Ljudmila Novak, Jasna Murgel od 11. do 14. ure, Vojka Šergan, Urška Ban, Vlasta Počkaj, Anita Koleša, Vinko Gorenak, Matej Tonin, Bojan Podkrajšek, Miha Kordiš do 13. ure, Franc Trček, Matej Tašner Vatovec, Danijel Krivec, László Göncz do 12. ure, Benedikt Kopmajer do 12. ure, Igor Zorčič do 14. ure, Ivan Škodnik in Matjaž Hanžek.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Ko je Borut Pahor 4. novembra 2009 v Stockholmu podpisal pristop k arbitražnemu sporazumu, in to z neznansko lahkotnostjo in vehemenco, se je usoda naše južne meje dala v roke drugim, ne da bi se sploh prej preverile podlage, na katerih se bo presojalo. To je tudi po drugi strani polom zunanje politike in tudi ministra Erjavca. Druga prevara volivcev se je zgodila v referendumski kampanji, tedaj je vlada izdala časopis, v katerem je tako na kopnem kot na morju zarisala, kje vse bo potekala slovenska državna meja. Glede na to, da se z rezultatom oziroma z odločitvijo arbitražnega sodišča skoraj nič od tega ni uresničilo, ni pravzaprav nobenih razlogov, da karkoli sprejemamo.

Predlagal pa bi, ker bo kmalu desetletnica od tega podpisa, da ponatisnete tisti referendumski vladni časopis, da boste lahko preverili, kaj se je napovedovalo in obljubljalo in kaj smo dejansko dobili z odločitvijo arbitražnega sodišča. Treba je tudi ugotoviti, da marsikatera zemljišča, ki so na severni strani recimo Kolpe, Čabranke, lahko tudi Sotle, tudi tam ob Muri je del takih, ki nikoli niso bila

Hrvaška, zaradi neurejenosti, ker se ni prej preverilo, na osnovi katerih podlag se bo presojalo in kaj od tega sploh imamo, zdaj po novi arbitražni odločitvi enostavno pripadajo Hrvaški, so del hrvaškega ozemlja. To lahko preverite in pogledate.

Ker očitno osebe, ki so sodelovale pri arbitraži, niso sposobne nobene samoevalvacije, bi bilo treba od teh politikov zahtevati tudi odgovornost. Naslednji korak, ki se je zgodil, je bila kasneje tudi opustitev vseh zadržkov pri pristopanju Hrvaške v Evropsko unijo. Iz tega nismo rešili nič, ne meje, ne problemov, ki so povezani tako z delilno bilanco bivše Jugoslavije, ne z delilno bilanco same Hrvaške, vsi ti problemi se vlečejo. In pač je treba ugotoviti, da so vse slabe stvari ostale na slovenski strani. Tudi ta tris zakonov, ki ga imamo danes na mizi, je del nadaljevanja te zgodbe, ko se enostransko na neprimeren način poskušajo urejati nekatere stvari, ki so posledica slabe odločitve arbitražnega sodišča.

Zato v naši poslanski skupini napovedujemo, da ne bom tega, gospod predsednik, ponavljal pri vseh teh točkah, obstrukcijo, pri današnji prvi točki, to je Predlog zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, pri 2. točki, pri obravnavi in glasovanju o Predlogu zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije, in prav tako ne bomo sodelovali pri razpravi in glasovanju o Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave. Hvala lepa.

Prehajamo na 1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O USTANOVITVI OBČIN TER O DOLOČITVI NJIHOVIH OBMOČIJ PO NUJNEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za javno upravo mag. Kseniji Klampfer.

MAG. KSENIJA KLAMPFER: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, lepo pozdravljeni!

Predlog zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij pomeni uskladitev Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij z razsodbo arbitražnega sodišča ter z drugim odstavkom 139. člena Ustave, ki določa, da so območja občin določena z naselji. S predlogom se v 2. členu zakona v 104. točki črta besedilo »Bužini«, »Mlini«, »Škodelin« in »Škrile«. To so zaselki in ne naselja, ki so bili v zakonu kot izjema dodani zaradi opredelitve območja Republike Slovenije na območju Občine Piran. Zaselki Bužini, Mlini, Škodelin in Škrile po veljavnem zakonu ležijo na

območju naselja Sečovelje. Bužini, Škodelin, Škrile v skladu z arbitražno razsodbo sodijo pod jurisdikcijo Republike Hrvaške, medtem ko so Mlini še naprej sestavni del naselja Sečovelje. Območja naselij sicer določa občina v skladu z Zakonom o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb ter so zavedena v registru prostorskih enot.

Predlog zakona ne ureja državne meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško, temveč odpravlja stanje, ko so bili ti zaselki navedeni v Zakonu o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij. Novela zakon bo tako določila območje občine Piran na območju naselij, kot izhaja iz uradnih evidenc Geodetske uprave Republike Slovenije. Predlog zakona določa rok treh mesecev, v katerem mora Občina Piran uskladiti določbe splošnih aktov z določbami tega zakona.

Skladno z navedenim predlagamo, da Državni zbor predlog zakona podpre.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku mag. Dušanu Verbiču.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovani državni sekretarki, poslanke in poslanci, prav lep pozdrav!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 66. nujni seji 6. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po nujnem postopku. Kolegij predsednika Državnega zbora je na svoji 117. redni seji 15. 1. 2018 sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. V poslovnem roku amandmaji niso bili vloženi.

Predstavnik predlagatelja minister za javno upravo je podal dopolnilno obrazložitev k predlogu samega zakona. Pojasnil je, da je Vlada predlagala predlog zakona zaradi uskladitve z razsodbo arbitražnega sodišča. Zaselki Bužini, Mlini, Škodelin in Škrile ležijo na območju naselja Sečovelje. Bužini, Škodelin in Škrile v skladu z arbitražno razsodbo spadajo v jurisdikcijo Republike Hrvaške, Mlini pa so še naprej sestavni del naselja Sečovelje. Predlog zakona ne ureja državne meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Zakon bo tako določal območje Občine Piran, kot izhaja iz uradnih evidenc Geodetske uprave Republike Slovenije. Predlog zakona določa rok treh mesecev, v katerem mora Občina Piran svoje splošne akte uskladiti s tem zakonom.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi pisnega mnenja dejala, da imajo pripombo le glede končne določbe, in

sicer naj predlagatelj preveri ustreznost uveljavitve po preteku običajnega 15-dnevnega roka za uveljavitev glede na preostala dva predloga zakona, ki sta sočasno v zakonodajnem postopku in se prav tako kot ta predlog zakona navezujeta na arbitražni sporazum in predvidevata uveljavitev naslednji dan po objavi.

V razpravi so poslanci koalicije in opozicije opozorili na pomisleke glede predvidenega roka za uveljavitev. Minister je pojasnil, da je že v veljavnem Zakonu o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij za zaselke Bužini, Škodelin in Škrile določeno, da se določbe zakona za ta območja uporabljajo do določitve meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Poudaril je, da Slovenija v teh zaselkih že sedaj ni izvajala svoje jurisdikcije.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih tudi sprejel. Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji. Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo Državnemu zboru predlaga, da predlog zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij sprejme v predloženem besedilu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik Državnega zbora. Dragi kolegi in kolegi!

Danes bomo v Državnem zboru obravnavali kar tri predloge zakonov, ki posegajo v vsebino razsodbe arbitražnega sodišča, predstavljene 29. junija 2017, razsodbe, ki je določila mejo med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Več razlogov govori proti njihovem sprejetju, saj vemo, da enostranska uveljavitev zavez ni mogoča. To bi pomenilo ravno obratno od znanega reka, Tujega nočemo, svojega ne damo, ampak aktualna vladajoča garnitura, sicer v odhajanju, pravi nekako takole: »Svoje damo.« To se seveda ne nanaša samo na ozemlje Republike Slovenije. Gre za širši kontekst. Lahko se sprašujemo, koliko podobnih zakonov ima danes na mizi Hrvaški sabor, jih bo sploh kdaj obravnaval z vsebino, h kateri ga zavezuje arbitražna odločba. V Novi Sloveniji se sprašujemo, zakaj torej Slovenija spet hiti. Res je sicer, da se določbe Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij za zaselke Bužini, Škodelin, Škrile uporabljajo le do določitve meje med Hrvaško in Slovenijo. Zdaj ta naselja spadajo pod jurisdikcijo Republike Hrvaške, ampak pozor, dejstvo sprejetja arbitražne razsodbe samo po sebi ne pomeni

spremembe jurisdikcije, zato je potrebna njena izvršitev. Ta pa je mogoča le s sprejetjem zakonov, naših in hrvaških. Zato je današnje enostransko sprejemanje zakona za našo državo nesprejemljivo. Razsodba je namreč mednarodnopravno zavezujoča v enaki meri za obe državi, za Republiko Slovenijo in za Republiko Hrvaško.

Vsa ta dejstva smo ugotavljali že ob sprejemanju Zakona o ureditvi določenih vprašanj zaradi končne razsodbe arbitražnega sodišča na podlagi Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške novembra lanskega leta. Zakon je predstavljal zgolj okvir, kako bodo tisti, ki bodo ostali na ozemlju, ki ni več slovensko, ohranjali vse svoje pravice, če bodo želeli, tako da bodo posledice arbitraže v vsakodnevem življenju čim manj občutili. Od takrat na terenu ni novih dejstev. Hrvaška vztraja pri svojem stališču in ne sprejema popolnoma nobenih zavez iz arbitražne odločbe.

Gospe in gospodje, 2. aprila 2013 sem prav s te govornice Hrvaški čestital, Hrvaški kot novi članici Evropske unije, in izrazil pričakovanje, da Slovenija z vstopom Hrvaške v EU dobiva novo evropsko sosedo. Tukaj dodam samo še to, da ocenjujem in sem prepričan, tako smo prepričani v Novi Sloveniji, da bo Evropska unija na vladavini prava obstala ali bo padla. In dokler je tako, v Novi Sloveniji predloga novele Zakona o ustanovitvi občin o in določitvi njihovih območij ne moremo podpreti. Ne bomo pa tudi nasprotovali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Branislav Rajić.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Dobro jutro vsem!

Zaradi uskladitve z razsodbo arbitražnega sodišča je Vlada že konec lanskega leta sprejela tri predloge zakonov: novelo Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, novelo Zakona o ohranjanju narave in Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije. Navedenih novel zakonov oziroma tako imenovanega trojčka arbitražnih zakonov Državni zbor ni mogel obravnavati prej, ker je šele na zadnji redni marčevski seji sprejel Zakon o nevladnih organizacijah, ki je v predhodnih določbah posegel tudi v določbe veljavnega Zakona o ohranjanju narave. Državni zbor namreč na podlagi 117. člena ne more pričeti z obravnavo zakona, če je vloženih več predlogov zakonov, ki urejajo isto družbeno razmerje.

Cilj predlaganih zakonov je uskladitev območja z razsodbo arbitražnega sodišča v Haagu glede meje med Slovenijo in Hrvaško, s čimer se udejanja razsodba arbitražnega sodišča. S to razsodbo je glede meje med

Slovenijo in Hrvaško nastalo novo pravno stanje, ki ga je treba upoštevati in izvesti ustrezne spremembe v pravnem redu Slovenije. S tem bo Republika Slovenija potrdila še zadnje potrebne ukrepe na zakonski ravni za implementacijo arbitražne rzsodbe. Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij določa območja slovenskih občin, njihova imena in sedeže ter število članov občinskih svetov. V postopku sprejemanja zakona oktobra 1994 so bili z amandmajem v območje Občine Piran dodani štiri zaselki: Bužini, Mlini, Škodelin in Škrile, da bi s tem opredelili območje, ki spada v jurisdikcijo Republike Slovenije. Za tem je bilo v zakonu dodano še določilo, da se določbe, ki se nanašajo na območja zaselkov Bužini, Škodelin in Škrile, ne uporabljajo do določitve med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Meja med državama je bila določena v končni rzsodbi arbitražnega sodišča, zato se s Predlogom zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij predlaga črtanje besed »Bužini«, »Mlini«, »Škodelin« in »Škrile« ter s tem določitve območja Občine Piran na območja naselij Dragonja, Lucija, Nova vas nad Dragonjo, Padna, Parecag, Piran, Portorož, Seča, Sečovlje, Strunjan in Sv. Peter.

V razpravi na matičnem delovnem telesu so nekateri člani izrazili pomisleke glede predvidenega roka za uveljavitev, saj Republika Hrvaška ne upošteva arbitražnega sporazuma, in predlagali, da bi se predlog zakona moral uveljaviti, ko bo v celoti uveljavljena arbitraža. V zvezi s tem želimo opozoriti, da slednji argumenti niso upravičeni, saj Slovenija ne more ločeno izvajati jurisdikcije, in sicer posebej za morsko mejo ter posebej za mejo na kopnem, pa še to zgolj na območju Občine Piran. Slovenija mora pričeti izvajati svojo jurisdikcijo na celotni meji, kot izhaja iz arbitražne rzsodbe. Poleg tega že doslej ni izvajala jurisdikcije na območju zaselkov, ki po arbitražni rzsodbi pripadajo Republiku Hrvaški, kar izhaja tudi iz veljavnega zakona. Sicer pa je Vlada že sprejela Sklep o evidentiranju državne meje z Republiko Hrvaško, s čimer smo evidentirali državno mejo med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško v evidenco državne meje. To bo podlaga za vpis in regulacijo zemljišč v kataster in zemljiško knjigo. S tem bodo tudi dejansko aktivirane določbe arbitražnih zakonov. Vlada je potrdila kartografski prikaz poteka državne meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško v skladu z rzsodbo arbitražnega sodišča.

Na podlagi navedenih argumentov bomo predlog zakona v poslanski skupini Stranke modernega centra podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima poslanska skupina Demokratične stranke upokoencev Slovenije, zanjo gospod Peter Vilfan.

PETER VILFAN (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, poslanke in poslanci, predstavniki Vlade!

Danes sprejemamo enega izmed zakonov, katerih vsebina je povezana z rzsodbo arbitražnega sodišča glede meje med Slovenijo in Hrvaško. Zaradi potrebne uskladitve z navedeno rzsodbo s predlogom zakona urejamo območja ob reki Dragonji v Občini Piran, za katera je bilo določeno, da se določbe, ki se nanašajo na območje zaselkov Bužini, Škodelin in Škrile, ne uporabljajo do določitve meje med Republiko Hrvaško in Republiko Slovenijo. 29. junija 2017 je arbitražno sodišče v Haagu razglasilo končno rzsodbo o arbitraži med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško glede določitve morske in kopenske meje med državama. Meja je bila tako določena, in sicer za navedene zaselke je določeno, da spadajo v jurisdikcijo Republike Hrvaške, medtem ko zaselek Mlini ostaja sestavni del naselja Sečovlje oziroma Občine Piran. Vsem nam je znano, da Arbitražni sporazum med drugim tudi določa, da morata Slovenija in Hrvaška v šestih mesecih po sprejetju rzsodbe ukreniti vse za njeno izvajanje, torej spremeniti tudi nacionalno zakonodajo.

Predlog, ki ga trenutno obravnavamo, je del teh sprememb in ga v Poslanski skupini Desus seveda podpiramo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani državni sekretarki, lep pozdrav!

Zakon o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij sodi v tako imenovani paket arbitražne zakonodaje in ureja območje Občine Piran. Zaselki Bužini, Mlini, Škodelin in Škrile ležijo na območju naselja Sečovlje, vendar se v skladu z arbitražno rzsodbo vsi navedeni zaselki, razen Mlini, prenesejo pod jurisdikcijo Republike Hrvaške. Zaselek Mlini še naprej ostaja sestavni del naselja Sečovlje.

Na podlagi obravnavanega zakona, ki ga bomo Socialni demokrati podprli, bo območje Občine Piran po novem obsegalo naslednja naselja: Dragonja, Lucija, Nova vas nad Dragonjo, Padna, Parecag, Piran, Portorož, Seča, Sečovlje, Strunjan in Sv. Peter, kot tudi izhaja iz uradnih evidenc Geodetske uprave Republike Slovenije. Občina Piran bo morala v roku treh mesecev po uveljavitvi zakona občinske splošne akte ustrezno uskladiti. Ker pa je Vlada o reševanju obmejnih zadev že seznanila Občino Piran, ki se nanaša tako na Arbitražni sporazum kot tudi na rzsodbo arbitražnega sodišča, verjamemo, da so občinski dokumenti že pripravljeni in čakajo na našo odločitev v Državnem zboru. Na samem odboru je bilo izraženih kar nekaj pomislekov glede

predvidenega roka za uveljavitev tega zakona, predvsem z vidika nespoštovanja Arbitražnega sporazuma in ignoriranja razsodbe arbitražnega sodišča s strani Republike Hrvaške. Ob tem pa iskreno upam in si želim, da ima slovenska država dobro pripravljen in utemeljen zagovor pred bruseljskim ustnim zaslišanjem Slovenije in Hrvaške v zvezi z arbitražo. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji k prehodni in končni določbi niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. 4. 2018, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam 1. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O RAZGLASITVI ZAŠČITNE EKOLOŠKE CONE IN EPIKONTINENTALNEM PASU REPUBLIKE SLOVENIJE PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za okolje in prostor gospe Lidiji Stebernak.

LIDIJA STEBERNAK: Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Republika Slovenija je leta 2005 sprejela in uveljavila Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije s ciljem ravnati aktivno kot jadranska država in vzpostaviti učinkovite ukrepe za ohranitev celovitega morskega ekosistema Jadranskega morja, slovenskih teritorialnih voda in obalnih območij. Z razsodbo arbitražnega sodišča glede meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško je nastalo novo pravno stanje, ki ga je treba upoštevati in izvesti ustrezne spremembe v pravnem redu Republike Slovenije, s katerimi bo omogočeno izvajanje te razsodbe na način in v rokih, kot izhajajo iz razsodbe.

S predlogom zakona se zato razveljavljata Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije ter določba četrtega odstavka 13. člena Pomorskega zakonika. Zaščitna ekološka cona namreč ni skladna z razsodbo arbitražnega sodišča. Določba o določitvi zunanje meje na morju, vsebovana v Pomorskem zakoniku, pa je brezpredmetna, saj je sedaj državna meja na morju odločena v koordinatah z mednarodnim aktom. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Danilu Antonu Rancu.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsednik, spoštovani predstavnica ministrstva, kolegice in kolegi!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 75. nujni seji 11. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada. Na seji odbora so sodelovali predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Zakonodajno-pravna služba.

Na začetku je Danijel Krivec, Poslanska skupina SDS, napovedal obstrukcijo svoje poslanske skupine pri obravnavi te točke dnevnega reda oziroma pri obravnavi predloga zakona. V imenu predlagatelja je Lidija Stebernak, državna sekretarka na Ministrstvu za okolje in prostor, poudarila, da je Republika Slovenija Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije sprejela in uveljavila leta 2005 s ciljem, da bi ravnala aktivno kot jadranska država in da bi vzpostavila učinkovite ukrepe za ohranitev celovitega morskega ekosistema Jadranskega morja, slovenskih teritorialnih voda in obalnih območij. Poudarila je, da novo pravno stanje, ki je nastalo z razsodbo arbitražnega sodišča glede meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško in ki ga je treba upoštevati, narekuje izvedbo ustreznih sprememb v pravnem redu Republike Slovenije, s katerimi bo omogočeno izvajanje te razsodbe na način in v rokih, kot izhajajo iz nje.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Valentina Marolt je poudarila, da je Zakonodajno-pravna služba predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika in da k predlogu zakona Zakonodajno-pravna služba nima pripomb. Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Dušan Strnad je v predstavitvi njihovega mnenja poudaril, da komisija podpira predlog zakona in da nanj nima pripomb.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu

Republike Slovenije sprejme v predloženem besedilu. Hvala za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Branislav Rajič.

MAG. BRANISLAV RAJIČ (PS SMC): Hvala lepa. Spoštovani!

Državni zbor je že obravnaval in sprejel zakone, ki se nanašajo na implementacijo razsodbe arbitražnega sodišča na podlagi Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške in vse s tem povezane ukrepe. Podlaga za to, da nadaljujejo proces, ki nam bo omogočil z arbitražo določeno mejo realizirati tudi na terenu, je danes že sprejet Zakon o evidentiranju državne meje z Republiko Hrvaško, seveda pa je treba tem novim dejstvom in okoliščinam prilagoditi tudi druge zakone v slovenskem pravnem redu. Posledično se tudi razveljavlja zakon, ki ga obravnavamo danes.

Republika Slovenija je leta 2005 sprejela in uveljavila Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije s ciljem ravnati aktivno kot jadranska država in vzpostaviti učinkovite ukrepe za ohranitev celovitega morskega ekosistema Jadranskega morja, slovenskih teritorialnih voda in obalnih območij. Ker ta zaščitna ekološka cona ni skladna z razsodbo arbitražnega sodišča, jo ta zakon razveljavlja. Arbitražno sodišče je namreč ocenilo slovensko zahtevo glede določitve epikontinentalnega pasu kot neskladno z odločitvijo sodišča glede meje na morju. Z razsodbo arbitražnega sodišča glede meje med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško je torej nastalo novo pravno stanje, ki ga je treba upoštevati in izvesti ustrezne spremembe v pravnem redu Republike Slovenije, s katerimi bo omogočeno izvajanje te razsodbe na način in v rokih, kot izhajajo iz nje. Zaradi novega pravnega stanja je tako postal v celoti brezpredmeten Zakon o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije in tudi določba četrtega odstavka 13. člena Pomorskega zakonika, ki določa, da je zunanja meja teritorialnega morja tudi državna meja Republike Slovenije. S sprejetjem tega zakona Republika Slovenija dosledno in v rokih, kot so predvideni, uveljavlja razsodbo arbitražnega sodišča v Haagu glede meje med Slovenijo in Hrvaško ter s tem deluje v skladu z načeli mednarodnega prava.

Zato bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Pred nami je še en zakon iz paketa zakonodaje, s katero uveljavljamo razsodbo arbitražnega sodišča. Gre za zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije, ki je bil sprejet leta 2005. Z njim smo želeli pokazati, da je Slovenija aktivna pomorska država in da zato vzpostavlja učinkovite ukrepe za ohranitev morskega ekosistema Jadranskega morja, slovenskih teritorialnih voda in obalnih območij. Z razsodbo arbitražnega sodišča je nastalo novo pravno stanje, kajti arbitražno sodišče je določilo, da Slovenija nima morskih območij zahodno od meje, kot je določilo, v Piranskem zalivu, torej tudi nima epikontinentalnega pasu. Zaščitna ekološka cona torej ni skladna z razsodbo arbitražnega sodišča. Obenem se v Pomorskem zakoniku črta določba, ki določa, da je zunanja meja teritorialnega morja tudi državna meja. Z arbitražno sodbo določena državna meja namreč deloma določa mejo teritorialnega morja, v Piranskem zalivu pa mejo notranjih voda. Državna meja Slovenije na morju je torej določena z mednarodnim aktom, s koordinatami, zato je omenjena določba o zunanji meji na morju v Pomorskem zakoniku brezpredmetna.

Poslanska skupina Desus bo predlog zakona podprla. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Odločitev arbitražnega sodišča, za katero smo si Socialni demokrati prizadevali v času vlade Boruta Pahorja, je seveda nekaj, kar mora Slovenija s svojimi polnimi kapacitetami uveljaviti, ker zagotavlja dolgoročno stabilnost odnosov z našo južno sosedo, in skladno s tem moramo tudi v Državnem zboru izvesti vse potrebne ukrepe za to, da bomo, Slovenija kot država, dosegli to končno implementacijo.

Del tega je tudi sprejetje zakona, ki je pred nami, zato ga bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Če pustimo danes ob strani dejstvo, da je Slovenija z arbitražno razsodbo dobila manj, kot smo razumeli, da ima na dan 25. junija 1991, in da ni dobila neposrednega stika z odprtim

morjem, lahko ugotovimo naslednje. Razsodba je mednarodnopravno zavezujoča v enaki meri za Republiko Slovenijo kot za Republiko Hrvaško. Njena celovita uresničitve v skladu z instruktivnim rokom, ki je že potekel in je bil šestmesečni instruktivni rok, je mogoča samo v sodelovanju obeh držav, saj tega enostransko preprosto ni mogoče storiti. Republika Hrvaška še vedno trdno zagovarja stališče, da te razsodbe ni dolžna spoštovati in da zanjo ne velja. Očita pač, da je bil postopek kompromitiran, čeprav je tukaj arbitražno sodišče zelo jasno odločilo, da je bil postopek sicer poškodovan, vendar ne toliko, da se ne bi mogel nadaljevati, in je sodišče odločilo, da se je postopek nadaljeval, in smo 29. junija lani dobili dokončno razsodbo arbitražnega sodišča o meji med Slovenijo in Hrvaško. Meddržavni sporazum s Hrvaško še vedno ni sklenjen, brez tega pa Slovenija ne more enostransko nadaljevati s postopki izvršitve arbitražne razsodbe.

Kaj torej v tem trenutku lahko naredi Slovenija, ki je trdno prepričana, da je odločitev arbitražnega sodišča dokončna in da jo je treba spoštovati? V Novi Sloveniji smo prepričani, da takšnih zakonov, kot je današnji predlog, ne moremo in ne smemo sprejemati, za nas je sprejetje tega predloga zakona brez predmetno. Dokler Hrvaška zavrača odločitev arbitražnega sodišča in ne želi spoštovati njegove odločitve ter ne prične z izvajanjem tretjega odstavka 7. člena Arbitražnega sporazuma, je kakršnokoli ukrepanje Slovenije v zvezi z implementacijo razsodbe arbitražnega sodišča nepotrebno in za Slovenijo lahko tudi škodljivo. S takšnim korakom Hrvaški dobesedno ponujamo svoje območje epikontinentalnega pasu.

Glede na navedeno v Novi Sloveniji predlogu zakona ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitevjo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji h končni določbi niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili jutri, 19. 4. 2018, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam 2. točko dnevnega reda.

Prehajamo na 3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE PO NUJNEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za okolje in prostor gospe Lidiji Stebernak.

LIDIJA STEBERNAK: Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Končna razsodba arbitražnega sodišča na podlagi Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške ima posledico tudi za predpise, ki določajo meje posebnih varstvenih območij, to je Natura 2000, in zavarovanih območij. V postopku določanja območja Natura 2000 Vlada določi območja po predhodnem mnenju samoupravnih lokalnih skupnosti in na podlagi sprejetja načrta, s katerim se ugotovijo posledice na socialne in gospodarske razmere ter določijo ustrezni razvojni ukrepi. V postopku spreminjanja meje zavarovanega območja pa njihov ustanovitelj seznani javnost s predlagano spremembo akta o ustanovitvi ožjega območja širšega zavarovanega območja. Zakon določa, da je v takem primeru treba pred sprejetjem akta o zavarovanju seznaniati javnost, obdobje mora znašati najmanj 30 dni, če gre za ožje zavarovano območje, in 60 dni, če gre za širše zavarovano območje. Pri slednjem mora ustanovitelj tudi izvesti javno predstavitev lokalnih skupnosti, v kateri so predvidene spremembe meje zavarovanega območja. Ker gre za uskladitev s sodbo arbitražnega sodišča in Zakona o evidentiranju meje z Republiko Hrvaško, je izvedba celotnih opisanih postopkov za spremembe območij Nature 2000 in zavarovanih območij vsebinsko nepotrebna, postopkovno pa predolgotrajna za prilagoditev novim mednarodnopravnim dejstvom.

S predlagano dopolnitvijo zakona bo vzpostavljena pravna podlaga za enostavnejši in krajši postopek uskladitve meje teh območij z evidenco državne meje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Danilu Antonu Rancu.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsednik, spoštovana gospa Lidija Stebernak, spoštovani kolegice in kolegi!

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor je na 75. nujni seji 11. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave, EPA 2531/7, predlog, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada. Na seji odbora so sodelovali predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora.

V imenu predlagatelja je državna sekretarka na Ministrstvu za okolje in prostor Lidija Stebernak najprej povedala, da ima razsodba arbitražnega sodišča na podlagi Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike

Slovenije in Vlado Republike Hrvaške posledice tudi na predpise, ki določajo meje posebnih varstvenih območij Natura 2000 in zavarovanih območij. Lidija Stebernak je poudarila, da je v primeru razsodbe arbitražnega sodišča izvedba celotnih postopkov za spremembe območij Nature 2000 in zavarovanih območij vsebinsko nepotrebna, strokovno pa predolga, saj gre pri določitvi državne meje za spremembo območja Republike Slovenije in njene jurisdikcije. Predlagana dopolnitev zakona bo tako omogočila enostavnejši in krajši postopek uskladitve meje teh območij z evidenco državne meje. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Valentina Marolt je povedala, da njihova služba o predlogu zakona nima pripomb. Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Dušan Strnad je poudaril, da komisija predlog zakona podpira. Ob tem je tudi dodal, da je bilo ob večinski podpori predlogu zakona izraženo tudi mnenje, da je spreminjanje nacionalne zakonodaje brezpredmetno, dokler Republika Hrvaška ne prizna odločitve arbitražnega sodišča.

Amandmaji znotraj nujnega postopka niso bili predlagani. Razprave o posameznih členih predloga zakona ni bilo. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o treh členih predloga zakona skupaj ter jih tudi sprejel. Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave sprejme v predloženem besedilu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Branislav Rajić.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani!

V Državnem zboru smo novembra 2017 sprejeli Zakon o evidentiranju državne meje z Republiko Hrvaško, ki ureja evidentiranje državne meje s to državo v skladu s končno razsodbo arbitražnega sodišča na podlagi Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške. Razsodba arbitražnega sodišča z dne 29. junija 2017 ima posledice tudi za predpise, ki določajo meje posebnih varstvenih in zavarovanih območij, kot je pri nas Natura 2000. Postopek določanja posebnega varstvenega območja v 33. členu veljavnega Zakona o ohranjanju narave določa, da Vlada določa območja po predhodnem mnenju samoupravnih lokalnih skupnosti in na podlagi sprejetja načrta, s katerim se ugotovijo posledice na socialne in gospodarske razmere ter določijo ustrezni razvojni ukrepi.

Postopek spreminjanja meje zavarovanega območja v 57., 58. in 58.a členu

Zakona o ohranjanju narave določa, da ustanovitelj, Republika Slovenija ali občina, seznanijo javnost s predlagano spremembo akta o ustanovitvi zavarovanega območja, če se sprememba nanaša na meje zavarovanega območja. Ker gre pri spremembi oziroma pri določitvi državne meje za spremembo območja Republike Slovenije in njene jurisdikcije, je izvedba celotnega postopka z javno seznanitvijo in javnimi predstavitvami v vseh občinah, ki jih spremembe zadevajo, nepotrebna, zato predlog zakona postavlja nove pravne podlage za enostavnejši in krajši postopek izdaje podzakonskih predpisov in s tem za hitro uskladitev meje posameznih posebnih varstvenih ekološko pomembnih in zavarovanih območij z evidenco državne meje, kot je določeno z razsodbo arbitražnega sodišča.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovana državna sekretarka, spoštovani kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Desus bo enotno podprla novelo Zakona o ohranjanju narave. Gre za še eno dopolnitev veljavnega zakona, ki je posledica uveljavitve arbitražne razsodbe. S to novelo se bo namreč omogočila precej hitrejša uskladitev meje posameznih varstvenih območij, torej Nature 2000, ekološko pomembnih območij in zavarovanega območja, z arbitražno razsodbo oziroma z evidenco državne meje, kot bi sicer postopki trajali brez nove določbe. Uskladitev meja posebnih varstvenih območij bo namreč z dopolnitvijo veljavnega zakona mogoče urediti brez izvedbe postopka pridobitve predhodnega mnenja lokalnih skupnosti in brez seznaitve javnosti s predlagano spremembo akta o ustanovitvi ožjega oziroma širšega zavarovanega območja.

Naj na koncu ponovim, da bomo v poslanski skupini soglasno podprli Zakon o dopolnitvi Zakona o ohranjanju narave. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, še enkrat, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana državna sekretarka gospa Lidija Stebernak!

Pravzaprav bi pri tem predlogu zakona lahko ponovili prejšnje stališče. Še en zakon, ki po naši oceni prehiteva čas in je njegovo sprejetje v tem trenutku brezpredmetno. Vlada predlaga enostavnejši in s tem krajši postopek

spremembe meje posebnega varstvenega območja, kadar je ta potrebna zaradi uskladitve z evidenco državne meje, saj se v takem primeru posebno varstveno območje spreminja zaradi spremenjenega pravnega dejstva. Predhodno mnenje lokalnih skupnosti ter tudi izdelava in sprejetje načrta ne bodo več potrebni, prav tako ne bo javne obravnave in javnih predstavitev v vseh občinah, kjer se meja spreminja.

Spoštovana koalicija, ki sicer žal de facto in de jure ne obstaja več, naj ponovimo. Razsodba arbitražnega sodišča je mednarodnopravno zavezujoča v enaki meri za Slovenijo in za Hrvaško. Obe državi se morata pri njenem izvrševanju zavzemati za dosledno spoštovanje mednarodnega prava in prava Evropske unije. Hrvaško zavračanje argumentov in spoštovanja mednarodnega prava je tako predpogoj za razpravo in sprejetje novele Zakona o ohranjanju narave. Dokler Hrvaška zavrača odločitve arbitražnega sodišča in ne želi spoštovati odločitve arbitražnega sodišča oziroma ne prične z izvajanjem tretjega odstavka 7. člena Arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške, je kakršnokoli ukrepanje naše države v zvezi z implementacijo razsodbe nepotrebno in za Slovenijo morebiti tudi škodljivo.

Gospa in gospodje, na tem mestu želim poudariti, da se mi soočamo pravzaprav s krizo identitete slovenske zunanje politike, ki se odraža v tem, da je Slovenija v zadnjem mandatu izgubila kar nekaj svojih tradicionalnih, če smem tako reči, zaveznikov. V Novi Sloveniji se sprašujemo, ali nam tisti, ki so nam verjeli leta 1991 oziroma leta 1992, danes še verjamejo in nam še zaupajo. Koalicijski sporazum je na tem področju, na področju zunanje politike, veliko obetal. »Ključna usmeritev,« piše v koalicijskem sporazumu, »zunanje politike bo povrnitev kredibilnosti in krepitev zunanje politične prepoznavnosti države Slovenije.« Zdaj je čas, da naredimo inventuro. Če bi naša soseda tako pridno naredila domačo nalogo, kot to želi narediti Slovenija, potem bi v Novi Sloveniji predlog zakona z veseljem podprli. V tem primeru bi bilo res dobrodošlo, da vse postopke za spremembo območij Nature 2000 in zavarovanih območij skrajšamo in poenostavimo.

Glede na dano situacijo zakonu v Novi Sloveniji ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji h končni določbi niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. 4. 2018, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 3. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OSEBNI ASISTENCI PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Priklu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi, kolikor vas pač je v dvorani!

Dovolite, da vam na kratko predstavim poročilo delovnega telesa, Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide, o Zakonu o osebni asistenci. Naš odbor je na svoji 71. nujni seji 11. tega meseca kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osebni asistenci, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada. Šlo je za skrajšani postopek. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki predlagatelja, sodelovali so predstavniki naše Zakonodajno-pravne službe, Državnega sveta Republike Slovenije in širok spekter civilnodružbenih organizacij.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika ter dala pripombe načelne in konkretne narave na nekatere izmed členov predloga zakona. Odboru je bilo predstavljeno tudi stališče Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki, z eno besedo, predlog zakona podpira.

Uvodoma je bilo povedano, da je namen predloga zakona omogočiti pravočasen začetek izvajanja osebne asistencije, s čimer bo dana možnost invalidom, da živijo v skupnosti in enako kot drugi odločajo o svojem življenju. Predlog zakona bo omogočil, da se bodo pravočasno lahko začeli izvajati vsi potrebni postopki uveljavljanja pravice do osebne asistencije, to je najpozneje do 1. julija 2018, ko morajo v skladu z Zakonom o osebni asistenci stopiti v veljavo tudi podzakonski predpisi oziroma akti. S tem datumom bodo lahko uporabniki začeli vlagati vloge, strokovne komisije, ustanovljene v ta namen, bodo začele ocenjevati uporabnike, izdajati mnenja o številu ur osebne asistencije in vsebine osebne asistencije, ter kar je najbolj bistveno, tudi začele izdajati odločbe. Na delu matičnega delovnega telesa so predstavniki zainteresirane javnosti o predlogu zakona podali svoja stališča in izrazili, to je treba eksplicitno izpostaviti podporo rešitvam s ciljem, da bo zakon zaživel tudi v praksi, s čimer bo invalidom omogočeno, da bodo živeli enakopravno.

V razpravi, ki je temu sledila, so članice in člani odbora opozorili, da bi morala novela zakona poskrbeti za vse, ki potrebujejo tovrstne storitve. Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje, ali obstaja pravna osnova, ki zagotavlja, da do prenehanja financiranja osebne asistencije ne bo prišlo s 1. 1. 2019. Predstavniki predlagatelja zakona so poudarili, da izvajalci osebne asistencije sodijo v ingerenco zakona o delovnih razmerjih, zaposleni delavci tako ne bodo prekarci. Plačevanje bo potekalo po urah z vavčerji. Poudarjeno je bilo tudi, da ni nobene bojazni, da bi prišlo do prekinitve financiranja osebne asistencije, saj si pač nihče, tudi seveda minister, ne bi in ne bo dovolil, da ne bi zagotovil financiranja osebne asistencije preko 500 upravičencem oziroma uporabnikom.

Glavna sprememba novele zakona je prenos ocenjevanja uporabnikov/upravičencev do osebne asistencije na Skupnost centrov za socialno delo. Centri za socialno delo so nosilci postopka za uveljavljanje pravice do osebne asistencije in so v tej fazi reorganizacije, ki izhaja iz spremembe Zakona o socialnem varstvu, izredno obremenjeni, zato ne bi bili sposobni izpeljati ocenjevanja in izobraževanja v optimalni meri. Tako je pomemben vidik prenosa odločanja s centra za socialno delo na skupnost, tako da bo lahko le-ta pripravila vse potrebno, da bodo s 1. 1. 2019 odločbe veljale in bo financiranje zagotovljeno.

Odbor je v nadaljevanju sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin kot posledica pripomb Zakonodajno-pravne službe in na koncu še glasoval in sprejel vse člene predlaganega zakona skupaj. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena našega poslovnika pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni tudi na odboru sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona pa je sestavni del tega poročila, ki sem vam ga skušal na kratko predstaviti. Hvala lepa za vašo pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanj gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik, še enkrat. Še enkrat en lep pozdrav kolegicam in kolegom, ki vztrajate, ki ne obstruirate tako pomembne točke, kot je Zakon o osebni asistenci, ki prinaša resnično dodano vrednost invalidom, čez 500 upravičencem do pravice, ki izhaja iz dopolnitve Zakona o osebni asistenci!

Dovolite, da vam predstavim stališče Poslanske skupine Desus k temu zakonu. Spoznanje, da je v Sloveniji treba asistenco za neodvisno življenje oseb, ki v vsakdanjem življenju potrebujejo pomoč drugega, sistemsko korektno in konkretno urediti, ne da se tovrstna pomoč omogoča zgolj s poskusnimi, recimo

temu, pilotnimi projekti, je dokončno dozorelo lanskega 17. februarja, ko smo poslanci in poslanke z več kot ustavno večino sprejeli zelo dolgo in težko pričakovan zakon, Zakon o osebni asistenci. Malo kasneje smo sprejeli še zakon, ki je prinesel prav tako težko pričakovano reorganizacijo centrov za socialno delo, gre za Zakon o socialnem varstvu. Oboje, oba zakona sta tesno povezana, saj imajo prav zdaj, ko tečejo postopki reorganizacije centrov za socialno, slednji ogromno dela z vzpostavitvijo novega sistema in ostalih določil, ki izhajajo iz novele oziroma spremembe Zakona o socialnem varstvu.

Nazaj na osebno asistenco. V Poslanski skupini Desus bomo vladni predlog, ki predlaga drugačno začasno rešitev v začetnem obdobju urejanja pravic z osebno asistenco, seveda podprli. Po predlogu Vlade bi komisije, ki bodo ocenjevale upravičence in izdelovale mnenje o številu ur in vsebini osebne asistencije, do najpozneje konca leta 2019 delovale v okviru Skupnosti centrov za socialno delo Slovenije in ne na centrih za socialno delo, kot je bilo to prvotno zamišljeno. V Poslanski skupini Desus verjamemo, da bo v tej prehodni fazi reorganizacije to resnično razbremenilo centre in da se bodo lahko fokusirali na samo reorganizacijo, aktivacijo in vsa ostala določila, ki iz ZSV izhajajo, hkrati pa bo omogočen pravočasen začetek izvajanja Zakona o osebni asistenci. Predlog novele na drug način, kot je bilo prvotno zastavljeno, ureja tudi financiranje izvajalcev osebne asistencije. Le-ti ne bodo financirani po dvanajstinah, kot je bilo prvotno predvideno, ampak na podlagi mesečno izstavljenih zahtevkov. Da bi zagotovili kakovostno ocenjevanje potreb po osebni asistenci, je na novo opredeljeno tudi obvezno usposabljanje članov v komisiji in tako imenovanih koordinatorjev. Zaradi ekonomičnosti, gospodarnosti bo komisija svoje delo opravljala v sestavi dveh članov, pri čemer se ohranja možnost, da je eden izmed teh dveh članov imenovan iz vrst predstavnikov samih uporabnikov. Predlog novele nadalje tudi spreminja pristojnost za odločanje o pravicah do osebne asistencije, in sicer bo to glede na dejanski kraj bivanja uporabnikov, s čimer se jim storitev oziroma organ, kjer bodo pravice uredili, dejansko tudi približa. Med drugim predlog dodatno, in po našem mnenju bolje, optimalneje, ureja še pogodbo z izvajalci asistencije, pripravo izvedbenega načrta, natančno vsebino dogovora o izvajanju storitev in evidenco osebnih asistentov. Da počasi zaključim, bistveno je, da bomo s to novelo omogočali pravočasno izvajanje osebne asistencije in hkrati zagotovili tudi ustrezno kakovost izvajanja pomoči uporabnikom.

Vsled te naše ocene in dejstva, da praktično vsi, ki jim je ta zakon namenjen, torej vsi uporabniki, z zadovoljstvom ugotavljajo, da je ta zakon dober, ne vidimo v naši poslanski skupini prav nikakršnega razloga, da ne bi v

celoti namenili podpore temu zakonu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi!

S težavo bom povedala to svoje stališče, ker nas je ob tako pomembnem zakonu, kot je osebna asistenca za najbolj ranljive skupine, kot so invalidi, v dvorani le enajst poslancev. To res ni lepo.

Socialni demokrati bomo predlog Zakona o osebni asistenci podprli, saj gre za nadgradnjo zakona, ki bo omogočala lažje izvajanje sprejete zakonodaje. Pravočasen začetek izvajanja osebne asistencije je ključen, če želimo zagotoviti izvedbo ciljev in zagotoviti pomoč invalidom uporabnikom pri izvajanju aktivnosti, vezanih na vključevanje v družbo. S predlogom zakona se bo zagotovil pravočasen začetek izvajanja osebne asistencije. S tem bo zagotovljeno, da se bodo lahko izvajali postopki uveljavljanja pravice do osebne asistencije najpozneje 1. julija 2018, do takrat morajo v skladu z zakonom začeti veljati podzakonski predpisi. S tem presečnim datumom, torej 1. 7. 2018, bodo uporabniki lahko začeli vlagati vloge, strokovne komisije pa ocenjevati uporabnike, izdajati mnenja o številu ur in o vsebini osebne asistencije. Na tej podlagi mnenj se bodo izdajale tudi odločbe. Centri za socialno delo so po zakonu glavni nosilci aktivnosti ocenjevanja uporabnikov, a v tem kritičnem začetnem obdobju bodo centri za socialno delo v fazi reorganizacije in bodo izredno obremenjeni, zato bo v prihodnjem obdobju, od 1. julija 2018 do 31. decembra 2019, Skupnost centrov za socialno delo Slovenije namesto centrov za socialno delo imenovala in organizirala strokovne komisije. Na tak način nam bo uspelo zagotoviti pravočasno izvedbo postopkov in izvajanja osebne asistencije za približno 500 uporabnikov.

Poleg navedenega se s predlogom zakona predlagajo še nekateri manjši vsebinski popravki, med drugim tudi drugačen način urejanja financiranja izvajalcev osebne asistencije, ki bodo financirani po dejansko realiziranih urah, pravilnik pa bo določil metodologijo za izračun cene ure storitev osebne asistencije. Na novo se opredeljuje obvezno usposabljanje članov komisij in koordinatorjev, saj se lahko le tako zagotovi strokovno in enakovredno ocenjevanje potreb po osebni asistenci, število ur osebne asistencije, do katerih bo posamezni uporabnik upravičen. Program usposabljanja bo pripravilo ministrstvo v tesnem sodelovanju z Inštitutom Republike Slovenije za socialno varstvo in Skupnostjo centrov za socialno delo Slovenije. Spremenili sta se tudi dve alineji pri storitvah osebne

asistencije, ki se nanašata na storitve s področja zdravstva. Nova opredelitev storitve ne zahteva posebnih znanj asistenta, od njega pa se pričakuje, da bo opravljal vse naloge za uporabnika, kot bi jih lahko sam, če ga pri tem ne bi ovirala invalidnost. To je le nekaj dopolnitev novih rešitev in popravkov, ki bodo pozitivno pripomogle uporabnikom osebne asistencije.

V naši poslanski skupini, kot sem že povedala, bomo zakon soglasno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Lepo pozdravljeni!

Danes bomo glasovali o popravkih zakona, ki se na srečo še ni začel uporabljati. Pravim na srečo, zato ker se brez vladnih popravkov zakona sploh ne bi dalo izvrševati.

Noveli zakona v Levici ne bomo nasprotovali, prav tako je ne bomo podprli. Vzdržali se bomo, zato ker osnovni zakon invalidom ne zagotavlja univerzalne pravice do osebne asistencije. Zakon po nepotrebnem omejuje krog upravičencev samo na najtežje invalide. Kriteriji za odobritev osebne asistencije so postavljeni tako strogo, da jih okoli 80 % sedanjih uporabnikov ne izpolnjuje. Izključeni so vsi, ki bodo invalidi postali po 65. letu starosti, čeprav vemo, da se življenjska doba podaljšuje in da je tveganje za nastanek slepote ali možganske kapi največje ravno pri starejših. Prav tako je nesprejemljivo, da pravice do osebne asistencije ne bodo imeli tisti invalidi, ki po normativih potrebujejo manj kot 30 ur pomoči na teden. Za take neživljenjske omejitve ni nobenega pravega razloga. Edini razlog je varčevanje, varčevanje na račun invalidov. Lani je ministrstvo za delo za sofinanciranje osebne asistencije namenilo zgolj in samo 3,6 milijona evrov, za primerjavo, to je manj, kolikor stane en sam oklepnik tipa boxer, ki jih namerava Vlada kupiti zaradi zavez do Nata. En oklepnik boxer namreč nanese 4,5 milijona evrov. Če to pomnožimo s 130 oklepniki, pridemo na več kot 600 milijonov evrov, kar je pa spet seveda samo polovica od 1,2 milijarde evrov, ki naj bi jo porabili za dve Natovi srednji bataljonski skupini.

Zakaj to razlagam? Zato ker ta primerjava zgovorno priča, da bi Vlada z novelo tega zakona lahko zagotovila osebno asistenco vsem invalidom, ki jo potrebujejo, seveda če bi delovala za blaginjo državljanov, ne pa po navodilih tujih centrov moči. Primere take vrste bi lahko našteval v nedogled, zato mi dovolite, da se zadržim samo še pri enem. Lani je ministrstvo za delo invalidskim organizacijam zagotovilo 3,6 milijona evrov, s čimer naj bi zaposlili 353 osebnih asistentov. Med tem je bivakiranje 90 vojakov Slovenske vojske na Natovi operaciji v Latviji naše državljane lani stalo 4,6 milijona evrov. Skratka, denar je,

denarja je dovolj, ampak se ne porablja za blaginjo državljanov in državljanov, ampak za Natove rabote in druge nesmiselne nakupe. Pri tem ima poveljnik voda Slovenske vojske v Latviji dobrih 4 tisoč 740 evrov neto plače, medtem ko subvencije za zaposlitev osebnih asistentov ne zadostujejo niti za izplačilo minimalca. Invalidske organizacije morajo to razliko doplačevati, in to so prioritete slovenskega političnega razreda, navsezadnje tudi stranke Socialnih demokratov, ki jo vodi tako ministrstvo za socialne zadeve kot ministrstvo za obrambo. Pa jim za reveže neprestano zmanjkuje denarja, za tanke pa nikoli. Položaj delavcev, ki izvajajo osebno asistenco, je drugi razlog, zakaj se bomo vzdržali. Poslanci Levice smo lani predlagali več varovalk, ki bi preprečevale zaposlovanje osebnih asistentov preko espejev in ki bi zagotovile enako plačilo vsem osebnim asistentom. Zakon namreč ne ustvarja samo dveh kategorij invalidov, ampak tudi dve kategoriji osebnih asistentov – prvorazredne, ki bodo plačani iz proračuna in jih bo varovala kolektivna pogodba, in drugorazredne, ki bodo še naprej odvisni od ad hoc programov in finančnih zmožnosti invalidskih organizacij.

Ker vladna novela te diskriminacije ne bo odpravila, se bomo v Levici pri glasovanju o tem zakonu vzdržali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, spoštovani kolegi in kolegice!

Zakon o osebni asistenci, ki smo ga na naš predlog, na predlog Nove Slovenije, vsi skupaj sprejeli lani februarja, omogoča invalidom, da živijo v skupnosti in enako kot drugi odločajo o svojem življenju. Kolegice in kolegi, na tem mestu mi dovolite, da ponovno izrazim priznanje in hvaležnost Državnemu zboru, da je razumel predlog opozicijske Nove Slovenije in zmogel izjemno podporo Zakonu o osebni asistenci. Zakon o osebni asistenci omogoča osebno asistenco na domu, na delovnem mestu, pri izobraževanju in pri vključevanju v socialno okolje. Invalidom se torej omogoči podpora pri vključevanju v vsakdanje življenje. Po ocenah ministrstva naj bi bilo v začetni fazi od 400 do 500 uporabnikov, ki bodo po ocenjevanju, ki bo potekalo v prehodnem obdobju, od 1. julija do 31. decembra 2018, upravičeni do osebne asistencije.

V Poslanski skupini Nove Slovenije podpiramo vsa prizadevanja Vlade, da se zakon prične v polni meri izvajati januarja prihodnje leto, zato tudi podpiramo predlagano novelo. V začetni fazi ocenjevanja naj bi strokovne komisije imenovala in organizirala njihovo delo. Skupnost centrov za socialno delo Slovenije, ko

bodo izpolnjeni pogoji, pa bodo te naloge prevzeli centri za socialno delo. V predlogu novele se določa tudi nova ureditev financiranja izvajalcev osebne asistencije, torej glede na dejansko realizirane ure namesto po dvanajstinah. Od izvajalcev osebne asistencije se po novem pričakuje opravljanje zgolj tistih nalog, ki bi jih lahko opravljal uporabnik sam, če ga pri tem ne bi ovirala invalidnost. Predlog prinaša še nekaj drugih rešitev, ki bodo omogočile nemoteno izvajanje zakona.

V Poslanski skupini Nove Slovenije podpiramo novelo predloga zakona, ker si želimo, da zakon 1. januarja 2019 zaživi in predvsem da konkretne rezultate. Glasovali bomo za zakon.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo mag. Tanja Cink.

MAG. TANJA CINK (PS SMC): Spoštovani predsednik, gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Osebna asistenca je definirana kot pomoč uporabniku pri tistih opravilih in dejavnostih, ki jih uporabnik ne more izvajati sam zaradi vrste in stopnje invalidnosti, vendar pa jih vsakodnevno potrebuje tako doma kot izven doma. Tem osebam je z osebno asistenco omogočeno, da lahko živijo neodvisno in aktivno ter so enakopravno vključene v družbo. V preteklosti se je osebna asistenca v Sloveniji programsko izvajala in financirala vrsto let, četudi ni bilo to področje zakonsko oziroma sistemsko urejeno. Prizadevanja, da osebna asistenca dobi zakonsko podlago, segajo skoraj desetletja nazaj in veseli nas, da smo v tem sklicu državnega zbora, to je bilo februarja lani, poslanci soglasno s 70 glasovi za sprejeli Zakon o osebni asistenci. Sprejetje zakona predstavlja uresničitev temeljnega namena Konvencije o pravicah invalidov, in sicer uresničevanje pravice do dostojanstva, enakega obravnavanja, samostojnega življenja in sodelovanja v družbi.

Z novelo Zakona o osebni asistenci, ki jo imamo danes na poslanskih klopih, je nedvomno povezana tudi septembra lani sprejeta novela Zakona o socialnem varstvu, ki predstavlja pravno podlago za reorganizacijo centrov za socialno delo. Uporaba Zakona o osebni asistenci se namreč prične 1. januarja 2019, podzakonski akti pa morajo biti sprejeti do 30. junija 2018. S tem dnem pa tudi centri za socialno delo začnejo postopke za uveljavljanje pravice do osebne asistencije. Centri za socialno delo, ki so nosilci postopka za uveljavljanje pravice do osebne asistencije, pa so na podlagi novele Zakona o socialnem varstvu v procesu reorganizacije posledično izredno obremenjeni. Prav to je ključni razlog za spremembe veljavnega zakona. Spremembe predvidevajo razbremenitev centrov za socialno delo na začetku izvajanja veljavnega zakona, s čimer se omogoča pravočasen začetek izvajanja osebne

asistence. Za same uporabnike je to seveda ključnega pomena.

Ker se poslanci in poslanke skupine SMC zavedamo, kako nujne so spremembe zakona, smo seveda sopolisali zahtevo za sklic izredne seje Državnega zbora. Da so spremembe nujne in jih pozdravljajo tudi številni deležniki, dokazujejo tudi dopisi, ki smo jih poslanci prejeli s strani YHD, zveze Sožitje ter Skupnosti organizacij za usposabljanje oseb s posebnimi potrebami v Sloveniji. Pri tem bi želela poudariti tudi, da smo v tem mandatu Državnega zbora poleg Zakona o osebni asistenci sprejeli že kar nekaj zakonov in sprememb, ki pomembno vplivajo na položaj invalidov v družbi, s čimer smo dokazali, da nam ni vseeno za izzive in težave, s katerimi se vsakodnevno srečujejo tako invalidi kot tudi njihovi bližnji. Prav tako me veseli, da bomo na tej izredni seji obravnavali tudi zakon o socialnem vključevanju invalidov, in verjamem, da zmoremo poslanci napraviti te odločilne korake in da bomo spremembe Zakona o osebni asistenci sprejeli.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo predlog zakona seveda podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. aprila 2018, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 4. točko dnevnega reda.

Prehajamo na 5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠTIPENDIRANJU PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Anji Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani predsednik Državnega zbora, hvala za besedo. Dragi poslanke in poslanci!

Kot predstavnica predlagatelja želim v današnji obravnavi sprememb in dopolnitev Zakona o štipendiranju uvodoma izpostaviti, da je pred vami zadnji izmed zakonodajnih predlogov, povezanih z avtomatičnim informativnim izračunom, ki ga je za vse pravice iz javnih sredstev, med katere sodi tudi državna štipendija, prinesla novela Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Štipendije so namenjene spodbujanju, izobraževanju in

doseganju višje izobrazbene ravni štipendistk in štipendistov. Država največji delež sredstev namenja ravno za štipendije tistih, ki jih najbolj potrebujejo, in s tem prispeva k doseganju enakih možnosti vseh za izobraževanje. Da bi se za avtomatični informativni izračun lahko v večini primerov uporabil tudi za državne štipendije, so v predlaganem zakonu predvidene rešitve, s katerimi se tako za štipendiste kot tudi za štipenditorje odpravljajo pomembne administrativne ovire in poenostavljajo pogoji in postopki za odločanje o štipendijah.

Danes obravnavani predlog zakona tako daje pravno podlago, da štipendistom ni nujno treba vsako leto vlagati vloge in predlagati dokazil za nadaljnje prejemanje štipendije. Državni štipendisti bodo vlogo vložili samo za prvo šolsko oziroma študijsko leto, naslednja leta pa jim bo štipendijsko razmerje podaljšano po uradni dolžnosti vse do konca izobraževalnega programa. Podatki, s katerimi se bo preverilo, ali štipendist izpolnjuje pogoje za nadaljnje prejemanje, bodo pridobljeni iz uradnih evidenc. Po uradni dolžnosti se bo odločalo tudi o dodatku k štipendiji, ki se sedaj dodeljuje na zahtevo štipendista. Leta 2017 je državno štipendijo prejemale skoraj 47 tisoč dijakov in študentov, večina teh bo po novem zajeta v avtomatični informativni izračun. Glede na to, da centri za socialno delo letno odločijo o približno 80 tisoč vlogah za državne štipendije, avtomatizacija postopka razbremenjuje njihovo delo, predvsem pa za štipendiste predstavlja hitrejše odločanje o njihovi pravici, saj bo o vseh pravicah odločeno že v mesecu oktobru. To pa pomeni, da bodo vsi štipendisti prejeli državno štipendijo že v mesecu novembru, kar je veliko prej kot do sedaj, ko se je o vlogah odločalo tudi do decembra. Popolna avtomatizacija je za državne štipendije tako predvidena za šolsko oziroma študijsko leto 2019/2020, medtem ko bodo vsebinske spremembe, ki jih prinaša obravnavana novela, začele veljati že s šolskim oziroma študijskim letom 2018/2019.

V predlaganem zakonu je predvidenih še kar nekaj drugih sprememb, ki so bile pripravljene v luči poenostavitve postopkov odločanja o štipendijah, hkrati pa učinkujejo v korist štipendistov, tako v smislu predvidenih posledic kakor tudi razbremenitve glede predlaganja različnih potrdil. Ena takšnih je odprava trenutno veljavne ureditve, da mora štipendist pred spremembo izobraževalnega programa pridobiti soglasje štipenditorja, sicer mu štipendija preneha. Namen državne štipendije je omogočanje izobraževanja dijakov in študentov, ki prihajajo iz socialno šibkejših družin, namen Zoisove štipendije pa je spodbujanje dijakov in študentov k doseganju izjemnih dosežkov na različnih področjih. V nobenem primeru pa področje izobraževanja ne vpliva na dodelitev štipendije niti na njeno višino. Ker približno tisoč štipendistov vsako leto zamenja izobraževalni program, jim bo s tem predlaganim zakonom olajšano prehajanje med

programi, brez strahu, da se jim bo zaradi tega prenehalo štipendijsko razmerje. Predlog zakona prinaša tudi spremembe pri vračanju štipendije, ko štipendist ne zaključi letnika ali programa, za katerega je bil štipendiran. Bistvena novost je, da štipendistu ne bo več treba vračati štipendije, če letnika ali izobraževalnega programa ne bo uspešno zaključil zaradi zdravstvenih razlogov, starševstva ali socialnih razlogov, česar sedaj veljavni zakon ne omogoča. Na ta način bo štipendistom, ki študija ne uspejo zaključiti zaradi različnih opravičljivih razlogov, prihranjena dodatna socialna stiska.

Verjamem, da boste zakon podprli.
Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku Urošu Priklu.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 71. seji 11. tega meseca kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju. Državnemu zboru ga je predložila v obravnavo in sprejetje Vlada po skrajšanem postopku. Pri delu odbora so bili prisotni oziroma so aktivno sodelovali predstavniki ministrstva za delo, predstavnica Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora ter predstavnik Državnega sveta Republike Slovenije. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona preučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika ter dala pripombe k členoma 7 in 25. Odbor je prejel oziroma se je seznanil z mnenjem Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki novelo zakona seveda podpira.

Uvodoma je bilo predstavljeno, kar je prej že povedala predstavnica predlagatelja, da je eden izmed ključnih ciljev predlagane novele poenostavitev odločanja o štipendijah in bolj enotno in učinkovito odločanje o tej materiji. V razpravi, ki je sledila na matičnem delovnem telesu, so pravzaprav vsi razpravljavci podprli predlagano spremembo zakona, eksplicitno pa je bilo poudarjeno, da bo odločanje o štipendijah bolj enostavno in bolj učinkovito, s čimer se razbremenijo na eni strani tako dodeljevalci štipendij kot na drugi strani vlagatelje. Cilj je tudi omiliti najbolj strogih določb veljavnega zakona, ki ima za štipendiste nesorazmerne posledice glede prenehanja štipendijskega razmerja in obveznosti vračila štipendije za neuspešno zaključen letnik. Novela gre v prid dijakom in študentom, to je treba povedati, z njo

se na podlagi tega strinja tudi Študentska organizacija. Ob tem je bilo tudi izpostavljeno stališče, da moramo ustvariti pogoje, da bodo lahko vsi, ki hočejo in si želijo študirati, imeli to možnost, in kar je prav tako bistvenega pomena, po končanem študiju dobili zaposlitev.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje k členom 17, 24 in 25 ter na koncu glasoval in tudi sprejel vse člene skupaj. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena našega poslovnika pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga Zakona o štipendiranju, v katerega so vključeni ti amandmaji. Ta dopolnjeni predlog sem vam zelo na kratko predstavil v tem kratkem poročilu. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanj mag. Julijana Bizjak Mlakar.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR (PS DeSUS): Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke, poslanci in drugi prisotni!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju, ki je pred nami, je bil pripravljen v luči sprememb Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki so bile povezane z uvedbo avtomatiziranega informativnega izračuna. Spremembe pomenijo na eni strani odpravo administrativnih ovir za štipendiste, na drugi strani pa razbremenitev dodeljevalcev štipendij, to je centrov za socialno delo in javnega sklada, ki je pristojen za izvedbo štipendijske politike. Druga vrsta sprememb, ki jih prinaša predlagana novela, so vsebinske spremembe v korist dijakom in študentom. V praksi se je pri izvajanju zakona namreč izkazalo, da so nekatere določbe veljavnega zakona preveč rigorozne in z vidika posledic, ki nastanejo štipendistu, nesorazmerne glede na pogoje in obveznosti, ki bi jih moral štipendist izpolnjevati. Prva pomembna izboljšava trenutne veljavne ureditve gre v smeri, da se bosta pravica do štipendije in dodatkov podaljševali avtomatično in ne na podlagi vsakokratne vloge za podaljšanje štipendijskega razmerja, seveda če bo štipendist izpolnjeval pogoje.

Državna in Zoisova štipendija se ne bosta dodeljevali za točno določen izobraževalni program, ampak za raven izobrazbe. Posledično štipendist za spremembo izobraževalnega programa ne bo potreboval predhodnega soglasja štipenditorja in bo štipendijo prejemal, če bo naslednje leto uspešno vpisan v višji letnik, ne glede na to, ali bo vpisan v isti ali drug izobraževalni program. Dodatek za uspeh bo vezan samo na povprečno oceno in ne več v odvisnosti od kreditnih točk. Če se štipendist naslednje šolsko oziroma študijsko leto ne bo vpisal v višji letnik, mu bo štipendija avtomatično mirovala, po enem letu pa se bo preverilo, ali je

napredoval v višji letnik. Če štipendist ne bo diplomiral oziroma magistriral v roku, bo vračal štipendijo samo za neuspešno zaključen letnik, ne bo pa je treba vračati tistim, ki iz določenih opravičljivih razlogov niso mogli uspešno zaključiti letnika. Pri kadrovskih štipendijah bo možno nadaljevanje izobraževanja s prve na drugo bolonjsko stopnjo, rok, v katerem je delodajalec dijaka oziroma študenta štipendiral, pa se bo nekoliko podaljšal.

Naše mnenje k nanizanim novostim na področju štipendiranja je, da le-te dijakom in študentom omogočajo boljši družbeni in socialni položaj, hkrati pa, kot že večkrat povedano, smo v Poslanski skupini Desus vedno naklonjeni rešitvam, ki vodijo v odpravo nepotrebnih birokratskih in ostalih omejitev, ki ne služijo osnovnemu namenu določene materije. Zavzemamo se za to, da bi zakonske rešitve, ob tem, ko urejajo določen položaj, pravice in v zvezi z njimi potrebne postopke, tako po vsebini kot postopkovnem vidiku čim bolj stremele k prijaznosti do uporabnika in samega izvajalca predpisa.

Ker temu načelu po našem mnenju predlog novele Zakona o štipendiranju sledi, ga bomo v Poslanski skupini Desus soglasno podprli. Hvala lepa za pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala lepa, še enkrat, za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni vsi!

Pred sabo imamo še en vladni zakon, ki je po svoji vsebini predvsem tehnične narave. Po navedbah predlagatelja je cilj predlagane novele, da postane odločanje o štipendijah bolj enostavno in učinkovito, s čimer se razbremeni tako dodeljevalce štipendij kot tudi vlagatelje. Cilj pa je tudi omiliti najbolj rigoroznih določb veljavnega zakona, ki ima za štipendiste nesorazmerne posledice glede prenehanja štipendijskega razmerja in obveznosti vračila štipendije za neuspešno zaključen letnik.

Predlog tako na novo opredeljuje osnovne določbe glede dodeljevanja štipendije in loči med tistimi štipendijami, ki se dodelijo za izobraževalni program, in tistimi, ki se dodelijo za raven izobraževanja. V vsakem šolskem oziroma študijskem letu se bo preverilo, ali je štipendist vpisan v višji letnik programa na ravni, ki je višja od njegove že pridobljene, in če bo temu tako, se mu bo štipendija avtomatično dodelila. V nasprotnem primeru pa bo štipendijsko razmerje mirovalo. Pri štipendijah, pri katerih je pomemben tudi izobraževalni program, pa se bo preverilo, ali je štipendist vpisan v višji letnik istega izobraževalnega programa kot v predhodnem šolskem ali študijskem letu. Novela spreminja tudi določbe glede dodatkov, kjer se predvideva poenostavitev glede preverjanja pogojev

dodatka za bivanje, ki se bodo preverjali samo ob prvi vlogi in ob morebitni spremembi začasnega prebivališča. Dodatek za uspeh je po predlogu vezan samo na povprečno oceno. Pri kadrovskih štipendijah se predlaga daljši rok za zaposlitev štipendista po zaključku izobraževalnega programa in tudi možnost nadaljevanja izobraževanja s prve na drugo bolonjsko stopnjo ali s srednje poklicne na srednjo tehniško izobraževanje. Novela tudi natančneje opredeljuje pogoje za nadaljevanje štipendiranja ob spremembi izobraževalnega programa ter enostavnejše odločanje o mirovanju štipendijskega razmerja. Z vidika štipendistov je pomembna določba, ki določa, v katerih primerih je štipendist dolžan vrniti štipendijo. Dodaja se opredelitev, da je vračilo potrebno samo v primeru neuspešno zaključenega letnika, poleg tega se predlaga, da štipendije niso dolžni vrniti štipendisti, ki letnika ne dokončajo iz opravičljivih razlogov.

V naši poslanski skupini predlagane rešitve pozdravljamo in jih bomo tudi soglasno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Lep pozdrav!

V Levici bomo predlagano novelo Zakona o štipendiranju podprli, saj poenostavlja postopke pridobivanja in ohranjanja štipendije ter odpravlja nekatere najbolj rigorozne in neživiljenjske določbe, ki so bile v veljavi do sedaj. V Levici še posebej pozdravljamo ukrepe, ki gredo v prid socialno najbolj ogroženim študentom in študentkam. Če se zadržim pri treh ... Na podlagi veljavnega zakona se je v praksi dogajalo, da so študenti zaradi birokratskih zapletov ob spremembi programa, navkljub temu da so napredovali v višji letnik, izgubili štipendijo oziroma so morali to štipendijo vračati. S spremembo, da se štipendija podeli za raven izobraževanja in ne za posamezen izobraževalni program, se ta težava odpravlja. Predlog takisto odpravlja nesorazmeren ukrep vračanja štipendije, ki je v praksi pomenil, da so morali študentje, ki niso diplomirali v roku, vrniti znesek prejete štipendije za dve leti, kar je lahko nanese več kot 4 tisoč 500 evrov dolga. Pri največjih dolgovih gre predvsem za študente iz socialno najbolj ogroženih družin, ki jih lahko samo en sam zamujen dan skupaj z njihovimi družinami pahne še globlje v začaran krog revščine. Poleg tega se spreminja neživiljenjska določba, ki je določala, da mora štipendist štipendijo vrniti, tudi če letnika ni zaključil zaradi opravičljivih razlogov. V takem primeru je zdaj sicer lahko upravičen do odpisa dolga, kar pa je v praksi povzročalo velike težave in do odpisa v večini primerov ni prišlo. Sedaj se končno določa, da dolg v tem primeru ne nastane.

Moram pa se kritično odzvati na vsebino stališča Državnega sveta v tistem delu,

kjer se predlaga uvedba dodatnih pogojev za preprečitev bega možganov iz določenih krajev in regij. V Levici smo proti kakršnemukoli omejevanju oziroma pogojevanju štipendiranja na način, da bi se od študentov zahtevala zaposlitev v določenem kraju. Mladi se za odhod iz deprivilegiranih območij ne odločajo zaradi odsotnosti prisile, ampak zaradi slabih življenjskih pogojev, predvsem nizkih plač in visokih stroškov bivanja. Štipendijska politika mora zagotavljati, da imajo vsi enake možnosti, se pravi materialne pogoje za to, da lahko študirajo. Funkcija štipendije je v izenačevanju možnosti, ne pa v prilagajanju potrebam trga ali kot nek nadomestek za odsotnost razvojnih politik na državni oziroma na regionalni ravni. Beg možganov, torej izobraženih mladih, iz določenih regij oziroma kar iz naše države lahko zaustavimo le z uspešno socialno in gospodarsko politiko doma, s stanovanjsko politiko, ki mladim zagotovi dostopna stanovanja, z dostojnimi plačami, kvalitetnimi, dosegljivimi javnimi storitvami. Kar v tej državi počnemo pod komando vladajočega razreda, je ravno nasprotno. Politične volje, da bi po zgledu drugih držav omejili tržne najemnine, ni, plače obstajajo na ravni, ki ne omogoča dostojnega življenja, medtem ko z deregulacijo na področju zaposlovanja tujcev spodbujamo zaposlovanje tujih izobraženih kadrov pri nas in stimuliramo socialni damping.

Pa še to, nikakor ne smemo dopustiti, da bi vlogo socialnega korektiva opravljalo študentsko delo, zaradi katerega mnogi študentje beležijo bistveno nižjih uspeh, zabeležen pa je tudi višji osip med tistimi, ki več delajo. V Levici zagovarjamo reformo študentskega dela na način, da se odpravi njegova dampinška narava, posredovanje študentskega dela je treba iz zasebnih agencij premestiti na javni zavod, s čimer bi letno pridobili deset milijonov evrov, ki jih zdaj v žepe pospravljajo privatniški študentski servisi, lahko pa bi jih namenili za štipendije. Hvala.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica, dragi kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Nove Slovenije poudarjamo, da je skrb za socialno, kulturno in materialno prikrajsane otroke in nadarjeno mladino dejavnost posebnega družbenega pomena, zato pozdravljamo vsak predlog poenostavljanja področja štipendiranja mladih. Ukrepi glede prenehanja štipendijskih razmerij in obveznosti vračila štipendij za neuspešno zaključen letnik so pomembni tudi v luči odpravljanja administrativnih bremen. Pri slednjih sta ključni predhodni pisni soglasji tako

štipenditorja kot tudi štipendista, ki ne bo potreboval vlagati ponovne vloge za letno podaljšanje štipendijskega razmerja. Štipendija je naložba. Je naložba v znanje naših mladih, kar je v interesu države. Prejemanje štipendije pa je gotovo tesno povezano z odgovornostjo, med drugim tudi do štipenditorja, bodisi države ali zasebnega gospodarskega subjekta.

Kot mi v Novi Sloveniji razumemo, predlog zakona predvideva tudi poenostavitev preverjanja pogojev dodatka za bivanje, ki se bodo preverjali samo ob prvi vlogi in ob morebitni spremembi začasnega prebivališča. Slednjega bo javni sklad preverjal preko centralnega registra prebivalstva. Prav tako je pomemben tudi način dodeljevanja dodatka za uspeh, ki ni več vezan na točke ECTS, temveč na končni uspeh. Tako za socialno in kulturno prikrajsane kot za nadarjene bo bolje poskrbljeno s pomočjo dodeljevanja dodatka tudi na prehodu s študijskega programa prve stopnje na drugo bolonjsko stopnjo. S tem ukrepom bodo vsi imeli enake možnosti za uspešen zaključek magistrskega študija. Predlog zakona ureja tudi primere vračila štipendije, odpravlja pomanjkljivosti trenutno veljavnega zakona, v katerem je umanjalo določilo, da je vračilo potrebno samo v primeru neuspešno zaključenega letnika. Pozdravljamo predlog, da štipendije niso dolžni vrniti štipendisti, ki letnika ne dokončajo iz opravičljivih razlogov, saj imamo v Sloveniji med študenti različne oblike socialnih stisk. Slovenija je socialna država, mladi pa naš temelj družbe, zato moramo narediti vse, kar je v naši moči, da ima vsak enake izhodiščne možnosti.

V Poslanski skupini Nove Slovenije pozdravljamo vsak ukrep, ki mladim omogoča lažje in boljše pogoje na vseh stopnjah izobraževanja, in pobude, ki poenostavljajo odločanje o štipendijah, predvsem državnih. Slednje namreč predstavljajo največje administrativno breme za centre za socialno delo, saj izdajo približno 80 tisoč odločb na leto. V Poslanski skupini Nove Slovenije bomo predlog zakona podprli.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Dr. Mirjam Bom Klanjšček, bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev. Izvolite.

DR. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS NP): Hvala lepa. Vsi prav lepo pozdravljeni!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju prinaša spremembe pri odločanju o dodelitvi štipendij, ki bo od zdaj naprej bolj enostavno. Prav tako bodo z novelo Zakona o štipendijah določbe, ki opredeljujejo prenehanje štipendijskega razmerja in vračilo štipendije ob morebitnem neuspešno zaključenem letniku, postale manj stroge in bolj življenjske. Kot poudarja Vlada, pa bo predlagana novela prinesla še nekatere poenostavitve in debirokratizacijo pri odločanju o

nekaterih pravicah, kot je na primer dodatek za bivanje, ter postopkih, kot je na primer mirovanje študentskega razmerja. Prav je, da poskrbimo, da se študentje in dijaki na svojih poteh ne ukvarjajo z birokratskimi vlogami in zapletenimi postopki, temveč vso svojo energijo usmerijo v doseganje svojih življenjskih in študijskih ciljev.

Predlog zakona so tako podprli tudi mladi, in kot sem rekla že ob razpravi na matičnem delovnem telesu, če so zadovoljni oni, smo zadovoljni tudi mi. Novelo zakona bomo v Poslanski skupini nepovezanih poslancev podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Mag. Tanja Cink bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra. Izvolite.

MAG. TANJA CINK (PS SMC): Spoštovani podpredsednik, spoštovana ministrica, dragi kolege in kolegi!

Namen štipendije je spodbujanje izobraževanja in doseganje višje ravni izobrazbe prejemnikov oziroma prejemnic štipendij. Štipendije v Republiki Sloveniji predstavljajo dopolnilni prejemek, ki je namenjen kritju stroškov v zvezi z izobraževanjem. Novela Zakona o štipendiranju, ki jo imamo pred seboj, je bila pripravljena zaradi sprememb Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki smo jih poslanci sprejeli decembra lani. Bistvena sprememba, ki jo je uvedla novela Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, je bil avtomatizirani informativni izračun. S tem se je odpravila vsakoletna vloga za letne pravice, z informativnim izračunom pa se vsako leto upravičencem avtomatično podaljša pravica do štipendije. To je tudi poglobitveni razlog, da so spremembe Zakona o štipendiranju nujno potrebne, ob tem pa se z novelo odpravljajo tudi administrativne ovire za štipendiste ter razbremenjujejo dodeljevalci štipendij, torej centri za socialno delo ter Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživitinski sklad Republike Slovenije.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra predlog zakona podpiramo, zlasti zato ker predlagane spremembe dajejo podlago za razbremenitev centrov za socialno delo. Z uvedbo avtomatiziranega informativnega izračuna bo namreč podaljšanje pravice do štipendije avtomatično vsako leto. Ker vemo, kako zelo so centri za socialno delo obremenjeni z administrativnim delom, namesto da bi se posvetili delu z ljudmi in delu na terenu, je ta sprememba še kako dobrodošla. Hkrati nas veseli, da predlog zakona podpira tudi Študentska organizacija Slovenije, čeprav so opozorili na varčevalne ukrepe, ki so še vedno prisotni na področju državnih štipendij. Predlagane spremembe v Poslanski skupini Stranke modernega centra pozdravljamo, vendar mislimo, da bi bilo treba opraviti temeljit razmislek tudi o tem, ali je sploh primerno, da se

skladno z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev v cenzusu za pridobitev štipendije upoštevajo otroški dodatek, denarna socialna pomoč ter varstveni dodatek. Namreč kot izhaja iz definicije štipendije, je štipendija namenjena kritju stroškov v zvezi z izobraževanjem in ni socialni transfer. S tem, ko je pravica do državne štipendije uvrščena na četrto mesto pri vrstnem redu uveljavljanja pravic iz javnih sredstev, lahko sklepamo, da naj bi se le-ta smatrala kot socialni transfer. Vprašanje, ki si ga moramo tu zastaviti, je, ali je nekdo, ki je upravičen do vseh prej naštetih pravic iz javnih sredstev, zares lahko upravičen tudi do nižje državne štipendije. Hvala.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Žan Mahnič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Izvolite.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, podpredsednik. Gospa ministrica, kolege in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlogu zakona ne bomo nasprotovali, vendarle pa je treba povedati nekaj glede tega zakona. Pozdravljamo sicer nekatere spremembe, dodatne definicije oziroma bolje rečeno dodatne pogoje, ki marsikakšno stvar naredijo bolj jasno, bolj učinkovito, tudi, da se črtajo ven nekatere birokratske ovire in da skušamo ta sistem narediti čim bolj učinkovit. To štejemo seveda kot plus, po drugi strani pa kot velik minus štejemo, da so športniki še vedno v deprivilegiranem položaju. Vemo, kaj se je zgodilo leta 2013, kaj je takratna ministrica, ki je sicer ministrica v odstopu oziroma ki opravlja tekoče posle tudi danes, dr. Anja Kopač Mrak naredila. In sicer s takratno spremembo so za pogoj, da dobiš štipendijo, postavili dva – da moraš imeti izjemen dosežek in da moraš biti uspešen pri procesu izobraževanja. Prej je bil pogoj samo eden, to se pravi ali eno ali drugo. Poleg tega so iz naslova izjemnih dosežkov črtali športne dosežke. To se pravi nekdo, ki se šola, danes ni upravičen do Zoisove štipendije, zato ker je športnik in ker po tem zakonu ni upravičen do tega. Lahko je odličnjak, lahko ima tudi vrhunski športni dosežek, ampak ker se športni dosežki ne štejejo, niso kriterij, pač Zoisove štipendije ne more dobiti.

Sprašujem vas, zakaj takšen odnos do naših mladih upov, do mladih športnikov, ko pa vemo, kako se politiki, tukaj predvsem Vlada, predsednik Vlade, ministri, posebej ministrica za izobraževanje, radi slikate z našimi športniki, ko iz tujine prinesejo zlate, srebrne, bronaste medalje, druga odlikovanja in tako naprej. Vemo, kaj se dogaja sedaj, v preteklih dneh, tednih, kakšne nagrade je obljubljal predsednik Vlade Miro Cerar našim vrhunskim športnikom košarkarjem, ki so bili prvi, danes pa se z njimi ne upa soočiti, ker vemo, kako je z omenjenimi nagradami. Se pravi, na eni strani govorimo,

kako športnike podpiramo, se z njimi slikamo, po drugi strani pa mačehovski odnos države do njih. Če se kot izjemen dosežek šteje recimo udeležba nekoga na neki mednarodni konferenci – to je potem lahko tudi pogoj za štipendijo – me zanima, zakaj je ta udeležba na mednarodni konferenci vredna več kot pa neka zlata medalja na evropskem, svetovnem, tudi drugem prvenstvu. Mislim, da je vredno tako eno kot drugo, in s tem ko diskriminiramo mlade športnike, pljuvamo v svojo lastno skledo in onemogočamo mladim, da bi svoje talente, svoje potencialne še bolj razvijali in da bi jim država že v času njihovega šolanja dala neko priznanje za to. Konkretno govorim o Zoisovi štipendiji.

Resnično smo v Slovenski demokratični stranki verjeli, da bo s tem zakonom ta krivica popravljena, vendar žal temu ni tako. Resnično nas zanima odgovor na vprašanje, zakaj ima ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak tako mačehovski odnos do športnikov, predvsem do tistih mladih. Zakaj niste tega popravili? Zakaj še vedno športni dosežki niso izjemni dosežki? In zakaj še vedno, če ste jih že izvzeli, tudi še naprej oba kriterija, če je prej sistem funkcioniral? Skratka, to so vprašanja, na katera bomo morali odgovarjati, ne samo odgovarjati, pač pa tudi iskati in predlagati rešitve v prihodnosti. V Slovenski demokratični stranki bomo to storili, če nam boste 3. junija namenili svoj glas na volitvah. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. aprila, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam 5. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O ZAPOSLOVANJU, SAMOZAPOSLOVANJU IN DELU TUJCEV PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, in sicer ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

Izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani podpredsednik Državnega zbora, hvala za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci!

S predlogom zakona, ki je pred vami, želi ministrstvo za delo slovenskemu gospodarstvu omogočiti hitrejše zagotavljanje

ustrezne tuje delovne sile, spodbuditi pozitivne dejavnike Republike Slovenije kot gospodarsko privlačnega okolja ter omogočiti boljše pogoje za poslovanje podjetij, ki izpolnjujejo določene pogoje. Upoštevajoč navedeno, je ministrstvo za delo pristopilo k pripravi predloga zakona, ki je nastal v tesnem sodelovanju z ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo. Predlog zakona na področju zaposlovanja tujcev vnaša spremembe in dopolnitve, povezane z zakonom, ki ureja spodbujanje investicij. Zakon o spodbujanju investicij, ki ga je Državni zbor sprejel februarja letos, med drugim vzpostavlja dva registra. Register podjetij z visoko dodano vrednostjo in register inovativnih zagonskih podjetij. V skladu z usmeritvijo Vlade Republike Slovenije, da se v Sloveniji zagotovi privlačno in predvidljivo poslovno okolje za nemoteno delovanje tako domačih kot tujih gospodarskih družb, se v kontekstu pohitritve postopkov zaposlovanja tujcev predlaga tudi dopolnitev Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev.

Pri tem je temeljni cilj predlagane spremembe v zakonodajni okvir vnesti pravno podlago, ki bi delodajalcem v okviru registrov podjetij z visoko dodatno vrednostjo in v registru zagonskih podjetij omogočila hitrejše in enostavnejše zaposlovanje tujcev. Skladno z gospodarskim interesom države in kadrovske vrzeljo, ki je na trgu dela v Republiki Sloveniji prisotna, stremimo k cilju, da se omenjenim podjetjem omogoči sorazmerno enostavnejše in hitrejše zapolnjevanje svojih kadrovskih vrzeli z zaposlovanjem tujcev ob hkratnem zagotavljanju enake ravni zaščite pravic in pravne varnosti delavcem migrantom. Prav tako se bo pred zaposlitvijo tujcev tudi v teh primerih ugotavljalo, ali za zasedbo teh delovnih mest v evidenci brezposelnih oseb obstajajo ustrezni domači kadri.

Predlagane spremembe so podobne sistemskim rešitvam, ki so jih v različnih oblikah že v praksi uvedle nekatere evropske države in kažejo pozitivne učinke na gospodarsko okolje posamezne države. Zakon, ki je pred vami, je torej pripravljen v kontekstu spodbujanja in upoštevanja interesov slovenskega gospodarstva, omogoča podporo podjetjem, ki so prepoznana kot zaupanja vredna oziroma zanesljiva z vidika spoštovanja delovnopravne zakonodaje in davčne zakonodaje.

Skladno s tem vas prosim, da predlagani zakon podprete.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Prikladu.

Izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 71. seji 11. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev. Državnemu zboru ga je predložila v obravnavo in sprejetje Vlada Republike Slovenije, postopek pa je šel po skrajšanem postopku. Pri samem delu odbora so sodelovali predstavniki Vlade, torej ministrstva za delo, predstavniki Zakonodajno-pravne službe, predstavniki Državnega sveta in predstavniki Delavske svetovalnice. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika ter opozorila na predlagano rešitev v 16. členu zakona. Prav tako nam je bilo na odboru predstavljeno mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je novelo zakona podprl oziroma jo podpira.

Iz razprave. Temeljni cilj predlagane spremembe je v zakonodajni okvir vnesti pravno podlago, ki bi delodajalcem v registru podjetij z visoko dodano vrednostjo ali v registru zagonskih podjetij omogočila hitrejše in preprostejše zaposlovanje tujcev. V skladu z gospodarskim interesom države Slovenije in zaradi na trgu dela v Republiki Sloveniji prisotnega pomanjkanja ustreznih strokovnjakov se stremi oziroma teži k cilju, da se navedenim podjetjem omogoča sorazmerno preprostejše in hitrejše zaposlovanje kadrovskih vrzeli z zaposlovanjem tujcev ob hkratnem zagotavljanju enake ravni zaščite pravic in pravne varnosti delavcem migrantom. Z novelo tega zakona se doda izjema pri preverjanju pogojev, ki jih mora Zavod za zaposlovanje po uradni dolžnosti preverjati v postopku podaje soglasja za zaposlitev tujca pri podjetju, ki je na podlagi določb zakona, ki ureja spodbujanje investicij, vpisano v register podjetij z visoko dodano vrednostjo ali register inovativnih zagonskih podjetij. S tem se zagotavljajo lažji in hitrejši postopki zaposlovanja tujcev za navedena podjetja. Kljub nekaterim kritikam in pomislekom, izhajajoč iz razprave na matičnem delovnem telesu, pa je predlog zakona, povezan z Zakonom o spodbujanju investicij, namenjen predvsem, ne pa izključno, lažjemu in hitrejšemu zaposlovanju tujcev. Še vedno pa se bo pred izdajo dovoljenja pregledal trg dela z našo delovno silo, torej z iskalci zaposlitve, ki so državljani Republike Slovenije. Gre pa za – kar je bistveno ob zaščiti naših delavcev, naših ljudi – odpravo dvojnega nepotrebnege administriranja.

Odbor je v nadaljevanju sprejel amandma poslanskih skupin koalicije k 2. členu, na koncu pa glasoval o obeh – zakon ima namreč samo dva člena – členih skupaj ter ju sprejel. Glede na sprejeti amandma k temu 2. členu in na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora je pripravljeno

besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjen predlog zakona pa je sestavni del tega poročila, ki sem vam ga na kratko predstavil. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospa Marija Bačič.

Izvolite.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Gospod podpredsednik, hvala lepa za besedo. Kolegice in kolegi!

Novela Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev je potrebna zaradi uskladitve z zakonom, ki ureja spodbujanje investicij. Predlog dopolnitve zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev je namreč v tesni povezavi s sprejetim Zakonom o spodbujanju investicij. Z zagotovitvijo ustrezne pravne podlage delodajalcem iz registra podjetij z visoko dodano vrednostjo ali registra zakonskih podjetij bo omogočeno hitrejše in preprostejše zaposlovanje tujcev ob hkratnem zagotavljanju enake ravni zaščite pravic in pravne varnosti delavcem migrantom. S predlogom zakona o spodbujanju investicij se predlaga nov, sistemski način spodbujanja investicij na območju Republike Slovenije. Predlog zakona med drugim vzpostavlja dva registra: register podjetij z visoko dodano vrednostjo in register inovativnih zakonskih podjetij. Podjetja, ki so vpisana v enega izmed navedenih registrov, se zaradi pomanjkanja ustreznih strokovnjakov na trgu dela v Republiki Sloveniji pogosto spoprijemajo s težavami pri zapolnjevanju svojih kadrovskih potreb. Slovenska podjetja si pri tem večinoma pomagajo tudi z zaposlovanjem visoko usposobljenih tujih strokovnjakov s specialnimi znanji.

V skladu z usmeritvijo Vlade Republike Slovenije, da se v Sloveniji zagotovi privlačno in predvidljivo poslovno okolje za nemoteno delovanje tako domačih kot tujih gospodarskih družb, in zaradi zmanjševanja togosti delovnopravne zakonodaje se sočasno s sprejemanjem predloga zakona predlaga tudi dopolnitev Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev, in sicer bi se s predlagano rešitvijo podjetjem, vpisanim v enega od registrov, omogočilo zaposlovanje tujcev, državljanov tretjih držav po hitrejšem oziroma skrajšanem postopku. Za preprostejše oziroma hitrejše postopke zaposlovanja tujcev v podjetjih z visoko dodano vrednostjo in zagonskih podjetjih se z novelo omogoča hitrejši postopek zaposlovanja tujcev, saj zavod v skladu z novelo nekaterih pogojev v primeru zaposlovanja tujcev v izpostavljenih podjetjih ne bo več preverjal.

V naši poslanski skupini bomo seveda predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Dober dan!

Vedno, kadar ministrstvo predlaga spremembo zakona o zaposlovanju tujcev, gre za reševanje velikih in malih skrbi delodajalcev, ki se v praksi kažejo kot zmanjševanje pravic in zaviranje rasti plač doma. Predlogi deregulacije, spretno zapakirani v govoričenju o odpravi administrativnih ovir, povečevanju konkurence, pomanjkanju domače delovne sile in podobnih floskulah, praviloma pomenijo škodo, kršenje delavskih pravic tujcev in stimulacijo socialnega dampinga doma. Takšnih predlogov v Levici ne podpiramo.

Če obrazložim. Izhodišče za predlagane spremembe je teza, da se delodajalci v tako imenovanih inovativnih zagonskih podjetjih in podjetjih z visoko dodano vrednostjo soočajo s pomanjkanjem ustrezno izobraženega kadra, zato moramo z odpravo administrativnih ovir omogočiti njihovo uspešno poslovanje. Tej mitološki pripovedi v Levici ne verjamemo. V Sloveniji nimamo problema pomanjkanja usposobljenega kadra. Če bi ga imeli, bi ministrstvo to tudi ustrezno obrazložilo in dokazalo, česar pa v uvodnem predlogu besedila ni storilo. Problem ni pomanjkanje kadra, ampak kot sem že izpostavil pri prejšnji točki o zakonu o štipendijah, nizke plače in visoki življenjski stroški. Ljudje, predvsem izobraženi mladi, ki jih imamo na pretek, nam bežijo iz države. Imamo dober izobraževalni sistem, študente, ki dosegajo mednarodna priznanja na specializiranih področjih, kopico inovativnih mladih, in če kaj, bi si moralo ministrstvo prizadevati, da se v teh podjetjih zaposlujejo predvsem tuji izobraženi mladi kadri, ne pa, da se ustvarjajo zakonske spodbude za socialni damping. Če bo nastala potreba po tem oziroma se bo pojavil manko domačega znanja, pa dva ali trije dodatni papirji nikakor niso problem, ki bi ga moral Državni zbor reševati tik pred koncem mandata na izredni seji.

Naloga oblasti tako ni, da venomer rešuje vsako še tako majhno težavo delodajalcev, ampak da v prvi vrsti poskrbi za dobre bivanjske pogoje in dostojne plače. Ne pa, da daje potuho delodajalcem, da v času padajoče brezposelnosti, ko se morajo potruditi za kader, še vedno lahko ohranjajo nizke plače z uvažanjem ljudi iz tujine. Takšni predlogi s spodbujanjem in olajševanjem uvoza tuje delovne sile, posledičnim plačnim dampingom počnejo natančno to – sesuvajo rast slovenskih domačih plač. Slovenska oblast, tudi aktualna koalicija, načrtno drži rast plač na nizki ravni. Način, kako to počnejo, je ohranjanje nizke socialne pomoči, da morajo ljudje sprejeti vsako še tako izkoriščevalsko, nečastno, slabo plačano delo na eni strani, in na drugi strani deregulacija za uvoz poceni delovne sile iz tujine.

Naši dvomi o dobronamernosti takšnih predlogov niso neutemeljeni. Z zadnjo spremembo tega istega zakona se je na podobni podlagi predlagalo, da nekatere kršitve delovnopravne zakonodaje ne bi bile več osnova za prepoved nadaljnjega zaposlovanja tujcev. Med te izjeme so se sprva predlagale kršitve delodajalca, da ne zagotovi minimalnih bivanjskih ali higienskih standardov, in druge večje kršitve s področja delovnega časa, počitkov, dodatkov, odpravnin in dopusta, skratka temeljnih delavskih pravic. Takrat bi jih lahko delodajalec mirno kršil, pa se mu ne bi zgodilo nič resnega, in ker smo v Levici zoper te absurde spremembe povzdignili glas in predlagali amandma, ki je dampinške spremembe črtal, je tudi koalicijo srečala pamet oziroma natančneje, koalicija in pamet sta se srečali na pol poti. Predlagali so namreč amandma, ki je najhujše kršitve izvil iz predlaganih izjem, ampak še vedno notri pustil nekatere kršitve, med njimi kršitev zagotavljanja pravice do letnega dopusta.

Zato smo v Levici takrat glasovali proti novelaciji tega zakona in podobno bomo storili tudi danes. Zlasti v obdobju gospodarske rasti je treba podjetja prisiliti, da se prestrukturirajo in absorbirajo tiste mlade, ki zdaj odhajajo v tujino ali kljub visoki izobrazbi opravljajo slabo plačano delo. Naloga zakonodajalca je, da poskrbi za višje plače in dostopna stanovanja, ne pa da počne obratno – da stimulira dobičke delodajalcev na račun uvažanja poceni delovne sile, plačnega dampinga, kar je smer, v katero gre aktualni zakonski predlog.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospa Janja Sluga bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa, podpredsednik.

Sprememba Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev je potrebna zaradi februarja sprejetega Zakona o spodbujanju investicij. Zakon o spodbujanju investicij v svojem 30. in 31. členu določa register podjetij z visoko dodano vrednostjo ter register inovativnih zagonskih podjetij. Z obravnavano novelo pa se želi podjetjem, ki so vpisana v enega od teh dveh registrov, omogočiti lažje zaposlovanje tujcev na način, da Zavodu za zaposlovanje ni treba preverjati izpolnjevanja določenih pogojev v postopku izdaje ali pa podaljšanja enotnega dovoljenja.

V razpravi na matičnem delovnem telesu je bila izpostavljena bojazen, povezana z deregulacijo trga dela. Pri tem naj poudarim, da pri predlagani spremembi sploh ne gre za to, da bi se opustilo preverjanje teh določenih pogojev, pač pa za administrativno poenostavitev, saj se odpravlja dvojno preverjanje teh pogojev. Skratka, izpolnjevanje teh pogojev bodo morala podjetja dokazati že ob vpisu v omenjena

registra, kar bo preverjal Slovenski podjetniški sklad. Zato se mi zdi nujno poudariti, da ta zakonska sprememba ne pomeni nikakršne deregulacije trga dela, kakor si morda nekateri to razlagajo. Gre zgolj za to, da se prepreči še ena od administrativnih ovir, s katerimi se slovenska podjetja vedno znova srečujejo. Sama sprememba nedvomno v veliki meri zadeva startupe in dejstvo je, da je ta podjetja treba razumeti in podpirati, zato ker bodo v prihodnosti točno ta podjetja ustvarjala večino novih delovnih mest tako doma kot tudi v svetu. Če samo navedem podatek, da so v letih od 2005 do 2016 slovenski startupi v okviru približno 400 investicij zbrali kar 350 milijonov dolarjev, je jasno, da mora država temu področju nameniti posebno pozornost. S tem, ko bomo sprejeli predlagane spremembe, bomo pomembno prispevali k temu, da Zakon o spodbujanju investicij doseže svoj cilj, to je spodbujanje začetnih investicij z namenom privabiti investitorje k trajnemu investiranju na našem področju. Slovenska zagonska podjetja potrebujejo visokoizobražen in usposobljen kader, ki je na globalnem trgu, a zaradi neprijazne zakonodaje čaka na priložnost, da vstopi. Sprejetje obravnavanih sprememb je zato nujno za še hitrejši gospodarski razvoj in tudi za dvig konkurenčnosti Slovenije.

Na tej točki pa velja omeniti tudi to, da je eno izmed temeljnih izhodišč koalicijskega sporazuma predvidljivo in enostavno poslovno okolje, znotraj tega pa tudi poenostavitev postopkov pridobivanja dovoljenj. To je le še en dokaz, da vlada pod vodstvom dr. Mira Cerarja, kljub temu da opravlja tekoče posle, izpolnjuje svoje zaveze iz koalicijskega sporazuma. V Stranki modernega centra dajemo poseben pomen odpravi administrativnih ovir, kar izhaja tudi iz našega volilnega programa. Zavzemamo se za uporabniku prijazen in učinkovit javni servis, znotraj česar bomo nadaljevali z odpravljanjem administrativnih ovir.

Predlog zakona bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra podprli, vendar pa na tej točki apeliramo na ministrstvo za delo, da v luči opozoril gospodarstva v zvezi s pomanjkanjem delovne sile razmisli o smiselnosti uveljavljanja dvojnih meril pri zaposlovanju tujcev. Na eni strani se želi spodbujati lažje zaposlovanje tujcev, medtem ko se na drugi strani želi omejiti zaposlovanje državljanov sosednje Republike Hrvaške. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Uroš Prikl bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.

Dovolite tokrat resnično zelo na kratko stališče poslanske skupine k dopolnitvi Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev.

S potrditvijo dopolnitve tega zakona se bo podjetjem, ki so bila opredeljena v nedavno sprejetem Zakonu o spodbujanju investicij kot podjetja z visoko dodano vrednostjo in inovativna zagonska podjetja ali tako imenovana startup podjetja, omogočilo hitrejše in preprostejše zaposlovanje tujega kadra. Evidentno je namreč, da se v praksi pojavljajo težave s pomanjkanjem ustreznih domačih strokovnjakov za posamezna področja, na katerih delujejo navedena podjetja, ta startup podjetja, zato je nujno omogočiti prej navedenim delodajalcem bolj preprosto, predvsem pa hitrejše zaposlovanje tujcev, seveda ob hkratnem zagotavljanju enake ravni zaščite pravic in pravne varnosti delavcem migrantom.

Spoštovani, to, kar se nam še posebej zdi pomembno pri tem zakonu eksplicitno izpostaviti in poudariti, je, da novela, vsebina tega zakona ne pomeni, da bodo lahko tujci hitreje prišli do zaposlitev, do delovnih mest kot naše državljanke in državljani, torej da bi imeli tujci nekakšen privilegij napram našim državljanom. Z navezovanjem tega predloga zakona na Zakon o spodbujanju investicij se zgolj odpravlja podvajanje in administriranje, pretirano administrativno urejevanje postopkov pri izdaji dovoljenja za zaposlitev tujcem. Tako se odpravlja nepotrebno dvojno preverjanje določenih pogojev, ki se jih bo v skladu z že omenjenim zakonom za navedena podjetja predhodno preverilo že pred vpisom podjetja v enega izmed poslovnih registrov. Sprejetje tega zakona bo pozitivno vplivalo, mi v Poslanski skupini Desus smo prepričani, tako na gospodarstvo kot posledično na zaposlovanje, da se bo še nižalo število brezposelnih, da se bodo v proračun in v obe blagajni, tako v pokojninsko kot zdravstveno, stekali višji zneski. Ta ukrep in mnogi drugi, ki so predvideni po že prej omenjenih zakonih, bodo zvišali oziroma naredili večjo privlačnost poslovnega okolja in hkrati povečali možnost konkurenčnosti našega slovenskega gospodarstva.

Slednje nedvomno lahko prispeva k še ugodnejši gospodarski rasti in boljšim kazalcem v prihodnje, zato bomo, kot rečeno, v Poslanski skupini Desus soglasno podprli predlog tega zakona. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. aprila, v okviru glasovanja.

S tem tudi prekinjam 6. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN**

DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNO VARSTVENIH PREJEMKIH.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, in sicer ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

Izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Spoštovani podpredsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

Verjetno je pred menoj ena najtežjih vlog v tem mandatu, ker moramo namreč k stvari, ki je vsem všečna, dati določena pojasnila. Danes boste glasovali o predlogu dviga minimalnega dohodka. Vlada je predlagala zvišanje z 297 evrov na 331 evrov, kar predstavlja 11 %. Danes je pred vami predlog, da se ta znesek dvigne na 385 evrov. Verjetno se vsi strinjamo v tej dvorani, da je tudi s 385 evri težko preživeti. Sem pa tukaj pred vami tudi v vlogi ministrice za delo, zato bi vas rada, preden izglasujete ta predlog, opozorila na določene posledice in dala ta znesek v širši družbeni kontekst.

S tem zneskom, ki ga boste izglasovali, se namreč izenačuje razlika med tistimi, ki v Sloveniji delajo, in tistimi, ki ne delajo. Delo, jaz verjamem, da je vrednota in mora ostati vrednota, in to se mi zdi prav – da je delo vrednota v naši družbi. Mislim, da tega ljudem, ki vsako jutro odidejo na delo, so tam 8 ur, veliko izmed njih niti ne v dobrih razmerah, enostavno ne smemo narediti. Kdo bo pod temi pogoji še vsako jutro z veseljem odšel na delo? Da ne bo vtisa, da govorim na pamet in da ne želim ljudem privoščiti tega povišanja – številke bom govorila za dvostarševsko družino z enim otrokom v vrtcu in enim v osnovni šoli. Morate se zavedati, da je treba poleg prejemkov, kot je danes minimalni dohodek, ko govorimo o denarni socialni pomoči, upoštevati tudi višino drugih socialnih transferjev, ki se vežejo na materialni položaj družine, torej govorimo o otroškem dodatku, govorimo o pravici do oprostitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, govorimo o subvenciji vrtca, kosila, malice in najemnin. Ko vzamemo po predlogu, ki je danes na mizi, bo taka družina z dvema staršema, ki ne delata, upravičena do – ko štejem dohodke – tisoč 104 evrov. Družina, kjer dva starša delata in dobita minimalno plačo, bosta imela, ta družina, razpoložljiv dohodek tisoč 334 evrov. Dva s povprečno plačo, in takih družin v Sloveniji žal ni veliko, bosta imela razpoložljivega dohodka tisoč 852 evrov. Torej razlika med tistimi, ki so prejemniki denarne socialne pomoči, ker ne morejo delati, in tistim, ki dela za minimalno plačo, znaša 230 evrov neto na mesec. Do tistih, kjer sta dva s povprečno plačo, pa 750 evrov razpoložljivega dohodka. Jaz se strinjam, da so ti zneski nizki, da so prenizke plače v Republiki Sloveniji,

ampak to so dejstva v danem trenutku, v katerem odločate o tem.

Naj dodam še najpomembnejše, da ne bo izgledalo, kot da ne skrbimo za najranljivejše. Včeraj ste potrdili zelo pomemben zakon o socialnem vključevanju invalidov, kjer najranljivejšim, tistim, ki si ne morejo z delom pomagati, bistveno olajšujemo njihov položaj in njihovo življenje. Mislim, da je to osnovna naloga države. Gre za 100 milijonov evrov finančnih posledic, pa če to odmislimo in rečemo, da so nepomembne, je vseeno treba pomisliti, da to pomeni, da bi lahko izgradili 15 domov za starejše, 2 tisoč 250 mest bi lahko zagotovili za starejše. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci, mislim, da se vsi strinjamo in privoščimo, da si ljudje, ki nimajo drugih virov za preživetje, zaslužijo višje zneske. Predlog Vlade je bil dvig za 11 % in je ohranjal obstoječa družbena razmerja glede na tiste, ki delajo, glede na plače v Republiki Sloveniji. Jaz si želim, da bi ohranili ta razmerja. Pred vami je danes težka odločitev, v vlogi ministrice za delo sem pa pač dolžna ta opozorila podati. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Hvala, gospa ministrica.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Urošu Priklju.

Izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednik, še zadnjič danes s tega govorniškega odra. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na svoji 71. nujni seji 11. 4. letošnjega leta kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih, predlagatelj Vlada, postopek skrajšan. Sodelujoči na odboru: ministrstvo za delo oziroma predstavniki Vlade, predstavniki Zakonodajno-pravne službe, predstavniki Delavske svetovalnice in Petke za nasmehek kot predstavniki civilnodružbene iniciative. Stališče oziroma mnenje Zakonodajno-pravne službe: brez pripomb. Vloženi amandmaji: Poslanska skupina Levica k 1. in 8. členu.

Uvodoma je bilo predstavljeno, da se v noveli osnovni znesek minimalnega dohodka zvišuje z 288 evrov na 331 evrov, kar predstavlja 75 % višine osnovnih minimalnih življenjskih stroškov. Izhajajoč iz razprave, vsi razpravljavci so pravzaprav podprli predlog sprememb zakona, so pa nekateri izmed njih izpostavili dejstvo, da se s takimi prejemki težko ali pa sploh ne da preživeti. Z novo raziskavo je bilo ugotovljeno, da višina osnovnih minimalnih življenjskih stroškov znaša 441,67 evra. Predlagan je bil amandma, s katerim se minimalni dohodek določi tako, da bo kril teh

100 % osnovnih oziroma kratkoročnih minimalnih življenjskih stroškov, ne pa le 75 %, kot predlaga Vlada v višini 331,26 evra. Poudarjeno je bilo tudi, da so zadostni socialni prejemki ustavna pravica prebivalcev Republike Slovenije, ne pa miloščina, ki bi jo smel arbitrarno določiti nekdo na politični ravni. Uradna raziskava o minimalnih življenjskih stroških, izhajajoč iz razprave, je pokazala, da so le-ti v letu 2016 znašali 613 evrov mesečno. Raziskovalci so od teh stroškov odšteli izdatke za kulturne prireditve, rekreacijo, zavarovanje vozil, vzdrževanje stanovanj in podobno, ki se jim lahko socialno ogroženi po njihovem mnenju, začasno seveda, ne pa trajno, odrečejo. Tako so izračunali tako imenovane kratkoročne ali zgolj osnovne življenjske stroške v višini 441 evrov, kar predstavlja goli eksistenčni minimum. Osnovni znesek socialne pomoči, ki ga predlaga Vlada, krije le 75 % eksistenčnega minimuma, kar pa je po mnenju nekaterih, izhajajoč iz razprave na odboru, nesprejemljivo. Večina prejemnikov socialne pomoči je trenutno nezaposljiva ali pa zelo težko zaposljiva. Višina socialne pomoči torej naj ne bi vplivala na njihovo delovno aktivnost. Poleg tega se je izpostavilo tudi prepričanje, da je naloga socialne politike preprečevanje revščine, ne pa zagotavljanje cenene delovne sile. Razlike med socialnimi prejemki in plačami, torej prejemki iz naslova dela, ni dopustno povečevati z vzdrževanjem prenizkih socialnih prejemkov, ampak z dvigom plač, zlasti minimalne, posledično pa tudi povprečne in višjih plač, kar je pred menoj povedala tudi ministrica za delo.

V nadaljevanju razprave smo članice in člani odbora odločali o amandmajih. Nismo sprejeli amandmaja Levice za dvig zneska minimalnega dohodka na 441 evrov, podprli pa smo amandma, da se v prehodnem obdobju od 1. junija, ko naj bi zakon začel – prepričan sem, da bo začel – veljati, pa do konca leta ta znesek dvigne na višino 385,05 evra. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejeti amandma – prehodna višina 385 evrov do konca leta – ter na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila, ki sem vam ga v tem kratkem času skušal predstaviti. Hvala lepa za vašo pozornost.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo gospod Miha Kordiš.

Izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Hvala za besedo.

Predlagani vladni zakon prihaja prepozno in daje premalo. Zakaj prepozno? Ministrica za delo je že februarja 2015 podpisala

Socialni sporazum. V imenu Vlade je obljubila, da bo socialno pomoč do konca leta 2016 uskladila z življenjskimi stroški. No, danes, danes je 18. april 2018, predlagani zakon pa naj bi se uveljavil 1. junija. Se pravi, Vlada je leto in pol dopuščala, da ljudje životarijo s prejemki, ki jim niti po lastnih vladnih kriterijih ne omogočajo normalnega preživetja. Zakaj premalo? Zato, ker vladni predlog pokrije samo 75 % eksistenčnega minimuma. Torej ne samo, da se zakon sprejema z zamudo, ta zakon bi socialno ogroženim zagotovil samo tri četrte socialne države. Za nas v Levici je to absolutno nesprejemljivo. Normalni socialni prispevki so ustavna pravica vseh prebivalcev, ne pa miloščina, ki je odvisna od dobre volje vsakokratne vlade. Poslanci Levice smo na seji odbora dosegli, da je koalicija pristala na to, da se osnovni znesek socialne pomoči prehodno dvigne na 385 evrov, kar je sicer še vedno pod eksistenčnim minimumom, je pa vsaj prvi korak do socialne zaščite, na katero bi se lahko vsi zanesli. Na glasovanju bomo videli, ali bodo koalicijski poslanci vzdržali pritisk ministrice za delodajalce in za finance.

Po sprejetju našega amandmaja so nas desničarski mediji napadli z različnimi škodoželjnimi insinuacijami, ki jih moram na tem mestu zavrniti. Najprej bi rad povedal, da se lahko vsakemu zelo hitro zgodi, da bo potreboval socialno zaščito, in za to res ni treba veliko – stečaj podjetja, propad espeja, prometna nesreča, dolgotrajna bolezen. Zato so normalni socialni prejemki v interesu vsakega prebivalca, tudi če jih ta hip ne potrebuje. Višji osnovni znesek socialne pomoči pomeni tudi višji varstveni dodatek za revne upokojence, višja socialna pomoč koristi tudi brezposelnim, ki izgubijo pravico do nadomestila. Vlada našim predlogom nasprotuje z argumentom, da višji socialni prejemki povzročajo past neaktivnosti. Vlada de facto trdi, da so ljudje v socialni stiski lenuhi, ki nočejo delati. Ta pavšalna obsodba je napačna in krivična. Sama ministrica za delo je marca priznala, da je polovica brezposelnih zaposljiva le z intenzivnimi ukrepi politike zaposlovanja, ostali zaradi bolezni in drugih ovir trenutno niso zaposljivi. Ponavljam, v takem položaju se lahko znajde vsak, zato ker je rezervna armada brezposelnih nujna za ohranjanje kapitalizma.

Nasploh ni socialna pomoč previsoka, plače so prenizke. Zakaj so te plače prenizke? Zato, ker politični razred ne želi ukrepati in prisiliti kapitala korporaciji podjetij lastnikov, da del svojih dobičkov prelijeje v boljši standard delavskega razreda. Naloga socialne politike je, da revščino odpravlja, ne pa, da jo vzdržuje. In če imajo delodajalci probleme s pridobivanjem delovne sile, naj zagotovijo boljše plače in pogoje dela pa bo problem hitro rešen. Nizki socialni prejemki niso samo težava socialno ogroženih, ampak vseh delovnih ljudi. Spet, zakaj so v Sloveniji plače tako nizke? Zato, ker lahko delodajalci uporne delavce, ki zahtevajo

pravičnejše plačilo, nadomestijo s tujci ali z brezposelnimi, ki morajo sprejeti najslabše pogoje dela. In zakaj delavci prenašajo to skrajno izkoriščanje? Zato, ker se ne morejo zanešati na socialno državo, da bi skrajnemu izkoriščanju lahko rekli ne in bi bil njihov hrbet zavarovan. Ta začarani krog je treba presekati, presekamo pa ga lahko samo s tem, da socialno ogroženim zagotovimo prejemke, ki omogočajo normalno preživetje, zaposlenim pa plače, ki bodo omogočale dobro življenje.

V Levici bomo ta zakon podprli. Hvala.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica, dragi kolegice in kolegi!

Slovenija je in mora ostati socialna država. Tukaj se ne smemo pogovarjati, ali 300 evrov ali 385 evrov socialne pomoči, takrat ko se zgodi nesreča zaradi stečaja ali kakršnakoli, tukaj se moramo pogovarjati o življenjskih stroških za človeka vredno življenje. Mislim, da je 10 ali 12 evrov na dan premalo za človeka vredno življenje. Ampak tukaj pa moram pritrditi razmišljanju gospe ministrice za delo, ki razmišlja tudi v tej smeri, da se mora v Sloveniji splačati delati. Ampak danes mi v Novi Sloveniji trdimo, da se v Sloveniji ne splača delati. V Sloveniji se ne splača delati. Trdno vztrajamo na stališču, da je najboljša socialna politika tista politika, ki daje možnost gospodarskega razcveta po modelu socialnega tržnega gospodarstva. Po modelu socialnega tržnega gospodarstva. Ta model je preverjen v najmočnejših ekonomijah v Evropi in širše. Plače, s tem mislimo predvsem neto plače, so prenizke. Razlika med bruto in neto plačo je prevelika, kar kaže na požrešnost države oziroma na nekonkurenčno poslovno okolje v Sloveniji. Nekoliko sem se poigral s svežimi podatki o plačah, o rasti plač v Sloveniji in seveda primerjalno znotraj Evropske unije. Gospe in gospodje, če ne veste – pa vem, da veste – Slovenija je na 17 mestu znotraj EU po rasti bruto plač glede na leto 2014. Na 17 mestu. To je najslabši podatek za Slovenijo. Glede na to, da smo v spodnji polovici držav po plačah, bi seveda morali rasti hitreje od mediane, to se pravi hitreje od srednje vednosti, da bi jo dohajali. Ne pa da rastemo še počasneje! Še bolj zgovoren podatek kot mesto pa je nominalna vrednost rasti. Pozor! 4,87 %. Za 4,87 % so v Sloveniji v zadnjih štirih letih zrastle plače. Kaj pa naši sosede, naši tekmeci, gospodarski partnerji in konkurenti? Avstrija je zrastle, ne boste verjeli, za 29 %. Zdaj vam je jasno, zakaj gre toliko ljudi delat v Avstrijo. Zelo preprosto ljudje to razumejo. Nemčija 22 %, Madžarska 18 %, Češka 34 % v štirih letih. To

so podatki, lahko častim tabelo, ki sem si jo pripravil oziroma mi jo je pripravil moj sin.

V povezavi s predlogom zakona o socialnovarstvenih prejemkih pa moramo povedati, da je že sedaj razlika med socialnimi pomočmi in minimalno plačo premajhna. To so javni podatki, dostopni v različnih medijih. Podatki potrjujejo ugotovitve Nove Slovenije, da je v Sloveniji razlika med plačilom za delo in višino socialne pomoči premajhna. Kot mnogi zaposleni jezni ugotavljajo, bi lahko rekli, da so neumni tisti, ki delajo za minimalno plačo. Predlog zakona, ki ga obravnavamo, pa ne povišuje neto plač za zaposlene, kot bi pričakovali ob razpoložljivih podatkih. Ravno nasprotno, povišuje višino socialne pomoči. V prej navedenem kontekstu je to vsaj milo rečeno čudno, v Novi Sloveniji trdimo, da enostavno ni pravično, ni pravično, da je razlika v dohodku med štiričlansko družino, kjer sta starša prejemnika minimalne plače, in enako družino, kjer nobeden od staršev ne dela, le nekaj več kot, po podatkih ministrice, 230 evrov. V Novi Sloveniji vas sprašujemo, ali je to pravično. Tudi ministrstvo za delo, predlagatelj tega zakona, v samem predlogu navaja, citiram: »V primeru, da rast socialnih transferjev raste hitreje od rasti plač, delež socialnih transferjev v razpoložljivem dohodku raste, kar pa pomeni, da postaja posameznik oziroma družina čedalje bolj odvisen od socialnih transferjev.«

Poslanci Nove Slovenije ne moremo podpreti predloga zakona, ki razvrednoti delo in ne nagradi zaposlenih. Torej zakona ne bomo podprli.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Saša Tabaković bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, ministrstvo, kolegice in kolegi!

Glavne spremembe obravnavane novele predvidevajo višji osnovni znesek minimalnega dohodka ter spremembo ekvivalenčne lestvice za določanje višine minimalnega dohodka za posamezne družinske člane na način, da se povišajo meje socialne varnosti za samske osebe ter pare brez otrok. S predlagano spremembo ponderjev bodo družine z otroki ostale na približno enakem nivoju socialne varnosti kot sedaj. Razlog za to tiči v tem, da je večina prejemnikov socialne pomoči samskih in le-ti so največkrat izpostavljeni revščini. V samem besedilu predloga zakona je pojasnjeno, da se bodo sredstva za izvajanje zakona zagotovila s prerazporeditvami znotraj ministrstva za delo – upamo, da ne na račun otroških dodatkov, štipendij in prepotrebni delovnih inšpektorjev.

V Stranki modernega centra predlog zakona podpiramo, saj so brezposelne samske osebe najbolj ranljiva skupina znotraj socialne politike, ki se dotika vprašanja eksistence in dostojnega dela. Ministrstvo od nastopa svojega

vnovičnega mandata sistemski ureditvi tega področja ni posvečalo prepotrebne pozornosti. S podporo amandmaju Levice za zvišanje dodatka brezposelnim osebam smo dali jasen signal, da se bo morala naslednja vlada čim prej, najkasneje pa do konca leta resno, odgovorno in s primernim političnim razmislekom lotiti tega problema. Konec koncev se pogovarjamo o posameznikih, ki prejmejo socialne zneske, ki komaj zadostujejo za preživetje, kaj šele za živeti. Res je, da delo človeku zagotavlja dostojanstvo, a za njegovo dostojanstvo je treba poskrbeti tudi takrat, kadar dela ni. To je naša civilizacijska dolžnost.

V razpravah kolegov poslancev je bilo večkrat v preteklosti slišati očitke, da Stranka modernega centra kot največja vladna stranka ni naredila kaj dosti za izboljšanje socialno-ekonomskega položaja najbolj ogroženih, čeprav so bili v tem sklicu državnega zbora odpravljeni številni varčevalni ukrepi, ki jih je v času Janševe vlade uvedel Zujf. Prav tako so bili sprejeti številni ukrepi, ki blažijo socialno stisko najranljivejših. Bi pa na tej točki rad spomnil na nekaj, kar se je zgodilo prejšnji teden. Na nujni seji Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide naj bi poslanci opravili obravnavo novele Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev glede izvzetja otroškega dodatka iz cenusa za denarno socialno pomoč. Poslanska skupina Levica je namreč kot predlagatelj spremembe predlagala z namenom izboljšanja položaja socialno ogroženih družin. Na žalost do same obravnave predloga zakona ni prišlo, saj nas je bilo poleg predlagatelja premalo poslancev, ki bi premogli toliko politične higijene, da bi s prisotnostjo na seji odbora o predlogu sploh lahko razpravljali. To jasno kaže na to, da je vprašanje položaja socialno ogroženih družin za nekatere poslanske skupine drugorazredno vprašanje, ki ima prednost pred politično motivirano obstrukcijo sej, na katerih so oziroma se bodo obravnavali poslanski zakoni. Toliko o trenutni socialni politiki in skrbi za ljudi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospa Marija Antonija Kovačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Izvolite.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica, vsem prav lep pozdrav!

Pred nami je predlog zakona, ki bo pomembno vplival na ekonomski položaj tistih, ki so upravičeni do socialnih transferjev, najbolj tistih, katerih preživetje je odvisno od denarne socialne pomoči. Tako je Vlada Republike Slovenije še v času polne operativnosti kljub prvotnemu nasprotovanju ministrice za finance le sprejela dvig osnovnega zneska minimalnega dohodka in posledično tudi denarne socialne pomoči za dobrih 11 %, nominalno za 34 evrov,

torej s sedanje vrednosti 288,81 evra na predlaganih 331,26 evra.

V Poslanski skupini Desus se zavedamo, da tudi s tem zneskom še zdaleč ni možno preživeti, zato so tudi intence po še višji socialni pomoči vsekakor vredne tehtnega razmisleka. Po drugi strani pa se moramo zavedati tudi drugih pomembnih kazalnikov, kot so sorazmerje denarne socialne pomoči z zneskom minimalne plače, z zneskom minimalne pokojnine za polno delovno dobo in v končni fazi tudi povečanje pasti neaktivnosti ljudi samih.

Glede na že opravljeno razpravo na delovnem telesu o še dodatnem povišanju te pomoči ter glede na izpostavljenost v Poslanski skupini Desus nismo enotnega mnenja, zato bomo o vsebini tega predloga zakona glasovali po vesti. Hvala.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Jan Škoberne bo kot zadnji danes predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica, spoštovani kolegice in kolegi!

Ta vlada je v tem mandatu skrbno pazila predvsem na dve komponenti družbenega razvoja, uravnotežen gospodarski razvoj in rast ter postopno in uravnoteženo sproščanje varčevalnih ukrepov, ki je omogočilo in bo tudi skozi spremembe zakona, ki ga je predlagala ministrica, še naprej omogočalo prelivanje gospodarske rasti tudi do tistih, ki so v naši družbi najšibkejši, ne pa samo do tistih, ampak do vseh v naši družbi. Zato ni nepomembno poudariti, da je predlog ministrice za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da za 11 % dvigne denarno socialno pomoč, le eden izmed ukrepov tega mandata. Naj spomnim samo na dvig minimalne pokojnine, na sprostitev novih razredov otroškega dodatka, na več tisoč novih štipendij, da ne govorim o izjemnem naporu, tudi finančnem, pa predvsem kadrovskem in programskem, ki smo ga vlagali v aktivno politiko zaposlovanja, rezultat katere je, da imamo v odnosu do časa krize razpolovljeno brezposelnost in bistveno povečano zaposlenost v državi, torej da smo iz situacije, kjer smo morali reševati goli eksistenčni obstoj ljudi in družin, prišli do situacije, ko si ljudje lahko ponovno sami ustvarjajo s svojim delom, pošteno svojo eksistenco.

Zato je tudi to, kar se je zgodilo pri tem zakonu, nekaj, kar je verjetno predvsem posledica – govorim o amandmajih na odboru – predvolilne mrzlice in dejstva, da Državni zbor mesec dni pred predvolilno kampanjo sprejema zakone in jih brez treznega premisleka amandmira v želji po tem, da vsak zase dobi ali dobimo kakšen glas več in da kdo kakšen glas izgubi. Tega, kar se dogaja na tem in onem

odboru v tem trenutku, trezna državna institucija, trezno zastopstvo ljudi in njihovih interesov ne bi nikdar počelo. Socialni demokrati smo ves čas tega mandata podpirali trud ministrice in Vlade, da izboljša položaj najšibkejših, da se gospodarska rast prelije tudi k njim, ampak na drugi strani tudi to, da skuša, kar je najpomembnejše, čim več ljudi pripeljati ponovno na trg dela, da jih aktivira, da jim omogoči, da zase in za svojo družino sami poskrbijo, ne da živijo od minimalnega življenjskega dohodka, ampak da si sami ustvarijo več. Ker mislimo, da je to prav. Tako kot mislimo, da je narobe, da za počeno malho glasov prodajamo predvolilne bombončke, ki bodo na koncu vredni 100 in več milijonov evrov, uresničevati pa jih bo morala tako ali drugače naslednja vlada. S tem zelo prozorno skuša kdo pokazati, da mu je mar za ljudi. Odgovornost za to, koliko mu je mar, pa preloži na nekoga drugega.

Mi podpiramo predlog dviga, kot ga je pripravila ministrica, ker je še iz časov, ko je ta parlament deloval trezno. Zdaj ko tega ni mogoče več trditi, bomo pri posledicah amandmajev iz tega naslova vzdržani, ker želimo za svoja glasovanja, za svoje politike in za svoja dejanja odgovornost nositi sami, ne pa je prelagati na nekoga drugega. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Postopkovno, gospod Jurša, imate besedo, izvolite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Podpredsednik, hvala za besedo.

Mislim, da je prav in tudi odgovorno, da povemo slovenski javnosti in tudi sami sebi, da danes govorimo pri tej točki o socialni politiki, na katero se več ali manj vse poslanske skupine in politične stranke tudi sklicujejo in izražajo skrb za to področje. Ampak zelo zanimivo, pred kratkim smo v tej dvorani sedeli samo poslanci Desusa in SD, pred kratkim se nam je pridružila dvojica iz SMC, poslanka in poslanec, ter en poslanec, ki sedi na mestu SDS. Ne vem, če spada v to skupino, tega javno še ni obelodanil, ampak to je izraz stanja in seveda interesa za to področje. Žal. Zelo slab interes. Na volilnih shodih pa bomo ravno o tem največ govorili.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Mislim, da ni kaj dodati vašim besedam, gospod Jurša.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 19. aprila, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam 7. točko dnevnega reda in 60. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri.

Vsem skupaj želim lep sončen dan. Hvala lepa.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 18. APRILA 2018 OB 11.49 IN SE JE NADALJEVALA 19. APRILA 2018 OB 10.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 60. izredne seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Iva Dimic, gospa Irena Grošelj Košnik, dr. Simona Kustec Lipicer od 15.30 do 18. ure, gospa Vesna Vervega, Violeta Tomič do 13. ure, gospa Marinka Levičar do 12. ure, dr. Vinko Gorenak, mag. Matej Tonin, gospod Jan Škoberne, gospod Danilo Anton Ranc do 15. ure, mag. Branislav Rajič do 12. ure, gospod Peter Vilfan, gospod Igor Zorčič do 18. ure, dr. Matej T. Vatovec do 13. ure, dr. Franc Trček do 11. ure in Matjaž Hanžek do 12. ure.

Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DIVJADI IN LOVSTVU PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano gospe Strniša.

MAG. TANJA STRNIŠA: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

S spremembami in dopolnitvami Zakona o divjadi in lovstvu urejamo dve stvari, in sicer jasno opredeljujemo razloge za preklic oziroma nepodaljšanje veljavnosti lovske izkaznice ter urejamo financiranje javnih nalog, ki jih v skladu z zakonom izvaja Lovska Zveza Slovenije. S spremembo 63. člena se bolj natančno opredeljujejo razlogi za preklic lovske organizacije, saj sta peta in šesta alineja prvega odstavka tega člena omogočali različno razlago razlogov za preklic lovske izkaznice. Po spremembi zakona se bo veljavna lovska izkaznica lahko preklicala le, če bo lovec pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora za kazniva dejanja s področja mučenja živali, nezakonitega lova in ribolova, nezakonitega ravnanja z zaščitnimi živalmi, onesnaževanje živil ali krme, uničenja gozdov, proizvodnje ter prometa z orožjem.

S tem se bo, prvič, odpravilo stanje, ko se enako z vidika odvzema pravice do izvajanja lova obravnava lovce, ki so storili lažji prekršek, na primer pozabili na lov vzeti veljavno lovsko izkaznico, in lovce, ki so storili kaznivo dejanje, na primer krivolov.

Drugič. Posledično zagotovilo stabilnejše gospodarjenje z divjadjo, kajti večina lovcev, ki jim je bila na podlagi veljavnega 63. člena zakona odvzeta triletna pravica do izvajanja lova, je dejansko storila lažji prekršek in bo tako lahko izvajala lov še naprej. Starost lovcev se postopoma dviguje, zato je aktivnih lovcev vedno manj. Na določenih območjih posamezni koncesionarji oziroma lovske družine ravno iz tega razloga nesorazmerne kazni že težko dosegajo načrtovani odstrel. Nedoseganje le-tega posledično pomeni povečanje škod od divjadi na kmetijskih površinah in v gozdovih. S spremembo 63. člena zakona bo število aktivnih lovcev večje, kar pomeni bolj učinkovito izvajanje lovske gojitvenih načrtov in posledično manj škod od divjadi.

Druga sprememba zakona se nanaša na možnost financiranja javnih nalog, ki jih izvaja Lovska zveza Slovenije iz proračuna Republike Slovenije. Lovska zveza je zveza lovskih družin, in sicer tako tistih, ki jim je bila podeljena koncesija za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih, kot tudi tistih, ki ne upravljajo z lovišči. Zveza v skladu z zakonom opravlja več nalog v javnem interesu. Med drugim skrbi za usposabljanje in naravovarstveno osveščanje lovcev ter komunikacijo z lastniki zemljišč in javnostjo. Prav ta naloga je ena ključnih, saj je treba dvigniti nivo usposobljenosti lovcev, zlasti kar se tiče komunikacije z lastniki zemljišč na področju preprečevanja in ocenjevanja škod od divjadi. Navedeno je bilo izpostavljeno tudi na javnih posvetih, ki so se izvedli za vseh 15 lovsko upravljavskih območij. Udeleženci so izpostavili potrebo po izboljšanju komunikacije med upravljavci lovišč in oškodovanci, predvsem pa tudi komunikacija med lovci in lokalnim prebivalstvom, da so vsi obveščeni, kako se upravlja z divjadjo v lovišču, kjer živijo. Iz tega razloga bo s spremembo možno te naloge financirati tudi iz proračuna Republike Slovenije. Ocenjujemo, da bo znesek financiranja teh nalog na letni ravni do 50 tisoč evrov.

Kot je bilo že navedeno, bosta spremembi zakona pripomogli k boljšemu upravljanju z divjadjo in izboljšanju komunikacije med lovci in lokalnim prebivalstvom, zato spoštovane poslanke in poslanci upam, da bo zakon podprt. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Tanji Strniša se zahvaljujem za dopolnilno obrazložitev.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Tomažu Liscu.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik, za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegi in kolegice. Vsem skupaj lep pozdrav!

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je Predlog zakona o spremembah in

dopolnitvah Zakona o divjadi in lovstvu obravnaval na svoji 70. nujni seji 12. aprila letošnjega leta. Odbor se je najprej seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki je podala konkretni pripombi k 2. členu predloga zakona, ki sta bili upoštevani, in s sprejetim amandmajem odbora. Odbor se je seznanil tudi z mnenjem Državnega sveta in Lovske zveze Slovenije, ki predlog zakona podpirata.

V razpravi je sodeloval predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki je poudaril, da zbornica glede spremembe določbe 63. člena predloga zakona nima bistvenih pripomb, podpira pa natančnejšo ureditev odvzema lovske izkaznice. Zbornica tudi nima pripomb glede spremembe 23. člena veljavnega zakona. Izraža pa pomisleke glede pogojev za pridobitev teh sredstev iz državnega proračuna.

Predstavniki Lovske zveze Slovenije je predstavil razloge, ki so privedli do pobude za spremembo 63. člena veljavnega zakona. V kratki razpravi so člani odbora iz vrst koalicijskih in opozicijskih poslanskih skupin podprli predlagano novelo zakona. Opozorjeno je le, da se starost lovcev povečuje, da je podmladka čedalje manj in da imajo določene lovske družine težave z odstrelom oziroma da izpolnijo predpisano kvoto. Poleg tega, če se bo zaostrovalo razmerje med lovskimi družinami in kmeti glede plačila škod, bo ta konflikt odvrčal ljudi, da bi vstopili v lovske družine, kar bo ogrozilo gospodarjenje z divjadjo. Tako se bo število divjadi povečalo, povečale se bodo tudi škode. Lovske družine pa teh škod ne bodo mogle plačati.

V nadaljevanju so se člani odbora v razpravi o 2. členu predloga zakona strinjali s predlagano rešitvijo iz amandmaja Poslanske skupine Levica k temu členu v zvezi z navedbo kaznivih dejanj, ki so povezana z lovstvom. Zato je odbor oblikoval in sprejel svoj amandma k 2. členu predloga zakona, s katerim je povzeta vsebina amandmaja koalicijskih poslanskih skupin in del besedila iz amandmaja Poslanske skupine Levica. Predstavniki Poslanske skupine Levica in koalicijskih poslanskih skupin pa so napovedali umik svojih amandmajev.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejetje amandmaja je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila odbora.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Simon Zajc.

SIMON ZAJC (PS SMC): Spoštovani! Ključna naloga in odgovornost lovcev je skrb za sonaravno gospodarjenje in varstvo divjadi.

Lovstvo ima tako naravovarstvene kot tudi socialne in gospodarske funkcije, zato je temeljni cilj spremembe zagotoviti financiranje nalog, ki jih Lovska zveza Slovenije izvaja v javnem interesu za zagotavljanje omenjenih funkcij lovstva, nekatere od njih pa kot javno pooblastilo. Prav tako se bodo s spremembo 63. člena veljavnega zakona odpravile tudi nejasnosti glede tega, kdaj se lahko lovška izkaznica prekliče oziroma se ji ne podaljša veljavnost. Ravno slednje rešitve pa so tudi ključne rešitve predlagane novele.

Lovec lahko postane vsak, ki opravi lovski izpit in priseže, da bo spoštoval etični kodeks slovenskih lovcev in ne krši veljavne zakonodaje. Primerno je, da je pravica do opravljanja takšne dejavnosti pogojena z zelo visokimi standardi. Seveda je primerno, da tako pravico izgubi tisti, ki s svojim ravnanjem pokaže, da je moralno in etično sporen ter zagreši nezakonita dejanja. Zakaj so kljub omenjenim visokim standardom primernosti nekoga za to, da postane lovec, spremembe vseeno utemeljene? Že iz obravnave lansko leto zavrnjenega predloga za sprejetje avtentične razlage poslanca Janka Vebra izhaja, da jezikovna in namenska razlaga 63. člena Zakona o divjadi in lovstvu ni mogoča, da je besedilo zakona nejasno in da so spremembe zakona potrebne in nujne. Veljavni zakon namreč omogoča interpretacijo, po kateri je obsodba, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti lovske izkaznice, vsaka kršitev zakona, ugotovljena v kateremkoli postopku, tako kazenskem kot prekrškovnem in ne nazadnje tudi v pravnem. Prenehanje veljavnosti lovskih izkaznic dejansko pomeni prenehanje pravice opravljati lovsko dejavnost, pri čemer so prekrški praviloma nepovezani z dejavnostjo lova posameznega lovca. Prepoved opravljanja lova pa je za mnoge lovce bistveno hujša sankcija kot globa, zato je bil podan predlog, da se iz pogojev za odvzem izključijo opomini in prekrški in se vztraja zgolj pri kaznivih dejanjih, ki so povezana z lovstvom, z lovskim udejstvovanjem in kot taka opredeljena v Kazenskem zakonu, in sicer »kazniva dejanja mučenja živali in nezakonitega lova in nezakonitega ravnanja z zaščitnimi živalmi«. Če lovec z veljavno lovsko izkaznico pri lovskem udejstvovanju stori katero od navedenih kaznivih dejanj in je pravnomočno obsojen, mu Lovska zveza Slovenije prekliče veljavnost lovske izkaznice, in sicer dokler se v skladu z 82. členom Kazenskega zakona ne izbriše iz kazenske evidence. V tem primeru ne gre za tako imenovano dvojno kaznovanje, ampak zgolj za izgubo pogojev za to pravico, odvzem pa traja zgolj toliko časa, kot traja sankcija. V zvezi s tem želimo opozoriti, da smo se tudi v Poslanski skupini SMC v razpravi o 2. členu predloga zakona strinjali s predlagano rešitvijo iz amandmaja Poslanske skupine Levica k temu členu v zvezi z navedbo kaznivih dejanj, ki so povezana z lovstvom. Tudi poslanci SMC

namreč delimo mnenje, da so vsa storjena kazniva dejanja, ki so povezana bodisi z lovskim udejstvovanjem ali pa posestovanjem in nošenjem orožja nesprejemljiva pri presoji o tem, ali ima posameznik pravico opravljati lovsko dejavnost. S tem sta se strinjala tudi predsednik Lovske zveze in tudi državni sekretar na ministrstvu.

V Poslanski skupini SMC menimo, da je bila dosedanja ureditev neprimerna. Menimo, da ni prav, da se je lovcem preklicala lovška izkaznica tudi za z lovstvom nepovezane prekrške, zato spremembo podpiramo in lovcem želimo uspešno delo še naprej. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo omenjeni zakon oziroma novelo podprli, kajti natančneje definira tiste prekrške oziroma, lahko rečemo, tudi kazniva dejanja, za katera bi bil lovec lahko ob izkaznico, bodisi se ne bi podaljšala bodisi bi se mu jo odvzela. Do sedaj je bilo tukaj storjenih veliko krivic. Nekomu, ki je dobil opomin s strani lovskega inšpektorja, se je za nekaj let lahko odvzela lovška izkaznica. In takšnih in drugačnih anomalij je bilo še veliko. Vendar pa s tem samo gasimo nek požar. Državna sekretarka je prej v uvodu dobro rekla, da se starost Lovske zveze Slovenije zvišuje, mladih lovcev je čedalje manj, in to predstavlja dolgoročni problem. Za tiste, ki se zavedamo in ki situacijo poznamo, problem, za tiste druge, ki pa v tem vidijo priložnost, pa zagotovo rešitev. O čem govorim? O tem, da je zagotovo cilj nekaterih v Republiki Sloveniji, da se nekoč lovstvo uredi po zgledu Hrvaške, Avstrije, še kakšne druge države, skratka po zgledu držav, v katerih greš v gozdove in praktično divjadi več ni, ker so jo dobesedno iztrebili. V Sloveniji se to ne sme zgoditi. Moramo pa biti previdni, da bomo v prihodnji letih storili dvoje, da bomo hkrati dobro gospodarili z divjadjo, na eni strani, na drugi strani pa naredili vse, da bodo škode, ki nastajajo po divjadi, čim manjše. Tukaj kmetje pravilno in upravičeno opozarjajo na škodo, ponekod so res ogromne. Včeraj je bil v Državnem svetu odličnem posvet na temo zveri. Tudi na tem področju žal v tem mandatu ni bilo storjenega nič. Pojavlja se šakal, čedalje več je volkov, škode je veliko in kmetje so upravičeno jezni zaradi tega. Tudi lovci opozarjajo na nepravilno politiko ravnanja z zvermi, vendar na tem področju birokracija na ministrstvih ne usliši ne kmetov in ne lovcev. In to je zagotovo ena od tem, ki jo bo treba narediti v prihodnje.

Prav tako bo treba drugače spremeniti naslov, ki prihaja v občinski in pa potem ostaja v državnem proračunu, naslov koncesijske

dajatve. Veliko je škod, marsikatera lovska družina pa nima toliko denarja, da bi lahko te škode poravnala, zato bi bilo treba nekaj tega denarja, ki ga lovska družina da za koncesijo in se deli 50 % občini, 50 % državi, vrniti nazaj. Prav tako sem osebno mnenja, da bi se bilo treba pogovoriti o višini starosti, katera naj bo meja za vstop v lovske družine oziroma za vstop v Lovsko zvezo Slovenije in s tem posledično pridobitev lovske izkaznice. Jaz sam osebno sem mnenja, da če lahko 16-letniki vozijo avto v spremstvu odrasle osebe, ne vidim, zakaj ne bi mogli na primer nekoč 16-letniki tudi člani Lovske zveze Slovenije, seveda ne bi smeli samostojno izvajati lova, pač pa bi lahko lov izvajali skupaj z lovskim mentorjem, orožje pa tako ali tako po 14. členu Zakona o orožju lahko dobijo šele pri 18 letih. Mi bomo morali v naslednjem mandatu spregovoriti in tudi sprejemati konkretne ukrepe v tem področju oziroma v področju divjadi in lovstva, ki bodo šli v smeri, da se bo na eni strani dvignilo zanimanje za naloge, ki jih opravljamo lovci, po drugi strani pa ukrepov, ki bodo zniževali škodo. Jaz sem prepričan, da se takšna formula lahko najde. Jaz sem prepričan, da lahko dobimo tiste učinkovite rešitve, ki bodo koristne tako za divjad kot tudi za kmete, ki jih moramo razumeti in jih tudi podpirati v njihovih prizadevanjih, da je škod čedalje manj.

V Slovenski demokratični stranki bomo ta zakon podprli. Glede na to da se bliža 1. maj, ko se začne lov, pa želim vsem lovcem dober pogled.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lep pozdrav spoštovani državni sekretarki s sodelavcema in poslankam in poslancem.

Predstavila bom stališče Poslanske skupine Desus v zvezi s spremembo Zakona o divjadi in lovstvu. Dovolite mi, da takoj na začetku povem, da bo naša poslanska skupina predlog zakona podprla, in sicer enotno. Eden od razlogov za podporo je ta, da se bo z dopolnitvijo 63. člena zakona, ki sicer opredeljuje pogoje za preklic oziroma za nepodaljšanje veljavnosti lovske izkaznice, prekinila dosedanja neenotna sodna praksa glede lovske izkaznice. Dogajalo se je namreč, da so bili lovci za lažji in za težji prekršek obravnavani na enak način. Tako je na primer lovec, ki je na lov pozabil vzeti s seboj lovske izkaznice, za kazneni dobil odvzem lovske izkaznice za dobo 3 let. Prav tako pa je bil za 3 leta ob izkaznici tisti lovec, ki se je ukvarjal s krivolovom, kar je seveda veliko hujši prekršek kot pozabljen lovske izkaznice.

Na seji matičnega delovnega telesa je bil sprejet amandma odbora, s katerim se je

vnesla bolj jasna navedba, katera dejanja se smatrajo za tako huda, da se zaradi njihove kršitve odvzame lovske izkaznice. Vsem pa je skupno to, da mora biti oseba pravnomnočno obsojena na nepogojno kazen zapora. Drugi razlog, zaradi katerega bomo v Poslanski skupini Desus prispevali glasove za sprejetje zakona, je ta, da se z novelo ureja financiranje javnih nalog, ki jih v skladu z zakonom izvaja Lovska zveza Slovenije in potem članice lovske družine. Lovska zveza Slovenije v skladu z zakonom že danes opravlja več nalog v javnem interesu, za katere ne dobi nobenega plačila s strani države. Med drugim skrbi za dobrobit divjadi, ki se šteje kot naravna dobrina in velja za last države, za usposabljanje in naravovarstveno osveščanje lovcev ter komunikacijo z lastniki zemljišč in z javnostjo. Prav ta naloga je ena ključnih, saj je treba dvigniti raven usposobljenosti lovcev zlasti na ravni komunikacije z lastniki zemljišč na področju preprečevanja in ocenjevanja škode po divjadi. Na seji matičnega delovnega telesa je bilo s strani Lovske zveze opozorjeno še na višanje povprečne starosti lovcev ter manjšega števila podmladka. Tudi v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije smo ob obravnavi prejšnjih novel tega zakona že opozarjali na to problematiko staranja lovcev. Zato v poslanski skupini pričakujemo, da bo z ureditvijo financiranja nalog Lovske zveze Slovenije iz proračuna le-ta lahko več pozornosti namenila tudi pridobivanju novih članov, kajti zavedati se moramo, da lovci predstavljajo nepogrešljiv element pri skrbi za varstvo in ohranjanje narave in naravnega okolja.

V poslanski skupini bomo zakon enotno podprli.

Ker pa predstavljamo stališča poslanske skupine, moj predgovornik pa je govoril tudi o članstvu mladih v lovski družini, da bi se znižala starostna doba od 18 na 16 let, bom izkoristila to, da sem pri besedi, ker najbrž ne bo razprave potem, in povedala, da jaz takega mnenja ne delim. Menim, da mora biti človek polnoleten, ko se lahko včlani v lovske družine, ki ima specifične naloge in se ukvarja z lovom torej tudi z uporabo orožja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Luka Mešec.

LUKA MESEC (PS Levica): Hvala za besedo in lep pozdrav.

S spremembo zakona, ki ga obravnavamo danes, se ureja financiranje nalog, ki jih Lovska zveza Slovenije izvaja v javnem interesu. Te naloge obsegajo usposabljanje in naravovarstveno osveščanje lovcev, komuniciranje z lastniki zemljišč in javnostjo, sodelovanje pri znanstveno-raziskovalnem delu v zvezi s prosto živečimi živalmi, skrb za razvoj lovske kinologije, organiziranje izpitov in tako naprej. Vse to se bo po novem lahko financiralo

ali sofinanciralo iz državnega proračuna. Kar pa je za nas v Levici pomembnejše, je, da se bodo z novelo zakona natančneje opredelili razlogi za preklíc ali nepodaljšanje veljavnosti lovske izkaznice, kar bo omogočilo Lovski zvezi Slovenije, da bo lažje izvajala celotni postopek preklica lovske izkaznice, predvsem pa bolj jasno določala pogoje za odvzem. Prvotni predlog zakona, ki ga obravnavamo, je kot razlog za odvzem ali nepodaljšanje izkaznice določil mučenje živali, nezakonit lov in nezakonito ravnanje z živalmi. V Levici nas veseli, da je Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pri obravnavi zakona na odboru sprejel tudi naš predlog, s katerim se nabor kaznivih dejanj, ki so razlog za nepodaljšanje ali neizdajo lovske izkaznice, širi. Najprej na kazniva dejanja onesnaženja živil ali krme in uničenja gozdov. To smo predlagali, ker lovci morajo imeti pozitiven odnos do narave in neprimerno bi bilo, da se z lovsko izkaznico ponašajo osebe, ki namerno onesnažujejo živalsko krmo ali uničujejo gozdove, ki so življenjski prostor živali za katere bi ravno te osebe mora skrbeti.

Kot drugo pa smo nabor kaznivih dejanj, ki so razlog za nepodaljšanje lovske izkaznice, razširili še z dvema kaznivima dejanjema. To sta pridobivanje orožja in nedovoljena proizvodnja ter promet z orožjem ali eksplozivom. Že v trenutnem zakonu piše, da se lovska izkaznica ne podaljša osebi, ki je pravomočno obsojena za kazniva dejanja v zvezi z ravnanjem z orožjem. V tem smislu je z našim predlogom ohranjen duh prvotnega zakona, le da se je bolj jasno in določno napisalo, v katerih primerih do podaljšanja ne sme priti.

V Levici bomo zato zakon podprli. Omogoča financiranje nalog lovske zveze, ki se izvaja v javnem interesu, hkrati pa zastruje določbe v zvezi z nepodaljšanjem ali preklicem lovske izkaznice, kar bo po eni strani olajšalo delo Lovski zvezi v teh postopkih, po drugi strani pa dalo jasno sporočilo imetnikom lovske izkaznice, v katerih primerih bodo svoje izkaznice izgubili. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbornice opravili danes v okviru glasovanja, pol ure po prekinjeni 24. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 8. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVU PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O PRIZNANJU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA POSLOVNO ODLIČNOST PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo Evi Štravs Podlogar.

EVA ŠTRAVS PODLOGAR: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci, lep pozdrav!

Dovolite, da vam predstavim cilje in rešitve Predloga zakona o spremembah Zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost, ki ga je Vlada Republike Slovenije kot predlagateljica potrdila 2. februarja letos. Zakon o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost ureja postopke podelitve najvišje državne nagrade, ki se podeljuje organizacijam na področju kakovosti poslovanja, in sicer tako v javnem kot tudi v zasebnem sektorju. Priznanje podeljuje odbor, ki ga je imenuje Vlada Republike Slovenije, strokovna in administrativna dela za potrebe odbora pa sedaj opravlja Urad Republike Slovenije za meroslovje, ki je organ v sestavi Ministrstva za gospodarski razvoj. Namen Zakona o spremembah Zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost je dvojen, prenos pristojnosti na področje priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost z ministrstva, pristojnega za znanost, na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, z namenom vsebinske in postopkovne uskladitve predmetnega področja in prenos pristojnosti za strokovna in administrativna dela za odbor Republike Slovenije z Urada republike Slovenije za meroslovje na javno agencijo, pristojno za podjetništvo, to je SPIRIT. S tem se udeležijo rešitve iz Strategije poslovne odličnosti 2018–2030, ki ima za prvi strateški cilj vzpostavitev organizacije področja poslovne odličnosti institucionalizacijo poslovne odličnosti na način, da bodo dejavnosti na tem področju lahko prispevale k večji konkurenčnosti Slovenije. Ker so modeli odličnosti v svetu jasno dokazali, da lahko organizacije ustvarjajo višjo dodano vrednost ter s tem ohranjajo ali izboljšujejo položaj na trgu, so takšni pristopi za slovensko organizacijo prav tako potrebni in nujni. Zaradi zagotavljanja sinergij je smiselno in ekonomsko optimalno, da se naloge v zvezi z vodenjem postopkov PRSPO prenesejo na institucijo, ki bo vzpostavila mehanizme spodbujanja načel poslovne odličnosti preko vstopnih shem, priznavanja poslovne odličnosti oziroma jih že vzpostavlja za gospodarski sektor, to je na agencijo, pristojno za podjetništvo. S tem bo omogočena uspešna vpeljava odličnosti v organizacije in tudi priznavanje odličnih organizacij s strani države preko nagrade PRSPO.

Prepričana sem, da spremembe zakona prinašajo dobre in utemeljene rešitve, ki bodo prispevale k povečanju konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. Kot rečeno, sprejete

zakona je nujno zaradi izvajanja strategije poslovne odličnosti in tudi pričakujejo se čimprejšnja implementacija same strategije. S prenosom PRSPO na SPIRIT pa bo omogočeno, da se poslovna odličnost spodbuja z vsemi možnimi mehanizmi, ki jih po sprejetju mu zakona izvaja SPIRIT.

Zato predlagam, da spremembo zakona podprete. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za gospodarstvo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Andreji Potočnik.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Spoštovani predsednik, državna sekretarka s kolegicami, dragi kolegi poslanci!

Odbor za gospodarstvo je na 57. nujni seji 9. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval omenjeni predlog zakona. Odboru je bilo poleg predloga zakona predloženo tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance.

V poslovniško določenem roku kvalificirani vlagatelji k predlogu zakona niso vložili amandmajev.

V uvodni obrazložitvi je državna sekretarka na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo pojasnila, da obravnavani zakon ureja postopek priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost in da je glavni cilj predlaganih sprememb prenos s področja ministrstva, pristojnega za znanost, na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v obrazložitvi pisnega mnenja službe pojasnila, da služba k predlogu zakona nima pripomb.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh čelnih predloga zakona in jih tudi sprejel.

Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu ni bilo sprejetih amandmajev, Odbor za gospodarstvo Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o spremembah Zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost sprejme v predloženem besedilu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala za besedo.

Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane kolegice in kolegi!

Priznanje Republike Slovenije za poslovno odličnost je bilo zasnovano v prvih letih

osamosvojitve Slovenije v okviru nacionalnega programa za kakovost po zgledu drugih evropskih nagrad z namenom ponuditi podporo gospodarstvu pri čim hitrejšem preporodu in dvigu konkurenčnosti.

V sodelovanju s tedaj Evropsko fundacijo za kakovost in management je Urad Republike Slovenije za meroslovje prevzel evropsko metodologijo in kriterije modela odličnosti ter jih vgradil v sistem državne nagrade za poslovno odličnost.

Predlagane spremembe, ki jih predlaga Vlada Republike Slovenije v skrajšanem postopku, v bistvu omogočajo prenos pristojnosti izvajanja strokovnih in administrativnih nalog na področju priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost z Urada Republike Slovenije za meroslovje na Javno agencijo Republike Slovenije za spodbujanje podjetništva, internacionalizacije tujih investicij in tehnologije. S tem se bodo udeležile rešitve iz strategije poslovne odličnosti 2018–2030, ki ima za prvi strateški cilj vzpostavitev organizacije področja poslovne odličnosti oziroma institucionalizacije poslovne odličnosti, na način, da bodo dejavnosti na tem področju lahko prispevale k večji konkurenčnosti v Republiki Sloveniji.

Naj na koncu povem, da se v Slovenski demokratični stranki kakršenkoli zakonski predlog, ki je šel v tem mandatu v prid dviga poslovne odličnosti naših podjetij, k prepoznavnosti, lahko tudi rečemo k internacionalizaciji slovenskih podjetij preko sistema poslovne odličnosti, podpiramo. Vedno smo podpirali in tudi ta zakon, kljub temu da nam že teče voda v grlo, bomo podprli.

Spoštovani predstavniki Vlade, upam, da se tega zavedate, da slovensko gospodarstvo, slovenska obrt predvsem pa se nam zdi zelo pomembno, da priznanje Republike Slovenije za poslovno odličnost je v bistvu resnično najvišje državno priznanje na področju kakovosti poslovanja kot rezultat razvoja znanja in inovativnosti ter stalnih izboljšav, ki delajo Sloveniji uspešno in konkurenčno.

Kot sem dejal bomo predlog zakona v Slovenski demokratični stranki podprli. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, drage kolegice in kolegi!

Novi poslovni modeli zahtevajo nenehna vlaganja, nova znanja, poslovne ideje, nadgradnjo digitalizacije ter posledično spremljanje in evalvacijo učinkov. Lahko bi rekli, da so spremembe danes edina stalnica in prav je, da je temu tako, saj ocenjujemo, da je le na ta način mogoče držati korak, stik s konkurenco in se razvijati in napredovati v poslovnem svetu. Pri nas v Sloveniji podeljujemo nagrade za

poslovno odličnost že dve desetletji. V Poslanski skupini Desus bi si želeli med prejemniki tovrstnih nagrad videti čim več podjetij, še posebej zasebnega sektorja in, če vprašate mene, čim več podjetij iz Maribora in okolice. Verjamem, da je dosti takih podjetij tudi v naših krajih. S tem tudi sledimo viziji, kot jo določa strategija poslovne odličnosti, da le z rastjo odličnih organizacij lahko prispevamo k izboljšanju globalne konkurenčnosti našega slovenskega gospodarstva in k dvigu ravni blagostanja v slovenski družbi kot celoti. Predlog zakona odpravlja, jaz nisem prepričan, da edino, zagotovo pa pglavlitno pomanjkljivost, ki se je do sedaj izkazala, ki predstavlja hkrati tudi oviro za lažjo, hitrejšo uresničitev vizije ter ciljev, kot jih poznamo v sami strategiji. Treba je namreč prenesti pristojnosti z Urada za meroslovje na SPIRIT oziroma na agencijo, pristojno za podjetništvo, ter posledično z Ministrstva za znanost na Ministrstvo za gospodarstvo. Ocenjujemo in prepričani smo, da je to potreben korak, ki bo eliminiral morebitne do sedaj ugotovljene administrativne in druge ovire, da bo zadeva hitreje stekla, da bo učinkovita in prinašala novo vrednost predvsem za gospodarstvo in posledično za vse prebivalke in prebivalce v Sloveniji.

Zaradi naštetega praktično ni več kaj dodati. Poslanske in poslanci Desusa bomo spremembo predloga predpisa soglasno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegi in kolegi poslanci!

Slovenija je poslovno odličnost prepoznala kot pomemben temelj pri doseganju globalne konkurenčnosti tako za gospodarstvo, javno upravo v najširšem pomenu posameznika kakor tudi za druga področja. Verjamemo, da se bodo preko tega v prihodnje kreirale številne odlične zgodbe, pri katerih bo pomembna inovativnost, tvorno sodelovanje ter vseživljenjsko učenje. Prihodnost je v povezovanju, širjenju dobrih praks, trajnostnih modelih, inovativnosti, kreativnosti ter v krepitvi odličnosti vseh nas. Skrb za odličnost je s strani države prepoznana preko postopka za priznanje Republike Slovenije za poslovno odličnost, ki je najvišje državno priznanje v okviru nacionalnega programa kakovosti Republike Slovenije za dosežke na področju kakovosti proizvodov in storitev ter kakovosti poslovanja kot rezultata razvoja znanja in inovativnosti. Postopek podelitve postopka pod okriljem Urada Republike Slovenije za naravoslovje. Statistični podatki o številu prijaviteljev in številu podeljenih priznanj v postopku priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost kažejo, da smo se v nacionalni shemi priznavanja dosežkov na

področju odličnosti znašli na eni najnižjih, če ne kar najnižji ravni. Dosedanji pristopi ne dajejo zelenih rezultatov. Če se želi ne le obdržati, ampak celo promovirati, najširše uveljaviti to najvišje državno priznanje organizacijam zasebnega in javnega sektorja za njihova prizadevanja in dosežke na poti odličnosti, so potrebne korenitejšie spremembe dosedanjega načina dela. Pri ureditvi področja odličnosti je potreben sistemski pristop, ki bo omogočal boljše podporo subjektom zasebnega in javnega prava, da se odločijo za pot k odličnosti.

Zato je Vlada Republike Slovenije na 166. redni seji dne 2. 2. 2018 določila besedilo Predloga zakona o spremembah Zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost. Pri predlaganih spremembah gre izključno za prenos pristojnosti za opravljanje strokovnih in administrativnih del z Urada Republike Slovenije za meroslovje na Javno agencijo Republike Slovenije za spodbujanje podjetništva, internacionalizacije, tujih investicij in tehnologije ter za prenos pristojnosti z ministrstva, pristojnega za znanost, na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, ki je bila v praksi prenesena že z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o Vladi Republike Slovenije ko je bilo področje meroslovja preneseno z ministrstva, pristojnega za znanost, na ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

S predlagano ureditvijo se področje ustrezno umešča, zato bomo v Poslanski skupini Stranke modernega centra spremembo zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji k prehodnim in končnim določbam niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 24. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 9. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnic Vlade, državni sekretarki na Ministrstvu gospodarski razvoj in tehnologijo Evi Štravs Podlogar.

EVA ŠTRAUS PODLOGAR: Spoštovane poslanke in poslanke, spoštovani predsednik! Hvala lepa za besedo.

Pred vami je predlog zakona, ki nadgrajuje trenutno veljavno ureditev pogodb o turističnih aranžmajih v Zakonu o varstvu potrošnikov s pravili Evropske direktive o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih. Predlog zakona ureja paketna potovanja in povezane potovalne aranžmaje, ki jih podjetja ponujajo ali prodajajo potrošnikom ali podjetjem. S predlogom zakona se tudi odpravljajo manjše pomanjkljivosti pri prenosu direktive o pravicah potrošnikov, na katere je Evropska komisija opozorila Republiko Slovenijo v pilotnem projektu.

Vlada Republike Slovenije je 22. februarja letos določila besedilo predloga zakona in ga posredovala Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevne spremembe in uskladitve s pravilom Evropske unije. Predlog zakona je bil dne 9. 4. tudi sprejet na nujni seji Odbora za gospodarstvo Državnega zbora Republike Slovenije. Menimo, da smo v sodelovanju z vsemi deležniki pripravili zakon, ki bo zagotavljal visoko raven varstva potrošnikov, ne da bi gospodarstvu nalagal nepotrebna dodatna bremena. V zvezi s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov je ministrstvo opravilo dve medresorski usklajevanji in organiziralo tudi dve javni posvetovanji, ki so se ju udeležili vsi pomembnejši deležniki. Upoštevali smo mnogo prejetih pripomb in predlogov tako s strani gospodarstva kot tudi s strani neodvisnih potrošniških organizacij. Ključni cilji, ki jih zasleduje predlog zakona, se v primerjavi z veljavno ureditvijo bistveno ne spreminjajo. Gre za uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko in poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic EU glede pravic in obveznosti potrošnikov ter organizatorjev potovanj. Posodobitev področja zaščite potrošnikov pri nakupu kombinacije potovalnih storitev za isto potovanje ali počitnice z razrešitvijo področja uporabe na različne oblike nakupov paketov po spletu ter za zagotovitev učinkovitega varstva potrošnikov primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanj.

V Vladi pričakujemo, da bomo s predlogi zakonodaje povečali zaupanje potrošnikov in jim omogočili lažje sprejemanje odločitev ter na ta način spodbudili delovanje trga, organiziranje in prodaje paketnih potovanj, zato predlagam, da predlog zakona podprete.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za gospodarstvo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Andreji Potočnik.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Še enkrat hvala za besedo.

Odbor za gospodarstvo je na 57. nujni seji 9. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval omenjeni predlog zakona. Odboru je bilo poleg predloga zakona priloženo tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe.

V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora so amandmaje k predlogu zakona vložile poslanske skupine SMC, Desus in SD.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo pojasnila, da je glavni namen predloga zakona uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko. To naj bi omogočilo višjo stopnjo zaščite potrošnikov pri nakupu kombinacije potovalnih storitev za isto potovanje in v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja. Navedla je, da predlog zakona ne bo povzročil dodatnih obremenitev za državni proračun. Državna sekretarka je podprla tudi uskladitev določb predloga zakona z vloženimi amandmaji, ki sledijo mnenju Zakonodajno-pravne službe.

V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe pojasnila, da so vloženi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin ustrezni in v celoti usklajeni s stališči Zakonodajno-pravne službe. Odbor o vsebini rešitev predloga zakona ni razpravljajal, obravnaval pa je amandmaje poslanskih skupin SMC, Desus in SD ter jih sprejel. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila odbora. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav vsem!

Novela je bila predlagana s strani Vlade predvsem zaradi prenosa evropske direktive v slovenski pravni red in se nanaša na paketna potovanja in povezane potovalne aranžmaje. Pravila na tem področju veljajo že od leta 1990, vendar se tudi z razvojem spleta to področje prilagaja vse bolj zahtevnim potrebam potrošnikov. Zaradi rastočega trenda neposredne in hitre izbire turističnih storitev, ki je spremenila dosednji sistem trženja, je treba dodatno pozornost nameniti boljšemu in jasnejšemu informiranju potrošnikov. V prvi vrsti gre za natančne informacije glede lastnosti široke palete turističnih produktov, vse večje so tudi zahteve po jasno opredeljenih pravicah. Potrošnikom je treba ponuditi ustrezno varstvo, ki bo med drugim odgovorilo na vprašanje

odgovornosti subjektov. Predlagana novela pa širi tudi nabor informacij glede organizatorja potovanj v primerih, ko je njegovo poslovanje nelikvidno. Sprejetje predloga zakona je potrebno tudi zaradi uskladitve s pred kratkim sprejetim Zakonom o spodbujanju razvoja turizma. Naj spomnimo, da smo bili v Poslanski skupini Desus zagovorniki sistemske ureditve pri organizaciji šolskih ekskurzij v smeri jasnejše in širše definicije turističnega paketa zaradi težav v praksi, ki so jih povzročile nedvoumne določbe. Tudi današnji predlog zakona ustrezno opredeljuje pojem turističnega paketa in hkrati določa izjeme pod natančno določenimi pogoji. Zaradi vsega navedenega bomo poslanke in poslanci v naši poslanski skupini predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem skupaj!

V Levici zakonu ne bomo nasprotovali. Namen direktive je dober, saj današnje razmere na trgu turističnih produktov zahtevajo večjo zaščito potrošnikov. Vendar pa se postavlja resno vprašanje, ali je besedilo te direktive ustrezno in ali je prenos direktive v Zakon o varstvu potrošnikov izveden optimalno. Prejšnja, pri nas trenutno še veljavna, direktiva je bila sprejeta že leta 1990. Od takrat sta se ponudba in trženje produktov na področju turizma zelo spremenila oziroma v tridesetih letih se je tudi naše življenje do dobre mere zelo spremenilo. Direktiva iz leta 2015 se tako končno spoprijema s turizmom v digitalni dobi. Kako se s ta istim turizmom v digitalni dobi spoprijema resno Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, smo nedavno videli v noveliranju Zakona o spodbujanju razvoja turizma. Področja so še dodatno deregulirali in liberalizirali, poslabšali so položaj turističnih delavk in delavcev, turistom naložili višjo turistično takso. Dodali so še novo promocijsko takso, s katero bodo lupili predvsem tiste manj premožne tako domače dnevne turiste kot ostale, ki letujejo pri nas. Recimo od 1. januarja naslednje leto, če pride štiričlanska družina z dvema otrokom v najstniški dobi v Ljubljano za 7 dni, bo plačala 87,5 evrov zgolj turistične takse, kar je blago rečeno noro, ne glede na razlike med posameznimi kategorijami turističnih nočitev.

Nič drugače ni tudi v primeru novele Zakona o varstvu potrošnikov, ki jo sedaj obravnavamo. Ministrstvo ni upoštevalo predloga Zveze potrošnikov Slovenije, naj se prodajalec turističnega paketa, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedež v Sloveniji, šteje za organizatorja potovanja in s tem odgovarja tudi za izvedbo turističnega paketa. Odgovor Vlade oziroma resornega ministrstva,

citiram: »S podvajanjem odgovornosti različnih podjetij bi slovenskemu gospodarstvu naložili nesorazmerna bremena.« Konec citata. Drugi predlog Zveze potrošnikov je bil, da bi po vzoru sosednje Hrvaške ministrstvo v predlog zakona dodalo obveznost podjetja, da potrošniku ob sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju izroči dokazilo o jamstvu v primerih likvidnosti težav tega istega podjetja v roke. Zakaj? Da bi potrošnik lahko na podlagi dokazila svoje pravice uveljavljal neposredno. Odgovor predlagatelja, resornega ministrstva se glasi, citiram: »Upoštevanje predloga bi pomenilo dodatno administrativno breme za podjetje.« Konec citata. Skratka, spet in spet Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki v tem mandatu ni to, kar že samo poimenovanje pove, postavlja interese kapitala pred interese ljudi, v tem primeru pred zaščito potrošnikov. Na področju turizma, predvsem potovalnih paketov, so zelo pogoste zlorabe, spodrsaljaji, neprofesionalna ponudba storitev, zato bi morale biti pravice potrošnikov, pravice, če hočete, popotnikov, turistov bolje zaščitene, hkrati pa bi morali tudi okrepiti nadzor in sankcije na tem področju.

Neka direktiva, ki ima dober namen, se je s to ekipo, ki je na MGRT spet spremenila v nek fiasko in zaradi tega bomo v Levici vzdržani. Bo pa seveda v naslednjem sklicu nujen premislek področja turizma tudi z ustreznjšo zakonodajno ureditvijo, na čem bomo v Levici delali. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospod Marko Ferluga.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo. Lep pozdrav državi sekretarki in vsem ostalim v dvorani.

Veljavna pravila o paketnih potovanjih so bila sprejeta, ko interneta še ni bilo. Letalske družbe niso bile liberalizirane, trg potovanj pa je večinoma ponujal vnaprej pripravljene izlete in paketna potovanja. Vendar pa današnje potrošnike vse bolj zanima osebno izbiranje različnih elementov potovalnih paketov, ki jih pogosto pripravlja več posameznih gospodarskih subjektov. Zato je turistična industrija v zadnjem obdobju razvila številne nove produkte, predvsem pa je spremenila način trženja, kar se moramo zavedati. S tem je preusmerila vse zadeve na svetovni splet. Ker obstoječa pravila vseh teh elementov ne zajemajo ali pa so glede njih nejasna, potrošniki ne vedo natančno, kakšno varstvo jim pripada v tem primeru težav, pravni subjekti pa ne vedo, kakšne so njihove odgovornosti.

V Evropski uniji je mogoče opaziti pravne razlike s področja paketnih potovanj, ki so v prvi vrsti posledica tega, da so številne države članice izkoristile načelo minimalne harmonizacije pri prenosu Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem

potovanju, organiziranih počitnicah in izletih in uzakonile odločbe, ki potrošnikom zagotavljajo višjo raven varstva v primerjavi z Direktivo 90/314/EGS, ki zagotavlja samo minimalni obseg varstva. EU je zato sprejela novo direktivo, in sicer 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta Evrope z dne 25. 11. 2015 o paketnih potovanjih in povezavah ter potovalnih aranžmajih, ki se prilagajajo razvoju trga turističnih potovanj in se tako odziva na potrebe potrošnikov v sedanji digitalni dobi.

Vlada Republike Slovenije je na 169. redni seji 22. 2. 2018 določila besedilo predloga zakona, s katerim implementira spremenjena pravila na ravni EU. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov tako določa širok nabor informacij, ki jih mora podjetje pred sklenitvijo pogodbe zagotoviti potrošniku, s čimer zagotavlja boljšo informiranost potrošnika glede storitev, ki jih kupuje. Zakon natančneje opredeljuje tudi pritožbeni postopek v primeru, da storitev ni izvedena skladno s pogodbo. Enotna pravila o odgovornosti bodo tudi olajšala čezmejno sodelovanje organizatorjev in prodajalcev. Potrošnik bo lahko svojo pritožbo naslovil tudi na prodajalca, ki jo bo moral nemudoma posredovati organizatorju potovanja. Zagotavlja se tudi zaščita potrošnikov v primeru plačilne nesposobnosti organizatorja oziroma prodajalca, kar je izredno pomembno. Tako bo lahko organizator potovanja po sklenitvi pogodbe ceno zvišal le, če je bilo tako dogovorjeno oziroma dogovor bo moral vključevati tudi način izračunavanja spremembe cene. Zakon vsebuje tudi izjeme od pravila dogovorjene cene, vendar zgolj do višine 8 %. Organizator potovanja mora zagotoviti tudi jamstvo vseh predplačil, če je v času od sklenitve do izvedbe pogodbe prišlo do likvidnostnih težav organizatorja in zato potovanja ni.

Za sejo matičnega delovnega telesa so bili vloženi amandmaji, ki so sledili mnenju Zakonodajno-pravne službe. Ta meni, da so amandmaji ustrezno sledili njihovem mnenju, tako da so bile posamezne nomotehnične nepravilnosti popravljene. Za sejo Državnega zbora zato dodatni amandmaji niso bili potrebni.

V Poslanski skupini SMC bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Kot veste, dragi kolegice in kolegi, navadno moje razprave ali pa tudi predlogi so morda nekoliko vzeti iz nekih standardnih zadev. Zato bom danes, preden podam predlog – in moram priznati, da bo Slovenska demokratska stranka tudi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov podprla – povedal za širšo slovensko javnost,

pa tudi za tiste, ki ne poznate evropskega civilnega prava, zakaj je sploh prišlo do implementacije uredbe in kaj se je dogajalo.

Pri paketnih potovanjih je prišlo na Sodišče Evropske unije, v katerem je bila državna pravobranilka tudi prof. dr. Verica Trstenjak, do enega primera, ki je spremenil tok paketnih potovanj. Primer se je imenoval Leitner proti Nemčiji. Šlo je za eno potovanje Simone Leitner v letu mislim da 2002, kjer se je družba, ki je potovala s turistično agencijo, okužila v Turčiji s salmonelo. Na podlagi tega je Sodišče Evropske unije sprejelo takrat sklep in priznalo tudi nepremoženjsko škodo izgube užitka. To je bil en izmed temeljev, zaradi česar je začel tudi Evropski parlament spreminjati številne zakone na podlagi te sodbe. Glede predloga zakona moram povedati, da smo leta 2007 v slovenski pravni red, v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov prinesli Direktivo Sveta 90/314, takrat še Evropske gospodarske skupnosti, z dne 13. junija 1990. To vsebino je v okviru pogodbe o organiziranju potovanj urejal Obligacijski zakon. Direktiva EU 2015/2302 spreminja uredbo Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja direktivo Sveta in državam članicam Evropske unije nalaga, da svojo zakonodajo uskladijo s sprejeto direktivo najpozneje do 1. januarja 2018. Kaj je bistvo uskladitve s to direktivo? Bistvo uskladitve slovenske zakonodaje z evropsko direktivo je prenos Direktive 2015/2302, torej gre za popolno uskladitev in prenos prvega odstavka 6. člena drugega in petega odstavka 8. člena in 10. člena Direktive 2011/83, s čimer se bodo odpravile pomanjkljivosti pri prenosu navedenih členov. Gre predvsem tudi za poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic Evropske unije glede pravic in obveznosti potrošnikov ter organizatorjev potovanj, posodobitev področja zaščite potrošnika pri nakupu kombinacije potovalnih storitev za isto potovanje ali počitnice s širitvijo področja uporabe na različne oblike nakupa paketov po spletu in pomoč pri organizaciji potovanj. Predvsem pa gre tukaj tudi za zagotovitev učinkovitega varstva potrošnikov, ker so bili številni primeri paketnih potovanj, kjer je prišlo tudi do nekih insolventnih postopkov družb in so bili sami potrošniki izredno oškodovani. Torej v tem primeru gre tudi za primer likvidnostnih težav organizatorjev potovanj.

Kot sem povedal na začetku, bo Slovenska demokratska stranka Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov potrdila in glasovala za. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu z časovnim

potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, to je pol ure po prekinjeni 24. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 10. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, državni sekretarki na ministrstvu za zdravje Jožici Maučec Zakotnik.

JOŽICA MAUČEC ZAKOTNIK: Spoštovani predsedujoči, hvala lepa. Lep pozdrav vsem poslankam in poslancem!

Predlagani zakon bo zagotovil pravno podlago za delovanje državnih presejalnih programov Dora in Svit, informacijsko nadgradnjo presejalnega programa Zora in aktivno registracijo raka v register raka. Omogočeno bo natančnejše vnašanje podatkov o kakovosti diagnostike in zdravljenja onkoloških pacientov v okviru kliničnih registrov in lahko se bo izvajala ustrezna registracija testiranih oseb iz družin, obremenjenih z dednim rakom. Cilji predloga zakona so omogočiti vodenje registrov presejalnih programov Dora in Svit in spremljanje njune učinkovitosti, omogočiti vzpostavitev prenovljene presejalne politike in novih funkcionalnosti nadgrajenega informacijskega sistema programa Zora, zagotoviti sprotno spremljanje kakovosti obravnave onkoloških pacientov in njihovih svojcev, povezati izvedbo obravnave z njenimi učinki ter omogočiti cilje in ukrepanje tako v splošni populaciji kot tudi pri zelo ogroženih za nastanek raka pri dednih rakah, vzpostaviti register redkih nemalighnih bolezni in endoprotetike za redno spremljanje storitev in nadzor nad kakovostjo storitev ter pri registru endoprotetike tudi za nadzor nad uporabljenimi materiali.

Vsi cilji predlaganega zakona na področju raka so vključeni tudi v državni program za obvladovanje raka, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela 2017, in v druge strateške dokumente. Presejalni programi Svit in Dora, ki sta nacionalna programa še nimata zakonske osnove za zbirke podatkov Svit in Dora. Rokovanje z osebnimi podatki, vzpostavitev obeh presejalnih zbirk podatkov, vabljenje v program in spremljanje izidov obravnav v presejalnih programih Svit in Dora poteka na osnovi dovoljenja Urada informacijskega pooblaščenca, ki pa je že večkrat pozval k pravni ureditvi tega področja. Brez zbirk podatkov pa izvajanje presejalnih programov ni

mogoče. Presejalni programi odkrivajo predrakave spremembe in zgodnje oblike raka in rešujejo življenja. Program Dora se je z letošnjim letom začel izvajati po vsej Sloveniji in je sedaj dostopen vsem ženskam v ciljni starostni skupini, program Svit pa deluje na ravni cele države že deveto leto, vključuje moške in ženske od 50. do 75. leta starosti.

Dovolite mi naštetih nekaj dobrobiti programa Svit. Pred uporabo tega programa oziroma pred njegovo uvedbo se je rak debelega črevesja odkrival v omejeni obliki samo v 15 %. Vsi ostali primeri so bili primeri razsejanja ali v okolišne organe ali pa že v daljne metastaze, kar je pomenilo slabše možnosti za zdravljenje in slabše preživetje. V času delovanja programa Svit je bilo odkritih več kot 2 tisoč 600 primerov raka in pri več kot 21 tisoč osebah je bil odstranjen napredovali adenom, ki predstavlja večje tveganje za razvoj raka. Zato se je že po treh letih izvajanja programa Svit tudi število novoodkritih rakov zmanjšalo za 300 primerov, kar potrjujejo tudi podatki registra raka. Od 2 tisoč 600 rakov, odkritih v programu Svit, pa je bilo več kot 70 % vseh rakov odkritih v zgodnji fazi razvoja, ko oseba ne potrebuje dodatnega onkološkega zdravljenja. Svit se ponaša ne le z visoko zdravstveno učinkovitostjo, ampak tudi z visoko stroškovno učinkovitostjo, saj lahko na letni ravni zaradi programa Svit zdravstvena blagajna prihrani 20 milijonov evrov z že všteti stroški programa.

Spremembe v obstoječem registru raka Republike Slovenije bodo omogočile spremljanje kakovosti obravnave posameznika in njegovih rakov na ravni izvajalca in pa ažurirano registracijo rakov in sprotno spremljanje incidence, prevalence in umrljivosti. Poleg te evidence uvaja tudi register endoprotetike zaradi evidentiranja vseh posegov vstavitve umetnih sklepov, artroplastike, s čimer bo omogočeno spremljanje kakovosti vsadkov, dosežkov in primerjava med posameznimi populacijami.

Na vseh naštetih področjih obvladovanja raka in presejalnih programih redkih nemalighnih bolezni in endoprotetike gre za zbiranje občutljivih osebnih podatkov, ki mora biti v zakonu opredeljeno v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov. Kot že navedeno, nekatere izmed zbirk niso zajete, pri drugih pa so se potrebe in zahteve v obdobju od sprejetja zakona bistveno spremenile in povečale, zato je sprejetje tega zakona nujno. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za zdravstvo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku Tomažu Gantarju.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Še enkrat lep pozdrav vsem!

Odbor za zdravstvo je na svoji 43. nujni seji obravnaval Predlog zakona o spremembah

in dopolnitvah Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Kolegij predsednika Državnega zbora je odločil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Člani in članice odbora so prejeli gradivo, ki je bilo tudi objavljeno na spletni strani Državnega zbora.

V poslovnem roku so bili vloženi amandmaji, in sicer poslanskih skupin koalicije in pa Nove Slovenije k 2. členu.

Dopolnilno obrazložitev je v imenu predlagatelja podala državna sekretarka Jožica Maučec Zakotnik in predstavila vsebino in pomen predloga zakona. Zakon zagotavlja pravno podlago za delovanje državnih presejalnih programov Dora in Svit ter informacijsko nadgradnjo presejalnega programa Zora in aktivno registracijo raka v register raka. Omogočeno bo natančnejše vnašanje podatkov o kakovosti diagnostike in zdravljenja onkoloških pacientov v okviru kliničnih registrov, lahko pa se bo izvajala tudi ustrezna registracija testiranih oseb iz družin, obremenjenih z dednim rakom. Mnenje je podala tudi Zakonodajno-pravna služba. Predstavila ga je mag. Sonja Bien Karlovšek.

V zvezi s predlogom zakona so bili vloženi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, s katerimi so bile pripombe Zakonodajno-pravne službe v večji meri upoštevane oziroma so bile glede na pripombe dana pojasnila, ki se nahajajo v obrazložitvi amandmajev. Mnenje Državnega sveta je predstavil mag. Peter Požun in poudaril, da je Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide predlog zakona podprla.

Stališče do predloga zakona so v nadaljevanju seje predstavili predstavniki Onkološkega inštituta, Državnega programa za obvladovanje raka ter Nacionalnega inštituta za varovanje zdravja, Programa Svit in Zdravstveno podatkovnega centra.

Razprave k predlogu zakona ni bilo. Odbor je sprejel amandmaje strank koalicije k 1. in 2. členu, ni pa sprejel amandmaja Poslanske skupine Nove Slovenije k 2. členu. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so sprejeti amandmaji vključeni. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa za besedo, predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Predlagana novela Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva bo po navedbah predlagatelja zagotovila pravno podlago za delovanje državnih presejalnih programov Dora in Svit, informacijsko nadgradnjo presejalnega programa Zora in aktivno registracijo raka v register raka. Omogočeno bo natančnejše vnašanje podatkov o kakovosti diagnostike in zdravljenja onkoloških pacientov v okviru kliničnih registrov. Tako se bo izvajala ustrezna registracija testiranih oseb iz družin, obremenjenih z dednim rakom. Cilji predloga zakona so: omogočiti vodenje registra presejalnih programov Dora in Svit ter spremljanje njune učinkovitosti; omogočiti vzpostavitev prenovljene presejalne politike in novih funkcionalnosti nadgrajenega informacijskega sistema programa Zora; zagotoviti spremljanje kakovosti obravnave onkoloških pacientov in njihovih svojcev; povezati izvedbo obravnave z njenimi učinki ter omogočiti ciljno ukrepanje tako v splošni populaciji kot tudi pri zelo ogroženih za nastanek raka – dedni raki; vzpostavitev registra redkih nemalighnih bolezni in endoprotetike za redno spremljanje storitev in nadzor nad kakovostjo storitev ter pri registru endoprotetike tudi za nadzor nad uporabljenimi materiali. Nadgradnja zbirke podatkov programa Zora bo končno zagotovila zakonsko podlago za zbiranje podatkov o testu HPV, ki je zaradi neustrezne zakonske podlage do zdaj potekalo le na podlagi privolitve pacientke. Po prenovi informacijskega sistema programa Zora bo sprememba zbirke omogočala prilagojeno obveščanje žensk o pomembnih terminih in vsebini priporočenih pregledov ter izvidov teh pregledov. Vzpostavitev zbirke podatkov programa Dora bo zagotovila zakonsko podlago za upravljavsko infrastrukturo programa, nabor in spremljanje ciljne populacije, zbiranje in hranjenje podatkov, zagotavljanje ustreznega pretoka informacij tako med izvajalci programa kot med registrom in izvajalci, vrednotenje uspešnosti programa ter podlago za klinične in epidemiološke raziskave. Vzpostavitev zbirke podatkov programa Svit je nujna, saj program obdeluje obsežno zbirko osebnih podatkov. Vse navedeno je zelo nujno potrebno, želimo pa si, da bi bilo tudi v pomoč pri zagotavljanju večje učinkovitosti in pravočasne obravnave pacienta. Četudi že tolikokrat prežvečeno tudi tukaj na tem mestu: čakalne vrste je treba skrajšati na minimum, toliko bolj v teh kategorijah pacientov. Želimo in moramo si zagotavljati, da bodo te baze podatkov, to zbiranje, obdelava pripomogle k učinkovitejšemu sistemu odpravljanja čakalnih dob.

Ta novela je zgolj tehnična in predstavlja nadgradnjo sistema e-zdravje, zato ji v poslanski skupini ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, za njo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Lep pozdrav!

Predlagani zakon bo omogočil boljše izvajanje preventivnih zdravstvenih programov na področju preprečevanja rakavih in drugih obolenj. Predlagane spremembe so tehnične narave, ampak morajo biti zaradi varovanja osebnih podatkov sprejete na zakonski ravni. Predlagani zakon bomo poslanci Levice podprli. To pa ne pomeni, da podpiramo zdravstveno politiko odhajajoče vlade. Daleč od tega. Razmere v zdravstvenem sistemu so take, da jih ne more popraviti noben nov register in nobena tehnična sprememba. Reši jih lahko edino radikalna sprememba političnih prioritet. Nesprejemljivo je, da se najtežji bolniki v Sloveniji še vedno zdravijo v stavbah, ki so bile zgrajene v času Avstro-Ogrske. Nesprejemljivo je, da Maribor še vedno nima kliničnega centra, ki bi bil enakovreden ljubljanskemu. Sramota je, da se invalidna mladina v Stari Gori še vedno zdravi v barakah iz salonitk. Če hočemo realizirati cilje tega zakona in zdravstvenega sistema na sploh, se pravi zagotoviti vsem prebivalcem tako preventivno kot pravočasno zdravljenje, bomo morali zdravstvu nameniti več javnih sredstev. V Sloveniji za zdravje namenimo 6,7 % BDP javnih sredstev, medtem ko je povprečje EU 7,1 %. Primerljive države namenijo še bistveno več: Češka 7,4 % BDP, Avstrija kar 8 % BDP. Po drugi strani imata tako Češka kot Avstrija nižje vojaške izdatke od Slovenije. Če hočemo več zdravja, moramo torej narediti dvoje, po eni strani moramo povečati prihodke, po drugi strani pa moramo znižati neupravičene izdatke. Če hočemo povečati prihodke, moramo čim prej ukiniti dopolnilno zdravstveno zavarovanje in ga nadomestiti z solidarno javno dajatvijo, ki bo socialno pravična. Na tak način bi zavarovalnicam iztrgali 60 milijonov evrov, ki si jih neupravičeno prisvojijo vsako leto, in teh 60 milijonov namenili za zdravljenje naših prebivalcev in prebivalcev. Po drugi strani pa moramo ustaviti škodljive investicije. Vsak evro, ki se porabi po nepotrebnem, je namreč izgubljen za investiranje v boljši zdravstveni sistem. Katere so te škodljive investicije? Največja bi bila zagotovo oborožitev dveh novih bataljonskih bojnih skupin, ki jo načrtuje Vlada po diktatu Nata. Samo za oborožitev teh dveh bataljonskih skupin naj bi v naslednjih osmih letih zapravili kar 1,2 milijardi evrov, kar je več kot so v zadnji osmih letih znašali proračuni Ministrstva za zdravje oziroma bi lahko za ta denar zgradili 12 pediatričnih klinik. Tako za primerjavo. Dokler bodo imeli interesi tujih centrov moči prednost pred potrebami prebivalcev in prebivalcev Slovenije, se bo stanje v zdravstvu samo še slabšalo. Novi registri in tehnični zakoni so sicer hvalevredni, a osnovnega problema ne morejo rešiti. Veste, kako pravijo na drugi strani

Atlantika Put your money where your mouth is. Če ljudem obljubljate boljše zdravstveno varstvo, morate za to zagotoviti denar. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Vlasta Počkaj.

VLASTA POČKAJ (PS SMC): Hvala lepa, lep pozdrav vsem.

Zbirke podatkov in obdelavo podatkov s področja zdravstvenega varstva in e-zdravje ter njihove upravljavce in upravičence do teh podatkov ureja Zakon o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva, ki ga je Državni zbor sprejel leta 2015. Ta zakon je bil podlaga za uvedbo centralnega registra in drugih podatkovnih zbirk e-zdravja, kot sta na primer e-recept in e-naročanje. Veljavni zakon torej določa vrste in vsebino posameznih zbirk s področja zdravstvenega varstva, njihov namen, obdobja poročila, kdo mora posredovati podatke in kdaj, upravljavce zbirke, način dajanja podatkov in čas hranjenja podatkov, ki jih opredeljuje priloga 1 navedenega zakona.

Z novelo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva posegamo prav v to tabelo, ki jo dopolnjujemo z dodatnimi zbirkami podatkov. Slednje se dopolnjuje predvsem zato, ker napredek informacijske tehnologije in večje potrebe pri zagotavljanju zdravstvenega varstva kažejo potrebo po nujni vzpostavitvi novih zbirk podatkov in posodobitvi nekaterih še delujočih zbirk. Zakon zato uvaja oziroma dopolnjuje pravne podlage za izvajanje državnega programa za obvladovanje raka do leta 2021, ki ga je sprejela Vlada Republike Slovenije leta 2017. Spremembe zakona o zbirkah podatkov v zdravstvu so nujno potrebne, saj se le tako lahko uresničuje cilj državnega programa, ki vključuje zgornjo diagnostiko raka z učinkovitim izvajanjem presejalnih programov zagotavljanja kakovostne diagnostike in zdravljenja raka ter njihovo spremljanje, rehabilitacijo, paliativno oskrbo oseb, zbolelim za rakom. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstva ureja predvsem zbirke podatkov presejalnih programov Svit in Dora. To sta presejalna programa za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb na debelem črevesu in danki ter zgodnje odkrivanje raka dojke. Presejalna programa Svit in Dora, ki sta nacionalna programa, še nimata zakonske osnove za zbirko podatkov Svit in Dora, zato informacijski pooblaščenec grozi z ukinitvijo, prepovedjo izvajanja oziroma zbiranja podatkov za ta dva programa. Brez zbirk podatkov pa izvajanje programov Svit in Dora ni mogoče. Presejalni programi odkrivajo predrakave spremembe in zgodnje oblike raka ter s tem rešujejo življenja. Urejajo tudi nujne spremembe za zbirko podatkov Zora, to je presejalni program za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb in

raka na materničnem vratu, ker se uvaja nova metoda testiranja. Uvajajo se tudi spremembe v obstoječem Registru raka Republike Slovenije, ki bodo omogočale spremljanje kakovosti obravnave posameznih vrst raka na ravni posameznega izvajalca ter hkrati ažurirano registracijo rakov in sprotno spremljanje incidence, prevalence in umrljivosti zaradi raka v Sloveniji. In kot zadnje se uvaja zbirka podatkov za nemaligne redke bolezni, kar omogoča, da so redke bolezni registrirane in se otrokom s temi boleznimi zagotavlja kakovostna in varna diagnostika, obravnava in zdravljenje. Registracija teh bolezni oziroma bolnikov je pomembna in omogoča centralizirano diagnostiko in zdravljenje v nacionalnih referenčnih centrih, ki se zaradi zagotavljanja kakovosti povezujejo z mednarodnimi centri.

Sprejetje predlaganega zakona bo pripomoglo k večji uspešnosti izvajanja preventivnih zdravstvenih programov na področju zgodnjega odkrivanja raka in posledično uspešnega oziroma pravočasnega zdravljenja posameznih vrst. Za vrednotenje učinkovitosti presejanja je z zakonom omogočena povezava teh programov z registri raka. Poleg tega bo pa omogočeno boljše prepoznavanje in zdravljenje redkih nemalignih bolezni ter zagotavljanje kakovostnega in endoprotetičnega zdravljenja, zato bomo v Poslanski skupini SMC predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Desus, zanjo gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana predstavnika Vlade, spoštovani poslanci, poslanke, vsem prav lep pozdrav!

Pred nami je predvidoma še zadnji vladni predlog s področja zdravstva v tem razburkanem mandatu. Gre za novelo zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva, ki je eden redkih zakonov, pripravljenih na Ministrstvu za zdravje, ki je na seji matičnega delovnega telesa doživel podporo brez glasu proti. Gre predvsem za tehnični zakon, ki je potreben, kot nam je na odboru pojasnila državna sekretarka, zaradi razvoja informacijske tehnologije in večjih potreb pri zdravljenju zdravstvenega varstva na področju raka. S to novelo bomo torej dali pravno podlago za delovanje državnih presejalnih programov Dora in Svit, informacijsko nadgradnjo presejalnega programa Zora in aktivno registracijo raka v državni register raka. Če bo novela danes sprejeta, in ne dvomim, da bo, se bo z njo omogočilo natančnejše vnašanje podatkov o kakovosti diagnostike in zdravljenja onkoloških bolnikov v okviru kliničnih registrov ter izvajanje ustrezne registracije testiranih oseb iz družin, ki so obremenjene z dednim rakom. Uvedla se bosta tudi dva nova registra, in sicer register

nemalignih bolezni in register endoprotetike za redno spremljanje storitev in nadzor nad kakovostjo storitev. Pri registru endoprotetike se dodaja tudi nadzor nad uporabljenimi materiali.

Poslanska skupina Desus bo predlog zakona soglasno podprla. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členih in vloženih amandmajih. Ker sta amandmaja poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 1. in 2. členu vsebinsko povezana, bomo o njiju razpravljali skupaj.

V razpravo torej dajem 1. in 2. člen ter amandmaja poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Nihče.

Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 24. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 11. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **13. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O SLOVENSKEM FILMSKEM CENTRU, JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, ministru za kulturo, ki opravlja tekoče posle, Antonu Peršaku.

ANTON PERŠAK: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanci, poslanke. Pred vami je kratek, ampak za ustvarjalce in filmske producente zelo pomemben zakon. Obstoječi zakon je namreč v tem, kako določa pogoje, v kolikšnem času morajo producenti, ki pridobijo subvencijo Slovenskega filmskega centra, javne agencije, za snemanje in dokončanje filma, nekoliko rigidni. Gre za to, da določa, da je treba v relativno kratkem času po odločbi skleniti pogodbo in potem v dveh letih dokončati film. V večini primerov se ta rok izkaže za popolnoma nerealnega. Slovenski filmski producent, ki dobi praviloma nekje tretjino sredstev za produkcijo filma, takrat, ko to odločbo dobi, lahko pravzaprav šele začne zbirati sredstva drugih sofinancerjev, praviloma tujih, kar se glede na razpise v drugih državah praviloma zavleče, zato filma dostikrat ni mogoče niti začeti, kaj šele dokončati v dveh letih. Zaradi tega je producent in Slovenski filmski center prisiljen sklepati anekse k pogodbam o dokončanju filmov, za kar pa v zakonu pravzaprav ni podlage. Zaradi tega predlagamo, da se po eni strani podaljša rok za sklenitev pogodbe na eno leto, kajti v enem letu se že izkaže, ali bo sredstva mogoče pridobiti ali

ne. Če se izkaže, da jih ne bo mogoče pridobiti, potem Slovenskemu filmskemu centru ni treba skleniti pogodbe in projekt se preloži ali pa izpade. Hkrati pa omogočamo, da se pogodbe za tiste filme, ki so zahtevni in za katere je vnaprej jasno, da jih v dveh letih ni mogoče dokončati (gre predvsem za animirane filme, daljše od 24 minut, ki jih je fizično nemogoče dokončati v tako kratkem času), in za tiste projekte, naj bo igrane, naj bo dokumentarne, ki že vnaprej predvidevajo daljše obdobje snemanja (zlasti to velja za nekatere dokumentarne filme, ki se nanašajo na določene procese, takih filmov pa je bilo v zadnjem času v Sloveniji narejenih kar nekaj), da se sklenejo štiriletna pogodbe, tako da je vsaj kolikor toliko realno določen rok za dokončanje filma. Hkrati zakon omogoča legalno sklepanje aneksov k pogodbam za tiste filme, ki imajo dveletne pogodbe, seveda na podlagi nekih stvarnih razlogov: če kdo od sofinancerjev, producentov odpove pogodbo ali pa zaradi kakšnih nepredvidenih okoliščin, ki jih lahko recimo razumemo kot neko vrsto višje sile. To je v bistvu vsa vsebina tega zakona. Kot rečeno, ni obsežna, je pa za slovensko filmsko produkcijo izjemnega pomena. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsednici Mariji Antoniji Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Še enkrat hvala lepa za besedo in vsem lep pozdrav.

Odbor za kulturo je na 26. nujni seji 3. 4. 2018 obravnaval Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 122. redni seji dne 12. 3. 2018 sklenil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Predloženi zakon je z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika preučila Zakonodajno-pravna služba in k njemu podala nekatere pripombe, njena predstavica pa je pojasnila, da vloženi amandmaji sledijo njihovem mnenju.

Svoje mnenje je podala tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki je predlog zakona podprla in menila, da podpira prizadevanja pristojnega ministrstva, da se slovenskim filmskim projektom omogoči realizacija ter utemeljitev proračunskega financiranja v dokončanju projekta in njegovem javnem predvajanju. Uvodoma je predlog zakona predstavila državna sekretarka na Ministrstvu za kulturo Damjana Pečnik.

Nato je odbor brez razprave sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora

glasoval še o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): V Levici bomo podprli zakon o dopolnitvah zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije. Podaljšanje rokov za realizacijo iz dveh na štiri leta za posamične zvrsti animiranih in celovečernih dokumentarnih filmov je smiselno, saj so praktične produkcijske okoliščine teh filmskih žanrov take, da ti filmi preprosto zahtevajo več časa. Hkrati se spreminjajo pogoji sodelovanja med Slovenskim filmskim centrom in producentom, kar je povezano z negotovostjo pri tujih koprodukcijah.

Je pa ta zakon, ki vsebuje zgolj majhen tehničen oziroma administrativen popravek, prilika, da na kratko povem še nekaj o dveh povezanih zadevah, in sicer prvič, kakšen je položaj filma pri nas in kakšna je njegova prihodnost. Če pogledamo na primer igrani program RTV Slovenije. Še leta 2010 je financiral produkcijo sedmih celovečernih filmov, danes je popolnoma zapostavljen. Slovenija je po količini sredstev, namenjenih filmski produkciji, tudi v primerjavi z državami nekdanje Jugoslavije prav ne repu. Manj od Slovenije namenja filmu samo še Kosovo. Sosednja Hrvaška denimo za snemanje filmov investira skoraj 10 milijonov evrov na leto, pri nas pa se pogovarjamo o številki 4 milijonov. In drugič, takih novel je bilo v tem mandatu mnogo preveč. Dejansko ministrstvo za kulturo ni pripravilo nobene spremembe zakonodaje, ki bi rešila številne nakopičene težave. K sreči, vsaj za kulturno sfero, je tega mandata konec. Ampak da kultura ne bo samo hirala, da recimo tretjina samozaposlenih ne bo živela pod pragom tveganja revščine, bomo potrebovali drugačno vlado. Takšno, ki bo za začetek kulturo vzela resno.

Novelo zakona o Slovenskem filmskem centru bomo v Levici podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo gospa Vlasta Počakaj.

VLASTA POČKAJ (PS SMC): Hvala še enkrat za besedo. Lep pozdrav vsem!

Poglavitni cilj zakona o dopolnitvah zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije, je uvedba izjeme za podaljšanje roka za dokončanje filmov glede na predpisano določbo za dokončanje v dveh

letih od podpisa pogodbe. Izjema velja le za animirane filme in celovečerne dokumentarne filme, ki zaradi tematske specifičnosti potrebujejo daljši čas realizacije, saj gre za dolgotrajni postopek izdelave animiranega filma ali pa daljši čas realizacije izhaja iz vsebinskih razlogov pri celovečernih dokumentarnih filmih. Zlasti v primerih, ko ne pride do takojšnjega podpisa pogodbe po pozitivni odločbi o sofinanciranju se, kot kaže statistika, dokončanje in sofinanciranje filma podaljša na tri koledarska leta, kar pa vodi v povečanje obsega predobremenitev naslednjih proračunskih let ter v zmanjševanje obsega razpoložljivih sredstev za nove razpise. To zmanjšuje gospodarnost ravnanja s proračunskimi sredstvi ter učinkovitost pri izvajanju zakonskih nalog Slovenskega filmskega centra, saj se projekti za distribucijo in prikazovanje v javnosti zaključujejo z zamudo oziroma v daljšem časovnem obdobju, kot bi sicer bilo potrebno.

Zaradi vsega navedenega predlog zakona predvideva izboljšavo v obliki določitve zakonskih izjem za daljše obdobje dokončanja projektov, prav tako pa tudi bolj določne ukrepe pri časovni omejitvi sklepanja pogodb in aneksov. S tem bo urejeno dejansko stanje realizacije koprodukcijskih projektov, pri katerih morajo producenti pridobiti sredstva za realizacijo sofinanciranih projektov iz več različnih finančnih virov, ki pa jih druge tuje filmske in finančne ustanove ne razpisujejo hkrati s Slovenskim filmskim centrom, zato se morajo prilagajati terminom razpisov.

Ker predlog zakona vpeljuje smiselni rešitvi, ga bomo v Stranki modernega centra podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Anja Bah Žibert bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Izvolite.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Lep pozdrav!

Med temeljnimi nalogami Slovenskega filmskega centra, govorimo o javni agenciji, je med drugim zapisana skrb za kakovostno rast in pospeševanje ustvarjalnosti na filmskem in avdiovizualnem področju. Prav tako center odloča o izbiri projektov, ki se financirajo iz sredstev agencije. Točka, ki jo obravnavamo sedaj, je namenjena dopolnitvi zakona o Slovenskem filmskem centru. S predlagano novelo se posega v roke za dokončanje projektov ter v elemente pogodbenih obveznosti. Med drugim naj bi s spremembo zakona iz dveh na štiri leta podaljšali čas za realizacijo posamičnih zvrsti animiranih in celovečernih dokumentarnih filmov. Skratka, ko govorimo o tej noveli, govorimo tudi o uporabi javnih sredstev na področju filmskih in avdiovizualnih dejavnosti v Sloveniji. Povedano drugače, vsak projekt, ki si ga slovenski filmski center izbere, se financira iz

žepov davkoplačevalcev. Če bi bili pri vsem tem poštene in bi prevladovalo zavedanje, kdo je plačnik, bi morali na vsakem filmu oziroma avdiovizualni dejavnosti, ki jo požegna Slovenski filmski center, najti napis Davkoplačevalcu prijazen film. Tako bi izbrani ustvarjalci ob slabih kritikah oziroma gledanosti težje iskali izgovore pri publiki, nad uspešnimi pa bi se zagotovo počutili bolje tudi davkoplačevalci, saj bi vedeli, da njihov denar ni bil uporabljen zaman. Vsekakor pa bi pri vsem tem iz sence stopila odgovornost, ki je danes potisnjena v ozadje, o njej pa slišimo le redko kdaj. Ravno to je tisto bistveno. Na koncu je namreč pomembno predvsem to, ali je bila upravičena raba sredstev iz denarnic davkoplačevalcev in ali se Slovenski filmski center obnaša in ravna kot dober gospodar. Je res dodana vrednost v tem, da se direktorica Slovenskega filmskega centra ustvarja s spolno strukturo ustvarjalcev filmov, ali ni bistvenejše, da bi se ukvarjali z merili za izbiro in predvsem da ustvarjalci ne bi bili deljeni na prvo in drugorazredne?

V Slovenski demokratični stranki predloga ne bomo podprli. Bi pa od sedaj že bivšega ministra iz kvote Desus prej pričakovali kakšne druge ukrepe, bistvenejše rešitve, ko gre za slovenski film, in pronicljive ustvarjalce, ki so bili primorani zapustiti Slovenijo, sedaj pa žanjejo uspehe za uspehom žal na tuji zemlji. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Antonija Kovačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Izvolite.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ: Spoštovani! Še zadnjič, prav lepa hvala za besedo in vsem lep pozdrav.

Pred nami je še zadnji predlog zakona Ministrstva za kulturo v tem iztekajočem se mandatu Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o Slovenskem filmskem centru javni agenciji Republike Slovenije. S predlagano novelo se dopolnjujeta dva člena in gre za administrativni ukrep, ki bo razbremenil ustvarjalce celovečernih animiranih in dokumentarnih filmov. S sprejetjem novele se bo tako podaljšal rok za dokončanje prej omenjenih filmov, ki zaradi specifičnosti potrebujejo daljši čas za realizacijo. Dopolnitev zakona bo prinesla tudi pogodbene obveznosti glede sofinanciranja.

V Poslanski skupini Desus smo seznanjeni s problematiko, ki pesti slovenske producente, zato bomo zaradi racionalnih argumentov oziroma rešitev, ki jih predlog prinaša, predlog novele zakona podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Marija Bačič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi, prav lepo pozdravljeni!

Nastajanje filma je ustvarjalno, organizacijsko in finančno zahteven in dolgotrajen proces. Zaradi trenutnih razmer na področju filmske produkcije je v Sloveniji ta proces še težji. Med razlogi za nezavidljiv položaj slovenske filmske ustvarjalnosti opozarjamo zlasti na skromen obseg sofinanciranja projektov s strani Slovenskega filmskega centra. Ta namreč praviloma dosega manj kot polovico potrebnih sredstev. Zaviralni dejavnik je tudi zastarela opremljenost nacionalne tehnične baze, to je Viba film. Ta razpolaga o večini z zastarelo tehniko. Producenti v pisanih okoliščinah čedalje težje zagotavljajo pravočasni zaključek projekta. Zakonsko določilo o dvoletnem roku za dokončanje filma je sicer ustrezno v urejenih razmerah, a kot navedeno, današnje žal niso takšne. Zadovoljstvo po uspehu na razpisu Slovenskega filmskega centra namreč kmalu preide v skrb, kako zbrati potrebna sredstva za dokončanje projekta. Slovenski producenti pri tem iščejo priložnost sodelovanja s tujimi koproducenti, sodelujejo na različnih razpisih po Evropi, sredstva pa skušajo poiskati tudi pri vedno premalo številnih sponzorjih. Dodatne težave nastanejo v primeru, ko tuji koproducenti odstopijo od sodelovanja oziroma ko se naknadno zniža obseg njihovega sofinanciranja, ko obstajajo različni roki odločanj o financiranju na različnih institucijah predvsem v tujini, ko nastopijo tehnične težave pri končni obdelavi projektov in podobno.

Razmere na področju filmske produkcije so torej daleč od zglednih. Zato v Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo vsako izboljšavo normativnega okolja, v katerem delujejo slovenski filmski ustvarjalci. Tako pozdravljamo predlog novele zakona o Slovenskem filmskem centru, ki je nastal po opozorilih krovne institucije s tega področja. S sprejetjem predloga se namreč rok za dokončanje projekta z dveh podaljšuje na štiri leta, a le za žanr oziroma vsebino, ki zaradi specifik nastajanja in produkcije terjata več časa za realizacijo. To sta animirani film in celovečerni dokumentarec, ki zaradi vsebine zahteva večletno spremljanje dogajanja. Zanju je namreč dvoletni zakonski rok odločno prekratek tudi ob morebitnih zadostnih sredstvih, saj gre za dolgotrajen in izredno zahteven proces nastajanja.

Predlog novele zakona o Slovenskem filmskem centru je vsekakor dobrodošel, saj upošteva zakonitosti nekaterih žanrov in omogoča upoštevanje objektivnih okoliščin, ki vplivajo na rok zaključka projektov. Zato ga

bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Pričakujemo pa, da bo prihodnja vlada, ne glede na njeno usmeritev, težila k izboljšanju produkcijskih kapacitet nacionalne tehnične baze Viba film. Če ne drugače, z ustrezno dopolnitvijo t. i. zakona o kulturnem evru, kjer je po naši oceni smiselna dopolnitev, da se med projekte umesti tudi možnost posodabljanja tehnične opremljenosti zavoda, katerega ustanoviteljica je Republika Slovenija. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 13. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **24. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO.**

Državni svet je na prvi izredni seji 27. marca 2018 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo.

Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta Borisu Šuštaršiču.

Izvolite.

BORIS ŠUŠTARŠIČ: Hvala lepa za besedo. Spoštovani podpredsednik, spoštovane poslanke spoštovani poslanci!

Nesporno dejstvo je, da je področje prirejanja iger na srečo v slovenski državi že dlje časa lepo urejeno in funkcionira in je tudi vzpostavljeno neko razumno razmerje med financiranjem pridobljenih sredstev za dobre namene med športnimi, invalidskimi in humanitarnimi organizacijami. Ta predlog kljub raznim navedbam pa pravzaprav uvaja anarhično stanje na to področje, saj ni več primarno izpostavljen javni interes, to se pravi financiranje zaželenih družbenih dejavnosti, ampak odpira vrata vdorom na to področje zasebnemu finančnemu kapitalu. To ni neka namišljena vizija, to se nam je zgodilo že na področju igralnic. Ko smo slovenske igralnice, ki so dobro funkcionirale, razpršili v igralne salone, se je zgodilo ravno to, česar se bojimo tudi sedaj pri liberalizaciji športnih stav.

Sam veto je pravzaprav utemeljen na dveh dejstvih. Prvo dejstvo je to, da se zanemarljivo javni interes, ki ga določa država na

tem področju. Drugi razlog je pa v tem, da pravzaprav ta zakonski predlog na dokaj prikrit sprejet način ukinja 10-odstotni davek na srečke, ki je pravzaprav povzročil od leta 2017 motnje na področju financiranja invalidskih humanitarnih in športnih organizacij. Kaj to v praksi pomeni? V praksi to pomeni, da tovrstna javna sredstva, ki so namenjena za športnike, niso več obdavčena z 10-odstotnim bremenom, medtem ko so tista finančna sredstva, ki jih uporabljamo za invalide in humanitarne akcije, pa še naprej opredeljena z 10-odstotnim davkom. Mislim, da je to v eklatantnem nasprotju s 14. členom slovenske ustave in seveda bi se še lahko našli kakšni drugi razlogi.

Zato menimo, da je veto upravičen in naj bo tudi pobuda, da slovenska vlada po volitvah, ko se formira, prouči to celotno področje in če so potrebne spremembe, dopolnitve ali kaj drugega, naj se to uredi na celovit način, ki bo seveda zagotavljal, da se tisti dobri rezultati, ki sedaj potekajo, ohranjajo oziroma razvijajo naprej. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zahtevo je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev mnenja odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban. Izvolite.

URŠKA BAN (PS SMC): Najlepša hvala za besedo. Pozdravljeni vsi kolegi in kolegice in predstavnice Vlade!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 92. nujni seji 12. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo, ki ga je v Državni zbor predložil poslanec Branko Zorman in ga je Državni zbor sprejel na 39. seji, 20. 3. 2018.

Odboru je bila posredovana zahteva Državnega sveta, mnenje Zakonodajno-pravne službe, dopis Gorske reševalne službe, dopis Nacionalnega sveta invalidskih organizacij in mnenje Vlade. Seje odbora so se udeležili predstavniki Državnega sveta, Ministrstva za finance in Zakonodajno-pravne službe. Na seji odbora je članica odbora Poslanske skupine Desus napovedala obstrukcijo za to točko dnevnega reda zase in za člane odbora iz njihove poslanske skupine na podlagi drugega odstavka 65. člena Poslovnika Državnega zbora.

Uvodoma je poročevalec Državnega sveta v imenu predlagatelja obrazložil zahtevo Državnega sveta za ponovno odločanje o zakonu ter predstavil ključne argumente. Poudaril je, da so razlogi za zahtevo po ponovnem odločanju podobni kot v preteklosti, saj gre za nestrinjanje s takim načinom reševanja problematike klasičnih iger na srečo ter opozoril na neprimernost oziroma

neustreznost pred leti sprejetega davka na srečke. Predlagatelj zakona je v svoji razpravi polemiziral z nekaterimi navedbami predlagatelja veta in navedel drugačne argumente v smeri nujnosti in primernosti sprejetja predloga zakona, ki rešuje le del klasičnih iger na srečo, to so internetne športne stave, v ostali del klasičnih iger, posebej tistih, ki jih prireja Loterija Slovenije, ne posega.

Predstavniki Ministrstva za finance je predstavil pisno mnenje ter ob tem poudaril, da gre v zvezi s predlogom zakona za parcialno reševanje problematike in kot takega ne podpirajo. Ponovil je že argumente ob sprejemanju samega predloga zakona ter izpostavil potrebo po neki resni analizi ustreznosti načina zajemanja davkov za internetno igranje na srečo.

V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe v dopolnilni obrazložitvi mnenja pojasnila, da se navedbe Državnega sveta v zahtevi za ponovno odločanje nanašajo na vprašanja, ki so povezana s presojo vsebinske primernosti ureditve, do katerih se služba ne more opredeliti, saj presegajo okvir nalog, ki jih službi nalaga Poslovnik Državnega zbora.

V razpravi so bila mnenja članic in članov odbora glede ustreznosti predloga zakona različna. Izpostavljeno je bilo tudi dejstvo, da če bo s tem predlogom zakona samo en igralec prišel pod davčno jurisdikcijo Slovenije, bo namen dosežen. Športna Loterija s tem zakonom ne bo ukinjena, bo pa pod konkurenčnimi pogoji kot vsi ostali prireditelji, ki bodo zaprosili za koncesijo za športne stave. Če v kolikor interesa ne bo, se stanje z vidika davčnih prilivov in koncesij ne bo spremenilo. Po opravljeni razpravi je odbor z večino glasov vseh članov, 12 za in 1 proti, sprejel mnenje, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo ustrezen. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za obrazložitev mnenja dajem predlagatelju zakona gospodu Branku Zormanu. Izvolite.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Hvala, gospod predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, državljanke, državljani!

Dogajanja okoli sprejemanja zakona o igrah na srečo so razkrila lobistično mrežo tistih, ki že desetletja vodijo igro na večini področij našega razvoja, tudi na področju športnih stav, ki so pomemben vir financiranja različnih družbenih skupin. Imamo torej resen problem. Tisti, ki naj bi delali v korist športa, za kar so tudi prejeli javno pooblastilo, to je koncesijo, so si sistem prilagodili v svoje osebne namene in gre pri tem za klasičen primer sistemske korupcije. Kot je razvidno iz medijev, je povsem jasno, da tisti, ki se jih zakon dotika, torej športniki, športne organizacije, fundacije za financiranje

športnih organizacij, zakon podpirajo, tudi FIHO je podpiral zakon. Tisti, med temi je tudi predlagatelj veta, ki pa od denarja iz stav niso kritično odvisni, pa temu nasprotujejo in zavajajo javnost s katastrofičnimi napovedmi o škodljivosti zakona. Dejstvo je, da z vsemi sredstvi lobistično zadnjih mesecev vodi zasebno podjetje Športna Loterija, d. d., njihovi plačanci, lobistični partnerji, ki živijo na njihov račun pa so se razkrili. Med drugim tudi politične stranke, ki so vpete v vodenje tega podjetja. Kot primer, gospod Kolar, predsednik športne uprave Športne Loterije je namreč karierni in aktiven član stranke SD, krogi okoli invalidskih organizacij, najete piarovske agencije, z njimi povezani mediji, na koncu pa še podjetniki, ki imajo od tega korist.

Ker časa nimam veliko, naj samo poudarim nekaj dejstev, ki govorijo sama zase. Vsi podatki o zakonu so povzeti iz jasnih in preverljivih virov, temeljijo na podatkih poslovanja Športne Loterije, Fursa, podatkov drugih držav, Evropske unije in specializiranih mednarodnih inštitucij, zato so namigovanja o vprašljivosti teh podatkov izmišljeni konstrukt tistih, ki z vsemi sredstvi želijo zaščititi sedanje stanje. Naj še enkrat opozorim na bistvo: na trg stav v Sloveniji zaradi zakona nihče ne bo prišel. Tisti, ki jih ta trg zanima, so že tukaj in poslujejo v sivem območju neurejene zakonodaje. Govorjenje, da bo kdo prihajal, so brezpredmetni. Z zakonom urejamo samo to, da se lahko registrirajo tudi drugi in začnejo plačevati davke, če se ne bodo registrirali pa končno vzpostavljamo pravno podlago za njihov pregon.

Tudi delež igranja v tujini je vprašanje, ki se ga želi zamegliti. Že leta 2006 sta FŠO in FIHO v tožbi proti podjetju Bwin trdila, da prek spleta 75 % slovenskih igralcev igra v tujini. To sta trdila na podlagi internih podatkov Športne loterije, danes pa ravno nasprotno: to ni več problem. Pomenljivo je, da predlog veta po njegovem nižji delež igranja stav v tujini utemeljuje z raziskavo Mediane, ki jo je naročila Športna loterija, torej podjetje, ki lobira proti zakonu. Če ne bi bilo to zaskrbljujoče, bi bilo že smešno. Predlagatelj veta, ki je poslancem poslal tudi lobistična pisma, svoje argumente proti zakonu utemeljuje s članki v medijih, tudi v časniku Dnevnik. To je v časniku, ki je začel objavljati enostranske članke proti zakonu v trenutku, ko so se v tem časniku pojavili obsežni oglasi E-stave. Predlagatelj veta tudi trdi, da veliki tuji prireditelji z ničimer niso nakazali, da bi vstopili na slovenski trg. To je laž. To je Bwin večkrat za zapisnik izjavil v tožbenem postopku FŠO in FIHO proti njemu, kar jasno izhaja iz rzsodbe sodišča. Tudi predstavniki športne javnosti so na svoji novinarski konferenci pred dvema dnevoma povedali, da jih potencialni sponzorji že kontaktirajo. Pomenljivo je tudi, da gonjo proti zakonu vodi gospod Šuštaršič. Govori o tem, da bo imel zakon katastrofalne posledice za financiranje invalidskih organizacij, pri tem pa je treba vedeti,

da FIHO iz naslova koncesij iz športnih stav dobi le 5 % vseh prihodkov, od 19 milijonov le 900 tisoč evrov. Zato so trditve o ogroženi stabilnosti financiranja invalidskih in humanitarnih organizacij čisto zavajanje javnosti.

Zakon temelji torej na primerljivih ureditvah v Evropski uniji, temelji na usmeritvah Evropske komisije, predvsem pa začenja urejati področja, na katerem imamo sedaj hude anomalije. Zakon, o katerem bomo danes še enkrat glasovali, je primeren rezultat tega, k čemur smo se na začetku našega mandata zavezali. Naše poslanstvo in osnovno vodilo bi moralo biti, da delamo za skupno dobro in da odpravimo napake, ki zavirajo razvoj naše države. S sprejetjem tega zakona bomo odpravili sistemsko anomalijo, ki hromi zadostno financiranje športa in onemogoča normalno delovanje športnih organizacij. Z vašim glasom za potrditev tega zakona boste prispevali tudi k dodatnim prihodkom, namenjenim humanitarnim in invalidskim organizacijam. Z glasovanjem za ta zakon boste jasno izrazili tudi nestrinjanje s korupcijo, ki vlada na tem področju. Samooklicana elita, ki se napaja z denarjem slovenskega športa, bi, kot ste gotovo opazili, naredila vse, da do sprememb ne bi prišlo. Ko bo ta zakon danes v Državnem zboru sprejet, bo to jasen signal državljanom in državljanom, volivcem, da se da tudi v Sloveniji presekati koruptivne prakse in zagotoviti napredek in blaginjo za vse. Zakon podpirajo tako v Fundaciji za financiranje športnih organizacij kot posamezne športne organizacije in športni delavci.

Šport je temelj zdrave družbe, dobre družbe. Vaš glas za pomeni glas za dobro državljanov, glas proti pa pomeni onemogočanje nadaljevanja koruptivnih praks. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade mag. Saši Jazbec, državni sekretarki na Ministrstvu za finance.

Izvolite.

MAG. SAŠA JAZBEC: Spoštovane poslanke in poslanci!

Vlada zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o sprejetem zakonu, podpira, ker zakon ne ureja področja iger na srečo celovito. V iztekajočem mandatu vlade je bilo kar nekaj poskusov celovitega pristopa, vendar jih ni bilo mogoče izvesti. To pa še ne pomeni, da je treba pristati na delne, nepremišljene in pomanjkljive rešitve, kakršna je sprejeta in ki ureja zgolj področje stav.

Zaradi omejenega dometa se zakon, razen za prireditelje stav, ne dotakne niti odprave zahteve po sedežu koncesionarja v Republiki Sloveniji, ki ni skladna z evropskim pravnim redom, niti odprave administrativnih ovir, ko gre za zmanjšanje števila reguliranih poklicev, niti lastniške sestave gospodarskih

družb, ki imajo koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici in kjer bi bilo treba za pritegnitev domačih in tujih vlagateljev nujno odpraviti omejitve pri lastniški sestavi teh gospodarskih družb in s tem slediti tudi Strategiji upravljanja kapitalskih naložb države.

Vlada je mnenja, da je bolj smiselno pristopiti k pripravi celovitih zakonskih rešitev, ki bi temeljile na predhodno izvedenih analizah, po možnosti v okviru priprave nove strategije razvoja iger na srečo, ki bi bila podlaga za vodenje politike ter sprejemanje ukrepov na področju prirejanja iger na srečo v naslednjem desetletnem obdobju. V okviru priprave omenjene strategije bi bilo treba nasloviti izziv učinkovite regulative o pogojih bogate ponudbe spletnih iger na srečo predvsem pri športnih stavah in zato izvesti tudi analize, ki bi podale verodostojne ocene o številu igralcev, ki igrajo pri tujih ponudnikih športnih stav, ter ocene o vplačilih slovenskih igralcev pri tujih ponudnikih. Na takšni podlagi bi bilo mogoče z večjo gotovostjo opraviti premislek o tem, na kakšen način urediti področje stav, da bi lahko dosegli namen zaščite slovenskih igralcev športnih stav in hkrati okrepiti financiranje fundacij, ki se financirajo iz koncesijskih dajatev.

Po mnenju Vlade ocene, na katerih temelji novela, niso zadostna podlaga za tovrsten tehten razmislek. Predlagana ureditev vstopa novih koncesionarjev na trg stav tudi ne pomeni nujno zviševanja prihodkov, ki jih v Republiki Sloveniji prejemata obe fundaciji, financirani iz naslova koncesijskih dajatev. Potencialni novi koncesionarji bi ob vstopu na legalni trg v začetni fazi pričakovano ponudili boljše kvote, kar pomeni višje dobitke in izplačila, ta pa znižujejo osnovo za davke in koncesijsko dajatev, ki je razlika med vplačili in izplačili v stave. Glede na deklarirani namen sprejete ureditve odprtja trga stav je nerazumljiva relativno visoka vstopna provizija v višini 500 tisoč evrov, kar je bistveno več od tiste, ki jo je denimo ob odprtju trga uzakonila Danska, približno 35 tisoč evrov ob skoraj 3-krat večjem trgu, ki je bila tudi s strani predlagatelja novele zakona pogosto omenjena kot zgled. Vprašanje je, koliko ponudnikov bi se odločilo za takšen vložek tudi ob upoštevanju visoke davčne obremenitve iger na srečo v Republiki Sloveniji. Ob upoštevanju naštetega obstajajo dvomi, da sprejeti zakon ne bo dosegel postavljenih ciljev glede povišanja koncesijskih dajatev. Nedomišljene rešitve lahko celo pripeljejo do položaja, ko bo enega monopolnega prireditelja spletnih stav zgolj nadomestil nov monopolist, ki bo vplačal visoko vstopno provizijo. Izpostaviti moramo tudi dejstvo, da je sprejeti zakon tehnični predpis, kar pomeni, da bi moral biti že predlog novele, torej pred sprejetjem predložen v postopek predhodne notifikacije Evropski komisiji skladno s postopkom iz Direktive o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske

družbe. V skladu z navedeno direktivo mora vsaka država članica pri Evropski komisiji notificirati vse predloge tehničnih predpisov.

Iz navedenih razlogov Vlada zakonu nasprotuje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč.

Dr. Bojan Dobovšek bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Izvolite.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo.

Igre na srečo so povezane s korupcijo v širšem smislu, so povezane s pritiski, z lobiji in mrežami, ki pritiskajo na spremembo zakonodaje. Naloga Vlade je, da področje regulira. Če pogledamo trende, vidimo, kolikor se postavi monopol, vedno več ljudi beži na druga področja. Če vzpostavimo zelo močno fiskalno politiko, to pomeni odliv igralcev drugam, na ilegalne trge. Če povečamo represivne ukrepe, pomeni, da na drugi strani prihaja do več korupcijskih tveganj. Če analiziramo vse skupaj, je naloga, da se spremeni model odnosa do iger na srečo. Če sledimo sodobnim evropskim državam, vidimo, da so te prešle iz penalne družbe, se pravi iz kaznovalne politike, povsem v drugačno reguliranje, in sicer gre za to, da je pluralno delo vseh ministrstev cilj tako na zaposlovanju in delu z mladimi kot tudi na športu in vseh ostalih segmentih. Se pravi, več ministrstev mora biti vključenih.

Kaj je cilj takšnega pristopa? Da iz kazenskoprnega pristopa preidemo na gospodarski način, kar so sodobni ukrepi, ki pomenijo, da se poberejo davki, da se nadzoruje pobiranje davkov, da je večji nadzor tako nad igralci, igralnicami in vsemi ostalimi in da gre za zaščito mladih. Predlog, ki je pred nami, sledi ukrepom, in sicer sledi temu, da več konkurence pomeni odpravljanje monopolov in pomeni tisto, za kar se v Evropi zavzemajo. Prepreči se odliv igralcev v tujino ali na črne trge. Poleg tega imamo ustrezen nadzor. Uredijo se primerjalne zadeve z Evropsko unijo in lažje je nadzorovati premoženje. Glede na ostalo vidimo, da če je država že sprostila državno nadzorstvo in regulacijo in je odprla trg, potem je edino prav, da na tem trgu ni monopola. In edino prav je, da se omogoči konkurenca in da Slovenija končno iz poznopenalne družbe, za katero je značilen kazenskoprni pristop, preide na nove pristope, ki temeljijo na gospodarstvu, financah, ki so ustrezno nadzorovane in regulirane.

Zaradi navedenega v Poslanski skupini nepovezanih poslancev zakon tako kot pri prvi obravnavi podpiramo.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Dušan Verbič bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Izvolite.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala za besedo, podpredsednik. Poslanke, poslanci, državna sekretarka, vabljeni, prav lep pozdrav!

Danes ponovno odločamo o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo zaradi veta Državnega sveta. Državni svet ugotavlja, da spremenjena ureditev na področju športnih stav ne bo prinesla napovedanih učinkov, temveč bo poslabšala stanje na sicer urejenem področju iger na srečo v Sloveniji. Po mnenju Državnega sveta bo imela zdaj uzakonjena liberalizacija negativni vpliv na financiranje invalidskih, humanitarnih in celo športnih organizacij iz naslova koncesijskih dajatev.

Državni svet je v predlogu veta tudi opozoril, da zakon ukinja pravnoformalno obliko lastništva prireditelja stav. Po novem so to lahko družinska podjetja ali samostojni podjetnik posameznik, kar bistveno povečuje možnost zlorabe dejavnosti za pranje denarja, prirejanje izidov in korupcijo. Vlada je v celotnem zakonodajnem procesu dvomila glede predlaganih rešitev zakona. Tako meni, da je ocena prihodkov od športnih stav v primeru več koncesionarjev odvisna od številnih spremenljivk. V prvi vrsti od tega, koliko tujih prireditev bi ob relativno visoki obremenitvi z davki in koncesijsko dajatvijo v Republiki Sloveniji, če te dajatve primerjamo z drugimi evropskimi državami, zaprosilo za koncesijo v Republiki Sloveniji. V primeru vstopa novih koncesionarjev na trg športnih stav bi po mnenju Vlade to ob njihovi konkurenčnejši ponudbi stav v prvi vrsti pomenilo prerazporeditev obstoječih igralcev stav, ki sedaj igrajo pri Športni loteriji k novim ponudnikom, glede na velikost trga pa se po predvidevanjih ne bi bistveno povečalo število igralcev. Ob tem je treba dodati, da konkurenčnejša ponudba pri športnih stavah pomeni boljše kvote in višje dobitke ter izplačila, kar pa znižuje osnovo za davke in koncesijsko dajatev, ki je razlika med vplačili in izplačili v stave. To bi po mnenju Vlade lahko znižalo prihodke iz naslova davka in koncesijskih dajatev, ki jo prejema Fundacija za financiranje invalidskih organizacij in Fundacija za financiranje športnih organizacij. Sprejeti zakon po mnenju Vlade tudi ne bo dosegel postavljenih ciljev glede povečanja koncesijskih dajatev. Ravno nasprotno. Vlada celo meni, da slabo premišljene rešitve lahko celo pripeljejo do položaja, ko bo enega monopolnega prireditelja spletnih stav, kar je zdaj očitano, zgolj nadomesti novi monopolist, ki bo lahko vplačal visoko vstopno provizijo. Na drugi strani pa so v zadnjih dneh nekateri predstavniki športnih organizacij, posebej ekipnih športov ter športniki

sporočali, da si takšne spremembe zakona navkljub navedenim nasprotnim mnenjem želijo.

Spoštovane poslanke in poslanci! V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo glede na vsa nasprotujoča si mnenja, na eni strani med predlagateljem zakona, na drugi strani pa Vlado, Državnim svetom, Nacionalnim svetom invalidskih organizacij, Olimpijskim komitejem ter nekaterimi športnimi zvezami in športniki ter ostalimi akterji, ki so skozi medije opozarjali na svoje ocene, o ponovnem predlogu zakona odločali po lastni presoji. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Mag. Marko Pogačnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsedujoči. Spoštovana država sekretarka, kolegice, kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo tako kot v drugem branju Predlog spremembe zakona o igrah na srečo podprli. Podprli ga bomo iz več razlogov.

V Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da predlog sprememb zakona o igrah na srečo bi v štiriletnem mandatu morala storiti že vlada, vendar žal te naloge ni opravila. V Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da predlog spremembe zakona o igrah na srečo odpravlja monopolni položaj, kar v Slovenski demokratski stranki, ki se zavzema za tržno gospodarstvo, vedno podpiramo. V Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da predlog spremembe zakona o igrah na srečo pomeni višje prihodke v proračun Republike Slovenije. V Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da sprememba predloga zakona o igrah na srečo pomeni tudi več denarja za šport.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Uroš Prikl bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoјencev Slovenije.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani gostje na balkonu!

Novela, o kateri danes odločamo, se formalno imenuje Zakon o spremembah iger na srečo. Lahko bi se pa imenoval tudi zakon o igrah na nesrečo. Novela, o kateri ponovno odločamo, naj bi po mnenju predlagatelja, poudarjam, naj bi po mnenju predlagatelja omogočila boljše financiranje Fundacije za šport ter Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, pa po našem trdnem prepričanju ni tako.

Vlada je v svojem mnenju predložila številke, objektivne številke in dejstva, iz katerih je jasno razvidno, da so koncesijske dajatve za

FŠO močno padle le leta 2014 po uvedbi tako imenovanega kriznega interventnega zakona o davku na srečke. Nato so se sredstva začela spet dvigovati in so danes v tem trenutku praktično na isti ravni, na istem nivoju kot leta 2013. Če verjamemo, pa ne le financam, predstavnikom vlade, ampak objektivnim dejstvom in številkam, ki pač ne lažejo, ni temu tako, in na laž postavlja predlagatelja, ki v svojih fiktivnih izračunih govori nekaj povsem drugega.

Tudi kar zadeva neskladje z evropskim pravnim redom je Evropska komisija decembra lani sporočila jasno in glasno, da je zadovoljna s pojasnili glede ureditve na našem stavnem trgu in je decembra zaključila postopke za ugotavljanje morebitnih kršitev. Torej b. p., brez pripomb.

Če pogledamo s perspektive tako športnih kot invalidskih in humanitarnih organizacij mi v Poslanski skupini Desus vidimo problem predvsem v tem, da še vedno velja davek od srečk. Svet FIHO je v svojem javnem dopisu namreč ugotovil, da bo moral ravno zaradi tega zniževati višino mesečnih dotacij invalidskim in humanitarnim organizacijam. To se nam zdi vse prej kot dobro, saj gre za 27 invalidskih in čez 80 humanitarnih organizacij, ki izvajajo življenjsko pomembne socialne programe za skupaj skoraj 300 tisoč uporabnikov. Še bolj bizarno se nam zdi v luči rešitev tega zakona o igrah na nesrečo to, da je bil pred dnevi, predvčerajšnjim pravzaprav s soglasjem vseh poslank in poslancev sprejet zakon o socialnem vključevanju invalidov, dobil je izjemno podporo. Podprli smo tudi zakon o osebni asistenci. Vsi ti zakoni, ki tangirajo tako ali drugače direktno ali indirektno na desetine tisoč invalidov, so v ponos Državnemu zboru, saj imajo dodano vrednost za vse ljudi, ki jih, kot rečeno, tangirajo. Kako se financirajo invalidske organizacije? Financirajo se tudi, ne izključno, ampak tudi s prihodki iz naslova koncesijskih dajatev. In kaj sedaj počnete oziroma boste počeli vsi tisti, ki boste podprli predlog oziroma novelo tega zakona? Razturili, razbili, uničili boste obstoječe financiranje na podlagi nekih imaginarnih izračunov, ki nikakor ne zdržijo nobene, poudarjam, nobene resne presoje. Upam, da vsaj vsake toliko časa odprete časopisje in da ste v zadnjem času prebrali, kako je z izračuni in projekcijami, ki jih ponuja predlagatelj. Seveda lahko najdete prikladne izgovore, ki jih je ponudil delno že sam predlagatelj zakona, da je vse to manipulacija, sprepa določenih ljudi. Sprepa invalidov? Ne biti žaljivi. Odgovor takšnemu načinu razumevanja sveta – naj vas vprašam, kako boste tisti, ki boste še enkrat podprli ta zakon, pogledali ljudem, ki nas spremljajo na balkonu in nas spremljamo na številnih drugih lokacijah, v oči, ko boste ugotovili, da se vse te predpostavke bile napačne, morda celo prirojene, in bodo ljudje, ki živijo od teh sredstev, soočeni s pomanjkanjem le-teh. Prisluhnite Nacionalnemu svetu invalidskih organizacij, prisluhnite Gorski

reševalni zvezi ali pa prisluhnite samo kateremu izmed posameznikov, predstavnikov invalidskih organizacij.

Spoštovane kolegice in kolegi! Mi poslanci seveda nismo direktno odvisni od teh sredstev, je pa na desetine tisoče naših državljanov, ki so življenjsko in dnevno odvisni od teh sredstev. Bodite, bodimo toliko empatični in toliko socialni, čuteči.

Mi v Desusu smo, zato predloga tega zakona ne bomo podprli. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Matej T. Vatovec bo predstavil stališče Poslanske skupine Levica.

Izvolite.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS Levica): Hvala, podpredsednik, lep pozdrav vsem.

V Levici smo že prvič glasovali proti zakonu in tako bomo storili tudi danes. Predlagatelj se sicer sklicuje na javni interes, ampak v resnici bi liberalizacija športnih stav, kakršna je predlagana, koristila zgolj privatnim podjetjem, ki po sedanji zakonodaji ne smejo prirejati športnih stav. Predlagatelj nas po eni strani prepričuje, da bi po liberalizaciji športnih stav Slovenci, ki trenutno igrajo v tujini, začeli igrati pri novih ponudnikih doma, ampak predlagani zakon v ničemer ne omejuje igranja Slovencev pri tujih ponudnikih. Tuji ponudniki ne bodo imeli nobenega razloga, da bi v Sloveniji plačevali koncesijsko dajatev, ker bodo lahko še naprej brezplačno zbirali stave prek spletnih strani v tujini. Liberalizacija ne bo tako povečala proračunskih prihodkov Slovenije, ampak bo zgolj še naprej omogočala privatnim podjetjem, da si prilastijo del zaslužka od stav, ki jih trenutno realizira Športna loterija. Predlagatelj je na prejšnji seji tudi razlagal, da si prizadeva za povečanje prihodkov invalidskih organizacij. Toda Nacionalni svet invalidskih organizacij njegovemu predlogu nasprotuje. Predlagatelj pravi, da si prizadeva tudi za povečanje davčnih prihodkov, ampak po njegovem prvotnem predlogu zasluži od športnih stav sploh ne bi bilo obdavčeni kot igre na srečo. Ppredlagatelj veliko govori o javnem interesu, ampak v resnici bi na koncu imel koristi zgolj privatni interes podjetij, ki bi rada organizirala športna stave v Sloveniji.

Stališče Levice glede športnih stav je naslednje. Športne stave so izrazito neproduktivna družbena dejavnost, ki je poleg tega še visoko povezana s tveganjem za pranje denarja, korupcije in drugih zlorab. To dejavnost bi lahko opravljala samo javna podjetja pod strogim nadzorom. Na ta način bi se dobički vračali skupnosti, namesto da se privatizirajo. Športna loterija sicer ni javno podjetje, je pa v večinski lasti državnih podjetij in športnih zvez. To, kar predlagatelj imenuje odprava monopola, zato ni nič drugega kot privatizacija novega področja in temu seveda v Levici nasprotujemo. Problema

igralcev, ki igrajo v tujini in ne plačujejo davkov v Sloveniji, preprosto ne moremo rešiti z liberalizacijo trga v Sloveniji. Rešitev bi se lahko zgodila na ravni Evropske unije na tak način, da bi uveljavili podobno ureditev, kot je veljala za depozite tujih državljanov v Avstriji. Torej, država, v kateri je registriran organizator iger na srečo, mora izterjati visok davek in del tega davka nakazati državi, iz katere prihaja igralec. Seveda pa je zelo malo verjetno, da bi to podprl sam predsednik Komisije Jean Claude Juncker, ki je kot predsednik luksemburške vlade pomagal ravno multinacionalkam pri utajevanju davka na dobiček.

Za konec bi rekel samo še tole. Cerarjeva vlada je v tem mandatu že liberalizirala dve dejavnosti: dimnikarsko in pogrebno. Kot smo videli, to ni koristilo državljanom in državljanom, ampak predvsem privatnim izvajalcem takšnih storitev. Upam, da liberalizacija tako neproduktivne dejavnosti, kot je zbiranje športnih stav, ne bo ena od zadnjih stvari, ki jih boste naredili v tem mandatu. Če že nočete poslušati nas v Levici, prisluhnite vsaj invalidskim organizacijam, ki bodo na koncu na žalost nosile posledice takšne liberalizacije.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ponovno odločanje o navedenem zakonu bomo opravili čez pol ure v okviru glasovanja.

S tem prekinjam 24. točko dnevnega reda in 60. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali z glasovanji ob 13. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 12.26 in se je nadaljevala ob 13.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Preden preidemo na postopek glasovanja, vas želim obvestiti, da bo Državni zbor glasovanje opravil po naslednjem vrstnem redu: 8., 9., 10., 11., 13., 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 24. in 25. točka dnevnega reda.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o divjadi in lovstvu po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista

opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 8. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 9. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker v drugi obravnavi amandmaji k prehodnim in končnim določbam niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 9. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 10. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 11. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva po skrajšanem postopku.

Nadaljujem z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 19. aprila 2018.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SMC, Desus in SD k 1. členu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 75.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SMC, Desus in SD k 2. členu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka. Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandmaja k 1. in 2. členu dopolnjenega predloga zakona. Sprašujem kvalificirane predlagatelje ali nameravajo k temu členoma vložiti amandmaje.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugih obravnavi, predlog zakona neusklajen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 11. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 13. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvah zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije, po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti pa 18.

(Za je glasovalo 60.) (Proti 18.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 11. dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij po nujnem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k predlogu zakona

matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji k prehodni in končni določbi niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti nihče.

(Za je glasovalo 47.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu republike Slovenije po nujnem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji h končni določbi niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti nihče.

(Za je glasovalo 50.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 2. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave, po nujnem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja in ker amandmaji h končni določbi niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti nihče.

(Za je glasovalo 50.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 3. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osebni asistenci po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti 1.

(Za je glasovalo 72.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 4. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o štipendiranju po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in posancev, za je glasovalo 78, proti nihče.

(Za je glasovalo 78.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 5. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in posancev, za je glasovalo 47, proti 26.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 26.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 6. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnovarstvenih prejemkih po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Levica, Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS Levica): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem.

V Levici si že cel mandat prizadevamo, da bi se znesek denarno socialne pomoči dvignil vsaj na raven izračunanih osnovnih kratkoročnih življenjskih stroškov iz leta 2009. Ta znesek je 385 evrov. 385 evrov je znesek, ki naj bi po preračunih iz leta 2009 človeku v tej državi zagotovil osnovno stanovanje, hrano in obleko. Vse, kar je manj od tega, ne omogoča niti kratkoročnega preživetja, kaj šele da bi govorili o avtomobilu, beljenju stanovanja, zavarovanjih, kulturi, drugih izdatkih. Zakon bomo zato podprli, želim pa še enkrat poudariti, komu s tem pomagamo. V Sloveniji je prejemnikov socialne pomoči 50 tisoč, od tega je 36 tisoč samskih oseb, torej ne družin, ampak samskih oseb, brezposelnih, katerih edini dohodek je ta socialna pomoč. Med njimi so taki, kot je bila včeraj gospa na Planet TV, stara 31 let, ki je zaradi duševne bolezni že šest let odvisna samo od socialne pomoči. Ker ji ta ne zadošča za preživetje, si za dodaten prihodek pomaga z beračenjem.

Potem lahko vsak teden na Preverjeno, Tedniku in drugih oddajah spremljate zgodbe ljudi. Recimo, jaz sem bil sam na vezi z gospo iz Bele krajine, ki je stara 57 let, za sabo ima 30 let delovne dobe, zaposljiva ni, ker je pač v taki regiji in nima dodatnih izkušenj ali izobrazbe, ker je bila ves čas v delovnem razmerju. Za invalidsko upokožitev nima pogojev, čeprav ima redne depresije in druge psihične težave, ki so se ob revščini pojavile, ampak ona je odvisna od socialne pomoči in nima denarja niti za beljenje stanovanja, ki bi jo prišlo tisoč 800 evrov, niti ne more za to dobiti kredita, niti ne more dobiti povečanja limita na bančni kartici, niti ne sme dobiti drugih prejemkov, ker bi se ji to od socialne pomoči odtrgalo. Glasovanje proti temu zakonu pomeni, da tem ljudem odtrgamo od ust 88 evrov. Namesto 385 evrov boste tisti, ki boste glasovali proti temu zakonu, ljudem, kot sta ta dva primera, in v Sloveniji jih je blizu 50 tisoč, priškrtnili 88 evrov in jih pustili na životarjenju z 297 evri mesečno. Poskusite sami preživeti s tem zneskom skozi mesec, če lahko.

V Levici bomo seveda zakon podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Stranke modernega centra, Saša Tabaković.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. V Poslanski skupini SMC bomo predlog zakona podprli, torej bomo glasovali za zakon.

Glavne spremembe obravnavane novele predvidevajo višji osnovni znesek minimalnega dohodka na način, da se poviša meja socialne varnosti predvsem za samske osebe ter pare brez otrok. Razlog tiči v tem, da je večina prejemnikov socialne pomoči, ki se jih to zvišanje najbolj dotika, kot rečeno, samskih in so zato tudi ti največkrat izpostavljeni hudi revščini. Dejstvo je, da so statistični izračuni minimalnih življenjskih stroškov danes postavljeni na raven

441 evrov, mi pa se s tem zakonom še vedno pogovarjamo o znesku, ki je pod to mejo, zato bi bilo nespodobno govoriti, da je podpora temu zakonu kakršnokoli politično licitiranje ali pa predvolilni bombonček. Jaz se popolnoma strinjam oziroma v poslanski skupini se popolnoma strinjamo, da je delo vrednota. Delo je vrednota, vendar ni vrednota sama po sebi. Delo je vrednota, kadar je tudi primerno plačano. Zato se mi zdi nekako neprimerno, da z različnimi političnimi izjavami, ki smo jim bili v preteklih dneh priča, nekako perfidno šraufamo mentaliteto naroda, da človek, ki dela za minimalno plačo, od usta odtrga še tisti minimalni znesek, ki ga prejme nekdo, ki dela nima. Če je ta znesek za nekoga previsok, se sprašujem za koga, dejstvo pa je, da je civilizacijska dolžnost, da država zagotovi delo, ravno tako pa je civilizacijska dolžnost tudi, da poskrbi za najbolj ranljive. Kot rečeno, bomo v poslanski skupini predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 33, proti 22.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem 7. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 24. točko dnevnega reda, to je s ponovnim odločanjem o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo.

Prehajamo na ponovno odločanje o navedenem zakonu. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju skladno z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za sprejetje navedenega zakona glasovati večina poslancev zbora, to je 46 ali več.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Najlepša hvala, gospod predsednik za besedo.

Najprej bi povzel, da ta zakon podpirajo vsi tisti, ki se jih šport tiče, Fundacija za financiranje športnih organizacij, posamične športne zveze, športniki, športni delavci. Bojazen predlagatelja veta, da bodo ogrožena sredstva za invalide, je povsem odveč. Celoten FIHO, od katerih organizacija gospoda Šušteršiča dobi sredstva, le 5 % svojih prihodkov ustvari iz naslova koncesij, iz naslova športnih stav. Le 5 % od 19 milijonov 900 tisoč evrov dobi FIHO. FŠO na drugi strani je eksistenčno odvisen od teh sredstev, saj 50 % vseh teh sredstev ustvari iz naslova koncesij, ki prihajajo iz prirejanja športnih stav. Tudi če bi danes stave prepovedali, pa o tem seveda ni govora, bi bil FIHO ob 900 tisoč evrov. Seveda se to ne bo zgodilo. Športna loterija bo delala naprej, vendar prišli bodo tudi tuji prireditelji, ki bodo končno začeli plačevati koncesijske dajatve in davke v

tej državi. Danes tega ne počnejo, ker imamo tako sistemsko anomalijo, ki se s tem zakonom odpravlja.

Leta 2014, ko sem prišel v politiko, in predvidevam, da je tudi tukaj veliko prisotnih prišlo v politiko zato, da naredimo nekaj dobrega za to državo, da odstranimo vse tiste zavore, ki razvoj v tej državi onemogočajo. Tudi jaz sem prišel zaradi tega namena. Pred nekaj tedni je naš predsednik odstopil kot predsednik Vlade tudi zaradi razloga, da odstopa zaradi starih sil. Te stare sile so pa še kako aktivne v Športni loteriji in krogu okoli njih. Ker ta zakon dreza v njihovo cono udobja ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Čas.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Primož Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Jaz moram reči, da soglašam s predlagateljem, da je dobro, da bi nekaj naredili. Ampak po štirih letih ugotovitev, da bom zadnjih štirinajst dni nekaj naredil dobrega v tej družbi, tudi ni poseben argument v korist tega zakona. Moram pa reči, priznati, res je to, kar je rekel, da so se razkrili lobistični krogi, ki branijo, ampak razkrili so se lobistični krogi, ki napadajo ta obstoječi zakon in predlagajo nov zakon, ker zakon je v taki meri pomanjkljiv, da ne zdrži kritike. In je zelo preprosto, imamo bazen v katerem je voda, mogoče ni poln, je na pol poln, ampak skačemo v bazen, kjer ni vode.

Jaz bom glasoval proti zakonu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 35, proti 26.

(Za je glasovalo 35.) (Proti 26.)

Ugotavljam, da zakon ni sprejet. S tem zaključujem 24. točko dnevnega reda.

Prehajamo na **25. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO SO MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.**

Prehajamo na obravnavo **Predloga za izvolitev v sodniško funkcijo na sodniški mesti okrajnih sodnic na Okrajnem sodišču v Kranju.**

Sodni svet je Državnemu zboru predložil predloga za izvolitev mag. Tine Omejc in mag. Vesne Ravnik Koprivec v sodniško funkcijo na sodniški mesti okrajnih sodnic na Okrajnem sodišču v Kranju.

Za dopolnilno obrazložitev predlogov dajem v imenu Sodnega sveta besedo generalni sekretarki Sodnega sveta mag. Joniki Marflak Trontelj.

MAG. JONIKA MARFLAK TRONTELJ: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Na obravnavani razpis se je prijavilo 33 kandidatov, od tega jih je 7 tekom postopka svojo kandidaturo umaknilo. Sodni svet je tudi ta postopek vodil v treh fazah, in sicer je najprej preveril izpolnjevanje razpisnih pogojev kandidatov, nato je opravil oceno njihove primernosti, to je ob upoštevanju dokončnega mnenja predsednice Okrožnega sodišča v Kranju, njihovih preteklih delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu v trajanju 5 let ali več ter povprečje ocen v času študija in na pravniškem državnem izpitu nad 8. Ob upoštevanju navedenih kriterijev je v 3. fazi s 15 kandidati opravil ustni razgovor.

Dovolite mi, da predlagani kandidatki na kratko predstavim. Mag. Tina Omejc je na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani diplomirala leta 2005 s povprečno oceno 9,13. Za odličen študijski uspeh ji je pravna fakulteta izrekla posebno priznanje. Diplomsko delo je zagovarjala z odliko. Pravniški državni izpit je opravila leta 2009 s povprečno oceno 8,33. Na Univerzi v Cambridgeu, Pravni fakulteti Queens' College je leta 2007 pridobila naziv magistrice znanosti. Po opravljenem pravniškem državnem izpitu se je zaposlila na Okrajnem sodišču v Ljubljani kot strokovna sodelavka, kjer je delala na nepravdnem in zapuščinskem oddelku. Med zaposlitvijo je nekaj mesecev opravljala delo praktikantke v kabinetu generalne pravobranilke na Sodišču Evropske unije. Z decembrom 2010 se je zaposlila na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije kot strokovna sodelavka, kjer je zaposlena še danes in delo opravlja na gospodarskem oddelku. Izredno kvaliteto njenega dela potrjuje bivši vrhovni in ustavni sodnik ter predsednik Vrhovnega sodišča Franc Testen, ki jo je ocenil kot kompetentno, informirano pravnico, ki v največji možni meri izpolnjuje vse kriterije za uspešno opravljanje sodniške službe.

Mag. Vesna Ravnik Koprivec je na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani diplomirala leta 2002 s povprečno oceno 9,38. Za odličen študijski uspeh ji je Pravna fakulteta izrekla posebno priznanje. Pravniški državni izpit je opravila leta 2005 s povprečno oceno 9. Na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani je leta 2014 pridobila naziv magistrice znanosti. Po opravljenem pravniškem državnem izpitu se je zaposlila na Okrajnem sodišču v Radovljici kot strokovna sodelavka, kjer je delala na različnih pravnih področjih in je pripravljala osnutke sklepov, začasnih odredb, sodb in druge zadeve po odredbah sodnikov na izvršilnem oddelku v okviru kazenskopravnih dejanj ter na dednem, nepravdnem in pravnem področju.

Izkazala se je za zelo samostojno, nadpovprečno strokovno in delavno. V času službovanja na okrajnem sodišču je pripravila dve pobudi za oceno ustavnosti zakona. Od leta 2010 dalje je zaposlena na Ustavnem sodišču kot svetovalka. Delo pretežno opravlja na področju kazenskega prava. S svojim bogatim znanjem pa sodeluje tudi pri pripravi mnenj z

drugih pravnih vej. Odlikuje jo nadpovprečno poznavanje predpisov ter domače in tuje sodne prakse. Magistrsko nalogo je zagovarjala s področja civilnega prava. Vse navedeno izkazuje njeno vsestranskost in visoko strokovno znanje na več pravnih področjih. Izredno kvaliteto njenega dela pa potrjuje tudi priporočilo predsednice Ustavnega sodišča, ki mag. Vesno Ravnik Koprivec ocenjuje kot visoko strokovno in delavno ter usposobljeno za odlično opravljanje sodniške funkcije.

Tako je celostna ocena strokovnega znanja, izkušenj in sposobnosti kandidatov, ki so se prijavili na obravnavani razpis, Sodni svet vodila do zaključka, da sta mag. Tina Omejc in mag. Vesna Ravnik Koprivec najprimernejši kandidatki za razpisani sodniški mesti, zato ju predlaga Državnemu zboru v izvolitev na sodniški mesti okrajnih sodnic na Okrajnem sodišču v Kranju. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predloga je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala. Prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se v sodniško funkcijo na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kranju izvoli mag. Tina Omejc.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 2.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se v sodniško funkcijo na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kranju izvoli mag. Vesna Ravnik Koprivec.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 2.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **Predloga za razrešitev s funkcije guvernerja Banke Slovenije.**

Guverner Banke Slovenije dr. Boštjan Jazbec je v skladu s 1. točko prvega odstavka 39. člena Zakona o Banki Slovenije z dopisom dne 28. 3. 2018 predlagal Državnemu zboru, da ga s 30. 4. 2018 razreši s funkcije guvernerja Banke Slovenije, ker s tem dnem ne bo več izpolnjeval pogojev po 38. členu Zakona o Banki Slovenije.

Prehajamo na predstavitev stališča Poslanske skupine Levica. Besedo ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS Levica): Hvala za besedo in lep pozdrav.

Če bi guverner Banke Slovenije Jazbec odstopil zaradi preplačane sanacije bank, bi njegovo razrešitev podprli. Ampak guverner Jazbec je odstopil zato, da bo napredoval na še

bolje plačano delovno mesto, za nameček pa mu boste, če bost razrešitev podprli, namenili 60 tisoč evrov odpravnine. Nekdo, ki bi moral odgovarjati za milijonsko škodo v sanaciji bančnega sistema, bo tako nagrajen z visoko odpravnino in napredovanjem na še višji položaj. Če spomnim na njegove grehe: stroški sanacije bank so presegali 5 milijard evrov. 3,2 milijarde evrov od tega je bilo porabljenih za dokapitalizacijo, ki jo neposredno odredila Banka Slovenije, zanjo Boštjan Jazbec, ki je pristal na diktat Evropske centralne banke in Evropske komisije, ki sta Slovenijo izrabili kot poskusnega zajčka. Pozabili smo, da sta se ocenili primanjkljaja bank, pri katerih je sodelovala Banka Slovenije, razlikovali med seboj za milijardo in pol evrov. Banka Slovenije je izbrala dražjo oceno, saj so bili samo na podlagi izbire dražje ocene lahko razlašeni mali delničarji NKBM in na podlagi te ocene so bile banke dokapitalizirane z bistveno več javnimi sredstvi, kot je bilo potrebno. Ta nepotrebno nastali javni dolg bomo odplačevali še leta.

Guverner Jazbec se je zaradi sumljivih operacij Banke Slovenije znašel v predkazenskem postopku, ki še ni končan. Sistemska preiskava sanacije bank, ki jo je koalicija obljubila v koalicijski pogodbi, pa se ni začela, ker Vlada ni pripravila ustreznega zakona. Koalicija tudi ni sprejela zakona, ki bi malim delničarjem NKBM omogočal, da tožijo za odškodnino. Namesto tega pa je Vlada na Evropskem svetu soglašala z imenovanjem bivšega guvernerja Jazbeca odbor za reševanje bank. Boštjan Jazbec, ki bi torej moral biti danes na zatožni klopi je na poti k še boljši službi, in to s 60 tisoč evri odpravnine v kovčku.

Mi take kupčije ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališča poslanske skupine. Prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa s katerim sem dr. Boštjan Jazbec razreši s funkcije guvernerja Banke Slovenije z dne 30. 4. 2018.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti 16.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 16.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na **obravnavo Kandidatne liste za izvolitev treh članov Sodnega sveta.**

Predsednik republike Borut Pahor je 30. marca 2018 na podlagi 131. člena Ustave ter tretjega in četrtega odstavka 16. člena Zakona o sodnem svetu posredoval Državnemu zboru kandidatno listo za izvolitev treh članov Sodnega sveta, na kateri je predlaganih 6 kandidatov, in sicer dr. Damjan Možina, Andrej Rozman, dr. Rok Svetlič, dr. Andraž Teršek, dr. Verica Trstenjak in mag. Emil Zakonjšek.

Za dopolnilno obrazložitev kandidatne liste dajem besedo generalni sekretarki v Uradu predsednika Republike Nataši Kovač.

NATAŠA KOVAČ: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Predsednik republike je na javni poziv za zbiranje predlogov za tri člane Sodnega sveta prejel 11 kandidatur. Predlagale so jih večinoma ugledne pravne institucije in ustanove. Po preučitvi kandidatur in posvetovanjih s poslanskimi skupinami predlaga kandidatno listo šestih kandidatov. Pri tem je predsednik Republike upošteval ustavno možnost in predlagal pravne strokovnjake z različnih področij. Na listi so tako štirje doma in v tujini priznani in ugledni profesorji in profesorica, priznan odvetnik in uveljavljen notar.

Redni profesor dr. Damjan Možina, doktor pravnih znanosti, je redni profesor za področje civilnega in gospodarskega prava na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. Večinoma raziskuje področje obligacijskega prava, zlasti pogodbenega in deliktnega odškodninskega prava, loteva se tudi drugih področij civilnega in javnega prava. Predlagal ga je senat Pravne fakultete ljubljanske univerze.

Andrej Rozman, univerzitetni diplomiran pravnik, je od leta 1994 notar s sedežem v Idriji, aktivno je sodeloval pri vzpostavitvi notariata v Republiki Sloveniji in je vrsto let član izvršilnega odbora Notarske zbornice Slovenije. Je pravnik z bogatimi praktičnimi izkušnjami z različnih pravnih področij. Predlagala ga je Notarska zbornica Slovenije.

Izredni profesor dr. Rok Svetlič, doktor znanosti, diplomant pravne in filozofske fakultete ljubljanske univerze, zaposlen pri Znanstveno-raziskovalnem središču Univerze na Primorskem, tudi predstojnik Inštituta za pravo na tej univerzi. Je predsednik Slovenskega filozofskega društva. Osrednje področje njegove znanstvene, pedagoške dejavnosti in raziskovanja sta filozofija prava in človekove pravice. Predlagal ga je direktor znanstvenoraziskovalnega središča Koper.

Izredni profesor dr. Andraž Teršek, doktor pravnih znanosti, zaposlen na treh fakultetah Univerze na Primorskem ter na Evropski pravni fakulteti Nove univerze v Novi Gorici. Znanstvenoraziskovalno, študijsko in publicistično se ukvarja predvsem z ustavnim pravom, pravno filozofijo, človekovimi pravicami in svoboščinami, sociološkimi in filozofskimi vidiki prava, politično filozofijo in psihologijo. Uveljavil se je kot kritičen komentator in analitik. Predlagan ga je dekan Evropske pravne fakultete Nove univerze.

Profesorica dr. Verica Trstenjak, doktorica pravnih znanosti, je od leta 2013 profesorica za evropsko pravo na Pravni fakulteti Univerze na Dunaju, predava tudi na Pravni fakulteti v Mariboru in Evropski pravni fakulteti. Težišče njenega raziskovalnega dela je pravo Evropske unije, evropsko ustavno in procesno pravo, pravno varstvo, evropsko civilno pravo, avtorske pravice in temeljne pravice Evropske unije pa tudi področje nevladnih organizacij in

slovensko civilno pravo. Predlagal jo je dekan Evropske pravne fakultete Nova Gorica.

Mag. Emil Zakonjšek, magister pravnih znanosti, je odvetnik od leta 1991 z nazivom odvetnik – specialist kazenskega prava. V slovenski pravni stroki je prepoznan kot uveljavljen pravni strokovnjak in odvetnik s področja kazenskega prava, še posebej poglobljeno se ukvarja z gospodarskim kazenskim pravom, medijskim pravom v povezavi z osebnostnimi pravicami, s civilnim in gospodarskim pravom. Predlagal ga je upravni odbor Odvetniške zbornice Slovenije.

Predsednik Republike je prepričan, da so vsi predlagani kandidati s svojim strokovnim znanjem, dosedanjim delom in izkušnjami primerni za opravljanje predlagane funkcije. Vsi so se javnosti tudi posebej predstavili. To omogoča poslankam in poslancem, da izmed njih izberejo tri člane Sodnega sveta Slovenije, ki bodo uspešno in strokovno ter suvereno opravljali to pomembno funkcijo varuha samostojnosti in neodvisnosti sodne veje oblasti.

Sedaj pa mi dovolite, gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci, da ob koncu vašega mandata se v imenu predsednika republike vsem iskreno zahvalim, vsem poslankam in poslancem, še posebej vodjem poslanskih skupin in vodstvu Mandatno-volilne komisije za uspešno in korektno sodelovanje pri posvetovanjih in izpeljavi vseh postopkov imenovanj kandidatov predsednika republike na pomembne državne funkcije. Od skupno 26 predlaganih kandidat in kandidatov predsednika republike v tem sklicu jih je bilo 23 izvoljenih v prvem krogu glasovanja. To je nedvomno pomemben skupen prispevek k stabilnosti in nemotenemu delovanju osrednjih državnih institucij v Sloveniji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kandidatno listo je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila komisije dajem besedo predsedniku dr. Mitji Horvatu.

DR. MITJA HORVAT (PS SMC): Najlepša hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana gospa Nataša Kovač, generalna sekretarka v Uradu predsednika republike, spoštovane poslanke in poslanci!

Mandatno-volilna komisija je na 44. seji 12. 4. 2018 kot matično delovno telo obravnavala kandidatno listo za izvolitev treh članov Sodnega sveta, ki jo je Državnemu zboru 30. 3. 2018 predložil predsednik Republike Slovenije. Predsednik Sodnega sveta je 2. 2. 2018 predsednika Državnega zbora obvestil, da 4. 7. 2018 šestim članom Sodnega sveta poteče mandat, med drugim tudi trem članom, ki jih izvoli Državni zbor na predlog predsednika republike izmed univerzitetnih profesorjev prava, odvetnikov in drugih pravnikov.

Predsednik Državnega zbora je razpisal volitve članov Sodnega sveta, ki jih izmed sebe izvolijo sodniki, ki trajno opravljajo sodniško funkcijo, in volitve članov Sodnega sveta, ki jih izvoli Državni zbor na predlog predsednika republike izmed univerzitetnih profesorjev prava, odvetnikov in drugih pravnikov, za četrtek, 19. 4. 2018.

Predsednik republike je na podlagi 131. člena Ustave Republike Slovenije ter tretjega in četrtega odstavka 16. člena Zakona o sodnem svetu posredoval Državnemu zboru kandidatno listo, na kateri za tri člane Sodnega sveta, ki jih izvoli Državni zbor, predlaga šest kandidatov, in sicer: dr. Damjana Možino, Andreja Rozmana, dr. Roka Svetliča, dr. Andraža Terška, dr. Verico Trstenjak in mag. Emila Zakonjška.

V skladu s prvim odstavkom 12. člena Zakona o sodnem svetu se člani Sodnega sveta izvolijo za dobo šestih let in po izteku te dobe ne morejo biti takoj ponovno imenovani. Drugi odstavek istega člena nadalje določa, da se vsaka tri leta izvolijo dva ali trije člani Sodnega sveta, ki jih izvoli Državni zbor, ter trije člani Sodnega sveta, ki jih izmed sebe izvolijo sodniki, ki trajno opravljajo sodniško funkcijo. Na podlagi 16. člena Zakona o sodnem svetu predsednik republike Državnemu zboru predloži kandidatno listo, na kateri mora biti predlagano število kandidatov večje od števila članov, ki se volijo, vendar največ dvakrat tolikšno, kot je število članov, ki se volijo, volitve pa so tajne.

Po seznaniitvi s kandidatno listo je Komisija sprejela naslednji sklep: Mandatno-volilna komisija ocenjuje Kandidatno listo za izvolitev treh članov Sodnega sveta kot ustrezno in predlaga Državnemu zboru, da izmed kandidatov na kandidatni listi izvoli tri člane Sodnega sveta. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na izvedbo glasovanja za izvolitev treh članov Sodnega sveta. Tretji in četrty odstavek 16. člena Zakona o Sodnem svetu določata, da predsednik republike Državnemu zboru predloži listo, na kateri mora biti predlagano število kandidatov večje od števila članov, ki se volijo, vendar največ dvakrat tolikšno, kot je število članov, ki se volijo.

V skladu s prvim odstavkom 16. člena Zakona o sodnem svetu o izvolitvi Državni zbor odloča s tajnim glasovanjem. V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štirje poslanci, ki jih izvoli Državni zbor. Predstavniki poslanskih skupin so mi že posredovali predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so: dr. Mitja Horvat, Poslanska skupina SMC, gospod Franc Breznik, Poslanska skupina SDS, Miha Kordiš, Poslanska skupina Levica, gospod Ivan Hršak, Poslanska skupina Desus. Član komisije sem tudi sam kot predsedujoči. Pri delu komisije bo

sodelovala tudi namestnica generalne sekretarke Jerneja Bergoč.

Ali kdo takšnemu predlogu za sestavo komisije nasprotuje? Ne. Če ne, prehajamo na odločanje o sestavi komisije.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija v predlagani sestavi izvoljena.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslankam in poslanca glasovnica vročena tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži številka pred imenom kandidata, za katerega se glasuje.

Glasuje se za tri kandidate. Glasovnica, na kateri bodo obkrožene več kot tri številke pred imeni predlaganih kandidatov, bo neveljavna. V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora bo neveljavna tudi neizpolnjena glasovnica ter glasovnica, iz katere volja poslanca ne bo jasno razvidna. Veljavna pa bo glasovnica, na kateri bodo obkrožene tudi manj kot tri številke pred imeni predlaganih kandidatov. V skladu s drugim odstavkom 196. člena Poslovnika Državnega zbora bodo izvoljeni tisti trije kandidati, za katere bo glasovala večina vseh poslancev, ki bodo oddali veljavne glasovnice in bodo dobili največje število glasov. Če pri svojem glasovanju trije kandidati ne bodo dobili potrebne večine, se opravi drugo glasovanje, pri katerem se glasuje o tolikem številu kandidatov, kolikor jih je še treba izvoliti. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih kandidatih, ki so pri prvem glasovanju dobili največ glasov. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci bomo izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje.

Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. Prosim poslanke, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer boste prejeli volilni material. Glasovanje se bo začelo ob 13.55 in bo trajalo do 14.10. Po končanem glasovanju prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zberete v sobi 217.

Prekinjam 25. točko dnevnega reda in sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 14.50.

(Seje je bila prekinjena ob 13.47 in se je nadaljevala ob 13.50.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo sejo zbora z obravnavo Kandidatne liste za izvolitev treh članov Sodnega sveta.

Dovolite, da vam preberem zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja za izvolitev treh članov Sodnega sveta.

Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 19. aprila 2018. Razdeljenih je bilo 77 glasovnic, oddanih je bilo 77 glasovnic, neveljavni sta bili dve glasovnici, veljavnih je bilo 75 glasovnic.

Kandidati so prejeli naslednje število glasov: dr. Damjan Možina 25 glasov, Andrej Rozman 32 glasov, dr. Rok Svetlič 23 glasov, dr. Andraž Teršek 19 glasov, dr. Verica Trstenjak 44 glasov in mag. Emil Zakonjšek 40 glasov.

Na podlagi izida glasovanja sta z večino glasov poslancev, ki so oddali veljavne glasovnice, za člane Sodnega sveta izvoljena dr. Verica Trstenjak in mag. Emil Zakonjšek.

Ker pri prvem glasovanju niso bili izvoljeni vsi trije člani Sodnega sveta, izvoljena sta bila samo dva člana, in je treba izvoliti še enega člana, bomo v skladu z drugim odstavkom 196. člena Poslovnika Državnega zbora glede kandidatov, ki pri prvem glasovanju niso dobili potrebne večine, opravili drugo glasovanje. V skladu z navedeno določbo Poslovnika bo drugo glasovanje potekalo o tolikem številu kandidatov, kolikor je še treba izvoliti nosilcev funkcij članov Sodnega sveta. To je o enem kandidatu. Glasovanje bo potekalo o tistem kandidatu, ki je pri prvem glasovanju dobil največ glasov. To je Andrej Rozman.

V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslanca glasovnica vročena glasovnica tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži beseda »za« ali beseda »proti«. V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neizpolnjena glasovnica neveljavna. Neveljavna je tudi glasovnica, iz katere volja poslanca ni jasno razvidna. Kandidat bo izvoljen, če bo zanj glasovala večina poslancev, ki bodo oddali veljavne glasovnice. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci bomo izpolnjene glasovnice oddali v glasovalno skrinjo, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje.

Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. / oglasanje iz dvorane/ Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Jaz bi samo pojasnilo prosil, kako bo potekal postopek naprej, če ta kandidat ne bo izvoljen, ker bi bilo dobro, da nam poveste potem celoten scenarij, da se tudi vemo poslanci odločiti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Dobro, bom. Samo da preberem to do konca, pa bom dal hkrati tudi to pojasnilo.

Prosim člane volilne komisije, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zglasite v sobi 217, kjer boste prevzeli volilni material.

Če v tem krogu ni izvoljen ta tretji kandidat, se za preostalo mesto ponovi kandidacijski postopek. / oglašanje iz dvorane/ Ne, samo tega tretjega. / oglašanje iz dvorane/ Tako je po Zakonu o sodnem svetu in tu ne morem nič.

Glasovanje se bo začelo ob 15. uri in bo trajalo do 15.15. Po končanem glasovanju prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zberete v sobi 217.

Prekinjam 25. točko dnevnega reda in sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 15.30.

(Seja je bila prekinjena ob 14.55 in se je nadaljevala ob 15.30.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje.

Nadaljujemo s sejo in z obravnavo Kandidatne liste za izvolitev treh članov Sodnega sveta. Dovolite, da preberem zapisnik drugega kroga.

Glasovanje je bilo v prostorih Državnega zbora dne 19. aprila 2018. Glede kandidata Andreja Rozmana je bilo razdeljenih 65 glasovnic, oddanih je bilo 65 glasovnic, neveljavnih je bilo osem glasovnic, veljavnih je bilo 57. Za je glasovalo 31 poslancev, proti je glasovalo 26 poslancev.

Na podlagi izida drugega glasovanja je Andrej Rozman z večino glasov poslancev, ki so dali veljavne glasovnice, izvoljen za člana Sodnega sveta.

Izvoljenima članoma in članici Sodnega sveta čestitam in jim želim veliko uspeha pri opravljanju dolžnosti. S tem zaključujem 25. točko dnevnega reda.

Zaključujem 60. izredno sejo Državnega zbora.

Seja se je končala 19. aprila 2018 ob 15.32.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	19, 71, 75, 79, 102
BAH ŽIBERT, ANJA	26, 30, 101
BAN, URŠKA	47, 49, 50, 103
BIZJAK MLAKAR, MAG. JULIJANA	58, 74
BON KLANJŠČEK, DR. MIRJAM	21
BON KLANJŠČEK, MIRJAM	76
BRECELJ, TINA	46
BREZNIK, FRANC	91, 95

C

CINK, MAG. TANJA	72, 77
------------------------	--------

D

DEKLEVA, ERIKA	22
DOBOVŠEK, DR. BOJAN	105

F

FERLUGA, MARKO	94
----------------------	----

G

GANTAR, TOMAŽ	93, 97
---------------------	--------

H

HAJNZ, PRIMOŽ	111
HORVAT, DR. MITJA	114
HORVAT, JOŽEF	21, 25, 34, 43, 52, 56, 63, 66, 68, 72, 76, 84
HRŠAK, IVAN	14, 66, 68

J

JAZBEC, MAG. SAŠA	104
JAZBEC, SAŠA	104
JURŠA, FRANC	86

K

KLAMPFER, MAG. KSENIJA	23, 28, 30, 62
KOPAČ MRAK, DR. ANJA	73, 78, 82
KOPMAJER, BENEDIKT	26, 39, 44
KOPRIVNIKAR, BORIS	36, 42
KORDIŠ, MIHA	71, 75, 80, 83, 98, 100
KORENJAK KRAMAR, KSENIJA	46
KOTNIK POROPAT, MARJANA	17, 47, 53, 89
KOVAČ, NATAŠA	113
KOVAČIČ, MARIJA ANTONIJA	48, 85, 99, 100, 101
KRAJNC, MAG. BOJAN	13, 17
KRIVEC, DANIJEL	14, 16

L

LAH, ZVONKO	34
LISEC, TOMAŽ	39, 87
LOGAR, ANDREJ	51, 55

M

MAHNIČ, ŽAN	77, 88
MARFLAK TRONTELJ, MAG. JONIKA	112
MAUČEC ZAKOTNIK, JOŽICA	96
MESEC, LUKA	20, 90, 110, 113
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	25, 28, 31, 33, 35
MURŠIČ, MAG. BOJANA	14, 24, 40, 45, 64, 97

N

NEMEC, MATJAŽ	53
---------------------	----

P

PERŠAK, ANTON	99
POČKAJ, VLASTA	98, 101
POGAČNIK, MAG. MARKO	106
POJBIČ, MARIJAN	22
POTISEK, MAG. KLEMEN	12, 15
POTOČNIK, ANDREJA	91, 93
PRIKL, UROŠ	18, 69, 70, 74, 79, 81, 82, 92, 107

R

RAJIČ, MAG. BRANISLAV	55, 57, 63, 66, 68
RANČ, DANILO ANTON	65, 67
RENČELJ, GORAZD	51

S

SLUGA, JANJA	38, 42, 43, 80
STEBERNAK, LIDIJA	65, 67
STRNIŠA, MAG. TANJA	86

Š

ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	57
ŠKOBERNE, JAN	66, 85
ŠKODNIK, IVAN	92
ŠTRAVS PODLOGAR, EVA	90, 93
ŠUŠTARŠIČ, BORIS	102

T

T. VATOVEC, DR. MATEJ	107
TABAKOVIČ, SAŠA	84, 111
TANKO, JOŽE	61, 116
TOMIČ, VIOLETA	48, 54
TRČEK, DR. FRANC	15, 24, 27, 29, 30, 33, 36, 37, 41, 59, 60, 94

V

VEBER, JANKO	49
VERBIČ, MAG. DUŠAN	23, 37, 62, 106
VILFAN, PETER	64

Z

ZAJC, SIMON	88
ZORČIČ, IGOR	13, 16
ZORMAN, BRANKO	104, 111

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS Levica – Poslanska skupina Levica
PS NSi – Poslanska skupina Nova Slovenija – krščanski demokrati
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev
NeP – Nepovezani poslanec